

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

- כרך לב -

פקודי

דף רנ"ג ע"א – דף רס"ט ע"א

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחלק לשנה אחת ולשלוש שנים

מופץ ללא מטרות רווח כלל ועיקר
לקירוב הגאולה ברחמים

בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא

נסדר, נערך והוגה מחנך, בנקוד ופסוק מלא, עם מראה מקומות,
בחלוק קטעים לפי העניינים, באותיות גדולות ומאירות עינים

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
כסלו תשע"א לפ"ק

הוצאת:



שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א



תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:



תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.



בר נש פד איהו בבי מרעיה, הכא אתדן, וכל שאר דינני דעלמא. ואי תימא, בר נש בבי (דף ר"ג ע"א) מרעיה, אי אתדן לחיים יהבין ליה. לאו דחיין תליין הכא, אלא כד אתדן הכא לחיים, פדין נגדין חיים מלעילא, ויהבי ליה. (ואי לא לא תבין) זפאה חולקהוון דצדיקייא דידיעי ארחוי דאורייתא, וזפאן בה לחיי עלמא, עלייהו כתיב (ישעיה ס) ועמך פולם צדיקים לעולם ירשו ארץ וגו'.

(היכל אהבה חס"ד)

היכלא חמישאה, היכלא דא קיימא לאנהרא לאלין תתאי. והאי איהו היכלא דקיימא לאנהרא ברזא דמהימנותא. פתחא חדא קיימא בהאי היכלא, וחד ממנא עליה, והוא ממנא אקרי סניגוריי"ה. האי ממנא קיימא על פתחא דא, בגין למילף (ס"א סניגורייא עליהו דישראל ובגין דא אקרי שמיח כד דהא איהו ממנא על כל אינון מבין דישראל למיעל סניגוריא וכו') סניגוריא דלהון, קמיה דמאריהון. ולא ישלוט עלייהו סטרא אחרא. בהיכלא דא, קיימא חד רוחא, דכליל בארבע, דהא רוחא דא כליל בארבע גוונים, חנור ואוכם ירוק וסומק. והאי איהו רוחא דקיימא כליל בכלא, ואקרי סורי"ה, רב על כל אינון חילין תתאין. וכלהו קיימין תחותיה, וממנן תחות ידיה. האי רוחא, דסגיר ופתח. כל מפתחאן עלאין פלהו אתמסרן בידיה. (תלת זמנין ביומא) כל חילין תתאין, פלהו אתכלילין וקיימן תחותיה, ומניה אתזנו. האי קיימא בכל רזין דמאריה, כל גנזין עלאין פלהו אתמסרן בידיה.

האי רוחא אקרי אהבה. ובגין דא, אקרי היכל דא, היכל אהבה. בגין דהכא אתגניזו כל

כשאדם הוא בבית חליו, כאן הוא נדון, וכן כל שאר הדינים שבעולם. ואם תאמר, אם אדם בבית חליו נדון לחיים - נותנים לו. לא שהחיים תלויים כאן, אלא כשנדון כאן לחיים, אזי שופעים החיים מלמעלה ונותנים לו (ואם לא - לא נותנים). אשרי חלקם של הצדיקים שיוצעים דרכי התורה וזוכים בה לחיי עולם, עליהם כתוב (ישעיה ס) ועמך פולם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

היכל אהבת חסד

ההיכל החמישי. ההיכל הזה עומד להאיר לתחתונים הללו. וזהו ההיכל שעומד להאיר בסוד האמונה. פתח אחד עומד בהיכל הזה וממנה אחד עליו, ואותו ממנה נקרא סניגוריי"ה. הממנה הזה עומד על הפתח הזה כדי ללמד (סניגוריה על ישראל, ובגלל זה נקרא שמו כך, שהרי הוא ממנה על כל אותן טובות של ישראל להכניס סניגוריה וכו') סניגוריה שלהם לפני רבונם, ולא ישלט עליהם הצד האחר.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת שפלולה בארבע, שהרי רוח זו פלולה בארבעה גונים: לכן, שחר, ירק ואדם. וזוהי רוח שעומדת פלולה בכל, ונקראת סורי"ה. גדולה על כל אותם חילות תחתונים. וכלם עומדים תחתיה וממנים תחת ידה.

הרוח הזו שסוגרת ופותחת. כל המפתחות העליונים כלם מסורים בידה. (שלש פעמים ביום) כל החילות התחתונים כלם נכללו ועומדים תחתיה וממנה גוונים. זה עומד בכל סודות רבוננו, כל הגנזים העליונים כלם נמסרו בידה.

הרוח הזו נקראת אהבה, ומשום כך נקרא ההיכל הזה היכל אהבה. משום שפאן נגנזו כל סוד

הסודות למי שצריך להדבק בו, וכאן הוא סוד הכתוב, (שיר השירים ט) שם אתן את ידי לך.

הרוח הזו היא השומרת את כל השמירה שלמעלה, וזו נקראת (תהלים קכא) שומר ישראל, (דברים ז) שומר הברית. משום שכאן היא שמירת כל הגזים העליונים, ועל כן גנזי רבוננו גנוזים בה. מזה יוצאים שבילים ודרכים לאותם שלמטה כדי לעורר בהם רוח של אהבה.

ארבעת הגונים הללו שבה נכללו זה בזה. וכשרוצים להכלל, מכה זה בזה, ויוצאת מכלם חיה קדושה אחת שנקראת זהר. והחיה הזו עליה כתוב, (יחזקאל א) היא החיה אשר ראיתי על נהר קבר.

מהיכל הזה יוצאות כל הרוחות הקדושות שעומדות בקיום של הנשיקות (העליונות), שהרי מאותן הנשיקות יוצא אור של רוח לקיים הנפש לכל אותן הנשמות העליונות שנתנו בכני אדם, וסוד אותו הכתוב (דברים ח) כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם. משום שבהיכל הזה עומדות כל הנשמות וכל הרוחות שעמידות לרדת בכני האדם מיום שנברא העולם, ועל כן ההיכל הזה לוקח כל אותן נשמות שיוצאות מאותו נהר ששופע ויוצא. ומשום כך ההיכל הזה לא עומד לעולם בריקנות.

ומיום שנחרב בית המקדש, לא נכנסו לכאן נשמות אחרות. וכשיסתמנו אלה, ההיכל עומד בריקנות ויפקד למעלה, ואז בא מלך המשיח, ויתעורר ההיכל הזה למעלה, ויתעורר ההיכל למטה.

ובסוד ההיכל הזה כתוב, (שיר ד)

רזא דרזין, למאן דאצטריך לאתדבקה ביה. והכא הוא רזא דכתיב, (שיר השירים ז) שם אתן את ידי לך.

רוחא דא, איהו נטיר כל נטירו דלעילא, ודא אקרי (תהלים קכא) שומר ישראל. (דברים ז)

שומר הברית. בגין דהכא איהו נטירו דכל גנזין עלאין, ועל דא גנזין דמאריה גנזין ביה. מהאי נפקי שבילין וארחין לאינון דלתתא, בגין לאתערא בהו רוחא דרחימותא. אלון ארבעה גוונים דביה, אתכלילן דא בדא. וכד בעאן לאכללא, בטש דא בדא, ונפק מפלהו חד חיותא קדישא, דאקרי זהר. והאי חיותא על דא כתיב, (יחזקאל י) היא החיה אשר ראיתי על נהר קבר.

מהיכלא דא, נפקין כל רוחין קדישין דקיימין בקיומא דנשיקין (עלאין). דהא מאינון נשיקין, נפקא אורא דרוחא, לקיומא דנפשא

לכל אינון נשמתין עלאין, דאתייהיבו בבני נשא. ורזא ההוא דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. בגין דבהאי היכלא קיימין כל נשמתין, וכל רוחין, דזמינן לנחמא בבני נשא, מיומא דאתברי עלמא. ועל דא, היכלא דא נקטא, כל אינון נשמתין דנפקין מההוא נהר דנגיד ונפיק. ובגין דא, היכלא דא לא קיימא לעלמא בריקניא.

ומיומא דאתחרב פי מקדשא, לא עאלו הכא נשמתין אחרנין. וכד יסתימון אלין, היכלא קיימא בריקניא, ויתפקד מלעילא, וכדין ייתי מלכא משיחא. ואתער היכלא דא לעילא, ויתער היכלא לתתא.

וברזא דהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ד) שני שדיך פשני עפרים וגו'. בגין דבהיכלא דא

שני שדיך פשני עפרים וגו'. משום שבהיכל הזה אותה הרוח

שני אורות פלולים זה עם זה, שקשורים זה בזה, ונקראים א"ל שד"י. אלו נקראים שד"י, וא"ל שלמטה, מתחברים זה בזה ונכנסים זה לזה. ונקרא א"ל שד"י, משום שיוצא מפללות השדים הללו.

והא"ל הנה, שהוא מצד הימין, נוטל ממקום זה כל אותם הרחמים שעומדים להזין את אותו ההיכל שלמטה שנקרא זכו"ת, על שם הרוח הזו שבו שאמרנו. השדי הזה מיניק את כל אותם התחתונים וכל אותם ההיכלות וכל אותם שבחוץ שעומדים בצד הזה, שנקראים יתדות המשפן, כמו שבארנו. ולכן נקרא שדי, משום שמספק מזון לכל התחתונים, כמו שהוא מקבל מצד הימין.

מכאן יוצאים אותם האורות שנקראים (בראשית א) להט החרב המתהפכת, משום שמתהפכת לכמה גונים, והרי בארנו, שאלה מעוררים דין בשליחות שלמעלה, והם בעולם מצד השמאל, כשנפרדת (כשמתפשט) הרוח הזו ומכה להוציא אורות לכל הצדדים, כמו אותם השדים ששופכות חלב לכל צד, כך גם מהרוח הזו יוצאים לכל צד, ומוציאים חיה אחת אחרת שממנה על אלה, שנקרא להט החרב המתהפכת, וזה נקרא.

ואותו וזה שממנה על העולם, בזמן שממנה הרעב על העולם ונדון בו, אזי החיה הזו מפקדת על העולם, ומוציאה רוח של מזון לכל אותם בני האמונה שלא ימותו ברעב וסועדת לבם. משום שהרי מהצד האחר, כששולט הרעב בעולם, יוצאות מהצד הזה

ההוא רוחא דקאמרן, וההוא חיותא, אפיק תרין נהורין פלילין דא בדא, מתקשרן דא בדא, ואקרון א"ל שד"י. אלין אקרון שד"י, וא"ל דלתתא, מתחברן דא בדא, ואעיל דא בדא, ואקרי א"ל שד"י. בגין דנפק מכללא דאלין שדים.

והא"ל דאיהו מסטרא דימינא, נטיל מאתר דא, פל אינון רחמין, דקיימי לאתזנא ההוא היכלא דלתתא, דאקרי זכו"ת, על שמא דהאי רוחא דביה דקאמרן. האי שדי, יניק לכל אינון תתאין, ולכל אינון היכלין, ולכל אינון דלבר, דקיימי מסטרא דא, דאקרון יתדות המשפן, כמה דאוקימנא. ועל דא אקרי שדי, בגין דמספקא מזונא לכלהו תתאי, כמה דאיהו מקבלא, מסטרא דימינא.

מהבא, נפקו אינון נהורין, דאקרון (בראשית ג) להט החרב המתהפכת. בגין

דמתהפכא לכמה גוונין, והא אוקימנא, דאלין מתערי דינא בשליחותא דלעילא, ואינון בעלמא (דף ת"ג ע"ב) מסטר שמאלא, בד אתפרש (ס"א אתפשט) רוחא דא, ובטש לאפקא נהורין לכל סטרין, כאינון שדים דרמאן חלבא לכל סטר, הכי נמי מהאי רוחא, נפקי לכל סטר, ואפיקו חד חיותא אחרא, די ממנא על אלין, דאקרי להט החרב המתהפכת. ודא

אקרי. (חסר) (ס"א שבע ודא איהו דממנא)

וההוא והאי דממנא על עלמא. בזמנא די ממנא כפנא על עלמא ואתדן ביה, פדין האי חיותא אתפקדא על עלמא, ואפיק רוחא דמזונא, לכל אינון בני מהימנותא, דלא ימותון בכפנא, וסעיד לפייהו. בגין דהא מסטרא אחרא, בד שלטא כפנא בעלמא,

נפקי מהאי סטרא תרין רוחין מסאבין, ואקרון

שְׁתֵּי רוּחוֹת טְמֵאוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת
שׁוֹד וְכַפֵּן. וְזֶהוּ סוּד - (איוב ה) לְשׁוֹד
וְלַכַּפֵּן תִּשְׁחָק. מְשׁוּם שֶׁאֵלוֹ
עוֹמְדִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׂים קְטְרוּג
לְאֲנָשִׁים. אַחַד - אוֹתוֹ שֶׁשׁוֹלַח
לָהֶם רָעַב וּמְתִים. וְאֶחָד -
שֶׁאֲנָשִׁים אוֹכְלִים וְלֹא שֹׁבְעִים,
מְשׁוּם שֶׁהָרִי רוּחַ רָעָה שׁוֹלֶטֶת
בְּעוֹלָם.

תְּחִיָּה הַזֶּה מוֹצִיָּאָה נִיצוּץ אַחַד
שִׁיּוּצָא מֵהַתְנוּצָצוֹת שֶׁל שְׁנֵי
נִיצוּצוֹת שֶׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהֵם
מִתְהַפְּכִים לְכַמָּה גּוֹנִים. וְהַנִּיצוּץ
הַזֶּה נִקְרָא שְׂרָפִים, וְזֶה אוֹחֵז בָּהֶם
וּמִלְהִיט אוֹתָם.

בְּהִיבָרָה הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מַמְנִים,
אוֹרוֹת שְׁעוֹמְדִים עַל אֶלְף וְרַבּוּא
רַבּוּבוֹת שֶׁנִּקְרְאִים גְּפָנִים, וְאֶלְף
וְרַבּוּא רַבּוּבוֹת שֶׁנִּקְרְאִים רְמוּנִים,
וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּחִיבוּת, וְאֵלּוּ הֵם
שֶׁמִּכְנִיסִים אֶהְבָּה בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְמִטָּה לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְמַעְלָה. וְכֻלָּם מְעוֹרְרִים אֶהְבָּה
וְעוֹמְדִים בְּאֶהְבָּה. וּכְשֶׁמִּתְעוֹרְרֶת
אֶהְבָּה מִמִּטָּה לְמַעְלָה וּמִמַּעְלָה
לְמִטָּה, אָז מִתְמַלֵּא הַהִיכָל הַזֶּה
מִכַּמָּה טוֹבוֹת, מִכַּמָּה חֲסִדִים,
מִכַּמָּה רַחֲמִים, וְאֵז הָאֶהְבָּה
שֶׁלְמִטָּה תוֹף הָאֶהְבָּה הַעֲלִיּוֹנָה
נִדְבָקוֹת זֹו בְּזוֹ.

מִכַּאֵן יוֹצְאִים שְׁנֵי מַמְנִים
שֶׁנִּקְרְאִים אֶהְבָּה, עַל שֵׁם הַהִיכָל.
וְאֵלוֹ עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁמִּיחְדִּים אֶת יְחִוּד רַבּוּנָם
בְּאֶהְבָּה, וּמוֹסְרִים נַפְשָׁם עָלָיו
בְּאֶהְבָּה, וְעוֹלִים וּמַעֲיָדִים
לְמַעְלָה. וְכֻלָּם אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים חֶסֶד
בְּעוֹלָם, אוֹתָם הַחֲסִדִים עוֹלִים
וְנִכְנָסִים לְתוֹף הַהִיכָל הַזֶּה
וּמִתְעַטְרִים שָׁם, וְעוֹלִים לְהַתְעַטֵּר
בְּתוֹף אֶהְבָּה עֲלִיּוֹנָה. וְעַל זֶה
כְּתוּב, (תהלים קח) כִּי גָדַל מְעַל
מִיָּם חֲסִדְךָ. בְּהִיכַל הַזֶּה כְּתוּב, (שיר השירים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ וְגו'.

לְשׁוֹד וְלַכַּפֵּן תִּשְׁחָק. בְּגִין דְּאֵלִין קִיִּימִין
בְּעֵלְמָא, וְעַבְדִּין לוֹן לְבַנֵּי נִשְׂאָ קְטְרוּגָא. חַד,
הַהוּא דְקָא מְשַׁדֵּר לְהוּ כַּפְנָא, וּמִיִּיתִי. וְחַד,
דְקָא אַכְלִי בְנֵי נִשְׂאָ וְלֹא שֹׁבְעִין, בְּגִין דְּהָא
רוּחָא בִישָׂא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא.

חִיּוּתָא דָא, אֲפִיק חַד נִיצוּצָא, דְקָא נְפִיק
מִנְצִיצוֹ דְתָרִין נִיצוּצִין דְאֲמַרְן, דְאִינּוּן
מִתְהַפְּכָאן לְכַמָּה גּוֹנִין. וְהֵאִי נִיצוּצָא אֲקָרִי
שְׂרָפִים, וְהֵאִי אַחִיד בְּהוּן, וְלְהִיט לוֹן.

בְּהִיבָרָא דָא אִית תְּרִין מְמַנָן, נְהוּרִין דְקִיִּימִין
עַל אֶלְף וְרַבּוּא רַבּוּבָן דְאֲקָרוּן גְּפָנִים,
וְאֶלְף וְרַבּוּא רַבּוּבָן דְאֲקָרוּן רְמוּנִים, וְכִלְהוּ
קִיִּימִין בְּחִיבוּתָא, וְאֵלִין אִינּוּן דְאֵעֲלִי
רְחִימוּתָא בֵּין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְעֵילָא. וְכִלְהוּ מִתְעַרֵּי רְחִימוּתָא, וְקִיִּימִין
בְּרְחִימוֹ. וְכַד אֲתַעַר רְחִימוֹ מִתַּתָּא לְעֵילָא,
וּמַעֲיָלָא לְתַתָּא, כְּדִין אֲתַמְלֵא הִיכְלָא, דָא,
מִכַּמָּה טְבוּן, מִכַּמָּה חֲסִדִין, מִכַּמָּה רַחֲמִין
וְכַדִּין רְחִימוֹ דְלְתַתָּא, גּוֹ רְחִימוֹ עֲלָאָה,
אֲתַדְבֵּק דָא בְּדָא.

מִהֲבָא נְפִיקִי תְרִין מְמַנָן, וְאֲקָרוּן אֶהְבָּה, עַל
שְׂמָא דְהִיכְלָא. וְאֵלִין קִיִּימִין
לְאֲשַׁגְחָא עַל כָּל אִינּוּן דְמִיחְדִּי יְחוּדָא
דְמֵאֲרִיהוּן בְּרְחִימוֹ, וּמְסַרֵּי נַפְשֵׁיהוּ עֲלֵיהּ
בְּרְחִימוֹ, וְסִלְקֵי וְאֶסְהִידוּ לְעֵילָא וְכֻלָּם אִינּוּן
דְעַבְדֵּי חֶסֶד בְּעֵלְמָא, אִינּוּן חֲסִדִין סִלְקִין
וְעֵאֵלִין גּוֹ הֵאִי הִיכְלָא, וּמִתְעַטְרֵי תַמָן, וְסִלְקֵי
לְאֲתַעַטְרָא גּוֹ אֶהְבָּה עֲלָאָה. וְעַל דָא כְּתִיב,
(תהלים קח) כִּי גָדוֹל מְעַל שְׁמַיִם חֲסִדְךָ. בְּהִיכְלָא
דָא כְּתִיב, (שיר השירים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ וְגו'.

מִיָּם חֲסִדְךָ. בְּהִיכַל הַזֶּה כְּתוּב, (שיר השירים ח) מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ וְגו'.

(היכל הרצון תפאר"ת)

היכל הרצון תפאר

היכלא שתיתא. דא הוא היכלא דאקרי
היכלא דרצון, דאיהו רעוא, דאקרי
(דברים ח) מוצא פי יי', חדרה דאתדבקותא דכלא.
והקא איהו רעוא דרעוין, ברזא דכתיב, (שיר
השירים ד) פחוט השני שפתותיה. רעוא דכל
נשמתין, דנפקי מההוא מוצא פי יי'.

ההיכל השני. זהו ההיכל
שנקרא היכל הרצון, שהוא רצון
שנקרא (דברים ח) מוצא פי ה',
שמחה של הדבקות של הכל.
וכאן הוא רצון הרצונות, בסוד
הכתוב (שיר השירים ד) פחוט השני
שפתותיה. רצון כל הנשמות
שיוצאות מאותו מוצא פי ה'.

האי היכלא, היכלא דרעוא. דקיימן הקא כל
שאלתין, וכל בעותין דעלמא. בגין
דרעוא דכל רעוין, פד נשיקין אשתכחו, ברזא
דכתיב, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. וכדין פד
נשיק דא לדא, פדין אקרי עת רצון. בגין דהא
כדין שלימו אשתכח, וכל אנפין נהירין. וכד
צלותין סלקין, פדין איהו עת רצון
לאשתכחא, ועל דא כתיב (תהלים ט) ואני תפלתי
לך יי' עת רצון. דאיהו חבורא דא עם דא.

ההיכל הזה היכל הרצון, ששם
עומדות כל הבקשות וכל
השאלות שבעולם, משום שרצון
כל הרצונות כשנשיקות נמצאות,
בסוד הכתוב (בראשית כט) וישק
יעקב לרחל. ואז, כשנושק זה
לזה, אז נקראת עת רצון, משום
שהרי אז נמצאת שלמות וכל
הפנים מאירות. וכשתפלות
עולות, אז הוא עת רצון להמצא.
ועל כן כתוב, (תהלים ט) ואני
תפלתי לך ה' עת רצון. שהוא
חבור זה עם זה.

בהיכלא דא קיימן שית פתחין, ארבע פתחין
לארבע סטרין דעלמא, וחד לעילא,
וחד לתתא. באלין פתחין אתמנא חד רוחא,
דאיהו רב על פלהו די ממנן בכל אלין פתחין,
ורזיא"ל שמייה. והאי אתמנא ואתפקד בכל
אינון רזין עלאין, דפומא לפומא ממללן,
דנשקין דא לדא ברחימו דרחימותא.

בהיכל הזה עומדים ששה
פתחים. ארבעה פתחים לארבעה
צדדים של העולם, ואחד למעלה
ואחד למטה. בפתחים הללו
התמנה רוח אחד שהוא גדול על
כל הממנים בכל אותם הפתחים,
ושמו רזיא"ל. וזה התמנה ונפקד
על כל אותם הסודות העליונים,
שמדברים פה לפה, שנושקים זה
לזה באהבת האהבה.

רזין אלין לא קיימן לגלאה, אבל פד תרעין
אתפתחו, פדין ידעין פלהו היכלין, וכל
אינון רוחין, וכל אינון משריין, דהא תרעי
דרצון אתפתחו. ולא עאלין באלין תרעין,
אלא רעוי דצלותין, רעוי דשבחא, רעוי
דנשמתין קדישין עלאין.

הסודות הללו אינם עומדים
לגלוי, אבל כשנפתחים השערים,
אז יודעים כל ההיכלות וכל אותן
רוחות וכל אותם מחנות, שהרי
נפתחו שערי רצון, ולא נכנסים
לשערים הללו אלא רצונות של
תפלות, רצונות של שבח, רצונות
של נשמות קדושות עליונות.

האי איהו היכלא דמשה, בהאי היכלא
אתפניש משה ברחימו, ונשיק נשיקין.
בהאי היכלא, (שמות יט) משה ידבר והאלהים
יעננו בקול.

זהו היכלו של משה. בהיכל הזה
התפנס משה באהבה, ונשק
נשיקות. בהיכל הזה, (שמות יט)
משה ידבר והאלהים יעננו בקול.

בְּשִׁנְדְּבָקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנִשְׁקוֹת זֹו
עִם זֹו, וְעַל כֵּן כְּתוּב, (שיר השירים א)
יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אֵין
נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה וְאֶהְבָּה אֶלֶּא
כְּשִׁנְדְּבָקִים זֶה בְּזֶה פֶּה בְּפֶה, רוּחַ
בְּרוּחַ, שְׂאֵז רוּחִים זֶה עִם זֶה
בְּתַפְנוּקֵי הַכֹּל, וּבְשִׂמְחָה, מֵהָאוֹר
הָעֲלִיּוֹן.

בא וראה, משה ידבר - שפתוב
(שם ד) הַנֶּחֱדָה יִפֶּה רַעֲיָתִי, וְכַתוּב
כַּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְּתוּתֶיךָ. וְהֶאֱלֵהִים
יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל - שְׂפָתוֹב (שם א) הַנֶּחֱדָה
יִפֶּה דוֹדֵי אֶפֶר נְעִים, וְכַתוּב (שם ה)
שֶׁפְּתוּתֵי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מוֹר
עֹבֵר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְּיָדָה כֹּל
הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן הַנְּשִׁמוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמְעוֹרְרִים תְּשׁוּקָה שֶׁל
אֶהְבָּה שֶׁלְמַעַלָּה וּמִטָּה כְּאָחֵד.
אוֹתָן נְשִׁמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא וְחִבְרִי, שְׂאֵלָה לֹא נִקְרְבוּ
לְרַחֵץ בְּנֶהַר דִּינּוּר כְּמוֹ שֶׁשְׂאֵר
הַנְּשִׁמוֹת רוּחְצוֹת שֵׁם וְעוֹבְרוֹת
בו, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

(בא וראה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיָּאָה
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אוֹרוֹת, וְכֻלָּם עוֹמְדִים
בְּסוּד תַּחַת הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאַרְבַּעַת
צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אַרְבָּעָה
אוֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים שְׁשׁוּלְטִים
לְאַרְבָּעָה צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם
עוֹמֵד אוֹר עֲלִיּוֹן אָחֵד, הַיְמִין שֶׁל
כֹּל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי מִמֶּנּוּ מִתְחִילִים
יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱחָז בְּסוּד הָאֱמוּנָה,
וְהוּא מִיכָאֵל, רַב פֶּחַ שֶׁל הָאוֹר
הָעֲלִיּוֹן, שִׁיּוֹרֵד מִצַּד הַדְּרוֹם,
שֶׁשֵׁם הָאוֹר עוֹמֵד בְּחֻזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אוֹר הַיְמִין,
הָאֶפְסוֹרְפוֹס הַגְּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
מִשׁוֹם שֶׁכָּפָאֵשׁ עוֹמֵד הַצַּד הָאַחֵר
לְהַשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אֵז מִיכָאֵל
טוֹעֵן כְּנֶגְדּוֹ, וְנִעֲשֶׂה סְגוּר עַל
יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלִים מֵאוֹתוֹ
הַקְּטוּגוֹר שֶׁל כְּעֲלֵי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל.

כֹּד אֶתְדַּבְּקוּ נְשִׁיקִין בְּנִשְׁקִין, (דף רנ"ד ע"א) דָּא
עִם דָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי
מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. לִית נְשִׁיקִין דְּחֻדָּה
וְרַחֲמִימוּתָא אֶלֶּא כֹד מִתְדַּבְּקוֹן דָּא בְּדָא, פּוּמָא
בְּפּוּמָא, רוּחָא בְּרוּחָא, דְּכִדִּין רוּוּאן דָּא עִם
דָּא, בְּתַפְנוּקִין דְּכֻלָּא, וּבְחֻדָּה, מִנְּהִירוֹ עֲלֵאָה.

הָא חֲזִי, מִשֶּׁה יְדַבֵּר, דְּכְתִיב, (שיר השירים א) הַנֶּחֱדָה
יִפֶּה רַעֲיָתִי, וְכְתִיב (שיר השירים ד) כַּחוּט הַשְּׁנִי
שֶׁפְּתוּתֶיךָ. וְהֶאֱלֵהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל, דְּכְתִיב, (שיר
השירים א) הַנֶּחֱדָה יִפֶּה דוֹדֵי אֶפֶר נְעִים, וְכְתִיב (שיר השירים
ה) שֶׁפְּתוּתֵי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מוֹר עוֹבֵר.

הָאֵי רוּחָא, אֶתְמַסְרוּ בְּיָדֵיהּ, כֹּל רְזִין דְּאִינוּן
נְשִׁמְתִין עֲלֵאִין, דְּמִתְעָרִי תִיאוּבְתָא
דְּרַחֲמִימוֹ דְּלְעִילָא וְתַתָּא כְּחֻדָּא. אִינוּן נְשִׁמְתִין
עֲלֵאִין, כְּגוֹן רַבִּי עֲקִיבָא וְחִבְרִי, דְּאֵלִין לֹא
אֶתְקַרְיָבוּ לְאַסְתַּחֲצָה בְּנֶהַר דִּינּוּר, כְּמָה דְּשְׂאֵר
נְשִׁמְתִין אֶסְתַּחֲצִין תַּמָּן וְעִבְרוּ בֵּיהּ, וְהָא
אוּקִימָנָא.

(הא חזי), רוּחָא דָּא, אֶפִּיק תְּרִיסַר נְהוּרִין, וְכֻלָּהוּ
קִיַּיְמִי בְּרֻזָּא דְּתַחוֹת הָאֵי רוּחָא. בְּאַרְבַּע
סְטְרִין דְּעֲלָמָא, קִיַּיְמִין אַרְבַּע נְהוּרִין עֲלֵאִין,
דְּשִׁלְטִין לְאַרְבַּע סְטְרִין. בְּסְטְרָא דְּדְרוֹם,
קִיַּיְמָא חֵד נְהוּרָא עֲלֵאָה יְמִינָא דְּכֹל עֲלָמָא,
דְּהָא מְנִיָּה שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְאַתְאַחֲדָא בְּרֻזָּא
דְּמֵהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ מִיכָאֵל, רַב חֵילָא דְּנְהוּרָא
עֲלֵאָה, דְּנִחְתָּא מִסְטְרָא דְּדְרוֹם, דְּתַמָּן נְהוּרָא
קִיַּיְמָא בְּתוּקִפֵּיהּ.

הָאֵי מִיכָאֵל, נְהוּרָא יְמִינָא, אֶפְסוֹרְפוֹסָא רַבָּא
דְּיִשְׂרָאֵל. בְּגִין, דְּכֹד סְטְרָא אַחֲרָא קִיַּיְמָא
לְאַסְטָאָה עֲלֵיָהּ דְּיִשְׂרָאֵל, כְּדִין מִיכָאֵל טַעֵן
עַמִּיָּה, וְאַתְעֵבִיד סְנִיגוּרָא עֲלֵיָהּ דְּיִשְׂרָאֵל,
וְאַשְׁתַּזְבֵּן מֵהֵוּא קְטִיגוּרָא דְּמֵאֲרִי בְּעֲלֵי
דְּכִבוּ דְּיִשְׂרָאֵל.

פָּרַט לְזֶמֶן שְׁחֻרְבָה יְרוּשָׁלַם, שְׁהָרִי אֲזוֹ הַתְּגַבְרוּ הַחֻטָּאִים, וּמִיכָאֵל לֹא יָכַל עִמּוֹ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, שֶׁטַעַנְתּוֹ שֶׁל מִיכָאֵל עַל יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּרָה, וְאָז - (איכה ב) הָשִׁיב אַחֲרָי יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּצַד הַצָּפוֹן עוֹמֵד אֹר אַחֲרָי שְׁהָרִי הוּא עוֹמֵד (לטל) לְבַטֵּל דִּין מִבֵּית הַהֵיכָל הַרְבִּיעִי. וְנוֹתֵן לְמַמְנָה שֶׁל אוֹתוֹ הַפֶּתַח, שְׁבָאוֹתוֹ הַפֶּתַח עוֹמְדִים מִמְּנִים אַחֲרִים שֶׁהֵם בְּצַד הַטְּמֵאָה, מַחֲפִים לְאוֹתוֹ הַמְּמָנָה וְנוֹטְלִים דִּין. וְלַפְעָמִים שֶׁהָאֹר הַזֶּה שְׁבָצַד הַצָּפוֹן הוּא עוֹשֶׂה דִּין, וְלֹא נִמְסָר בְּיַד הַצַּד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַדִּינִים שֶׁנַּעֲשׂוּ בּוֹ יֵשׁ לָהֶם רְפוּאוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד בְּאוֹתָם מְקוּמוֹת.

גְּבֻרִיא"ל הוּא הָאֹר הַזֶּה שְׁבָצַד הַצָּפוֹן, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא מְפָה, שְׂרִי בּוֹ חֶסֶד, מִשּׁוּם שֶׁגְּבֻרִיא"ל בְּשָׁנֵי צַדִּים, כְּלוּל בְּשָׁנֵיהֶם, וְלִכְן מְפָה, וְכּוֹ רְפוּאוֹת. בְּצַד הַזֶּה עוֹמֵד סוּד, שְׁכַתוֹב, (דברים ח) כִּי כֹאשֶׁר יִיטַר אִישׁ אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ. וְאֵלּוּ הֵם יִסּוּרִים שֶׁל אַהֲבָה, שְׁכָלוּלִים בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה.

בְּצַד הַמְּזֻרָח עוֹמֵד אֹר אַחֲרָי, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּכָל דְּבָרֵי הַרְפוּאוֹת, לְהַכְנִיס לְפָנָי רְבוּנוֹ כָּל אוֹתָם שֶׁנִּשְׁכַּחוּ בְּבֵית חָלִים, וְלִקְרַב זְמַנִּים וְקִצִּים לְאוֹתָן מַחֲלוֹת שֶׁהִשְׁלִימוּ אֶת נֶאֱמָנוּתָן. וְסוּבֵב אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּדִי לְהַשְׁלִים רְפוּאוֹת בְּמַצּוֹת רְבוּנוֹ, וְהָאֹר הַזֶּה (הוא) שְׁמוֹ רְפָא"ל. וְאֵף עַל גֵּב שְׁהָרִי בְּאֶרְנוֹ אוֹתוֹ לְצַד אַחֲרָי. וְזֶה אַחֲרָי לְצַד זֶה וְלְצַד זֶה, לְצַד שֶׁל מִיכָאֵל, וְלְצַד שֶׁל גְּבֻרִיא"ל.

כִּי בְּזִמְנָא דְאִיחְרַב יְרוּשָׁלַם, דְּהָא כְּדִין אֲתַגְבְּרוּ חוּבִין וּמִיכָאֵל לֹא יָכִיל בְּהִדְיָה דְסִטְרָא אַחְרָא, דְּטַעַנְתִּיה דְּמִיכָאֵל תְּבִירָא עַלֵייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְכְדִין (איכה ב) הָשִׁיב אַחֲרָי יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּסִטְרָא דְצָפוֹן, קְיִימָא נְהוּרָא אַחְרָא, דְּהָא אִיהוּ קְיִימָא (כ"א לנמלא) לְבַטֵּלָא דִּינָא מִבֵּי הַיְכָלָא רְבִיעָאָה. וְיִהֵב לְמַמְנָא דְפִתְחָא דְבַהּ הוּא פִתְחָא קְיִימָא מְמַנָּן אַחְרָן דְאִינוּן דְּבִסְטֵר מְסַאבָא, מַחֲפֵאן לְהַהוּא מְמַנָּא וְנוֹטְלִי דִּינָא. וְלְזִמְנִין דְּהָאִי נְהוּרָא דְבִסִּטְרָא דְצָפוֹן, אִיהוּ עֶבֶיד דִּינָא, וְלֹא יִתְמַסֵּר בְּיַד דְסִטְרָא אַחְרָא. בְּגִין דְכָל דִּינִין דְאֲתַעְבִּידוּ בֵיה, אִית לֹן אֶסְוּוֹתָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֶבֶיד חֶסֶד בְּאִינוּן אַתְרֵי.

גְּבֻרִיא"ל אִיהוּ הָאִי נְהוּרָא דְבִסִּטְרָא דְצָפוֹן, וּבְכָל אַתְר דְאִיהוּ מְחִי, שְׂרִי בֵיה חֶסֶד. בְּגִין דְגְּבֻרִיא"ל בְּתַרִין סִטְרִין, כְּלִיל בְּתַרוּוִייהוּ, וְעַל דָּא, מְחִיא וְאֶסְוּוֹתָא בֵיה. בְּסִטְרָא דָּא קְיִימָא רְזָא דְכַתִּיב, (דברים ח) כִּי כֹאשֶׁר יִיטַר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרָךְ. וְאֵלּוּן יִסּוּרִין דְרַחֲמֵימוֹתָא, דְכְּלִילָן בְּסִטְרָא דָּא וּבְסִטְרָא דָּא.

בְּסִטְרָא דְמְזֻרָח, קְיִימָא נְהוּרָא אַחְרָא, דְאִיהוּ קְיִימָא בְּכָל מְלִי דְאֶסְוּוֹתָא, לְמִיעַל קַמִי מְאָרִיָה, כָּל אִינוּן דְאֲתַנְשִׁין בְּבִי מְרַעֲיָהוּ, וְלִקְרַבָּא זְמַנִּין וְקִצִּין לְאִינוּן מְרַעֲיָן דְאֲשַׁתְּלִימוּ מְהִימְנוּתֵיהוּ. וְאֶסְחָר עֲלָמָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, בְּגִין לְאֲשַׁלְמָא אֶסְוּוֹתָא בְּפִקּוּדָא דְמְאָרִיָה, וְהָאִי (איהו) נְהוּרָא רְפָא"ל שְׁמִיָה. וְאֵף עַל גֵּב דְהָא אוֹקִימָנָא לִיה לְסִטְרָא אַחְרָא. וְדָא אַחֲרֵי לְסִטְרָא דָּא, וְלְסִטְרָא דָּא, לְסִטְרָא דְמִיכָאֵל, וְלְסִטְרָא דְגְּבֻרִיא"ל.

וְהָיוּ הַמִּמְנֶה, שְׁבִשְׁעָה שְׁנֵי דָוָן אָדָם
בְּהִיכָל הַרְבִּיעֵי לַחַיִּים, אָזִי הוּא
מִקְדָּשִׁים בְּרִפּוּאוֹת. וְהַרְפּוּאוֹת
הַלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ דַּחַק, מִשּׁוּם
שֶׁמִּשְׁנֵי צְדָדִים יוֹצְאוֹת, וְהַדַּחַק
הַזֶּה בָּא מִתּוֹךְ צַד שְׂמָאל,
וְהַרְפּוּאָה מִתּוֹךְ צַד יְמִין. וְלִכֵּן,
כְּשֶׁבָּאָה רְפוּאָה לְאוֹתוֹ הַחֹלֶה,
הֵיא בָּאָה לוֹ מִתּוֹךְ דַּחַק רַב.

וְכִי הוּא מִצַּד הַמַּעֲרָב. וְאֵף עַל
גַּב שְׂאֲמָרְנוּ שֶׁרַפְּאֵל הוּא בְּצַד
הַמְּזֻרָח, וּפְרָשׁוּהָ בְּצַד הַזֶּה שֶׁל
הַמַּעֲרָב - הַרְפּוּאוֹת וְהַחַיִּים אֵינָם
אֵלָּא בְּצַד הַמְּזֻרָח, שֶׁהָרִי מִשֵּׁם
נִמְשָׁכִים הַחַיִּים לַמָּטָה.

(ובצד המערב הנה) אור אחד ששמו
נוריא"ל, והוא אוריא"ל. וזהו
כלול מכלם ועומד שליח בכל.
יש לו שלשה צדדים, אבל הם
שנים, כי כל אחד מאלו כלול
בחברו, שאותם ארבעה יסודות
התחתונים, מאותם ארבעה
יסודות העולם, עליונים על הכל.
ומשום שכלם קשורים זה בזה,
רמז הכתוב ואמר, (שיר השירים ו) אל
גנת אגוז ירדתי לראות.

אוֹתָם שָׁנִים עֶשֶׂר הָאוֹרוֹת
עוֹמְדִים בְּאוֹתָהּ הַרוּחַ שְׂאֲמָרְנוּ,
וְאוֹתָהּ רוּחַ עֲלֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת.
תַּחַת אַרְבַּעַת הָאוֹרוֹת הַלְלוּ יֵשׁ
שְׁמוֹנֶה אַחֲרֵים, כְּדֵי לְהִיּוֹת
בְּשִׁלְמוֹת, וּבְכֻלָּם יֵשׁ שְׁלֵמוֹת
אַחַת, (ירדתי לראות, אלו ארבעה אורות
עליונים שיש תחתיהם שמונה אחרים, והם שנים
עשר אורות שעומדים תחת אותה רוח שאמרנו
ואותה רוח עליהם בשלמות, להיות בכלם שלמות
אחת) וּבְכֻלָּם נִפְרָדִים, הֵם שְׁלֹשָׁה
לְכָל צַד.

אַרְבַּעַת הַעֲמוּדִים הַלְלוּ עוֹמְדִים
לְעֻלוֹת וּלְהֶאֱחָזוּ אֶת הַהִיכָל הַזֶּה
לְמַעַלָּה בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם,
לְחַבֵּר אֶת הַנְּשִׁיקוֹת אֵלָּו בְּאֵלָּו
כְּאֶחָד. תַּחַת אֵלָּו כְּמָה דְרָגוֹת
לְדָרְגוֹת, כֻּלָּם יוֹצְאִים מֵהֶם,

וְהָיוּ אֵיהֶו מְמָנָא, בְּשִׁעְתָּא דְאַתְדָן בַּר נִשׁ
בְּהִיכָלָא רְבִיעָא לַחַיִּים, כְּדִין אֵיהֶו
אַקְדָּים בְּאַסְוֹתָא. וְהָיוּ אַסְוֹתָא מְגוֹ דְחִיקוֹ
נִפְקָא, בְּגִין דְמִתְרִין סְטְרִין נִפְקָא, וְהָיוּ דְחִיקוֹ
אַתְיָא מְגוֹ סְטְרִין שְׂמָאלָא, וְאַסְוֹתָא מְגוֹ סְטְרִין
יְמִינָא. וְעַל דָּא, הַהוּא מְרַע כַּד אַתְיָא לִיָּה
אַסְוֹתָא, מְגוֹ דְחִיקוֹ סְגִיָּא אַתְיָא לִיָּה.

וְהָיוּ הוּא מְסְטְרָא דְמַעֲרָב, וְאֵף עַל גַּב דְאַמְרָן
דְרַפְּאֵל בְּסְטְרִין מְזֻרָח, וְאוֹקְמוּהָ בְּסְטְרִין דָּא
דְמַעֲרָב, אַסְוֹתָא וְחִיִּין לָאו אֵיהֶו אֵלָּא מְסְטְרִין
מְזֻרָח, דְהָא מִתְמָן אַתְמַשְׁכָּאן חִיִּין לְתַתָּא.

(ובהאי סטרא דמערב), נהורא חד ונוריא"ל שמייה,
ואיהו אוריא"ל. ודא איהו כליל מפלהו,
וקיימא שליחא בכלא. ואית ליה תלת סטריין,
אבל תריין אינון, בגין דכל חד מאלין כליל
בחבריה, (דף רנ"ד ע"ב) דאינון ארבע יסודין
תתאין, מאינון ארבע יסודי עלמא, עלאין על
כלא. ובגין דכלהו מתקשרין דא בדא, רמז
קרא ואמר, (שיר השירים ו) אל גנת אגוז ירדתי
לראות.

אינון תריסר נהורין, קיימין בההוא רוחא
דקאמרון, וההוא רוחא עלייהו
בשלימו, אלין ארבע נהורין עלאין, אית
תחותיהו תמניא אחרנין, למהוי בשלימו,
ובכלהו שלימו חד (ס"א ירדתי לראות אלין ארבע נהורין עלאין
אית תחותיהו תמניא אחרנין ואינון תריסר נהורין דקנימין תחות ההוא רוחא
דקאמרון וההוא רוחא עליהו בשלימו למתיו בכלהו שלימו חד), וכד
מתפרשין פלהו, אינון תלת לכל סטר.

אלין ארבע סמכין, קיימין לסלקא
ולאתאחדא האי היכלא לעילא,
באתר דאקרי שמים, לאתחברא נשיקין אלין
באלין פחדא. תחות אלין, כמה דרגין לדרגין,
פלהו נפקי מנייהו, מאלין יסודין תתאין,

מְהִיִּסְדוֹת הַתַּחְתּוֹנִים הַלְלוּ, מֵהֶם מִצַּד הַמַּיִם, וּמֵהֶם מִצַּד הָאֵשׁ, וּמֵהֶם מִצַּד הַרוּחַ, וּמֵהֶם מִצַּד הָעֶפֶר.

כְּמוֹ כֵּן שְׁנֵינוּ, אַרְבְּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרָדֶס, וְכֻלָּם נִבְחָרוּ לְמָקוֹם הַזֶּה, לְאֵלּוּ אַרְבְּעָה הִיִּסְדוֹת. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִקְשַׁר בְּמָקוֹמוֹ; זֶה בְּצַד הָאֵשׁ, וְזֶה בְּצַד הַמַּיִם, וְזֶה בְּצַד הַרוּחַ, וְזֶה בְּצַד הָעֶפֶר. וְכֻלָּם טְבוּעִים בִּיסוּד שְׁלֵהֶם כְּמוֹ שְׁנִכְנְסוּ, פָּרַט לְאוֹתוֹ הַשְּׁלֵם הַחֲסִיד שֶׁבָּא מִצַּד הַיָּמִין, וְנִדְבַק בַּיָּמִין וְעָלָה לְמַעְלָה.

וּכְשֶׁהֲגִיעַ לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא הַיֵּכָל אֲהָבָה, נִדְבַק בּוֹ בְּרִצּוֹן הַלֵּב. אָמַר, הַהֵיכָל הַזֶּה צְרִיף הוּא לְהַדְבִּיקוֹ בְּהֵיכָל שְׁלֵמַעְלָה בְּאַהֲבָה רַבָּה, וְאִזּוֹ הַשְּׁתַלֵּם בְּסוּד הָאֵמוּנָה, וְהוּא עָלָה וְהַשְּׁלִים אֲהָבָה קְטָנָה בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה כְּרֵאוּי, וְלִכֵּן מֵת בְּאַהֲבָה, וְיִצְאָה נִשְׁמָתוֹ בְּפִסּוּק הַזֶּה (דְּבָרִים ו')

וְאֲהָבָת. אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ.

כִּי אוֹתָם הָאֲחֵרִים יָרְדוּ לְמַטָּה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, וְנִעְנְשׂוּ בְּאוֹתוֹ יִסוּד שֶׁיָּרַד לְמַטָּה. אֲלִישֶׁע יָרַד לְמַטָּה בְּצַד הַשְּׂמָאל שֶׁהוּא אֵשׁ, וְיָרַד בּוֹ וְלֹא עָלָה, וּפָגַשׂ אֶת אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר שֶׁנִּקְרָא אֵל אַחֵר, וְנִמְנָעָה מִמֶּנּוּ תְּשׁוּבָה, וְגֵרַשׁ מִשׁוּם שֶׁנִּדְבַק בּוֹ, וְלִכֵּן נִקְרָא אַחֵר, וּבְאֲרָנוּ.

בֶּן עֲזַאִי יָרַד בִּיסוּד הָעֶפֶר, וְטָרַם הֲגִיעַ לְשַׁרְפַת הָעֶפֶר שֶׁמְגִיעַ לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, טָבַע בְּאוֹתוֹ עֶפֶר וּמַת. וְלִכֵּן כְּתוּב (תְּהִלִּים קטו) יָקָר בְּעֵינֵי ה' הַמּוֹתָה לְחֲסִידָיו. בֶּן זֹמָא יָרַד בִּיסוּד הַרוּחַ, וּפָגַשׁ בְּרוּחַ אַחֲרָת, שֶׁהֲגִיעַ לְצַד הַשְּׂמָאָה, שֶׁנִּקְרָא פָּגַע רַע, וּמִשׁוּם כִּף פָּגַע בּוֹ וְלֹא הִתְיַשֵּׁב בּוֹ, וְכֻלָּם לֹא נִצְלוּ מֵעֲנָשׁ. וְלִכֵּן אָמַר שְׁלֵמָה, (קְהֵלֶת ח) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל

מְהִיִּיָּהוּ מִסְטָרָא דְמֵיא, וּמְהִיִּיָּהוּ מִסְטָרָא דְאַשָּׁא, וּמְהִיִּיָּהוּ מִסְטָרָא דְרוּחָא, וּמְהִיִּיָּהוּ מִסְטָרָא דְעֶפְרָא.

בְּגוֹזְנָא דָּא תְּנִינָן, אַרְבְּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרָדֶס, וְכֻלְהוֹ אֲתַבְּרִירוּ לְדוּכְתָא דָּא, לְאַלִּין אַרְבַּע יִסוּדֵי. וְכָל חַד וְחַד אֲתַקְשַׁר בְּדוּכְתֵיה, דָּא בְּסְטָרָא דְאַשָּׁא, וְדָא בְּסְטָרָא דְמֵיא, וְדָא בְּסְטָרָא דְרוּחָא, וְדָא בְּסְטָרָא דְעֶפְרָא. וְכֻלְהוֹ אֲטַבְּעוּ בִּיסוּדָא דִּילֵיה, כְּמָה דְאַעְלוּ. בַּר הַהוּא שְׁלִימָא חֲסִידָא, דְאַתֵּיא בְּסְטָרָא דִּימִינָא, וְאַתְדַּבַּק בִּימִינָא, וְסָלִיק לְעִילָא.

וְכִּי מְטָא לְהַאי אֲתֵר דְאַקְרִי הַיֵּכָל אֲהָבָה, אֲתַדְבַּק בֵּיה בְּרַעוּ דְלִבָּא. אָמַר, הַאי הַיֵּכָלָא, צְרִיכָא אִיהוּ לְדַבְּקָא לֵיה, בְּהֵיכָלָא דְלְעִילָא, בְּאַהֲבָה רַבָּה. כְּדִין אֲשַׁתְּלִים בְּרִזָּא דְמְהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ סָלִיק וְאַשְׁלִים אֲהָבָה זֹוטָא בְּאַהֲבָה רַבָּא, כְּדָקָא חֲזִי. וְעַל דָּא מִית בְּאַהֲבָה, וְנִפְקַ נִשְׁמָתֵיה בְּהַאי קָרָא, (דְּבָרִים ו')

וְאֲהָבָת. זַכָּאָה חוּלְקֵיה.

כִּי אִינוּן אַחֲרֵינִין, נַחְתוּ לְתַתָּא כָּל חַד וְחַד, וְאַתְעַנְשׂוּ בְּהַהוּא יִסוּדָא דְנַחַת לְתַתָּא. אֲלִישֶׁע נַחַת לְתַתָּא בְּסִטְר שְׂמָאֵלָא, דְּאִיהוּ אֲשָׁא, וְנַחֲתִית בֵּיה וְלֹא סָלִיק, וְאַעְרַע בְּהַהוּא סְטָרָא אַחֲרָא, דְּאַקְרִי אֵל אַחֵר. וְאַתְמַנַּע מִגִּיהַ תְּשׁוּבָה, וְאַתְתַּרְךָ בְּגִין דְּאַתְדַּבַּק בֵּיה, וְעַל דָּא אַקְרִי אַחֵר, וְאוּקִימָנָא.

בֶּן עֲזַאִי, נַחֲתִית בִּיסוּדָא דְעֶפְרָא, וְעַד לָא מְטָא לְאוּקִידוֹ דְעֶפְרָא, דְּמִטִּי לְהַהוּא סְטֵר אַחֲרָא, אֲטַבְּע בְּהַהוּא עֶפְרָא, וּמִית. וְעַל דָּא כְּתוּב, (תְּהִלִּים קטו) יָקָר בְּעֵינֵי יי' הַמּוֹתָה לְחֲסִידָיו. בֶּן זֹמָא, נַחֲתִית בִּיסוּדָא דְרוּחָא, וְאַעְרַע בְּרוּחָא אַחֲרָא, דְּמִטָּא לְסִטְר מְסַאֲבָא, דְּאַקְרִי פָּגַע רַע, וּבְגִין כִּף פָּגַע בֵּיה, וְלֹא אֲתִיִּישֵׁב בֵּיה,

הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמִינֵעַ
אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים. מִשּׁוֹם
שְׂאֵלָה יִרְדּוּ בְּדַרְגּוֹת הַלָּלוּ
וְנִעְנְשׂוּ.

בא וראה, משום שרבי עקיבא
עלה למעלה פראוי, נכנס בשלום
ויצא בשלום. דוד שאל שאלה,
ולא התפרש, שכתוב (תהלים יז)
ממתים ידך ה' ממתים מחלד
חלקם בחיים. (תהלים) על מה זה
אלה שנהרגו בהרוגי העולם
צדיקים, ופאים, שלא חטאו חטא
פדי שיענשו.

בא וראה, ממתים ידך ה' ממתים
מחלד חלקם בחיים. כאן הוא שני
צדדים - ידך ה', וחלד. ידך ה' -
זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה
מתפנסת אליו. ממתים מחלד -
זה הצד האחר, שהגוף הוא שולט
עליו, שכתוב (ישעיה לח) לא אביט
אדם עוד עם יושבי חדל.

בא וראה, הנשמות של אלו,
להשלמת רוח הקדש, שלקחם
עשר רוחות מלמטה פראוי,
וגופם נמסר למלכות הרשעה, כל
אחד נוטל חלקו בסוד הקרבנות.
ובא ראה, ראש ראשית האמונה
תוף המחשבה, מפה הניצוץ
החזק, ועולה תוף המחשבה
(ובנוציה) ניצוצות, וזרק ניצוצות
לשולש מאות ועשרים עברים,
ובורר פסלת מתוף המחשבה,
ונברר.

אף כף כמו כן עולה במחשבה,
כמו שנברר בה פסלת, (והתברר אף
כף. אלו שבהם השתלם מה שצריך, ודאי כף עלה
במחשבה והכל) ונבררו אלה, שבהם
השתלם מה שצריך. ודאי
כשעלה, עלה במחשבה, והכל
כמו שצריך. שמחה מצד זה,
ועצב מצד זה.

כד סליק, במחשבה סליק וכלא (דף רנ"ה ע"א) כמה דאצטריף. חידו מסטרא
דא, ועציבו מסטרא דא.

וְכִלְהוּ לֹא אֶשְׁתַּזְכֵּן מְעוֹנָשָׁא. וְעַל דָּא אָמַר
שְׁלֵמָה, (קהלת ח) יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמִינֵעַ אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה
הַרְשָׁעִים. בְּגִין דְּאֵלִין נַחְתּוּ בְּדַרְגִּין אֵלִין,
וְאֶתְעַנְשׂוּ.

הא חזי, בגין דרבי עקיבא סליק לעילא כדקא
יאות, עאל בשלם ונפק בשלם. דוד שאיל
שאלתא, ולא אתפרש, דכתיב (תהלים יז)
ידך יי' ממתים מחלד חלקם בחיים. (ס"א תהא)
על מה דא אלין דאתקטלו בקטולי עלמא
צדיקייא, ופאין דלא חאבו חוכה בגין
דיתענשו.

הא חזי, ממתים ידך יי', ממתים מחלד חלקם
בחיים, הקא איהו תרי סטרי, ידך יי'.
וחלד. ידך יי', דא קדשא ברוך הוא, דנשמתא
אתפניש לגביה. ממתים מחלד, דא סטרא
אחרא, דגופא איהו שלטא עלוי, דכתיב (ישעיה
לח) לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל.

הא חזי, נשמתא דאלין, לאשלמותא דרוחא
קדישא, דלהון עשרה רוחין מתתא כדקא
יאות, וגופא דלהון יתמסר למלכו חייבא. כל
חד נטיל חולקיה, ברזא דקרבינין.

ותא חזי, רישא שירותא דמהימנותא, גו
מחשבה, בטש פוצינא דקרדינותא,
וסליק גו מחשבה, (ס"א ואפיק) נצוצין, נציצין
זריק לתלת מאה ועשרין עיבר, ובריר פסולת
מגו מחשבה, ואתבריר.

אוף הכי, פגוונא דא סליק במחשבה, כמה
דאתברר ביה פסולת, (ס"א ואתברר אוף הכי אלין

בהו אשתלים מאן דאצטריף, ודאי כף סליק במחשבה וכלא) ויתבריר
אלין, די בהו אשתלים מאן דאצטריף, ודאי
כד סליק, במחשבה סליק וכלא (דף רנ"ה ע"א) כמה דאצטריף. חידו מסטרא
דא, ועציבו מסטרא דא.

בְּתוֹב (קהלת ח) וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת
הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכֹל
וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ
בְּעַמְלוֹ יְמֵי חַיָּו אֲשֶׁר נִתֵּן לוֹ
הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְשִׁבְחֹתַי
אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְכִי שְׁלֵמָה
הַמְּלִיךְ מְשַׁבֵּחַ אֶת זֶה? אֵלֹא
וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה - זו
שְׂמֵחַת הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנָן שֶׁהוּא
שׁוֹלֵט, בְּשִׁבְתָּ וּבְיָמִים טוֹבִים,
שְׂמֵחַת הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׂאָדָם
עוֹשֶׂה, אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכֹל וְלִשְׂתוֹת
וְלִהְיוֹת שְׂמֵחָה בְּאוֹתוֹ (מִמֶּנּוּ) הַצַּד,
כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.
וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלוֹ, מִי? זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא יִלְוֶנוּ וְיִלְכֵךְ
עִמּוֹ לְהַכְנִיסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּתוֹב (קהלת ח) וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת
הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכֹל
וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֶנוּ
בְּעַמְלוֹ יְמֵי חַיָּו אֲשֶׁר נִתֵּן לוֹ
הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְשִׁבְחֹתַי
אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְכִי שְׁלֵמָה
הַמְּלִיךְ מְשַׁבֵּחַ אֶת זֶה? אֵלֹא
וְשִׁבְחֹתַי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה - זו
שְׂמֵחַת הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנָן שֶׁהוּא
שׁוֹלֵט, בְּשִׁבְתָּ וּבְיָמִים טוֹבִים,
שְׂמֵחַת הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׂאָדָם
עוֹשֶׂה, אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לְאָכֹל וְלִשְׂתוֹת
וְלִהְיוֹת שְׂמֵחָה בְּאוֹתוֹ (מִמֶּנּוּ) הַצַּד,
כְּדִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.
וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלוֹ, מִי? זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא יִלְוֶנוּ וְיִלְכֵךְ
עִמּוֹ לְהַכְנִיסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

וְהוּא יִלְוֶנוּ בְּעַמְלוֹ. מֵאַן. דָּא קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
הוּא יִלְוֶנוּ, וְיִהְיֶה עִמָּיָה לְאַעְלָא לִיָּה
לְעַלְמָא דְאַתִּי.

דְּבַר אַחַר וְהוּא יִלְוֶנוּ - מִי הוּא?
אוֹתוֹ הָאָדָם שְׂאוֹכֵל וְשׁוֹתֵה
וְשִׂמְחָה - כָּל מַה שְׂמוֹצִיא לְאָכֹל
וְלִשְׂתוֹת, הוּא יִלְוֶנוּ לְקֹדְשׁ-
בְּרוּךְ הוּא בְּהַלְוָאָה, וְהוּא יִתֵּן לוֹ
כְּפָלִי כְּפָלִים מִכָּל מַה שְׂהוֹצִיא
בְּזֵה. בְּשִׁנֵּי אֱלֹהִים מְלוּהָ אָדָם
לְקֹדְשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁחַס עַל
הָעֵנִי, וּכְשִׂמוֹצִיא בְּשִׁבְתוֹת
וְזִמְנִים, שְׁהָרִי הַכֹּל הַלְוָה לְקֹדְשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (מִשְׁלֵי יט)
מְלוּהָ ה' חוֹנֵן דָּל וְגַמְלוֹ יִשְׁלֵם לוֹ.
וּמִשׁוּם כֶּף, זו שְׂמֵחָה וְזֵה עֶצֶב.
זֵה חַיִּים וְזֵה מוֹת. זֵה טוֹב וְזֵה רָע.
זֵה גֵן עֵדֶן וְזֵה גֵיהֶנֶם. וְהַכֹּל זֵה
הַכֶּף שֶׁל זֵה. וְלִכֵּן גּוֹפֵס הִיָּה
בְּעֶצֶב, וְהַנְּשִׂמָה בְּשִׂמְחָה.
וּכְשִׁהִי עֹשֶׂה הָאֵלוֹ, שְׂנַקְרָאִים
הַרוּגִי מְלִכּוֹת, הַרוּגִים הִיוּ מִצַּד
אַחַר, וְהַשְׁלִימוּ מְקוֹם אַחַר שֶׁל
קֹדְשָׁה. וּמִשׁוּם כֶּף הַכֹּל גְּלוּי לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנַעֲשֶׂה פְּרָאוּי.
בְּהִיבְרָה הִזָּה עוֹמְדִים אוֹתָם שְׁנַיִם
עֹשֶׂר. אַרְבַּעַה אֵלוֹ לְמַעְלָה,
וְשְׂמוֹנָה עֲמָהֶם, מִשׁוּם שְׂכָל אַחַד

דְּבַר אַחַר וְהוּא יִלְוֶנוּ, מֵאַן הוּא. הַהוּא בַר נֶשׁ
דְּאַכִּיל וְשִׁתִּי וְחַדִּי, כָּל מְאִי דְאַפִּיק
לְמִיכָל וְלְמִשְׁתִּי, הוּא יִלְוֶנוּ לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּהַלְוָאָה, וְאִיהוּ יְהִיב לִיָּה כְּפָלִי כְּפָלִים,
מִכָּל מַה דְּאַפִּיק בְּהָאִי. בְּתַרִּין אֵלִין, אוֹזִיף בַר
נֶשׁ לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד חַיִּים לִיָּה
לְמַסְפָּנָא. וְכִד אַפִּיק בְּשִׁבְתִּי וְזִמְנִי. דְּהָא כִּלְא
אוֹזִיף לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמַה דְאַתְּ אָמַר
(מִשְׁלֵי יט) מְלוּהָ יְי' חוֹנֵן דָּל וְגַמְלוֹ יִשְׁלֵם לוֹ.

וּבְגִין כֶּף, דָּא שְׂמֵחָה, וְדָא עֶצִיבוּ. דָּא חַיִּים
וְדָא מוֹת. דָּא טוֹב, וְדָא רָע, דָּא גֵן עֵדֶן,
וְדָא גֵיהֶנֶם. וְכִלְא, דָּא בְּהַפּוּכָא דְדָא, וְעַל דָּא
גּוֹפָא דְלַהוֹן הָוּה בְּעֶצִיבוּ, וְנַשְׂמַתָּא בְּחַדוּהָ.
וְכִד הוּוּ אֵלִין עֹשֶׂה דְאַקְרוּן הַרוּגִי מְלִכּוֹת,
הַרוּגִים הוּוּ מַסְטְרָא אַחְרָא, וְאַשְׁלִימוּ אַתְרָ
אַחְרָא דְקֹדְשָׁה. וּבְגִין כֶּף, כִּלְא גְלִי קָמִי
קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְעֵבִיד כְּדָקָא יָאוּת.
בְּהִיבְרָא דָּא קְיָיִמִין אֵינוּן תְּרִיסָר. אַרְבַּע אֵלִין

נוטל עמו שנים, כמו שסדור (של שני) הדגלים וכן בסדור שלמטה, עד סוף כל הדרגות.

בהיכל הזה נכנסות כל אותן תפלות, וכל אותן רצונות של שבחים שנעשו באהבה, וכשנכנסים להיכל הזה, כלם נדבקים בו (בקודש-ברוך-הוא). ובכל יום ובכל זמן כשמתחברות הנשיקות, אזי הוא זמן שהקדוש ברוך הוא משתעשע בנשמות הצדיקים. ומהו השעשוע? שמעוררים הנשיקות הללו, והן קודמות לאותו הענג, ולכן כתוב (ישעיה נח) אז תתענג על ה', ובארנו. ההיכל הזה כלל של כל ההיכלות התחתונים, כלם כלולים בהיכל הזה. ההיכל הראשון, ששם עומדת אותה הרוח שאמרנו, וכל אותן החיות שבה, נסמכת בשני עמודים לצד מזרח, ובשני עמודים לצד דרום, ובשני עמודים לצד מערב, ובשני עמודים לצד צפון, והם שמונה. ואלו נקראים יתדות המשכן, ועומדים בחוץ.

בשבא המלך העליון, נוסעות אותן היתדות, ונעקרים ממקומם אותם המיתרים, שהם שמונה אחרים פרט לאותן היתדות שאמרנו, ואותה הרוח הראשונה שבתוך ההיכל הזה קודמת ונכנסת ונכללת בתוך אותה (שניה ברוח אחרת שבו) רוח שניה שבו.

אותם שני העמודים שלצד מזרח הם קרעיא"ל, שהתמנה בחוץ על שנים עשר אלף ממנים, שכלם נקראים יתדות המשכן. זה לימין. ולשמאל - שמעיא"ל, והתמנה על שנים עשר אלפים ממנים אחרים, וכלם יתדות כמו שאמרנו. (אותם ממנים אחרים)

לעילא, ותמניא עמהון. בגין דכל חד, נטיל עמיה תרין, כמה דאיהו סדורא (דתרין) דדגלים וכן בסדורא דלתתא, עד סוף דכל דרגין.

בהיכלא דא, עאלין כל אינון צלותין, וכל אינון רעוין דשבחין דאתעבידו

ברחימו, וכד עאלין בהאי היכלא, פלהו מתדבקן ביה. (בקודשא בריך הוא) ובכל יומא, ובכל זמנא דנשיקין אתחברו, פדין איהו זמנא,

דקודשא בריך הוא אשתעשע בנשמתין דצדיקייא, ומהו השעשוע דמתערין אינון נשיקין, ואינון אקדימו לההוא ענוגא, ועל דא כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יי', ואוקימנא.

היכלא דא, פללא דכל אינון היכלין תתאין, פלהו פלילן בהאי היכלא. היכלא

קדמאה, דתמן קיימא ההוא רוחא דקאמרן, וכל אינון חיוון דביה, אסתמיה בתרין סמכין לסטר מזרח, ובתרין סמכין לסטר דרום,

ובתרין סמכין לסטר מערב, ובתרין סמכין לסטר צפון, ואינון תמניא. ואלין אקרונן יתדות המשכן, וקיימי לבר.

בד מלכא עלאה אתי, נטילי אינון יתדות, ואתעקרון מאתרייהו אינון מיתרים, דאינון תמניא אתרנין, בר מאינון יתדות דקא אמרן. ויהוא רוחא קדמאה די בגו היכלא דא, קדים ועאל, ואתפליל בגו ההוא (ס"א תניינא

ברוחא אחרא דביה) רוחא תניינא דביה.

אינון תרין סמכין דלסטר מזרח, אינון קרעיא"ל, דאתמנא לבר על תריסר אלפי ממנן, דכלהו אקרונן יתדות המשכן, דא לימינא. לשמאלא שמעיא"ל, ואתמנא על תריסר אלפי ממנן אתרנין, וכלהו יתדות פדקאמרן. (אינון ממנו אתרנין) סמכין דאתמנון

לסטר דרום, חד סעדיא"ל, וחד סטריא"ל, (ג"א סעדיא"ל) כל חד וחד, על

לסטר דרום, חד סעדיא"ל, וחד סטריא"ל, (ג"א סעדיא"ל) כל חד וחד, על

תְּרִיסָר אֲלָפֵי מִמֶּנָּן אַחְרָנִין. אֲלֵיךְ לֹא אֲתַעֲדוּן
מִשׁוּלְטָנְהוּן לְעֵלְמִין.

אֲלֵיךְ כְּלָהוּ, מִמֶּנָּן עַל קִיּוּמָא דְעֵלְמָא, אֲלֵיךְ
מֵאִינוּן דְקִיּוּמָן בְּקִיּוּמָא דְאִינוּן
דְאֲתַנְסִיבוּ דְשְׁקִלֵי בְּמִתְקֵלָא דְוִכְרִין וְנִוְקֵבִין
דָּא עִם דָּא (כ"א אינון דתקלי כמתקלא דכורין ונוקבין, לאתנפכא
דא עם דא). וְאֲלֵיךְ אַקְרוּן מֵאֲזִנִּים, עַל דָּא כְּתִיב,
(תהלים סב) בְּמֵאֲזִנִּים לְעֵלוֹת, וְלֹא אִינוּן דְכְּתִיב
בְּהוּ (ויקרא ט) מֵאֲזִנֵי צֶדֶק, דְקֵאמְרוּן. כָּל אִינוּן
דְשְׁקִילִין דָּא עִם דָּא, וְלֹא שְׁקִיל דָּא יִתִּיר מִן
דָּא, סְלָקִין וְאֲתַחֲבְרוּן כְּחֵדָּא, וְאִינוּן חֲבוּרָא (ד
רנ"ה ע"ב) דְדָכַר וְנוֹקְבָא כְּחֵדָּא, וְעַל דָּא בְּמֵאֲזִנִּים
לְעֵלוֹת. וְאַף עַל גַּב דְלִזְמַנִּין מְסִתִּיעָא מִלְתָּא,
וְשְׁקִיל דָּא יִתִּיר מִן דָּא, סְלָקִין וְמִתְחַבְרוּן
כְּחֵדָּא, וְהָא אוֹקִימָנָא.

אִינוּן תְּרִין סְמִכִין דְלִסְטֵר צְפוּן, פְּתַחֲיָא"ל,
עֲטָרִיא"ל. וּמִמֶּנָּן כָּל חֵד וְחֵד, עַל
תְּרִיסָר אֲלָפִין מִמֶּנָּן אַחְרָנִין, וְאִינוּן יְתֻדוֹת
הַמְשַׁכָּן, וּבְאֲלֵיךְ אַחְרָנִין דְקֵאמְרוּן. אִינוּן מִמֶּנָּן
תְּרִין סְמִכִין אַחְרָנִין דְלִסְטֵר מְעָרְב, אִינוּן
פְּדִתִּיא"ל תּוֹמִיָּהָא"ל, וְאֲתַמְנוּן כָּל חֵד עַל
תְּרִיסָר אֲלָפֵי מִמֶּנָּן אַחְרָנִין, וְכִלְהוּ יְתֻדוֹת
הַמְשַׁכָּן כְּדֵקֵאמְרוּן.

אֲלֵיךְ אִינוּן דְאוּשְׁדֵי דְמַעִין, עַל כָּל אִינוּן
דְמִתְרַכֵי נְשִׁיהוּן קְמִיִּיתָא. בְּגִין דְאִינוּן
שְׁבַע בְּרַכָּאן דְאֲתַמְסְרוּ לָהּ, אֲתַעֲדוּן, וְלֹא
אֲתַקְיִימוּ, בְּגִין דְאֲתַתְרַכָּא, וְלֹא אֲתַדְבְּקוּ
בְעֵלָה וְאֲתַתָּא כְּחֵדָּא. וְעַל דָּא כְּלָהוּ אוּשְׁדֵי
דְמַעִין, דְאַחְזֵי תִירוּכִין, דְאִינוּן שְׁבַע בְּרַכָּאן
כְּמָה דְאֲתַעֲדוּן מֵאַתֵּר אַחְרָא. כְּדִין בְּהֵיָא
שְׁעֵתָא קָלָא נִפְק וְאָמַר, (ישעיה ג) אִי זֶה סֵפֶר
כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ.

הַתּוֹמְכִים שֶׁהִתְמַנּוּ לְצַד דְרוֹם,
אֶחָד סְעָדִיא"ל וְאֶחָד סְטָרִיא"ל
(סְעָרִיא"ל), כָּל אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם
עֶשֶׂר אֲלָפֵי מִמֶּנִּים אַחֲרִים. אֲלוֹ לֹא
מְעַבְרִים מִשְׁלֹטוֹנָם לְעוֹלָמִים.
אֲלוֹ כָּלֵם מִמֶּנִּים עַל קִיּוּם הָעוֹלָם.
אֲלוֹ מֵאוֹתָם שְׁעוּמָדִים בְּקִיּוּם,
שְׁאוֹתָם שְׁנַשְׂאוּ שְׁשׁוֹקְלִים
בְּמִשְׁקֵל זְכָרִים וְנִקְבוֹת זֶה עִם זֶה
(אֲלוֹ הֵם שְׁשׁוֹקְלִים בְּמִשְׁקֵל זְכָרִים וְנִקְבוֹת
לְהַנְשֵׂא זֶה עִם זֶה), וְאֲלוֹ נִקְרְאִים
מֵאֲזִנִּים. עַל זֶה כְּתוּב, (תהלים סב)
בְּמֵאֲזִנִּים לְעֵלוֹת, וְלֹא אוֹתָם
שְׁכַתוּב בְּהֵם, (ויקרא ט) מֵאֲזִנֵי צֶדֶק,
שְׁאֲמְרוּנוּ. כָּל אוֹתָם שְׁשׁוֹקְלִים זֶה
עִם זֶה, וְלֹא שׁוֹקֵל זֶה יוֹתֵר מִזֶּה,
עוֹלָם וּמִתְחַבְרִים כְּאֶחָד, וְהֵם
חֲבוּרֵי שֵׁל זְכָר וְנִקְבָה כְּאֶחָד, וְעַל
זֶה - בְּמֵאֲזִנִּים לְעֵלוֹת. וְאַף עַל גַּב
שְׁלַפְעָמִים מְסִתִּיעָא הַדְּבָר וְשׁוֹקֵל
זֶה יוֹתֵר מִזֶּה, עוֹלָם וּמִתְחַבְרִים
כְּאֶחָד, וְהִרִי בְּאַרְנוּ.

אוֹתָם שְׁנֵי עֲמוּדִים שְׁלֹצֵד צְפוּן -
פְּתַחֲיָא"ל, עֲטָרִיא"ל. וּמִמֶּנִּים כָּל
אֶחָד וְאֶחָד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפִים
מִמֶּנִּים אַחֲרִים, וְהֵם יְתֻדוֹת
הַמְשַׁכָּן, וּבְאֲלוֹ הָאֲחֲרוֹנִים
שְׁאֲמְרוּנוּ. אוֹתָם שְׁנֵי מִמֶּנִּים
תּוֹמְכִים אַחֲרִים שְׁלֹצֵד מְעָרְב הֵם
פְּדִתִּיא"ל וְתּוֹמִיָּהָא"ל, וְהִתְמַנּוּ
כָּל אֶחָד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי
מִמֶּנִּים אַחֲרִים, וְכָלֵם יְתֻדוֹת
הַמְשַׁכָּן כְּפִי שְׁאֲמְרוּנוּ.

אֲלוֹ הֵם שְׁשׁוֹפְכִים דְמַעוֹת עַל כָּל
אוֹתָם שְׁמַגְרָשִׁים אֵת נְשׁוֹתֵיהֶם
הִרְאִשׁוֹנוֹת, מִשׁוּם שְׁאוֹתָן שְׁבַע
הַבְּרָכוֹת שְׁנִמְסְרוּ לָהּ, הוֹסְרוּ וְלֹא
הִתְקִימוּ, מִשׁוּם שֶׁהִתְגַּרְשָׁה, וְלֹא
נִדְבְּקוּ הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה כְּאֶחָד, וְלִכְּנֵן
כָּלֵם שׁוֹפְכִים דְמַעוֹת. שְׁהַגְרוּשִׁים
מֵרְאִים שְׁאוֹתָן שְׁבַע בְּרָכוֹת כְּאֲלוֹ
שֶׁהִעֲבְרוּ מִמְקוֹם אַחֵר. אִזּוּ בְּאוֹתָהּ
סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ.

שְׁעָה יוֹצֵא קוֹל וְאָמַר: (ישעיה ג) אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ.

ההיכל השני, שאמרנו שפולל את ההיכל הראשון להתיחד בו. וכל אותן החיות, כך גם יש לו שמונה עמודים כמו הראשונים, וכלם ממנים כל אחד ואחד על שנים עשר אלפי ממנים אחרים כמו אלו הראשונים שאמרנו. שני עמודים הם לצד מזרח, שני עמודים לצד דרום, ושני עמודים לצד צפון, ושני עמודים לצד מערב.

שני העמודים הללו של צד מזרח - יהדניא"ל, גזורי"ה. שנים עשר אלפי ממנים של כל אחד, וכלם יתדות. אותם שני עמודים של צד דרום - אהריא"ל, ברהיא"ל. כל אחד ואחד על שנים עשר אלפים כראשונים.

אלו ממנים על משבר, ונוטלים אותם קולות הנשים, ומניחים אותם לפני אותו ההיכל, וכשאותו הצד האחר בא לקטרג בפעם הזו, שהיא שעת סכנה, עומדים אלה ומכניסים את הקולות הללו לממנה של הפתח, ולא יכול אותו הצד האחר לקטרג. ולפעמים שמקדים אותו הצד האחר, ונכנס ומקטרג, ויכול להזיק.

שני העמודים הללו של צפון - חלחליא"ל, (סלסליא"ל) קרספיהא"ל. הם ממנים כל אחד על שנים עשר אלפים אחרים. של צד מערב הם סוגדי"ה, (סוגדי"א) גדרי"ה. ואלו על שנים עשר אלפים אחרים.

ואלו ממנים על אותו דם ברית, כשנמול אותו וולד לשמנה ימים, ואלו נוטלים אותו הדם ומניחים אותו לפני ההיכל הזה. וכשמתעורר רגז בעולם, משגיח הקדוש ברוך הוא על אותו הדם, ולא נתנת רשות לאותו צד האחר להכנס לשם.

היכלא תניינא, דקא אמרן דכליל להיכלא קדמאה, לאתיחדא ביה. וכל אינון חיוון, הכי נמי אית ליה תמניא סמכין פקדמאי. וכולהו ממנן, פל חד וחד, על תריסר אלפי ממנן אחרנין, פאלין קדמאי כדקאמרן. תרין סמכין אינון לסטר מזרח, תרין סמכין לסטר דרום, ותרין סמכין לסטר צפון, ותרין סמכין לסטר מערב.

אלין תרין סמכין דלסטר מזרח, יהדניא"ל, גזורי"ה. תריסר אלפי ממנן דכל חד, וכלהו יתדות. אינון תרין סמכין דלסטר דרום, אהריא"ל, ברהיא"ל. פל חד וחד, אינון על תריסר אלפי פקדמאי.

אלין ממנן על משבר, ונטלי אינון קלי דנשין, ומנחן לון קמי ההוא היכלא. וכד ההוא סטרא אחרא אתי לקטרגא בהאי שעתא, דאיהו שעתא דסכנה, קיימי אלין, ועאלין הני קלי לממנא דעל פתחא, ולא יכיל ההוא סטרא אחרא לקטרגא. ולזמנין דקדים ההוא סטר אחרא ועאל וקטריג, ויכיל לנזקאה.

אלין תרין סמכין דלסטר צפון, חלחליא"ל (ס"א סלסליא"ל), קרספיהא"ל, אינון ממנן פל חד על תריסר אלפי אחרנין. דלסטר מערב אינון, סוגדי"ה (ס"א סוגדי"א). גדרי"ה. ואלין על תריסר אלפי אחרנין.

ואלין ממנן על ההוא דמא דברית, פד אתגזר ההוא ולדא לתמניא יומין ואלין נטלי ההוא דמא, ומנחן ליה קמי האי היכלא. וכד רוגזא אתער בעלמא, אשגח קדשא ברוך הוא על ההוא דמא, ולא אתייהיב לההוא סטרא אחרא רשו לאעלא תמן.

תא חזי, בזמנא דאתגזר ההוא בר נש לתמניא יומין, ושראת עליה שבת, מלכות קדישא, ההיא ערלה דגזרין ושראן ליה לבר, כדין קיימא ההוא סטרא אחרא, וחרמא דהאי איהו חולקיה מקרבנא דא, כדין אתבר, ולא יכיל לשלטאה ולקטרגא עלוי, וסליק ואתעבד סניגוריא על ישראל, קמי קדשא בריהו הוא.

היכלא תליתאה. היכלא דא דקיימא לאכללא, וליחדא ביה ההוא

היכלא תניינא, וההוא רוחא, וכל אינון חיוון דביה, כלהו כלילן ואתניחדן דא בדא. ואינון חד רוחא דכליל דא בדא, הכי נמי אית ליה תמניא סמכין, לארבע סטרין דעלמא, וכלהו אקרון יתדות המשפן. תרין סמכין דלסטור דרום, אינון שכניא"ל, עזוזי"ה. (ס"א ואינון ממנו על תריסר אלפי ממנו אחרנין כל חד באינון אחרנין) תרין סמכין דלסטור מזרח, יהודי"ה עזריא"ל. ואלין קיימי כל חד וחד, על תריסר אלפי ממנו אחרנין, וכלהו אקרון יתדות המשפן.

ואלין אתמנון על ההוא הבל דתינוקות דלעאן באורייתא, לקיימא עלמא. ואלין נטלי ההוא הבל, וסלקי ליה לעילא. וכל הבל והבל דאינון תינוקות דלעאן באורייתא לקיימא עלמא, אתעביד מניה רוחא חדא, וסלקא ההוא רוחא לעילא, ואתעטר בעטרא קדישא, ואתמנא נטורא דעלמא, וכן כלהו.

תרין סמכין דאינון לסטר צפון, עזפיא"ל (ס"א קטצירהא"ל), קטציריהא"ל. ואינון ממנו (ד) ונ"וע"א) על תריסר אלפי ממנו אחרנין כל חד וחד כדקאמרן. תרין סמכין דלסטור מערב, אינון עססני"ה, אדירירי"ה (נ"א אדירי"ה). ואלין

בא וראה, בזמן שנמול אותו אדם לשמנה ימים ושרתה עליו שבת, המלכות הקדושה, אותה הערלה שגזרין וזרקים אותה החוצה, אז עומד אותו צד האחר ורואה שזהו חלקו מהקרבן הזה, ואז נשבר ולא יכול לשלט ולקטרג עליו, ועולה ונעשה סגור על ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. ההיכל השלישי. היכל זה שעומד להכליל וליחד בו אותו היכל שני, ואותה רוח, וכל אותן חיות שבה, כלם כלולים ומתיחדים זה עם זה, והם רוח אחת שכלולה זו בזו, כך גם יש לו שמנה עמודים לארבעת צדדי העולם, וכלם נקראים יתדות המשפן. שני העמודים שלצד דרום הם שכניא"ל, עזוזי"ה. (והם ממנים על שנים עשר אלף ממנים אחרים, כל אחד באותם האחרים) שני העמודים שלצד מזרח - יהודי"ה, עזריא"ל. ואלו עומדים כל אחד ואחד על שנים עשר אלפי ממנים אחרים, וכלם נקראים יתדות המשפן.

ואלו התמנו על אותו הבל התינוקות שלומדים תורה לקים את העולם, ואלו נוטלים אותו ההבל ומעלים אותו למעלה. וכל הבל והבל של אותם תינוקות שלומדים בתורה לקים את העולם, נעשה ממנו רוח אחת, ועולה אותה רוח למעלה ומתעטרת בעטרה קדושה, ומתמנה שומר העולם, וכן כלם. שני העמודים שהם לצד צפון -

עזפיא"ל, (קטצירהא"ל) קטציריהא"ל. והם ממנים על שנים עשר אלפי ממנים אחרים, כל אחד ואחד כפי שאמרנו. שני העמודים שלצד מערב הם עססני"ה, אדירירי"ה (אדירי"ה). ואלו ממנים על שנים עשר

אֲלֵפִים מְמַנִּים אַחֲרֵיהֶם, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.

אִלּוּ הִתְמַנּוּ לְהִכְרִיז בְּכָל הַרְקִיעִים
לְכָל אוֹתָם שְׁמַעְבִּירִים אֶת בְּנֵיהֶם
מִהַתּוֹרָה וּמַעְבִּירִים אוֹתָם שְׁלֹא
יִלְמְדוּ אוֹתָהּ. אִזּוּ יוֹצְאִים כָּל
הַמְּמַנִּים הַלָּלוּ, וּמְכַרְזִים
וְאוֹמְרִים: אוֹי לְפָלוֹנִי שֶׁהֶעֱבִיר
אֶת בְּנוֹ מִהַתּוֹרָה! אוֹי לוֹ שֶׁאֶבֶד
מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא!

הַחֵיבֵל הַרְבִּיעִי. הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא
הֵיכָל שְׁעוֹמֵד בְּאוֹר יוֹתֵר. הַהֵיכָל
הַזֶּה סוֹבְבִים אוֹתוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
יְתוֹדוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְחֲמֵשׁ מְאוֹת
אֵלֶף אַחֲרוֹת שְׁמֻמְנוֹת תַּחַת אֵלֶּה,
וְאַרְבַּע אַחֲרוֹת עֲלִיוֹנוֹת עַל כָּלָן,
וְכָלָן הֵן יְתוֹדוֹת שֶׁל הַהֵיכָל הַזֶּה.
אִלּוּ הָאַרְבָּעָה הֵם: חֲסִדְיָהָ"ל,
קְסִירָ"ה (קִסְרִ"ה), קְדוּמָ"ה,
דְּהַרְיָ"ל. אִלּוּ הָאַרְבָּעָה מְמַנִּים
עַל כָּלָם, וְכָל הָאַחֲרִים, כָּלָם
מְמַנִּים תַּחְתֵּיהֶם.

וְעַל יְדֵי אֵלֶּה נּוֹדָע הַדֵּין לַעֲשׂוֹת
בְּעוֹלָם, וְעַל אִלּוּ כְּתוּב, (דְּנִיאל ד')
וּמֵאֲמַר קְדוּשִׁים שְׁאֵלֶּה. לְאַרְבָּעָה
הַלָּלוּ בָּאִים כָּל אוֹתָם הַחֲלִילוֹת
שְׁמֻמְנִים עַל הַדֵּין לְשֹׂאֵל אִיךְ נִגְזַר
הַדֵּין בְּעוֹלָם. כָּל אוֹתָם הַדֵּינִים
שֶׁלֹּא נִתְּנוּ בַּפְּתָקִים לְקִיּוּם
הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן כָּלָם בָּאִים לְשֹׂאֵל,
וּמִשׁוּם כֵּף כָּלָם מְמַנִּים עַל זֶה.

אוֹתָם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם הָאַחֲרִים הֵם
מְמַנִּים עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה תְּמִיד, וְלֹא פּוֹסְקִים בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָה. וְאִלּוּ הָאַחֲרִים כָּלָם
שִׁפְחָתֵיהֶם, הֵם מְמַנִּים עַל כָּל
אוֹתָם שְׁקוֹבְעִים זְמַנִּים יְדוּעִים
לַתּוֹרָה. וְעַל זֶה הֵם כָּלָם מְמַנִּים,
וְלִהְעֲנִישׁ אֶת כָּלָם, אֶת כָּל אוֹתָם
שִׁכְּלוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְלֹא
מִשְׁתַּדְּלִים.

הַחֵיבֵל הַחֲמִישִׁי. בַּהֵיכָל הַזֶּה
עוֹמְדִים שְׁלֹשׁ מְאוֹת וּשְׁשִׁים
וְחֲמִשָּׁה מְמַנִּים, כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת

מְמַנֵּן עַל תְּרִיסַר אֲלֵפִין מְמַנֵּן אַחֲרָנִין, כָּל חַד
וְחַד כְּדָקָא מְרַן.

אֵלִין אַתְּמַנּוּן לְאַכְרִזָּא בְּכָל רְקִיעִין, לְכָל אִינוּן
דְּמַעְבְּרִין בְּנִייהוּ מְאוּרִייתָא, וְסִלְקִין לֹוּן
דְּלֹא יִלְעוּן בָּהּ, כְּדִין נִפְקִי כָּל הַנִּי מְמַנֵּן
וּמְכַרְזִי וְאוֹמְרִי, וְוִי לְפִלְגְּנִיא דְּאַעְבַּר בְּרִיהַ
מְאוּרִייתָא, וְוִי לִיהַ דְּקָא אַתְּאֲבִיד מְעֵלְמָא דִּין,
וּמְעֵלְמָא דְּאַתִּי.

הַיְכָלָא רְבִיעָאָה. הַיְכָלָא דָּא הַיְכָלָא דְּקִיּוּמָא
בְּנִהִירוֹ וְיִתִּיר. הַיְכָלָא דָּא, סְחָרִין לִיהַ
תְּלַתִּין וְיִתְרִין יְתוֹדוֹת עֲלֵאִין, וְחֲמֵשׁ מְאָה אֵלֶּף
אַחֲרָנִין דְּמְמַנֵּן תַּחְתּוֹת אֵלִין. וְאַרְבַּע אַחֲרָנִין,
עֲלֵאִין עַל כָּלָהוּ, וְכָלָהוּ יְתוֹדוֹת דְּהַיְכָלָא דָּא.
אֵלִין אַרְבַּע אִינוּן: חֲסִדְיָהָ"ל. קְסִירָ"ה (נ"א
קְסִירָ"ה). קְדוּמָ"ה. דְּהַרְיָ"ל. אֵלִין אַרְבַּע מְמַנֵּן
עַל כָּלָהוּ, וְכָלָהוּ אַחֲרָנִין, כָּלָהוּ מְמַנֵּן
תַּחְתֵּיהוּ.

וְעַל יְדֹא דְּאֵלִין, אַתְּיַדַּע דִּינָא לְמַעְבַּד בְּעֵלְמָא,
וְעַל אֵלִין כְּתִיב (דְּנִיאל ד') וּמֵאֲמַר קְדִישִׁין
שְׁאֵלְתָּא. לְהַנִּי אַרְבַּע, אַתְּיִין כָּל אִינוּן חֲיִילִין,
דִּי מְמַנֵּן עַל דִּינָא, לְשֹׂאֵלָא הִיךְ אַתְּגַזַּר דִּינָא
בְּעֵלְמָא. כָּל אִינוּן דִּינִין דְּלֹא אַתְּיִיהִיבוּ
בַּפְּתָקִין, לְקִיּוּמָא דְּעֵלְמָא, וְעַל דָּא כָּלָהוּ
אַתְּיִין לְשֹׂאֵלָא. וּבְגִין כֵּף כָּלָהוּ מְמַנֵּן עַל דָּא.

אִינוּן תְּלַתִּין וְיִתְרִין אַחֲרָנִין, אִינוּן מְמַנֵּן עַל כָּל
אִינוּן דְּלַעֲאן בְּאוּרִייתָא תְּדִיר, וְלֹא פְּסְקִי
בִּימָמָא וּבַלַּיְלָא, וְאֵלִין אַחֲרָנִין כָּלָהוּ
דְּתַחְתֵּיהוּ, אִינוּן מְמַנֵּן עַל כָּל אִינוּן דְּקַבְעִין
זְמַנִּין יְדִיעֲאן לְאוּרִייתָא. וְעַל דָּא אִינוּן מְמַנֵּן
כָּלָהוּ, וְלֹא עֲנִישׁא כָּלָהוּ, לְכָל אִינוּן דִּיכְלִי
לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרִייתָא, וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִי.

הַיְכָלָא חֲמִישָׁאָה. הַיְכָלָא דָּא, קִיּוּמִין בִּיהַ
תְּלַת מְאָה וּשְׁתַּיִן וְחֲמֵשׁ מְמַנֵּן,

השנה. ומעליהם ארבעה עמודים
עליונים על כלם. ואלה הם:
קרטיהא"ל, סרטיהא"ל,
עסירי"ה, קדמיא"ל. ואלו
נקראים יתדות של ההיכל הזה.
אלו התמנו לברח את העולם
(אל), כשנשמה נוספת מערב שבת
לערב שבת. והיא יוצאת. כשהיא
יוצאת, יוצאים אלה עמה,
ומעבירים מישראל כל עצבות
וכל יגיעה וכל מרירות הנפש וכל
הרגז של העולם, ואלה הם
משמחי העולם.

כר אותם שלמטה מהארבעה
הללו, כלם התמנו להעביר דין
מאותם בעלי הדין ומאותם
שטורדים אותם בגיהנם שייעלו
מהם את הדין. ועל כן כל היתדות
הללו, כלן עומדות בשמחה
ויוצאות משמחה, וכל ההיכלות
עומדים להתעטר למעלה, כמו
שנתבאר.

ההיכל הששי. ההיכל הזה היכל
שעומד על כל ההיכלות
הפתתונים. בזה מאה אחרים
שעומדים בחוץ, שנקראים
יתדות פאותם האחרים. והם
מאה לצד ימין, ומאה אחרים לצד
שמאל.

שני ממנים עליונים לצד ימין,
ושני ממנים אחרים עליונים לצד
שמאל. אלו של הימין הם
מלפיא"ל, שמעיהא"ל. ואלו של
השמאל נקראים מסרסני"ה,
צפצפי"ה. אלה הם יתדות
עליונות, מימין ומשמאל.

ואלה הם שעומדים ומזמנים
בעולם. באותו זמן שמגיע זמנו
של צדיק להסתלק מהעולם
ונתנה רשות לצד האחר, אלו
הארבעה עומדים להזדמן לשם
כדי שתצא נשמתו בנשיקה, ולא
תצטער בשליטתו של הצד
האחר. אשריהם הצדיקים בעולם

פחושבן ימי שתא. ועילא מנייהו ארבע
סמכין עלאין על פלהו. ואלין אינון:
קרטיהא"ל. סרטיהא"ל. עסירי"ה.
קדמיא"ל. ואלין אקרין יתדות דהיכלא דא.
אלין אתמנון לברחא עלמא (אלין). פד נשמתא
אתוספת מערב שבת לערב שבת. ואיהי
נפקת, פד איהי נפקת, נפקין אלין עמה,
ומעברי מישראל כל עצבו, וכל יגיעא, וכל
מרירו דנפשא, וכל רוגזא דעלמא, ואלין
אינון בדיחי עלמא.

כר אינון דלתתא מאלין ארבעה, פלהו
אתמנון לאעפרא דינא, מאינון מארי
דדינא, ומאינון דטרדי לון בגיהנם, דיסלקון
דינא מנייהו. ועל דא, כל אלין יתדות פלהו
קיימי בחדוה, ומחדוה נפקי, וכלהו היכלין
קיימי לאתעטרא לעילא. כמה דאתמר.

היכלא שתיתאה. היכלא דא, היכלא דקיימא
על כל היכלין תתאין. בהאי מאה
אחרנין דקיימאן לבר, דאקרין יתדות פאינון
אחרנין. ואינון מאה לסטר ימינא, ומאה
אחרנין לסטר שמאלא.

תרין ממנון עלאין לסטר ימינא, ותרין ממנון
אחרנין עלאין לסטר שמאלא. אלין
דימינא אינון: מלפיא"ל. שמעיהא"ל. ואלין
דשמאלא, אקרין מסרסני"ה. צפצפי"ה.
אלין אינון יתדות עלאין, מימינא ומשמאלא.
ואלין אינון קיימי וזמינין בעלמא. בההוא
זמנא, דצדיקא מטא זמניה לאסתלקא
מעלמא, ואתייהב רשו לסטרא אחרא. אלין
ארבע קיימי לאתעתדא תמן, בגין דתפוק
נשמתיה בנשיקה, ולא תצטער בשולטנו
דסטרא אחרא. זכאין אינון צדיקייא בעלמא
דין, ובעלמא דאתי. דמאריהון אקדים עלייהו

שולטניהון, למהוי נטירן בעלמא דין,
ובעלמא דאתי.

מהיבכרא דא, שראן פל רזין, וכל דרגין עלאין
ותתאין, לאתחברא. בגין דישתכח
פלא עילא ותתא בשלימו, למהוי כלא חד,
וחבורא חד, לאתניחדא שמא קדישא כדקא
יאות, ולאשתלמא, לאנהרא נגידו עלאה
בתתאה, (נ"א לנגרא נהירי עלאה לתתא) ונהירו דבוצינין
פחד, (נ"א ונחרי בוצינין כולהו כחדא) דלא תעדוי דא מן
דא. וכדין נגיד ואתמשך מאן דאתמשך, דלא
אתידע ולא אתגלייא, בגין דיתקרב (נ"א דיתקדש)
(דף רנ"ו ע"ב) ויתניחד דא עם דא, למהוי כלא
ביחודא שלים פדקא יאות.

זכאה חולקיה, מאן דידע פרזין דמאריה,
לאשתמודעא ליה פדקא יאות. דהא
אינון אכלין חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא
דאתי. על דא כתיב (ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו.
זכאין אינון צדיקיא דמשתדלי באורייתא
יממא ולילי. בגין דאינון ידעי אורחוי
דקודשא ברין הוא, וידעי ליחדא יחודא
קדישא כדקא יאות, דכל דידע ליחדא שמא
קדישא בשלימו כדקא חזי, זכאה איהו
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

קשורא דכל הגי היכלין, הקא מתקשרן. (עקב
קשירו דכל מהימנותא רוח דקוימא לקבלא רוח דאיהו לתתא
והאי רוחא דאיהו לעילא קוימא לקבלא רוח עלאה דכל רוחין קוימין ביה דא
איהו ועקב דאיהו רוח אמצעימא דכל רוחין ואיהו נטיל האי היכלא שתינתאה
באינון נשיקין לאתדבקא רוחא ברוחא כמה דאת אמר (שיר השירים א) ישקני
מנשיקות פיהו, וכל נשיקה איהו (ס"א הקא קשירו דכל מהימנותא ועקב
דאיהו רוח אמצעימא דכל רוחין איהו נטיל האי היכלא שתינתאה באינון
נשיקין) לאתדבקא רוחא ברוחא, תתאה בעלמא.
ובאלין נשיקין אסתלק רוחא דלתתא
לאתדבקא ברוחא דלעילא. וכד מתדבקן

הזה ובעולם הבא, שרבונו
מקדים עליהם את שליטתם,
להיות שמורים בעולם הזה
ובעולם הבא.

מהיבכר הזה מתחילים כל
הסודות וכל הדרגות העליונות
והתחתונות להתחבר, כדי
שימצא הכל, מעלה ומטה
בשלמות, להיות הכל אחד וחבור
אחד, ליחד את השם הקדוש
כראוי, ולהשתלם שיאיר השפע
העליון בתחתון (להשפיע אורות עליון
בתחתון) ואור המאורות כאחד,
(ומאירים המאורות כלם כאחד) שלא יזונו
זה מזה, ואז שופע ונמשך מה
שנמשך, שלא נודע ולא התגלה,
כדי שיתקרב (שיתקדש) ויתניחד זה
עם זה להיות הכל ביחוד שלם
כראוי.

אשרי חלקו של מי שידע
בסודות רבונו להפירו כראוי,
שגרי הם אוכלים חלקם בעולם
הזה ובעולם הבא. ועל זה כתוב,
(ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו. אשרי
הצדיקים שמשתדלים בתורה
זמים ולילות, משום שהם
יודעים את דרכי הקדוש ברוך
הוא ויודעים ליחד היחוד
הקדוש כראוי. שכל מי שידע
ליחד את השם הקדוש בשלמות
כראוי, אשריו בעולם הזה
ובעולם הבא.

הקשר של כל ההיכלות הללו
כאן נקשרים, (עקב קשר של כל האמונה,
רוח שעומדת כנגד רוח שהיא למטה, וזו הרוח
שהיא למעלה עומדת כנגד רוח עליונה שכל
הרוחות עומדות בה. וזו ועקב שהוא רוח
אמצעית של כל הרוחות, והוא לוקח ההיכל
הששי באותן נשיקות של דבקות רוח ברוח, כמו
שאמר (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו.
וכל נשיקה היא) כאן הקשר של כל האמונה.
ועקב הוא רוח אמצעית של כל הרוחות, הוא
נוטל את ההיכל הששי הזה באותן הנשיקות)
להדבק רוח ברוח, התחתון

בְּעֵלְיוֹן. וּבְנִשְׁיָקוֹת הִלְלוּ מִתְעַלָּה
הַרוּחַ שְׁלֹמֶטָה לְהַדְבֵּק בְּרוּחַ
שְׁלֹמֶעֱלָה. וּכְשֶׁנִּדְבְּקוֹת רוּחַ
בְּרוּחַ, אִזְ הַרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה
הַנִּסְתַּרְת שׁוֹרָה עַל הַרוּחַ הַזֶּה שֶׁל
הָאֲמֻצָּע. וְטָרַם שְׁמַתְעוֹרְרַת
לְהַדְבֵּק רוּחַ בְּרוּחַ, הַרוּחַ
הָעֵלְיוֹנָה אֵינָה שׁוֹרָה עַל (מ) הַרוּחַ
שֶׁל הָאֲמֻצָּע.

וְסוּד זֶה, כְּשֶׁנִּשְׁאָחֲזוֹת רוּחַ בְּרוּחַ,
אִז שׁוֹרוֹת הַנִּשְׁיָקוֹת לְהַתְחַבֵּר,
וּמִתְעוֹרְרִים שְׁאֵר הָאֵיבָרִים
בַּתְּשׁוּקָה, וְרוּחַ זֶה מִתְדַבֵּקֵת בְּזוֹ.
וְאִז הָאֵיבָרִים כֻּלָּם מִתְעוֹרְרִים
אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, לְהַקְשֵׁר אֵיבָר
בְּאֵיבָר.

וְאִם תֹּאמַר, מִי מְעוֹרֵר? הָאֵיבָרִים
הַתְּחַתּוֹנִים אוֹ הָאֵיבָרִים
הָעֵלְיוֹנִים? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוֹנִים
מִתְעוֹרְרִים תָּמִיד לְעֵלְיוֹנִים. מִי
שֶׁהוּא בְּחֻשְׁכָּה, תֹּאב תָּמִיד לְהִיּוֹת
בְּאוֹר. שְׁלֵהֲבַת שְׁחָרָה שְׁלֹמֶטָה
מִתְעוֹרְרַת תָּמִיד לְשִׁלְהֲבַת לְבָנָה
שְׁלֹמֶעֱלָה כְּדִי לְהַדְבֵּק בָּהּ וּלְשׁוֹרוֹת
תְּחַתִּיהָ, וְסוּד זֶה - (תהלים פא)
אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תְּחַרֵּשׁ וְאֵל
תִּשְׁקֹט אֵל.

כְּשֶׁנִּשְׁטַר יַעֲקֹב אֶת הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי
הַזֶּה, אִז נִקְרָא בְּשֵׁם קְדוֹשׁ עֵלְיוֹן
שְׁלָם - וְהוּא. וְאִם תֹּאמַר, שְׁלָמוֹת
הַכֹּל? לֹא כֵן, אֵלֶּה כְּשֶׁנִּשְׁלָמוֹ כֹּל
הַהִיכָלוֹת אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, אִז הַכֹּל
נִקְרָא בְּשֵׁם שְׁלָם, יְהוָה אֱלֹהִים.
וְזֶהוּ שֵׁם שְׁלָם מִהַכֹּל. וְטָרַם
שֶׁהַתְּחַבְּרוֹת זֶה עִם זֶה, הַהִיכָלוֹת
בְּהִיכָלוֹת, לֹא נִקְרָא בְּשֵׁם הַשְּׁלָם
הַזֶּה. וּכְשֶׁמִּתְחַבְּרִים כֶּאֱחָד אֵלֶּה
בְּאֵלֶּה, אִז מִשְׁתַּלֵּם הַכֹּל מִמְעַלָּה
וּמִטָּה, וְאוֹר שְׁלֹמֶעֱלָה לְמַעַלָּה
יֵוֹרֵד וְשׁוֹרָה עַל הַכֹּל, וְנִקְשֵׁר הַכֹּל
כֶּאֱחָד (לְהִיּוֹת הַכֹּל כֶּאֱחָד) לְהִיּוֹת הַכֹּל
אֶחָד.

וְסוּד הַדְּבָר - יַעֲקֹב נִטַּל אַרְבַּע נָשִׁים, וְכִלְל אוֹתָן בְּתוֹכוֹ. וְאֵף עַל גֵּב שֶׁבְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּסוּד
אֲחֵר, שֶׁהוּא עוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. וְסוּד הַכֹּל - כְּשֶׁיַּעֲקֹב נִטַּל אֶת הַהִיכָל הַזֶּה, שֶׁהוּא שְׂשִׁי, נִטַּל

רוּחָא בְּרוּחָא, כְּדִין רוּחָא עֲלָאָה סְתִימָאָה
שְׁאָרֵי עַל הָאֵי רוּחָא דְאֲמֻצְעִיתָא. וְעַד לָא
אֲתַעֵר לְאֲתַדְבֵּקָא רוּחָא בְּרוּחָא, רוּחָא עֲלָאָה.
לָא שְׂרִיא עַל (האי) רוּחָא דְאֲמֻצְעִיתָא.

וְרָזָא דָא, כְּדִי אֲתַאֲחִיד רוּחָא בְּרוּחָא, כְּדִין
שְׂרָאן נִשְׁיָקִין לְאֲתַחְבְּרָא וּמִתְעַרִין שְׂאֵר
שְׂיִיפִין בְּתִיאֻבְתָא, וְרוּחָא דָא מִתְדַבֵּקָא בְּדָא.
וּכְדִין, שְׂיִיפִין כְּלָהוּ מִתְעַרִי אֵלִין בְּאֵלִין,
לְאֲתַקְשְׂרָא שְׂיִיפָא בְּשְׂיִיפִיהָ.

וְאִי תִימָא, מָאן אֲתַעֵר שְׂיִיפִי תַתָּאי, אוֹ שְׂיִיפִי
עֲלָאי. שְׂיִיפִי תַתָּאי מִתְעַרִי תְדִיר לְגַבִּי
עֲלָאי, מָאן דְאִיהוּ בְּחֻשְׁכָּא, תֹּאִיב תְדִיר
לְמַהוּי בְּנֵהוּרָא. שְׁלֵהוּבָא אוּכְמָא דְלִתְתָא,
אֲתַעֵר תְדִיר לְגַבִּי שְׁלֵהוּבָא חוּרָא דְלַעֲיִלָא,
כְּגִין לְאֲתַדְבֵּקָא בִּיהָ, וּלְמִשְׂרֵי תַחוּתִיהָ, וְרָזָא
דָא, (תהלים פג א) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תְּחַרֵּשׁ
וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל.

כְּדִי נִטַּל יַעֲקֹב הָאֵי הִיכָלָא שְׁתִּיתָאָה, כְּדִין
אֲקָרִי בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה שְׁלִימָא, וְיִי.
וְאִי תִימָא שְׁלִימָא דְכֻלָּא. לָאו הָכִי, אֵלֶּה כְּדִין
אֲשֶׁתְּלִימוֹ כְּלָהוּ הִיכָלִין אֵלִין בְּאֵלִין, כְּדִין
אֲקָרִי כֻלָּא בְּשֵׁמָא שְׁלָם, יְהוָה אֱלֹהִים. וְדָא
הוּא שְׁמָא שְׁלָם מְכֻלָּא. וְעַד לָא אֲתַחְבְּרוּ דָא
עִם דָא, הִיכָלִין בְּהִיכָלִין, לָא אֲקָרִי בְּשֵׁמָא
שְׁלִימָא דָא. וְכִד מִתְחַבְּרִין כְּחָדָא אֵלִין בְּאֵלִין,
כְּדִין אֲשֶׁתְּלִים כֻלָּא מְעִילָא וְתַתָּא. וּנְהִירוּ
דְעִילָא לְעִילָא, נַחְתָּא וְשְׂרִיא עַל כֻלָּא,
וְאֲתַקְשֵׁר כֻלָּא כְּחָדָא, (לְמַהוּי כֻלָּא כְּחָדָא) לְמַהוּי כֻלָּא
חָד.

וְרָזָא דְמַלְאָה, יַעֲקֹב נִטַּל אַרְבַּע נָשִׁין, וְכִלְלִיל
לוֹן בְּגוּיָהָ. וְאֵף עַל גֵּב דְאֻקִּימָנָא לְהָאֵי

וְכָל בְּתוּכוֹ כָּל אוֹתָן אַרְבַּע נָשִׁים,
אַרְבַּע מְלֹאכִים, וְכָל מְדוּבָקִים
בְּהִיכָל הַזֶּה. אֵלוּ הֵם אַרְבַּע
רָאשֵׁי הַנְּהוּרוֹת, שְׁכֵנוֹב (בראשית ב)
וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבַּע
רָאשִׁים. אֵלוּ אַרְבַּע רָאשִׁים,
אוֹתָן אַרְבַּע נָשִׁים שְׁנֹטֵל יַעֲקֹב,
(כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ וְלוֹ צְרִיחַ, וְהוּא) נֹטֵל הַהִיכָל
הַזֶּה.

וְאִי נִקְרָא הַהִיכָל הַזֶּה וְה', כִּשְׁהוּא
לְטוֹב, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (שְׁמוֹת יג) וְה'
הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. (בראשית יח) וְה'
אָמַר הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאֲבֹרָהּ.
וּכְשֶׁתִּחַבֵּר יִצְחָק בְּהִיכָל בֵּית
הַדִּין שְׁנֹקְרָא זְכוּרֹת, אֲזִי נִקְרָא הַכֹּל
וְה', לְהַעֲנִישׁ אֶת הַרְשָׁעִים, כְּמוֹ
שְׁנֹאֲמַר, (שֵׁם יט) וְה' הַמְטִיר עַל
סֹדֶם וְגו'. וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד כְּרָאוּי.
וּכְשֶׁיַּעֲקֹב נֹטֵל אֶת הַהִיכָל הַזֶּה,
אֲזִי הַכֹּל נִקְרָא רְצוֹן שְׁלוֹם, (וְסִימְנָר
- אֶסְתֵּר ב) וְכַהֲגִיעַ תוֹר אֶסְתֵּר) וְזוֹהִי עֵת
רְצוֹן. וּמִכָּאן וְהַלְאָה מִתְחִילִים
הַהִיכָלוֹת לְהִתְחַבֵּר וּלְהִקְשֵׁר
אֵלוּ בְּאֵלוֹ. וְאֵף עַל גֵּב שְׁשֻׁנֵינוּ
דְּרוּמִית מְזַרְחִית. וְהַכֹּל הוּא
כְּאֶחָד. כָּאֵן הוּא רוּחַ בְּרוּחַ,
דְּבִקוֹת אַחַת.

מִכָּאן הַתְּחִיל אֲבֹרָהּ שְׁהוּא
יְמִין, שְׁנֹקְרָא אֶהְבָּה (רְבֵה, כְּמוֹ
שְׁאֲמַרְנוּ. וְהוּא נֹטֵל הַהִיכָל שְׁנֹקְרָא אֶהְבָּה).
אֲזִי, (יִחְזָקָל טז) שְׁדִים נְכוֹנוֹ,
וְהַתְּמָלוֹ מִכָּל טוֹב, לְסַפֵּק וּלְהִזִּין
הַכֹּל מִכָּאן. וּכְשֶׁאֵלֶּה הַשְּׁדִים
נְכוֹנוֹ וְהַתְּמָלוֹ מִתּוֹף אֶהְבָּה
עֲלֵיוֹנָה, אֲזִי נִקְרָא הִיכָל זֶה אֶל
שְׁדֵי כְּפֵי שְׁאֲמַרְנוּ. וּבְזֶה קִבֵּל כָּל
הָעוֹלָם סְפוּק בְּשֻׁבְרָא.

שְׁחָרִי בְּשֻׁבְרָא הָעוֹלָם, לֹא יָכֹל
לְעַמֵּד בְּקִיּוּם, וְלֹא הָיָה עוֹמֵד עַד
שֶׁהִתְגַּלָּה הַהִיכָל הַזֶּה שְׁנֹטֵל

מִלָּה בְּרָזָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא בֵּין תְּרִין
עֲלָמִין. וְרָזָא דְכֻלָּא, פֶּד יַעֲקֹב נָטִיל הָאִי
הִיכָלָא, דְּאִיהוּ שְׁתִּיתָאָה, נָטִיל וְכֻלִּיל בְּגוּיָה
כָּל אֵינוֹן אַרְבַּע נָשִׁין, אַרְבַּע מְלֹאכִין, וְכֻלָּהוּ
דְּבִקֵי בְּהִיכָלָא דָּא. אֵלִין אֵינוֹן אַרְבַּע רִישֵׁי
נְהַרִין, דְּכֵתִיב, (בראשית ב) וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה
לְאַרְבַּע רָאשִׁים. אֵלִין אַרְבַּע רִישֵׁין, אֵינוֹן
אַרְבַּע נָשִׁין נָטִיל לוֹן יַעֲקֹב, (כְּדִקְאֲמַרְנוּ וְלִיה אֲצִטְרִיחַ
וְאִיהוּ) נָטִיל הִיכָלָא דָּא.

וּבְרִין אֲקָרִי הָאִי הִיכָלָא וְיִי, פֶּד אִיהוּ לְטֹב
כְּמָה דְאֵת אָמַר (שְׁמוֹת יג) וְיִי הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם
יוֹמָם. (בראשית יח) וְיִי אָמַר הַמְּכַסֶּה אֲנִי
מֵאֲבֹרָהּ. וְכֵד אֶתְחַבֵּר יִצְחָק, בְּהִיכָל דְּבִי
דִּינָא, דְּאֲקָרִי זְכוּתֹתֹא, כְּדִין אֲקָרִי כֻלָּא וְיִי,
לְאַעֲנִישָׁא לְחַיִּיבֵינָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (בראשית יט)
וְיִי הַמְטִיר עַל סֹדֶם וְגו', וְכֻלָּא בְּרָזָא חֲדָא
כְּדָקָא יְאוּת.

וְכֵד יַעֲקֹב נָטִיל הִיכָלָא דָּא, כְּדִין אֲקָרִי כֻלָּא
רְצוֹן שְׁלוֹם. (וְסִימְנָר אֶסְתֵּר ב) וְכַהֲגִיעַ תוֹר אֶסְתֵּר) וְדָא
הוּא עֵת רְצוֹן. וּמִכָּאן וְהַלְאָה, שְׁרָאן הִיכָלִין
לְאַתְחַבֵּרָא וּלְאַתְקַשְׂרָא אֵלִין בְּאֵלִין. וְאֵף עַל
גֵּב דְּתַנְיִנֵן דְּרוּמִית מְזַרְחִית. וְכֻלָּא אִיהוּ
כְּחֲדָא, הָכָא אִיהוּ רוּחָא בְּרוּחָא, דְּבִקוֹתָא
חֲדָא.

מִכָּאן שְׁרֵי אֲבֹרָהּ, דְּאִיהוּ יְמִינָא, דְּאֲקָרִי
אֶהְבָּה (רְבֵה דְקִאֲמַרְנוּ. וְאִיהוּ נָטִיל הִיכָלָא דְאֲקָרִי אֶהְבָּה).
כְּדִין, (יִחְזָקָל ט"ז) שְׁדִים נְכוֹנוֹ, וְאַתְמַלְיִין מִכָּל
טוֹב, לְסַפֵּקָא וּלְאַתְזָנָא כֻלָּא מֵהָכָא. וְכֵד אֵלִין
שְׁדִים נְכוֹנוֹ וְאַתְמַלְיִין מִגּוֹ רְחִימוֹ עֲלָאָה, כְּדִין
אֲקָרִי הִיכָלָא דָּא אֶל שְׁדֵי כְּפֵי שְׁאֲמַרְנוּ. וּבְהָאִי
אֶסְתַּפֵּק כָּל (דָּר רנ"ז ע"א) עֲלָמָא כֵד אֶתְבְּרִי.

דְּהָא פֶּד אֶתְבְּרִי עֲלָמָא, לֹא יָכִיל לְמִיָּקָם בְּקִיּוּמָא, וְלֹא הָיָה קָאִים, עַד
דְּאַתְגַּלִּי הִיכָלָא דָּא דְנָטִיל אֲבֹרָהּ, וְכֵד אֶתְגַּלִּי אֲבֹרָהּ בְּהָאִי

אֲבָרְהֶם. וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה אֲבָרְהֶם
בְּהִיכַל הַזֶּה (כְּדִי שֶׁלְעוֹלָם יִהְיֶה סְפוּק) אָז
אָמַר לְעוֹלָם דִּי, הָרִי סְפוּק לְהִזִּין
מִמֶּנּוּ הָעוֹלָם וּלְהַתְקַיֵּם. וּמִשׁוּם
כֶּף נִקְרָא אֵל שְׂדֵי, אֵל שְׂדֵי לְכָל
בוֹ. (וּלְהִזִּין מִמֶּנּוּ. בֹּא וּרְאֵה, הִיכַל זֶה עֲתִיד
וְכוּ).
וְעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַלְא

אוֹתוֹ (וּב) וּלְהַתְקַיֵּן לְעֲתִיד לְבָא,
שְׁפָתוֹב (יִשְׁעִיהִי טו) לְמַעַן תִּינָקוּ
וּשְׁבַעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְיָה לְמַעַן
תִּמְצוּ וְהַתְעַנְּגֶתֶם מִזִּיו כְּבוֹדָה.
שֵׁד תִּנְחַמְיָה וְזִיו כְּבוֹדָה, הַכֹּל
הוּא בְּהִיכַל הַזֶּה. וְאֵז בְּאוֹתוֹ זְמַן
כְּתוּב, (בְּרֵאשִׁית כֵּא) מִי מִלֵּל
לְאֲבָרְהֶם הִינִיקָה בְּנִים שָׂרָה,
שְׁהִי הִינִיקָה תְלוּיָה בּוֹ בְּאֲבָרְהֶם.
יִצְחָק, שֶׁהוּא הַשְּׂמַאל שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, הַמְּקוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ
מִתְעוֹרְרִים כָּל הַדִּינִים שֶׁל
הָעוֹלָם, וְהוּא זְרוּעַ שְׂמַאל,
רֵאשִׁית כָּל הַדִּינִים, וְכָל הַדִּינִים
מִתְעוֹרְרִים מִשָּׁם, זֶהוּ שְׁנוּטֵל
וְאוֹחֵז בְּאוֹתוֹ הִיכַל שְׁנִקְרָא זְכוּת,
לְהַתְחַבֵּר דִּין בְּדִין וּלְהִיּוֹת הַכֹּל
קָשֶׁר אֶחָד, מִשׁוּם שְׁזָהוּ דִּין
שֶׁלְמַעֲלָה, וּרְשִׁימוֹת הַדִּין תְלוּיִים
בוֹ.

וְכֵן נִרְשֵׁם הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא
אֱלֹהִים. מִשׁוּם שֵׁשׁ אֱלֹהִים חַיִּים
שֶׁהוּא לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה נִסְתָּר
מִהַכֹּל. וְיֵשׁ אֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין
שֶׁלְמַעֲלָה, וְאֱלֹהִים שֶׁהוּא בֵּית דִּין
שֶׁלְמִטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב, (תְּהִלִּים נח) אֵף יֵשׁ
יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאַרְץ. אֱלֹהִים
עֲלִיּוֹן, סוּד שֶׁל אֱלֹהִים חַיִּים,
כּוֹלֵל אֶת אֵלֶּה שֶׁלְמִטָּה, וְהַכֹּל
הוּא אֶחָד.

בְּהִיכַל הַזֶּה מִתְעוֹרֵר יִצְחָק, וְכָל
שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם הָאוֹרוֹת שֶׁכְּלוּלִים
בוֹ שְׁמַהֵם נִגְזְרִים כָּל הַדִּינִים (שֶׁל
הָעוֹלָם שֶׁלְמִטָּה) שֶׁל מִטָּה שֶׁל הָעוֹלָם,
שְׁכָתוּב (דְּנִיאל ד) בְּגִזְרַת מְלָאכִים
הַדְּבָר. וְלָמָּה נִקְרָאוּ עִירִין? אֵלֶּה

הִיכְלָא, (נ"א כְּדִי לְעֵלְמָא דִּיהָא סְפוּקָא וְכוּ) כְּדִין אָמַר
לְעֵלְמָא דִּי, הָא סְפוּקָא לְאַתְזָנָא מִנִּיהַ עֵלְמָא
וּלְאַתְקִימָא. וּבְגִין כֶּף, אֵל שְׂדֵי אֲקָרִי, א"ל
שְׂדֵי לְכָלֵּא בִּיהַ. (נ"א וּלְאַתְזָנָה מִנִּיהַ תָּא חֲזִי הִיכְלָא דָא זְמִין
וְכוּ).

וְזִמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְיָא לִיהַ, (נ"א בִּיהַ)
וּלְאַתְקָנָא לִיהַ לְזִמְנָא דְאַתִּי דְכְּתִיב (יִשְׁעִיהַ
טו) לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֵּׁד תִּנְחַמְיָה לְמַעַן
תִּמְצוּ וְהַתְעַנְּגֶתֶם מִזִּיו כְּבוֹדָה. שֵׁד תִּנְחַמְיָה
וְזִיו כְּבוֹדָה, כֹּלֵּא אִיהוּ בְּהַאי הִיכְלָא. וְכְדִין
בְּהַהוּא זְמַנָּא כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית כֵּא) מִי מִלֵּל לְאֲבָרְהֶם
הִינִיקָה בְּנִים שָׂרָה, דְּהָא יִנְיָקָא תְלוּיָא בִּיהַ
בְּאֲבָרְהֶם.

יִצְחָק דְּאִיהוּ שְׂמַאלָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַתְר דְּמִנִּיהַ מִתְעַרִּין כָּל דִּינִין דְּעֵלְמָא,
וְאִיהוּ דְרוּעָא דְשְׂמַאלָא, שִׁירוּתָא דְכָל דִּינִין,
וְכָל דִּינִין מִתְעַרִּי מִתְמָן, הַאי אִיהוּ נְטִיל
וְאַחִיד הַהוּא הִיכְלָא דְאַקְרִי זְכוּתָא,
לְאַתְחַבְרָא דִּינָא בְּדִינָא, וּלְמַהוּי כֹּלֵּא קְשׁוּרָא
חֲדָא, בְּגִין דְּהַאי אִיהוּ דִּינָא דְלַעֲיֵלָא, וּרְשִׁימִין
דְּדִינִין קִימִין בִּיהַ.

וְהָבֵא אַתְרֵשִׁים שְׂמַא קְדִישָׁא, דְאַקְרִי אֱלֹהִים.
בְּגִין דְּאִית אֱלֹהִים חַיִּים, דְּאִיהוּ לַעֲיֵלָא
לַעֲיֵלָא, סְתִים מְכֹלֵּא. וְאִית אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בִּי
דִּינָא דְלַעֲיֵלָא. וְאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ בִּי דִּינָא
דְלַתְתָּא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים נח) אֵף יֵשׁ
אֱלֹהִים שׁוּפְטִים בְּאַרְץ. אֱלֹהִים עֲלָא, רְזָא
דְּאֱלֹהִים חַיִּים, כֹּלִיל לְאַלִּין דְלַתְתָּא, וְכֹלֵּא
אִיהוּ חֲדָ.

בְּהַאי הִיכְלָא, אַתְעַר יִצְחָק, וְכִלְהוּ שְׁבַעִין
וְתָרִין נְהוּרִין דְכִלְיָן בִּיהַ, דְּמִנִּייהוּ
אַתְגְּזְרוּ כָּל דִּינִין (ס"א דְּעֵלְמָא דְלַתְתָּא) דְלַתְתָּא
דְּעֵלְמָא, דְכְּתִיב, (דְּנִיאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין פְּתַגְמָא.

משום שפֿלם עומדים בעיר הזו, (תהלים מח) עיר ה' צבאות. עיר אלהינו. כל אותם ההיכלות למעלה, כל אחד ואחד נקרא עיר, כמו שנאמר (דניאל ד) מלאך וקדוש. ואלו הם עירין שעומדים לפני ולפנים של ההיכל, שעומדים בעיר. משום כך נקראים עירי"ן.

ההיכל הזה נכלל ביצחק, והכל הוא בהיכל של אברהם, משום שהימין מקליל את השמאל. ובא ראה, כל אחד ואחד פולל את חברו, והרי בארנו שבגלל זה אברהם עקד את יצחק, כדי להכליל בו דין (בזמין) ולהמציא שמאל פלול בזמין, (ולהמציא הימין על השמאל ולהשליט וכו') ולהשליט את הימין על השמאל.

ועל כך הקדוש ברוך הוא צוה את אברהם להקריב את בנו לדין ולהתחזק עליו, ולא צוה את יצחק אלא את אברהם, ועל פן נמצא זה בדין וזה בחסד, והכל אחד, ונכללו זה בזה, וכך נכללו ההיכלות התחתונים בעליונים. בשנטי"ר יצחק את ההיכל הזה, אזי הפל הוא לטוב. דין בזכות. ועל כך צריך אדם שדן דין לדין דין בזכות, משום שהוא סוד עליון שלמות הדין. משום שאין שלמות של דין אלא בזכות, זה בלי זה אינו שלמות. דין בזכות זוהי שלמות האמונה כמו שלמעלה.

ביום של ראש השנה, פשוטין מתעורר בעולם, צריכים ישראל למטה לעורר רחמים מתוך שופר כמו הסוד העליון, והרי בארנו. וצריכים לחבר דין כנגד זכות, משום שפשעומד דין בזכות, הפל הוא בחבור אחד, ומעלה ומטה בשלמות, ואז - (איוב א) ועולתה

(איוב ה) ועולתה קפצה פיה,

ואמאי אקרוי עירין. אלא בגין דכלהו קיימין בהאי עיר. (תהלים מח) עיר יי' צבאות. עיר אלהינו. כל אינון היכלין לעילא, כל חד וחד אקרי עיר, כמה דאת אמר (דניאל ד) עיר וקדיש. ואלין אינון עירין, דקיימין לגו בגו דהיכלא, דקיימן בעיר, בגין כך אקרוי עירי"ן.

האי היכלא, אתפליל ביצחק, וכלא איהו בהיכלא דאברהם, בגין דימינא אכליל לשמאלא. ותא חזי, כל חד וחד פליל לחבריה. והא אוקימנא, דבגין דא אברהם עקד ליצחק, בגין לאכללא ביה דינא, (ג"א בימינא) ולאשתכחא שמאלא כליל בימינא (פ"א ולאשתכחא ימינא על שמאלא ולאשלטא וכו') ולאשלטא ימינא על שמאלא.

ועל דא קדשא בריך הוא פקיד ליה לאברהם, לקרבא בריה לדינא, ולאשתקפא עלוי, ולא פקיד ליצחק, אלא לאברהם. ועל דא אשתכח, דא בדינא, ודא בחסד, וכלא חד, ואתפליל דא בדא. והכי, אתפלילו היכלין תתאין בעלאין.

כד נטיל יצחק היכלא דא, בדין כלא איהו לטב. דינא בזכותא. ועל דא, בעי בר נש דדאין דינא, למידן דינא בזכותא. בגין דאיהו רזא עלאה, שלימו דדינא. בגין דלית שלימו דדינא, אלא בזכותא, דא כלא דא לאו איהו שלימו. דינא בזכותא, דא איהו שלימו דמהימנותא, כגוונא דלעילא.

ביומא דראש השנה, כד דינא אתער בעלמא, בעאן ישראל לתתא, לאתערא רחמי מגו שופר, כגוונא דרזא עלאה. והא אוקימנא. ובעינא לחברא דינא לקבל זכותא, בגין דכד קיימא דינא בזכותא, כלא איהו בחבורא חדא. ועילא ותתא בשלימו. וכדין,

קִפְצָה פִּיָּה, שְׁאִין לָהּ רְשׁוֹת
לְהַסְטִין וּלְקַטְרֵג בְּעוֹלָם. וְאֵז הַכֹּל
בְּיַחְדָּו אַחַד פְּרָאוּי, וְדִין בְּלִי זְכוּת
אֵינוֹ דִּין.

וְזֶהוּ שִׁישְׁרָאֵל, שִׁישׁ לָהֶם דִּין
בְּזִכּוֹת. אֲבָל לְשָׂר הַעֲמִים אֵין
לָהֶם דִּין בְּזִכּוֹת, וְעַל פֶּן אֲסוּר לָנוּ
לְסַדֵּר דִּינִים שְׁלָנוּ בְּעִרְפָּאוֹת שֶׁל
עַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, שְׁהָרִי
אֵין לָהֶם חֶלֶק בְּצַד הָאֱמוּנָה שְׁלָנוּ,
שְׁפָתוֹב (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל
גוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם. וּמִצַּד
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כֹּל מִי שֶׁדִּין דִּין וְלֹא
הַכְּלִיל בּוֹ זְכוּת - זֶהוּ חוּטָא,
שְׁגוּרַע סוּד הָאֱמוּנָה, וּמִסְטָה
עֲצָמוֹ לְאוֹתוֹ צַד שְׁאִין בּוֹ דִּין בְּלִי
זְכוּת.

וְכֹא רָאָה, כְּשַׁעֲמָדוֹ סִנְהֶדְרִין
לְמִטָּה לְדוֹן דִּינֵי נַפְשׁוֹת, הִצְטַרְכוּ
לְפָתַח בְּזִכּוֹת כְּדֵי לְהַכְּלִיל זְכוּת
בְּדִין. וְעוֹד, שְׁהָרִי נִקְרָאוּ מִבֵּית
הַזְּכוּת. וְעַל פֶּן הַשְׁתַּדְּלוּתָם לְפָתַח
בְּזִכּוֹת, וּמִתְחִילִים בְּזִכּוֹת מִן
הַקֶּטָן, וְאַחַר כֵּן נִשְׁלַם הַדִּין מִן
הַעֲלִיּוֹן, לְהֵיוֹת זְכוּת כְּלוּלָה בְּדִין.
זֶה לְמַעְלָה וְזֶה לְמִטָּה. דִּין בְּזִכּוֹת
- שְׁלֵמוֹת הַדִּין. זֶה לֹא זֶה אֵינוֹ
שְׁלֵמוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה יִצְחָק וְרִבְקָה
הֵם פְּאָחַד, זֶה דִּין וְזוֹ זְכוּת, לְהֵיוֹת
שְׁלֵמוֹת כְּאַחַד. אֲשֶׁרִי חֶלְקָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן
לָהֶם תּוֹרָה שְׁלֵמָה לְלַכֵּת בְּדַרְךְ
אֱמֶת, כְּמוֹ שְׁלֵמְעֵלָה.

בֹּא וְרָאָה שֶׁהֵם לֹא דִנִּים דִּין אֲלֹא
בְּזִכּוֹת, וְלַעֲזֵן זְכוּת בְּרֵאשׁוֹנָה
לְהֵיוֹת כְּלוּל זֶה בְּזֶה. וְסִנְהֶדְרִין
מִהַפְּכִים בְּזִכּוֹת בְּדִין, לְהַכְּלִיל
הַכֹּל כְּאַחַד, כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׁלַט הַצַּד
הָאֲחֵר. שְׁהָרִי כְּשִׁזְכוּת לֹא
נִמְצָאת, הַצַּד הָאֲחֵר נִמְצָא,
שְׁנִקְרָא חוּבָה, וּמִתְחַבֵּר בְּדִין
וּמִתְחַזְּקָת, וְזֶהוּ דִּין בְּחוּבָה.

חוּבָה, וְאַתְחַבֵּר בְּדִינָא, וְאַתְתְּקַפַּת וְדָא הוּא דִּינָא בְּחוּבָה.

דְּלִית לָהּ רְשׁוֹ לְאַסְטָאָה וּלְקַטְרֵגָא בְּעִלְמָא.
וּכְדִין כְּלָא בְּיַחְדָּו אַחַד כְּדָקָא יְאוּת. וְדִינָא
כְּלָא זְכוּ לָאו אֵיהוּ דִּינָא.

וְדָא אֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל, דְּאִית לוֹן דִּינָא בְּזִכּוֹתָא.
אֲבָל שְׂאָר עַמִּין, לֹא אִית לוֹן דִּינָא
בְּזִכּוֹתָא, וְעַל דָּא אֲסִיר לָן, לְסַדֵּרָא דִּינִין דִּילָן
בְּעִרְפָּאֵי דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְּהָא לִית
לוֹן חוּלְקָא בְּסִטְר מְהִימְנוּתָא דִּילָן. דְּכִתִּיב,
(תהלים קמז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גוֹי וּמִשְׁפָּטִים
בַּל יִדְעוּם. וּמִסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל כֹּל מָאן דְּדָאִין
דִּינָא, וְלֹא אֲכֻלִּיל בֵּיה זְכוּת, דָּא אֵיהוּ חֲטִי,
דְּקָא גֵרַע רְזָא דְמְהִימְנוּתָא, וְאַסְטִי גֵרְמִיָה
לְהֵהוּא סְטָרָא, דְּאִית בֵּיה דִּינָא כְּלָא זְכוּת.

וְתָא חֲזִי, כְּדֵי קִימֵי סִנְהֶדְרִין לְתַתָּא, לְמִידֵן דִּינֵי
נַפְשׁוֹת, אֲצַטְרִיכוּ לְמַפְתַּח בְּזִכּוֹתָא. בְּגִין
לְאַכְלִלָּא זְכוּתָא בְּדִינָא. וְתוּ, דְּהָא אֲקָרוּן מִבֵּי
זְכוּתָא. וְעַל דָּא, אֲשַׁתְּדְּלוּתָא דִּילְהוֹן, לְמַפְתַּח
בְּזִכּוֹתָא, וְשָׂרָאן בְּזִכּוֹתָא מְזַעֲרָא, וּלְבַתֵּר
אֲשַׁתְּלִים דִּינָא מַעְלָאָה. לְמַהוּי זְכוּתָא כְּלִיל
בְּדִינָא. דָּא לְעִילָא, וְדָא לְתַתָּא. דִּינָא בְּזִכּוֹתָא,
שְׁלִימוֹ דִּינָא. דָּא כְּלָא דָּא, לָאו אֵיהוּ שְׁלִימוֹ.
וּכְגִין כְּ, יִצְחָק (דף רנ"ז ע"ב) וְרִבְקָה כְּחַדָּא אֵינוֹן,
דָּא דִּינָא, וְדָא זְכוּתָא, לְמַהוּי שְׁלִימוֹ כְּחַדָּא.
זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא
יְהִי לוֹן אוּרִייתָא שְׁלִימְתָא, לְמִיתֵךְ בְּאַרְח
קְשׁוּט, כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא.

תָּא חֲזִי, דְּאֵינוֹן לֹא דִּינִין דִּינָא, אֲלֹא
בְּזִכּוֹ, וְלַעֲזִינָא זְכוּתָא בְּקַדְמִיתָא, לְמַהוּי
כְּלִיל דָּא בְּדָא. וְסִנְהֶדְרִין קָא מְהַפְּכֵי בְּזִכּוֹתָא
בְּדִינָא, לְאַכְלִלָּא כְּלָא כְּחַדָּא, בְּגִין דְּלֹא
יִשְׁלוּט סְטָרָא אַחְרָא. דְּהָא כַּד זְכוּתָא לֹא
אֲשַׁתְּכַח, סְטָרָא אַחְרָא אֲשַׁתְּכַח, דְּאֲקָרִי

וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֵינָא לְחַבְרָא זְכוּתָא בְּדִינָא, וְלֹא יִתְגַבֵּר חוּבָה. וּבְגִין כֵּן, בְּעֵינָא זְכוּתָא וְדִינָא לְמַהוּי כַחְדָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים. דְּכַד סְטָרָא אַחְרָא שְׁלֵטָא, לָאוּ אִיהוּ שְׁלִים, אֶלָּא קְטְרוּגָא, כְּמָה דְּאִיהוּ קְטְרוּגָא, וְאֵינוֹן אַרְבַּע מִיתוּת, וְכַד סְטָרָא דְּאִיהוּ זְכוּת שְׁלֵטָא, כִּלְמַד אִיהוּ שְׁלִים, (מלכים ב' כ) שְׁלוֹם וְאַמֶּת (תהלים קג) חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וְעַל כֵּן, בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְחַבֵּר זְכוּת בְּדִין, שְׁלֵא תִתְגַבֵּר הַחוּבָה. וּמִשׁוֹם כֵּן צְרִיכִים שְׁזָכוּת וְדִין שֶׁיְהִי כְּאַחַד, מִשׁוֹם שֶׁהוּא שְׁלֵם. שְׁכַשְׁהֲצַד הָאֲחֵר שׁוֹלֵט, אֵינוֹ שְׁלֵם, אֶלָּא קְטְרוּגָא, כְּמוֹ שֶׁהוּא קְטְרוּגָא, וְהֵם אַרְבַּע מִיתוּת. וּכְשֶׁהֲצַד שֶׁהוּא זְכוּת שׁוֹלֵט, הַכֵּל הוּא שְׁלֵם - (מלכים ב' כ) שְׁלוֹם וְאַמֶּת, (תהלים קג) חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וְכַד אֶתְחַבְּרַת סְטָרָא אַחְרָא בְּדִינָא, שְׁלֵטָא בְּקְטְרוּגָא, בְּאֵינוֹן אַרְבַּע מִיתוּת בֵּית דִּין: סְקִילָה, שְׁרִיפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק. כִּלְהוּ שׁוֹלְטָנוּתָא דְּקְטְרוּגָא בִישָׂא. סְקִילָה, בְּגִין דְּאִיהוּ (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגְף. שְׁרִיפָה, בְּגִין דְּאִיהוּ (ישעיה ח) צוּר מְכֻשׁוּל, אֲשָׁא תְקִיפָא. הֶרֶג, דָּא חֶרֶב (דברים לב) תֹּאכַל בְּשָׂר. תֹּאכַל בְּשָׂר וְדָאִי, דְּשְׁלֵטָא בְּבִשְׂרָא, וְדָא הוּא (בראשית ו) קֶץ כָּל בְּשָׂר. חֶנֶק, בְּגִין דְּאִיהוּ (דברים כא) קָלַלְתָּ אֱלֹהִים, הֵהוּא דְּשְׁלֵטָא עַל חֶנֶק, עַל צְלִיבוֹ. וְאוּקִימָנָא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּאֲר אֶלָּא בִשְׂרָא בְּלַחֲדוּי, וְהֵהוּא קָלַלְתָּ אֱלֹהִים, שְׁלֵטָא בְּבִשְׂרָא, מְרָה חֲשׂוּכָא. וּבְגִין כֵּן, דָּא לְטַב וְדָא לְבִישׁ.

וּכְשֶׁמִתְחַבֵּר הַצַּד הָאֲחֵר בְּדִין, שׁוֹלֵט בְּקְטְרוּגָא בְּאוּתָן אַרְבַּע מִיתוּת בֵּית דִּין: סְקִילָה, שְׁרִפָה, הֶרֶג וְחֶנֶק. כִּלְמַד שְׁלֵטוֹן הַקְטְרוּגָא הָרַע. סְקִילָה, מִשׁוֹם שֶׁהוּא (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגְף. שְׁרִפָה, מִשׁוֹם שֶׁהוּא (שם) צוּר מְכֻשׁוּל, אֲשֶׁר חִזְקָה. הֶרֶג, זֶה חֶרֶב (דברים לב) תֹּאכַל בְּשָׂר. תֹּאכַל בְּשָׂר וְדָאִי, שְׁשׁוֹלֵטָת בְּבִשְׂרָא, וְזֵהוּ (בראשית ו) קֶץ כָּל בְּשָׂר. חֶנֶק, מִשׁוֹם שֶׁהוּא (שם כא) קָלַלְתָּ אֱלֹהִים. אוֹתוֹ שְׁשׁוֹלֵט עַל חֶנֶק, עַל צְלִיבָה. וּבְאֵרְנוֹ, מִשׁוֹם שֶׁלֹּא נִשְׁאֵר אֶלָּא בְּשָׂר לְבָדוֹ, וְאוֹתוֹ קָלַלְתָּ אֱלֹהִים שׁוֹלֵט בְּבִשְׂרָא, מְרָה שְׁחָרָה. וּמִשׁוֹם כֵּן זֶה לְטוֹב וְזֵה לְרַע.

וְאַצְטְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל דְּרִזָּא דְּמַהִימְנוּתָא בְּהוּ, לְאַסְתְּמָרָא, בְּגִין דִּישְׁלוּט סְטָרָא דְּמַהִימְנוּתָא, וְלֹא יִהְיוּ דּוּכְתָא לְסְטָרָא אַחְרָא לְשְׁלֵטָא זַפְאִין אֵינוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי, עֲלִייהוּ כְּתִיב (ישעיה ס) וְעַמֶּךָ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'.

וְהַצְטְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁבָהֵם סוּד הָאֲמוּנָה, לְהַשְׁמֵר כְּדִי שֶׁיִשְׁלֹט צַד הָאֲמוּנָה, וְלֹא יִתְנוּ מְקוֹם לְצַד הָאֲחֵר לְשֹׁלֵט. אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלִייהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמֶּךָ כָּלֵם צְדִיקִים וְגו'. הַנְּבִיאִים, שֶׁהֵם צְדִיקִים עֲלִיוֹנִים, שְׁתֵּי יָרִיכִים שְׁתּוּמְכוֹת בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵם נוֹטְלִים אֶת הַהִיכָל שְׁבִין שְׁתֵּי רוּחוֹת, שֶׁהֵן נִגְה וְזֵהר, וְאוּתָן שְׁתֵּי יָרִיכִים לְמִטָּה לְתַמּוּךְ אוֹתָם הַהִיכָלוֹת שְׁלַמְעֵלָה, שְׁנַקְרָאוּ תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה. כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ תּוּמְכִים לַתּוֹרָה, שֶׁהִיא

נְבִיאִין, דְּאֵינוֹן סְטְרִין עֲלֵאִין, תְּרִין יָרִיכִין דְּסַמְכִין לְאוּרִייתָא קְדִישָׁא, אֵינוֹן נְטִלִין לְהִיכְלָא דְּתְרִין רוּחִין בֵּיה, דְּאֵינוֹן נִגְה וְזֵהר. וְאֵינוֹן תְּרִין יָרִיכִין לְתַתָּא, לְסַמְכָא לְאֵינוֹן הִיכְלִין דְּלַעִילָא, דְּאֶקְרוּן תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה. כְּמָה דְּאִית סַמְכִין לְאוּרִייתָא דְּאִיהִי תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה.

שֶׁיֵּשׁ תּוּמְכִים לַתּוֹרָה, שֶׁבְּכַתֵּב, כֵּן אֵית סַמְכִין

תורה שפכתב, כף יש תומכים
עומדים לתורה, שהיא תורה
שבעל פה. ונכללו זה בזה. אז
שני התומכים הללו שלמטה,
כשמתחברים בעליונים הללו,
נרשם בהם צד הנבואה. ומיהו?
(רמז) מראה, שהוא כמו הנבואה.
וכך אותם בעלי המראה יונקים
מפאן. למעלה נבואה, וכאן
מראה. ועל כן זהו כמו זה, וזה
כמו זה. וכשמתחברים זה בזה,
אז שולט על המקום הזה (נרשם)
השם הקדוש שנקרא צבאות.
משום שכל אותם חילות
קדושים, כלם עומדים כאן, וכלם
נקראו מצד הנבואה. מראה
וחלום מצד הנבואה היו.

ואף על גב שאנחנו אומרים
שבתוף אותה ברית הקדש שורה
השם הזה משום שכל החילות
יוצאים מהאות הזו, עם כל זה,
הירכים, שהן עומדות בחוץ,
קריוות על השם הזה, ואלו הם
שנקראים בריתות. שהרי בריתא
מחוץ למשנה. משניות עומדות
לתוף הבריתות, ונקראות ירכים
בתים חיצוניים, כמו שלמעלה.
משנה היא סוד שעומד לפנים,
שעקר הכל לומדים משם, וכן
התנאים. וסוד (ח) של זה - (שירח)
אנהגך אביאך אל בית אמי
תלמדני. אל בית אמי - זה קדש
הקדשים. תלמדני - זהו סוד
המשנה. שפשוכנס הנזהר הזה
ששופע ויוצא לאותו בית קדש
הקדשים, כתוב תלמדני. וזהו
הסוד שנקרא משנה, כמו שנאמר
(דברים יז) את משנה התורה הזאת.
כשנמשכה החוצה, נקראת
בריתא. שתי הירכים הן בריתות,
סוד הסודות שלא נתנה רשות
לגלות, משום שלא נמסר סוד זה,
רק לחכמים עליונים. אוי אם
יתגלה - ואוי אם לא יתגלה,

קיימין לאורייתא דאיהי תורה שבעל פה.
ואתכלילו דא בדא. פדין אלין תרין סמכין
דלתתא, פד מתחברן באלין עלאין, אתרשים
בהו סטרא דנבואה, ומאן איהו. (רמז) מראה,
דאיהו כגוונא דנבואה.

וכך אינון מאריהון דמראה, מהכא ינקין.
לעילא נבואה, הכא מראה. ועל דא,
איהו דא כגוונא דא, ודא כגוונא דא. וכד
מתחברן דא בדא, פדין שליט על האי אתר,
(אתרשים) שמא קדישא, דאקרי צבאות. בגין
דכל אינון חיילין קדישין, פלהו קיימי הכא,
וכלהו אקרון מסטרא דנבואה, מראה וחקלא
מסטרא דנבואה הוו.

ואף על גב דקא אמרינן, די כגו ההוא אות
קיימא קדישא, שריא שמא דא. בגין
דפלהו חיילין נפקי מהאי אות. עם כל דא,
ירכין דאינון קיימין לבר, קרינן על שמא דא,
ואלין אינון דאקרון בריתי, דהא בריתא לבר
ממשנה. מתניתין קיימא לגו בריתי, ואקרון
ירכין בתי בראי, כגוונא די לעילא.

מתניתין איהו רזא דקיימא לגו, דאולפי תמן
עקרא דכלא, ועל תנאי, ורזא (דא)
דהך, (שיר השירים ח) אנהגך אביאך אל בית אמי
תלמדני. אל בית אמי: דא קדש הקדשים.
תלמדני: דא הוא רזא דמתניתין. דכד עאל
דא נהר דנגיד ונפיק, בההוא בית קדש
הקדשים, פתיב תלמדני. ודא הוא רזא,
דאקרי משנה. פמה דאת אמר (דברים יז) את
משנה התורה הזאת.

בר אתמשכא לבר, אקרי בריתא. תרין ירכין
אינון בריתי, רזא דרזין דלא אתייהיב
לאתגלאה. בגין דלא אתמסר רזא בר לחכימי
עליונין. ווי אי אתגלי, ווי אי לא אתגלי, בגין

משום שהוא סוד מהסודות
העליונים שהקדוש ברוך הוא
מנהיג בו את העולם.

בית ראשון עמד בימי שלמה
כנגד העולם העליון, והוא נקרא
בית ראשון, והכל השתמש בבית
קדש הקדשים, המקום שבו
השתמש השמש בלכנה. וסודות
עליונים כלם בשלמות, והעולם
עומד בשלמות.

ואחר כך החטאים גרמו, ונמשכו
הסודות ונדחו מבית קדש
הקדשים החוצה. כשנדחו
לירכים, אז עמדו בחוץ, שנקראו
בתי חיצוניים, והצטרפו
לבריתות.

בית שני עמדו בבתים החיצוניים
בירכים, ומתם חזרו, ושרויים (היה)
בבית קדש הקדשים, והוא בית
שני. ואותם אחרים נשארו בחוץ
בבריתא, בין הירכים. (ואלו עקרו
משנה, שהיא בית שני, ובריתא אלו ששרו בבית
הירכים והיו וכו') והיו לומדים
מהמשנה, והנהגו ממנה, והיו
סוד הכתוב, (ישעיה ב) כי מציון
תצא תורה.

ואחר כך גרמו החטאים, העבר
שלטון הבית השני, (ואף על גב)
ששלטונו לא היה כמו בית
ראשון שהיה בו שלום תמיד,
משום שהמלך שהשלום שלו
תמיד היה בתוכו, ולכן היה
בשלום. בבית שני לא היה בו
שלום כף, משום שבערלה יש
תמיד קטרג. ולכן היו כהנים
מזמנים בתוכו לקטרג בערלה
הזו, ולהם הצטרף דבור לקטרג
כנגדה ולהגן על בית שני, והכל
בסוד כראוי.

אחר כך גרמו החטאים ושלטה
אותה ערלה, ונדחו מבית שני
החוצה, וירדו משם לחמוקי
הירכים למטה (ואחר כך ירדו משם ונדחו
מאותם החמוקי של מטה) עד שהיו

דאיהו רזא מרזין עלאין דקודשא בריה הוא
אנהיג ביה עלמא.

בית ראשון קיימא בימי שלמה, לקבל עלמא
עלאה, ואיהו אקרי בית ראשון, ואשתמש
כלא בבית קדש הקדשים, אתר דאשתמש ביה
שמשא (דף רנ"ח ע"א) בסיהרא. ורזין עלאין פלהו
בשלימו, וקיימא עלמא באשלמותא.

ולבית גרמו חובין, ואתמשכו רזין,
ואתדחיין מבית קדש הקדשים
לבר. פד אתדחו לירכין, פדין קיימו לבר,
דאקרון פתי בראי, ואצטריכו לברייתי.

בית שני קיימו בבתי בראי בירכין, ומנייהו
אחדו ושאריו (ת"א) בבית קדש הקדשים
ואיהו בית שני. ואינון אתרנין אשתארו
בברייתא לבר, ביני ירכין. (ס"א והני עקרא דלחון מתניתין
דאיהו בית שני וברייתא אינון דשרו כבי ירכין והווי וכו') והיו
ממתניתין, ואתנהיגו מינה, והיינו רזא
דכתיב, (ישעיה ב) כי מציון תצא תורה.

ולבית פד גרמו חובין, אתעדי שולטנותא
דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא
דיליה לא הוה כבית ראשון, דהוה ביה שלמא
תדיר, בגין דמלפא דשלמא דיליה תדיר הוה
בגוויה, ועל דא הוה בשלם. בית שני לא הוה
ביה שלם הכי, בגין דערלה קטרוגא ביה
תדיר, ועל דא הוה פהגי זמינין בגוויה,
לקטרגא בהאי ערלה, ולהו אצטריף מלה,
לקטרגא בהדה, ולאגנא על בית שני. וכלא
ברזא כדקא חזי.

לבית גרמו חובין, ושלטא ההיא ערלה,
ואתדחיין מבית שני לבר, ונחתו
מתמן לחמוקי ירכין, לתפא, (נ"א ולבית נחתו מתמן
ואתדחו מאינון חמוקי דלתתא) עד די שרון לתתא ברגלין.
וכד יתבון ברגלין, פדין, (זכריה יד) ועמדו רגליו

ביום ההוא, וְעֵלְמָא כִכְלָא יתְנַהִיג בְּרִזָּא עֲלָאָה
פְּדָקָא חֲזִי. וְאַף עַל גַּב דְּאִתְדַחֵו וְלֹא אֲשַׁתְּבִקֵו
מְנִיָּה, וְלַעֲלָמִין אִתְאַחִידוּ בֵּיהּ.

וּמֵאן דִּידַע וּמְדִיד בְּשִׁיעוּרָא דְקוּ הַמְדָּה,
אַרְפָּא דְמְשִׁיכוּ דִירְפִין עַד רַגְלִין, יְכִיל
לְמַנְדַּע מְשִׁיחָא דְגְלוּתָא דְאִתְמַשְׁךְ. וְרִזָּא אִיהוּ
בֵּין מְחַצְדֵי חֻקְלָא, וְכִלָּא בְרִזָּא עֲלָאָה. וּבְגִין
דָּא, פְּלָהוּ בְרִייתֵי, וְכִלְהוּ תְנָאִי, וְכִלְהוּ
אַמּוּרָאִי, קְיִימֵי בְדוּכְתִייהוּ כְּדָקָא חֲזִי, אֲלִין
לְגוּ, וְאֲלִין לְבַר, בְּאֵינוּן חֲמוּקֵי יִרְכִין (ואלן לבר)
וּלְתַתָּא מְבָרְכִין. וּבְכִלְהוּ אֶקְרִי תוֹרָה שְׁבַעֲל
פָּה. וּבְכִלְהוּ נַחְתֵי יִשְׂרָאֵל וְאִתְגְּלוּ.

וּבְרִין פֶּד יִסְתִּיִם גְּלוּתָא, בְּמְשִׁיכוּ דְרַגְלִין,
פְּדִין וְעַמְדוּ רַגְלֵוּ בְיוֹם הַהוּא, וְיַתְעַבֵּר
הַהוּא רַוְחָא מְסַאבָּא עֲרָלָה מִן עֲלָמָא,
וְיַתְהַדְרוּן יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדֵייהוּ לְשִׁלְטָאָה פְּדָקָא
יְאוּת, בְּגִין דֶּהֲהוּא עֲרָלָה, נַחֲתֵי לֹון לְתַתָּא, עַד
הַשְׁתָּא. וּמִכְּפֵאן וְלֶהֱלָאָה, דֶּהֲאִי עֲרָלָה אִתְקַצָּן
וְאִתְעַבֵּר מִגּוּ עֲלָמָא, פְּדִין (דברים לב) וַיִּשְׁכּוּן
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב. בֶּהֲהוּא עֵין יַעֲקֹב,
וְלֹא אֲשַׁתְּכַח מְקַטְרָגָא עֲלִייהוּ. זְכָאָה
חֻלְקִיהוּן דִּישְׂרָאֵל בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא
דְּאִתֵּי.

וְיִסְרָף הַצְּדִיק, עֲמוּדָא דְעֲלָמָא, אִיהוּ נְטִיל
בְּרִשׁוּתָא הֵיכְלָא טְמִיר וְגִנִּיז, וּבְרִשׁוּתִיהּ
קְיִימָא הֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה. וְאַף עַל גַּב דְּקָא
אַמְרֵן דֶּהֵיכְלָא דִּלְבַנְתַּ הַסְפִּיר בְּרִשׁוּתִיהּ
קְיִימָא, הֵכִי הוּא דְבִיָּה מְתַקֵּן. אַבְל תָּא חֲזִי,
נְבִיאִים דְּקָא אַמְרֵן. פֶּד מְתַחְבְּרֵי לְתַתָּא, תְּרִין
דְּרַגְיִן מִתְפָּרְשִׁין מְנִיָּיהוּ, מְרָאָה וְחִלוּם,
וְקְיִימֵי בְּיִרְכִין. בְּאֵינוּן חֲמוּקִין קְיִימֵי מְרָאָה,
וְהַהוּא דְּאֶקְרִי נְבוּאָה קְטַנָּה. מְיִרְכִין וְלְתַתָּא
(כ"א לתתא) קָאִים חִלוּם, עַד דְּמֵאֵטוּ רַגְלִין

שְׂרוּיִים לְמִטָּה בְּרַגְלִים, וּכְשִׁישְׁבוּ
בְּרַגְלִים, אָז - (זכריה יד) וְעַמְדוּ רַגְלֵוּ
בְיוֹם הַהוּא, וְהָעוֹלָם יִתְנַהֵג בְּכַל
בְּסוּד עֲלִיוֹן כְּרָאוּי. וְאַף עַל גַּב
שְׁנַדְחוּ וְלֹא נַעֲזְבוּ מִמְּנֹה,
וְלַעֲוֹלָמִים נֶאֱחָזוּ בּוּ.

וּמִי שִׁיִּדַּע וּמוֹדֵד בְּשַׁעוֹר שֶׁל קוּ
הַמְדָּה אַרְף הַהַמְשָׁךְ שֶׁל הִירְכִים
עַד הַרְגָלִים, יְכוֹל לְדַעַת אֶת מַדַּת
הַגְּלוּת שְׁנִמְשַׁכֶּת. וְזֶהוּ סוּד בֵּין
קוּצְרֵי הַשְּׂדָה, וְהַכֵּל בְּסוּד עֲלִיוֹן.
וּמִשׁוּם כֶּף כָּל הַבְּרִיתוֹת וְכָל
הַתְּנָאִים וְכָל הָאִמּוּרָאִים עוֹמְדִים
בְּמִקּוּם כְּרָאוּי, אֵלוּ לְפָנִים וְאֵלוּ
לְחֹזֶץ, בְּאוֹתָם חֲמוּקֵי הִירְכִים (ואלו
לחזץ) וְלְמִטָּה מִהַבְּרַפִּים. וּבְכִלְכֵם
נִקְרָא תוֹרָה שְׁבַעֲל פָּה, וּבְכִלְכֵם
יָרְדוּ יִשְׂרָאֵל וְגִלוּ.

וְאִז, כְּשֶׁתְּסַפִּים הַגְּלוּת בְּהַמְשַׁכֶּת
הַרְגָלִים, אָז - וְעַמְדוּ רַגְלֵוּ בְיוֹם
הַהוּא, וְתַעֲבֵר אוֹתָהּ רִוְחַ טְמָאָה
עֲרָלָה מִן הָעוֹלָם, וְיַחֲזֹרוּ יִשְׂרָאֵל
לְבָדָם לְשִׁלְטַן כְּרָאוּי, מִשׁוּם
שְׂאוּתָהּ עֲרָלָה הוֹרִידָה אוֹתָם
לְמִטָּה עַד עַכְשָׁו. וּמִכְּפֵאן וְהִלָּאָה,
שְׁהַעֲרָלָה הַזֹּו תַתְקַצָּן וְתַעֲבֵר
מִתּוֹךְ הָעוֹלָם, אָז - (דברים לב) וַיִּשְׁכּוּן
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדַד עֵין יַעֲקֹב.
בְּאוֹתָהּ עֵין יַעֲקֹב, וְלֹא יִמְצָא
מְקַטְרָג עֲלֵיהֶם. אֲשֵׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
וְיִסְרָף הַצְּדִיק עֲמוּד הָעוֹלָם, הוּא
נְטִיל בְּרִשׁוּתַּ הֵיכְל טְמִיר וְגִנִּיז,
וּבְרִשׁוּתוֹ עוֹמֵד הֵיכֵל הַשְּׁבִיעִי.
וְאַף עַל גַּב שְׂאֵמְרָנוּ שְׁהֵיכֵל שֶׁל
לְבַנְתַּ הַסְפִּיר עוֹמֵד בְּרִשׁוּתוֹ - כֶּף
הוּא, שְׁבוּ מִתְּתַקֵּן. אַבְל בֵּא וְרָאָה,
הַנְּבִיאִים שְׂאֵמְרָנוּ, כְּשֶׁמְתַחְבְּרִים
לְמִטָּה, שְׁתֵּי דְרַגּוֹת נְפָרְדוֹת מֵהֶם,
מְרָאָה וְחִלוּם, וְעוֹמְדִים בְּיִרְכִים.
בְּאוֹתָם חֲמוּקִים עוֹמְדִים מְרָאָה,
וְאוֹתוֹ שְׁנִקְרָא נְבוּאָה קְטַנָּה.
מִהִירְכִים וְלְמִטָּה (למשה) עוֹמֵד
חִלוּם, עַד שִׁיִּגְיעוּ רַגְלֵם בְּרַגְלִים,

וְשֵׁם עוֹמֵד הַיֵּכַל תַּחֲתוֹן שְׁנֶקְרָא
לְבַנַּת הַסְּפִיר.

הַבַּיִת יִרְכָּז בִּירְכֻבִים, לְהַשְׁתַּלֵּם
אֶחָד עִם אֶחָד, וְכֻלָּם הַדְּרָגוֹת שֶׁל
הַנְּבוּאָה, שֶׁהָרִי מִשָּׁם יוֹצְאִים
וְשׁוֹרִים, וְנֹעֲשֶׂה מֵהֶם מְרָאָה,
וְשׁוֹרִים עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְנֹעֲשֶׂה
מֵהֶם חִלּוּם. יוֹסֵף הַצַּדִּיק הוּא
שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, הוּא נָטַל הַכֹּל.
מִשׁוּם שֶׁהַכֹּל הִתְמַקֵּן בְּגִלְלוֹ, הַכֹּל
מִשְׁתַּוָּקֵק בְּתִשׁוּבָהּ בְּגִלְלוֹ.

בֵּא וְרָאָה, בְּשַׁעַר שְׁיוֹסֵף הַצַּדִּיק
עֹמֵד לְתַקֵּן הַכֹּל, אֲזוּ הוּא נָטַל הַכֹּל.
וּכְשֶׁהִתְחַבֵּר בְּהִיכְלוֹ, אֲזוּ כָל־
מִתְעוֹרְרִים לְטַל תִּשׁוּבָהּ וְרִצּוֹן,
עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, וְהַכֹּל הֵם
בְּרִצּוֹן אֶחָד וְשְׁלֵמוֹת אַחַת, לְשַׁמֵּחַ
(לְהִיּוֹת) עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים בְּרִצּוֹן
אֶחָד כְּרֵאוּי. וְכֹל הַתַּחֲתוֹנִים
עוֹמְדִים בְּקִיּוּם בְּשִׁבְלוֹ, וְלִכְן
כְּתוּב (מִשְׁלִי י) וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם.
וְעַל הַיִּסוּד הַזֶּה עוֹמֵד הָעוֹלָם
הַזֶּה.

לְבַנַּת הַסְּפִיר הַזֶּה לֹא עוֹמְדָת
בְּקִיּוּם, עַד שְׁיוֹסֵף הַצַּדִּיק הַזֶּה
מִתְמַקֵּן. וּכְשֶׁהוּא מִתְמַקֵּן, אֲזוּ כָל־
מִתְמַקְנִים. זֶהוּ הַיִּסוּד שֶׁל כָּל
הַבְּנִיָּן. וְעַל זֶה כְּתוּב, (בְּרֵאשִׁית ב)
וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע, וְלֹא
כְּתוּב וַיִּצְרָה, וְלֹא כְּתוּב וַיִּבְרָא.
מִשׁוּם שֶׁזֶּה עוֹמֵד עַל יִסוּד,
וְלֹא אַחַר שֶׁהַיִּסוּד נִתְקַן, הַכֹּל נִבְנָה
עָלָיו. וּמִשׁוּם זֶה הַכֹּל עוֹמֵד בְּזֶה,
וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

בֵּא וְרָאָה, כְּתוּב (שם) וַיִּבֶן ה'
אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע, שֶׁהִיְתָה מֵהַצֹּד
הָאֲחֻרִי וְהִתְקַיְּנָה לְחֹזֵר פְּנִים
בְּפָנִים. כִּן בְּאֶרְנוֹ. אֲבָל וַיִּבֶן,
הַסְּתַפֵּל לְהַעֲלוֹתָהּ לְאוֹתָהּ דְּרָגָה
שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן שְׁרוּי בָּהּ,
לְהִיּוֹת זוֹ כְּמוֹ זוֹ.

עוֹד וַיִּבֶן - הַסְּתַפֵּל בְּצַדוֹ וְהִתְקַן
וְכִנּוּן אֶת כָּל רִחוּחֹתֶיהָ לְזֹרַע
וְלְהַשְׁקוֹת וְלְהוֹלִיד, וְלַעֲשׂוֹת לָהּ

בְּרִגְלֵיו. וְתַמָּן קָאִים הַיֵּכַלָּא תַתָּא וְאֶקְרִי
לְבַנַּת הַסְּפִיר.

בְּרָא יִרְכִין בִּירְכִין, לְאַשְׁתַּלְמָא חַד בְּחַד,
וְכֻלְהוּ דְרִגִין דְנְבוּאָה, דְהָא מִתְמָן נִפְקִי
וְשָׂרְאן, וְאַתְעֵבִידוּ מִנִּיְהוּ מְרָאָה, וְשָׂרְאן עַל
הָאִי אַתְרָ, וְאַתְעֵבִיד מִנִּיְהוּ חִלּוּם. יוֹסֵף
הַצַּדִּיק, אִיהוּ שְׁלִימָא דְכֻלָּא, אִיהוּ נָטִיל כֻּלָּא.
בְּגִין דְכֻלָּא אַתְקֵן בְּגִינְיָה, כֻּלָּא תְּאִיב
בְּתִיאוּבְתָא בְּגִינְיָה.

הָא חֲזִי, בְּשַׁעַתָּא דְיוֹסֵף הַצַּדִּיק קִיִּימָא
לְאַתְקֵנָא כֻּלָּא, כְּדִין אִיהוּ נָטִיל כֻּלָּא.
וְכַד אַתְחַבֵּר בְּהִיכְלִיָּה, כְּדִין מִתְעַרֵי כְלָהוּ,
לְנִטְלָא תִיאוּבְתָא וְרַעוּתָא, עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְכֻלָּא
אִינוּן בְּרַעוּתָא חֲדָא וְשְׁלִימוֹ חַד, לְמַחְדֵי (לְפָחוּ)
עֲלָאִי וְתַתָּאִי, רַעוּתָא חֲדָא כְּדָקָא יְאוּת. וְכֻלְהוּ
תַתָּאִי קִיִּימֵי בְּקִיּוּמָא בְּגִינְיָה, וְעַל דָּא כְּתִיב,
(מִשְׁלִי י) וְצַדִּיק יִסוּד עוֹלָם. וְעַל הָאִי יִסוּדָא קָאִים
הָאִי עֲלֵמָא.

הָאִי לְבַנַּת הַסְּפִיר, לֹא קָאִים בְּקִיּוּמִיָּה, עַד
דְהָאִי יוֹסֵף הַצַּדִּיק אַתְמַקֵּן. וְכַד אִיהוּ
אַתְמַקֵּן, כֻּלָּא מִתְמַקְנֵי דָּא הוּא יִסוּדָא דְכֻלְהוּ
בְּנִיָּנָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּבֶן יי' אֱלֹהִים
אֶת הַצֹּלַע, וְלֹא כְּתִיב וַיִּצְרָה, וְלֹא כְּתִיב וַיִּבְרָא.
בְּגִין דְהָאִי קִיִּימָא עַל יִסוּדָא, וְלִבְתֵּר דְיִסוּדָא
אַתְקֵן, כֻּלָּא אַתְבְּנֵי (דף רנ"ח ע"ב) עֲלִיָּה. וּבְגִין דָּא,
כֻּלְהוּ קִיִּימִין בְּהָאִי, וְהָאִי אוֹקִימָנָא.

הָא חֲזִי, כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּבֶן יי' אֱלֹהִים אֶת
הַצֹּלַע, דְהָיוּ מִסְטָרָא דְאַחֻרָא, וְאַתְקִין
לָהּ לְאַהֲדָרָא אֲנָפִין בְּאַנְפִין. הָכִי אוֹקִימָנָא.
אַבָּל וַיִּבֶן, אֲסַתְפֵּל לְסַלְקָא לָהּ בְּהָהוּא דְרִגָּא
דְעֲלֵמָא עֲלָאָה שְׂרִיָּא בִיָּה, לְמַהוּי דָּא כְּגוּוֹנָא
דְדָּא.

הוּ וַיִּבֶן, אֲסַתְפֵּל בְּסִטְרוּי, וְאַתְקִין וְכוּיִן כָּל

רוחותיה, למזרע ולאשקאה ולאולדא,
למעבד לה כל צרכוי, כמה דאצטרין. ולבתר
ויביאה, כמה. בהאי צדיק. דכתיב, (אסתר ב)
ובזה הנערה באה אל המלך, דהאי אמשיך
לכלא, לסלקא לאתעטרא בשלימו. הכא
מניעו דכל חובין, הכא מניעו דכל תיאובתין
בישין.

מה דלא איהו בההוא היכלא שתיתאה,
בסטרא אתרא, דתמן כל ענוגין בישין,
וכל סטרין דתיאובתין דענוגא דהאי עלמא,
וכד האי עלמא אתנהיג בהו, בני נשא כשלי
בהו (נ"א ויגין דגני נשא מעיין בהו כשלין בהו) לההוא עלמא.
דחמאן כמה ענוגין ותיאובתין, דגופא אתהני
ואתעניג מנייהו, וטעיין אבתרייהו. הדא הוא
דכתיב, (בראשית א) ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל וגו'. דהא כל תיאובתין וכל ענוגין
דעלמא ביה תליין.

ועל דא, פגוונא דא, אית מלין דגופא אתהני
בהו, ועיילי לגופא, ולא לנשמתא. ואית
מלין דנשמתא אתהני מנייהו, ולא גופא. ועל
דא, דרגין פרישין דא מן דא. זכאין אינון
צדיקייא, דנטלי אורח מישר, ומנעי גרמייהו
מההוא סטרא, ומתדבקן בסטרא דקדושה.

בהיכלא דא, כלילן כל שאר שמחן, דכל
אלין היכלין (נ"א ותיילין) דלתתא. תרי
שמחן אינון דכלילו שאר שמחן אחרנין. חד
דכד אתחבר עילא בתתא, ויעקב נטיל
היכליה, באינון נשיקין, ברזא עלאה. כדין
כליל כל שאר שמחן, ואקרי יהו"ה אלהי"ם,
ודא אקרי שם מלא, כמה דאוקימנא. וחד, כד
אתחבר יסודא דעלמא בהיכליה, וכלהו
מתערי פחביבותא ובתיאובתא לגביה, וכלהו
כלילן ביה, כדין כליל שאר שמחן, ואקרי יהו"ה צבאות. ודא אקרי שמא

כל צרכיה כמו שצריך. ואחר כך
ויביאה, כמה? בצדיק הזה,
שפתיב (אסתר ב) ויבזה הנערה באה
אל המלך. שזה המשיך את הכל
לעלות ולהתעטר בשלמות. כאן
מניעת כל החטאים, וכאן מניעת
כל התשוקות הרעות.

מה שאינו באותו ההיכל הששי,
בצד האחר, ששם כל הענוגים
הרעים וכל הצדדים של הענג של
העולם הזה, וכשהעולם הזה
מתנהג בהם, אנשים נכשלים
בהם (ומשום שבני אדם טועים בהם, נכשלים
בהם) לאותו העולם, שרואים כמה
ענוגים ותשוקות שהגוף נהנה
ומתענג מהם, וטועים אחריהם.
זהו שפתיב, (בראשית א) ותרא
האשה כי טוב העץ למאכל וגו'.
שחרי כל התשוקות וכל הענוגים
של העולם תלוים בו.

ועל כן כמו זה יש דברים שהגוף
נהנה מהם, ונכנסים לגוף ולא
לנשמה. ויש דברים שהנשמה
נהנית מהם ולא הגוף, ועל כן
הדרגות נפרדות זו מזו. אשריהם
הצדיקים שלוקחים דרך ישרה,
ומנעים עצמם מאותו הצד,
ונדבקים בצד הקדשה.

בהיכל הזה כלולים כל שאר
השמות של כל אלו ההיכלות
(וחילות) שלמטה. שני שמות הם
שכללו את שאר השמות
האחרים. אחד זכר מתחבר מעלה
במטה, ויעקב נטל את היכלו
באותן נשיקות בסוד עליון, ואז
כולל את כל שאר השמות, ונקרא
יהו"ה אלהי"ם, וזה נקרא שם
מלא, כמו שבארנו. ואחד
כשמתחבר יסוד העולם בהיכלו,
וכלם מתעוררים פחביבות
ובתשוקה אליו, וכלם כלולים בו,
אז כולל שאר השמות ונקרא

כלילן ביה, כדין כליל שאר שמחן, ואקרי יהו"ה צבאות. ודא אקרי שמא

יְהוָה צְבָאוֹת. וְזֶה נִקְרָא שֵׁם קְדוֹשׁ שְׁלֹם, וְלֹא שְׁלֹם כְּמוֹ הָאֲחֵר הַזֶּה.

מַה בֵּינָם זֶה לָזֶה? זֶה שׁוֹלֵט עֲלֵיוֹן בְּתַחְתּוֹן, גּוֹף בְּגוֹף, (וְזֶה הוּא שׁוֹלֵט בְּכָל) כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. וְזֶה שׁוֹלֵט מִמָּקוֹם סִיּוֹם הַגּוֹף וְלִמְטָה בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת וּבְכָל שְׁלִמְטָה, וְסוּד זֶה - בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. וּמִשׁוֹם כָּף, הַהֵיכָל הַזֶּה כּוֹלֵל אֶת כָּל שְׁאֵר הַשְּׁמוֹת שְׁלִמְטָה, (וְכָל הַשְּׁמוֹת אֵנוּ כּוֹלְלִים בְּשֵׁם הַזֶּה, כָּל הַשְּׁמוֹת שְׁלִמְטָה) כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ. וְעַל כֵּן הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ - זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שִׁיּוֹדְעִים דְּרָכֵי הַתּוֹרָה.

הַיְסוּד הַזֶּה הַתְּפִינָן לְשְׁנֵי צְדִיקִים. אֶחָד לְתַקֵּן אֶת כָּל הַשְּׁאֵר שְׁלִמְטָה, וְאֶחָד לְתַקֵּן אֶת הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי וְלְתַקֵּן זֶה בְּזֶה שִׁיְהִיָּה הַכָּל בְּרִצּוֹן אֶחָד כְּרֵאוּי. עַד כָּאֵן הַיַּחְדָּד שֶׁל שְׁנֵי צְדִיקִים, שְׁלִמְעֵלָה וְלִמְטָה, לְהַתְיַחֵד כְּאֶחָד בְּשְׁלִמּוֹת, לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שִׁיּוֹדֵעַ לַיַּחְדָּד אֶת הַיַּחְדָּד וְלִסְדֹּר אֶת סִדּוֹר הָאֲמוּנָה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן כְּתוּב, (תְּהִלִּים פ"ה) חֶסֶד וְאֱמֶת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. וְאֵז - אֱמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. גַּם ה' יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ.

הַיְסוּד ק"ק דוֹעִיר דְּבִרְיָא הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי. הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא הַהֵיכָל הַפְּנִימִי מִכָּל הַהֵיכָלוֹת הַלְלוּ. הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא נִסְתָּר, וְאֵין בוֹ דִּיקוּן מִמֶּשׁ וְלֹא גּוֹף כָּלֵל. כְּאֵן הַנִּסְתָּר שְׁתּוֹף סוּד הַסּוּדוֹת. זֶהוּ סוּד שֶׁהוּא מְקוֹם לְהַפְגִּס לְשֵׁם בְּתוֹף אוֹתָם הַצְּנוּרוֹת שְׁלִמְעֵלָה. הַרוּחַ שֶׁל כָּל הַרוּחוֹת, רִצּוֹן שֶׁל כָּל הַרְצוֹנוֹת, לְהִתְחַבֵּר הַכָּל כְּאֶחָד. רוּחַ הַחַיִּים (שֶׁל זֶה) בְּזֶה, וְלִהְיוֹת הַכָּל תְּקוּן אֶחָד.

קְדִישָׁא שְׁלִים, וְלֹא אִיהוּ שְׁלִים כְּהַאי אַחְרָא. מַה בֵּין הַאי לְהַאי. דָּא שְׁלִיט עַלְמָה בְּתַתְּמָה,

גּוּפָא בְּגוּפָא (וְדָא אִיהוּ שְׁלִים בְּכָלָא) כְּדִקְא מְרַן. וְדָא שְׁלִיט מֵאַתָּר דְּסִיּוּמָא דְּגּוּפָא וְלְתַתְּמָא, בְּאֵינוּן הַיְכָלִין וּבְכָלָא דְּלְתַתְּמָא, וְרָזָא דָּא, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. וּבְגִין דָּא, הַיְכָלָא דָּא כָּלִיל כָּל שְׁאֵר שְׁמֵהֶן דְּלְתַתְּמָא, (וּכְלַח שְׁמֵהֶן כָּלִילִין כְּהַאי שְׁמֵא כּוֹלַח שְׁמֵהֶן דְּלְתַתְּמָא) כְּמַה דְּאוּקִימְנָא. וְעַל דָּא, שְׁמֵהֶן אֲלִין, דָּא סְלִקָּא וְדָא נְחִית. זְכָאִין אֵינוּן צְדִיקִיָּיא, דִּי־דְעִין אַרְחוּי דְּאוּרִיָּיתָא.

יְסוּדָא דָּא, אַתְתְּקֵן לְתַרִּין סְטֵרִין. חַד, לְאַתְקֵנָא כָּל שְׁאֵר דְּלְתַתְּמָא. וְחַד, לְאַתְקֵנָא הַיְכָלָא שְׁבִיעֵאָה, וְלְאַתְקֵנָא דָּא כְּדָא, לְמַהוּי כָּלָא רְעוּ חַדָּא כְּדָקָא יְאוּת. עַד הַכָּא יַחְוּדָא דְּתַרִּין סְטֵרִין, דְּלְעִילָא וְתַתְּמָא, לְאַתְיַחְדָּא כְּחַדָּא בְּשְׁלִימוּ, לְמִיְהֵךְ בְּאַרְחַ מִישָׁר.

זְכָאָה חוּלְקִיָּהּ, מָאֵן דִּי־דְעַ לְיַחְדָּא יַחְוּדָא, וְלְסִדּוּרֵי סִדּוּרָא דְּמַהִימְנוּתָא, לְמִיְהֵךְ בְּאַרְחַ מִישָׁר. זְכָאָה אִיהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְּאֲתִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים פ"ה) חֶסֶד וְאֱמֶת נִפְגְּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. וּכְדִין (תְּהִלִּים פ"ה) אֱמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. גַּם יי' יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ.

הַיְסוּד קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים דוֹעִיר דְּבִרְיָא הַיְכָלָא שְׁבִיעֵאָה. הַיְכָלָא דָּא, הַיְכָלָא פְּנִימָאָה מִכָּל הַיְכָלִין. הַאי הַיְכָלָא אִיהוּ סְתִימוּ, דְּלֹא בִיָּה דִּיּוּקְנָא מִמֶּשׁ, וְלִית גּוּפָא כָּלֵל. הַכָּא סְתִימוּ דְּגוּ רָזָא דְּרִזִּין, הַאי אִיהוּ רָזָא, דְּאִיהוּ אַתָּר, לְאַעֲלָא תְּמֵן בְּגוּ אֵינוּן צְנוּרִין דְּלְעִילָא. רוּחָא דְּכָל רוּחִין, רְעוּוֹן דְּכָל רְעוּוִין, לְאַתְחַבְּרָא כָּלָא כְּחַדָּא. רוּחָא דְּחַיִּי (דְּהָא) בְּהַאי, לְמַהוּי כָּלָא תְּקוּנָא חַדָּא.

החיכר הזה נקרא בית קדשי הקדשים, המקום לקבל את (הנשמה העליונה) הנשמות העליונות, שנקראת כן לעורר אליו את העולם הבא.

העולם הזה נקרא עולם. עולם - עליה, שעולה העולם התחתון לעולם העליון, ומסתתר בתוכו ונעלם בו, ונגלה בסתר. עולם - שהוא עולה עם כל אותם שקרבים לו ונסתרים תוך סתר עליון. עולם עליון - עולה ומסתתר ברצון עליון תוך סתר כל הנסתרים, שלא נודע כלל (כלל) ולא התגלה, ואין מי שמפיר אותו.

הפרכת, שהיא מסך פרוס, מכסה את תוף סתר הנסתר. הפרכת פרוסה תוף הסתרים העליונים להסתיר הנסתרים, שהרי הם טמירים ונסתרים. (הפרכת פרוסה בתוף סתרים עליונים לשמר הסתום, שזה נסתר וסתום) לפנים מן הפרכת יש מקום נסתר וטמון ונגזז להכניסו לתוכו. שמן משחת עליון, רוח חיים, על יד אותו נהר ששופע ויוצא, ואותו נהר נקרא מבויע הבאר, שלא פוסקים מימיו לעולמים. וכשזה נכנס ושופע כל אותו משחת קדש מלמעלה ממקום של קדש הקדשים, אור של שפע יורד ובא לתוף אותם הצנורות, וזה מתמלא משם בנקבה שמתעברת ומתמלאת מן הזכר.

אף כן גם החיכל הזה מתתקן תמיד לקבל בנקבה שמקבלת מן הזכר. הנקבלה שמקבלת את כל הרוחות והנשמות הקדושות שיורדות לעולם, והתעברו (והתעבבו) שם כל אותו זמן שצריך. והעבבו עד שיבא מלך המשיח, ויקבלו כל אותן הנשמות, ויבאו וישמח העולם כמקדם, ואז

היבלא דא, אקרי בית קדש הקדשים. אתר לקבלא האי (ס"א נשמתא עלאה) נשמתיך עילאין, דאקרי הכי, לאתערא עלמא דאתי לגביה.

האי עלמא עולם אקרי. עולם: סליקא, דסליק עלמא תתאה לגבי עלמא עלאה, ואסתתר בגווה, ואתעלם ביה, אתגלייא בסתירה. עולם: דסליק איהו, בכל אינון (ד) רנ"ט ע"א) דקרבין ביה, ואסתתרון גו סתירו עלאה. עולם עלאה: סליק ואסתתר ברעותא עלאה, גו טמירו דכל טמירין דלא אתיידע כלל (כלל), ולא אתגלי, ולית מאן דיידע ליה.

פרוכתא דפרסא פריסא, חפיא גו טמירו סתים. כפורתא פריסא גו טמירין עלאין, לאסתמא סתימין דהא טמירין וסתמין. (נ"א פרוכתא פריסא גו טמירין עלאין לאסתמא סתימא דהאי טמיר וסתים) לגו מן כפורתא, אית אתר סתים וטמיר ונגיז, לאכנשא ליה בגויה. משח רבות עלאה, רוחא דחיי, על ידא דההוא נהר דנגיד ונפיק, וההוא נהר אקרי מבויעא דבירא, דלא פסקין מימוי לעלמין. וכד האי עייל ונגיד כל ההוא רבות קדשא מלעילא, מאתר דקדש הקדשים. נהירו נגידו נחית ואתי, גו אינון צנורין. האי אתמלייא מתמן, פנוקבא דמתעברא ואתמליא מן דכורא.

אוף הכי נמי האי היכלא, מתתקנא תדיר לקבלא, פנוקבא דמקבלא מן דכורא. קבילו דקבילו, כל אינון רוחין ונשמתיך קדישין דנחתין לעלמא, ואתעברו (ס"א ואתעבבו) תמן. כל ההוא זמנא דאצטריך.

יתעבבון עד דייתי מלכא משיחא, ויסתפקון כל אינון נשמתיך, וייתון ויחדדי עלמא כמלקדמין. וכדין, יחדדי קדשא ברין

יִשְׁמַח הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמִקְדָּם,
כְּמוֹ שְׂנֵאמַר (תהלים קד) יִשְׁמַח ה'
בְּמַעֲשָׂיו.

בְּהִיבָר הַזֶּה קִימִים הַעֲנוּגִים
וְהַתְּפִנּוּקִים שֶׁל הַרוּחֹת,
וְהַשְּׁעִשׂוּעַ שֶׁמִּשְׁתַּעֲשַׁע הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֵדֶן. כָּאֵן הִיא
תְּשׁוּקַת הַכֹּל וְעִנְגַּת הַכֹּל לְהִתְחַבֵּר
הַכֹּל בְּאַחַד וְלִהְיוֹת הַכֹּל בְּאַחַד,
הַקָּשֶׁר שֶׁל הַכֹּל בְּיַחְדוּד אֶחָד כָּאֵן
עוֹמֵד.

שְׁבֻשְׁבֵר הָאִיבָרִים מִתְחַבְּרִים
בְּאִיבָרִים הַעֲלִיוֹנִים, כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד פְּרָאוּי לוֹ, אֵינן לָהֶם תְּשׁוּקָה
וְאֵינן לָהֶם עִנְגָה, רַק בְּיַחְדוּד שֶׁל
הַהִיכָל הַזֶּה, וְהַכֹּל כָּאֵן תְּלוּי.
כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּת שֶׁל כָּאֵן מִתְיַחֵדֵת
בְּיַחְדוּד אֶחָד, אֵינן כֹּל אִוֵּר הָאִיבָרִים
וְכֹל הָאֵרֶת הַפְּנִינִים וְכֹל הַשְּׂמֻחוֹת,
כֹּל מְאִירִים וְשְׂמֻחִים.

אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שִׂידַע לְסִדֵּר
סִדּוּרִים וְלִתְקַן אֶת תְּקוּנֵי
הַהִשְׁתַּלְּמוֹת פְּרָאוּי, אֶהְבְּתוֹ שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵז כֹּל הַדִּינִים וְכֹל
הַגְּזֵרוֹת הַרְעוֹת עוֹבְרוֹת
וּמִתְבַטְּלוֹת מִן הַעוֹלָם.

הִיבָר זֶה הִיכָל שֶׁל תְּשׁוּקָה, הִיכָל
שֶׁל עִנְגָה, הִיכָל שֶׁל שְׁעִשׂוּעַ עֲלִיּוֹן
וְתַחְתּוֹן כְּאַחַד. וּמִקְבָּלִים כֹּלֵם
הָאוֹר שֶׁל הַגֵּר הַעֲלִיּוֹן שְׂמִאִיר לְכֹל
וְלִהְתִּיחַד הַכֹּל כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ בְּיַחְדוּד
שֶׁלֶם. וְעַל זֶה הִיכָל זֶה עוֹמֵד
בְּסִתְרָה הַכֹּל, גְּנוּז מִהַכֹּל. אֵף עַל
גַּב שְׁפָלִים מְסֻתְרִים, זֶה מְסֻתֵר
וְגִנּוּז יוֹתֵר, לְהִיּוֹת בְּרִית קַיִם הַכֹּל
כְּאַחַד, זְכָר וּנְקֵבָה, לְהִיּוֹת
שְׁלֵמִים.

הַהִיבָר הַזֶּה נִקְרָא אֲרוֹן הַבְּרִית,
שֶׁהוּא אֲדוֹן כֹּל הָאָרֶץ. מִשׁוֹם
שֶׁזֶהוּ מְקוֹם שִׂיּוּצְאוֹת מִמֶּנּוּ כֹּל
הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל הַעוֹלָם לִיַּחַד יַחְדוּד
לְמִטָּה, וְלִהְיֵשֶׁבֶת אֶת הַיַּחְדוּד שֶׁל
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמַּעַל לְמִטָּה

הוּא כְּמִלְקָדְמִין, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים קד)
יִשְׁמַח יְי' בְּמַעֲשָׂיו.

בְּהִיא הִיכָלָא, קִימִין עֲנוּגִין וְתְּפִנּוּקִין דְּרוּחֵי,
וְאִשְׁתַּעֲשִׂעוּתָא דְּאִשְׁתַּעֲשַׁע קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. הֵכָא אִיהוּ תִיאוּבְתָא דְכָלָא,
וְעֲנוּגָא דְכָלָא, לְאִתְחַבְּרָא כָלָא כְּחֵדָא, וְלִמְהוּי
כָלָא חַד, קְשׁוּרָא דְכָלָא בְּיַחְדוּדָא חֵדָא הֵכָא
קִימָא.

דְּבַר שְׂיִיפֵי כְּלָהוּ מִתְחַבְּרָאן בְּשִׂיפִין עֲלָאִין,
כֹּל חַד וְחַד פְּדָקָא חֲזִי לִיה, לִית לוֹן
תִיאוּבְתָא, וְלִית לוֹן עֲנוּגָא, בַּר בְּיַחְדוּדָא דְהִיא
הִיכָלָא, כָּלָא הֵכָא תְּלִיא. כֹּד אִתְחַבְּרוּתָא
דְּהֵכָא אִתְיַחֵד בְּיַחְדוּדָא חֵדָא, פְּדִין כֹּל נְהִירוֹ
דְּשִׂיפִין, וְכֹל נְהִירוֹ דְּאִנְפִין, וְכֹל חֲדוּוֹן, כְּלָהוּ
נְהִירִין וְחֵדָאן.

וּבְאָה חוּלְקִיָה, מָאן דִּידַע לְסִדְרָא סִדּוּרִין,
וְלְאִתְקַנָּא תְּקוּנֵי אִשְׁתַּלְּמוּתָא כְּדָקָא
יְאוּת, רְחִימוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהִיא עֲלֵמָא,
וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וְכֵדִין, כֹּל דִּינִין, וְכֹל גְּזֵרִין
בִּישִׁין, מִתְעַבְּרִין וּמִתְבַטְּלִין מִעֲלָמָא.

הִיבָרָא דָא, הִיכָלָא דְתִיאוּבְתָא, הִיכָלָא
דְּעֲנוּגָא, הִיכָלָא לְאִשְׁתַּעֲשַׁע עֲלֵא
וְתַתָּא כְּחֵדָא. וּמִקְבָּלָא כָלָא נְהִירוֹ דְּבוּצִינָא
עֲלָאָה דְנְהִיר לְכָלָא, וְלְאִתְיַחֵדָא כָלָא כְּדָקָא
יְאוּת בְּיַחְדוּדָא שְׁלִים. וְעַל דָּא, הִיכָלָא דָא
קַאִים בְּטְמִירוֹ דְכָלָא, גְּנִיז מְפִלָא. אֵף עַל גַּב
דְּכְלָהוּ טְמִירִין. דָּא טְמִיר וְגְנִיז יְתִיר. לְמְהוּי
בְּרִית קִימָא כָּלָא כְּחֵדָא, דְּכַר וְנוּקְבָא לְמְהוּי
שְׁלִים.

הִיבָר דָּא אֶקְרִי אֲרוֹן הַבְּרִית, דְּאִיהוּ אֲדוֹן כֹּל
הָאָרֶץ. בְּגִין דְּהִיא אִיהוּ אֲתֵר, דְּנִפְקוּ
מִנֶּיהָ כֹּל נְשֻׁמֵי דְעֲלָמָא, לִיַּחְדוּדָא יַחְדוּדָא
לְתַתָּא, וְלְאִמְשָׁכָא יַחְדוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לַתַּת לְצַדִּיק, מִשׁוּם שֶׁיֵּצְאוּ
מִצַּדִּיק וּנְכַנְסוֹת לְצַדִּיק, וְאַחַר כֵּן
יֵצְאוּ מִצַּדִּיק וּנְכַנְסוֹת לְמָקוֹם
שֶׁיֵּצְאוּ מִשָּׁם.

אֲרוֹן הַבְּרִית הִזָּה לֹקַח הַכֹּל
מִצַּדִּיק, וְאַחַר כֵּן יוֹצְאוֹת מִמֶּנּוּ
וּנְכַנְסוֹת לְצַדִּיק שְׁלֵמָטָה. אַחַר כֵּן
יוֹצְאוֹת מִהַצַּדִּיק שְׁלֵמָטָה
וּנְכַנְסוֹת לְאֲרוֹן הַבְּרִית הִזָּה,
שֶׁיְהִיוּ כֹל הַנְּשֻׁמוֹת כְּלוּלוֹת
מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה לְהִיּוֹת שְׁלֵמוֹת
מִכָּל הַצַּדִּידִים. וְאֲרוֹן הַבְּרִית הִזָּה
לֹקַח מִהַצַּדִּיק אוֹתוֹן נְשֻׁמוֹת מִשְׁנֵי
צַדִּידִים.

בֵּא וּרְאֵה, מִבּוֹעַ הַבְּאֵר אֵינוֹ נִפְרָד
מִהַבְּאֵר לְעוֹלָמִים, וְלָכֵן הַמָּקוֹם
הִזָּה הוּא תְּקוּן שֶׁל הַכֹּל, הַקְּיוּם
שֶׁל כָּל הַגּוֹפִּי, לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּכֹל
כְּרֵאוֹ. כֵּאֵן הוּא הַיְחוד וְהַקְּשֶׁר
כְּאֶחָד לְהִיּוֹת מַעַלָּה וּמַטָּה אֶחָד
בְּקֶשֶׁר אֶחָד, שְׂאִין נִפְרָדִים כֹּל
הָאֵיבָרִים זֶה מִזֶּה, וְלִהְיֶמָצֵא הַכֹּל
בְּפָנִים בְּפָנִים.

וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, מִי שֶׁשָּׁמַשׁ מִטּוֹ
מֵאַחֵר, מִכְחִישׁ אֶת תְּקוּן
הַהִסְתַּכְּלוֹת פָּנִים בְּפָנִים, לְהֵאִיר
הַכֹּל כְּאֶחָד וְלִהְיֶמָצֵא הַכֹּל פָּנִים
בְּפָנִים בְּדַבְּקוֹת כְּרֵאוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב) וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ.
בְּאִשְׁתּוֹ דּוֹקָא, וְלֹא אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ.
שְׁנַיִם הֵם. יַעֲקֹב הוּא לְמַעַלָּה,
וְיוֹסֵף הוּא לְמַטָּה. שְׁתֵּי תְּשׁוּקוֹת
הֵן, אֶחָד הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי, וְאֶחָד
הַהִיכָל הַשְּׁבִיעִי הִזָּה. הַתְּשׁוּקָה
שְׁלֵמָעַלָּה בְּאוֹתוֹן נְשִׁיקוֹת שְׁנוּטֵל
יַעֲקֹב. הַתְּשׁוּקָה שְׁלֵמָטָה בְּשִׁמוּשׁ
הִזָּה שְׁנוּטֵל יוֹסֵף. מִשְׁנֵי הַצַּדִּידִים
הַלְלוּ נוֹטֵל (וה) אֲרוֹן הַבְּרִית אֶת
רוּחַ הַחַיִּים. מִהַצַּד שֶׁל יַעֲקֹב נוֹטֵל
אֶת רוּחַ הַחַיִּים שְׁלֵמָעַלָּה שְׁנוּדְבֵק
בּוֹ בְּאוֹתוֹן נְשִׁיקוֹת, וּמְכַנֵּס (בְּאוֹתוֹן
נְשִׁיקוֹת) (וּנְכַנְס) אֶת רוּחַ הַחַיִּים

מֵעֵילָא לְתַתָּא, לְיַהֲבָא לְצַדִּיק, בְּגִין דְּנִפְקוּ
מִצַּדִּיק, וְעֵיילי בְּצַדִּיק. וְלִבְתָּר נִפְקִי מִצַּדִּיק,
וְעֵיילי בְּאַתָּר דְּנִפְקִי מִתַּמָּן.

הָאִי אֲרוֹן הַבְּרִית, נְקִיט כֹּלָא מִצַּדִּיק. וְלִבְתָּר,
נִפְקִי מִנִּיה, וְעֵיילי בְּצַדִּיק לְתַתָּא. לִבְתָּר
נִפְקִי מִצַּדִּיק דְּלְתַתָּא, וְעֵיילי בְּהָאִי אֲרוֹן
הַבְּרִית. לְמַהּוֹי כֹּל נְשֻׁמְתִין כְּלִילָן מֵעֵילָא
וּמִתַּתָּא. לְמַהּוֹי שְׁלִים מִכָּל סְטָרִין. וְהָאִי אֲרוֹן
הַבְּרִית, נְקִיט מִצַּדִּיק אֵינוֹן נְשֻׁמְתִין, מִתַּרְיִן
סְטָרִין.

הָאִי חֲזִי, מִבּוֹעַא דְּבִירָא לֹא מִתְּפָרֵשׂא מִבִּירָא
לְעוֹלָמִין, וְעַל דָּא, הָאִי אַתָּר, שְׁכֻלוּלָא
דְּכֻלָּא, קִיוּמָא דְּכָל גּוּפָא, לְמַהּוֹי שְׁלִים בְּכֻלָּא
כְּדָקָא יְאוּת. הֵכָא, הוּא יְחודָא וְקְשׁוּרָא
כְּחֻדָא, לְמַהּוֹי עֵילָא וְתַתָּא חֵד, בְּקְשׁוּרָא חֻדָא,
דְּלֹא מִתְּפָרֵשׁן כֹּל שְׁיִיפִין דָּא מִן דָּא,
וְלֹא שְׁתַּכְּחָא כֻלָּא אֲנַפִּין בְּאַנַפִּין.

וְעַל דָּא תַּיְנִין, מָאן דְּשִׁמִּישׁ עֲרִסִיה מֵאַחֲרָא,
אַכְחִישׁ תְּקוּנָא דְּאַסְתַּכְּלוּתָא אֲנַפִּין
בְּאַנַפִּין, לְאַנְהָרָא כֻלָּא בְּחֻדָא, וְלֹא שְׁתַּכְּחָא
כֻלָּא אֲנַפִּין בְּאַנַפִּין, בְּדַבְּקוּתָא בְּדָקָא יְאוּת,
כְּמָה דְּאֵת אִמֵּר (בְּרֵאשִׁית ב) וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ, בְּאִשְׁתּוֹ
דִּי יַקָּא, וְלֹא אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ.

תַּרְיִן אֵינוֹן, יַעֲקֹב אִיהוּ לְעֵילָא, יוֹסֵף לְתַתָּא.
תַּרְיִן תִּיאוּבְתִין אֵינוֹן. חֵד הִיכְלָא
שְׁתִּיתָא. וְחֵד הָאִי הִיכְלָא שְׁבִיעָא.
תִּיאוּבְתָא לְעֵילָא, בְּאֵינוֹן נְשִׁיקִין דְּנִטִּיל יַעֲקֹב.
תִּיאוּבְתָא לְתַתָּא, בְּהָאִי שְׁמוּשָׂא דְּנִטִּיל יוֹסֵף.
מִתַּרְיִן סְטָרִין אֵלִין, נְטִיל (הָאִי) (דף רנ"ט ע"ב) אֲרוֹן
הַבְּרִית רוּחָא דְּחַיִּי. מִסְטָרָא דְּיַעֲקֹב, נְטִיל
רוּחָא דְּחַיִּי דְּלְעֵילָא, דְּאֵתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּאֵינוֹן
נְשִׁיקִין, וְאַעִיל (בְּאֵינוֹן נְשִׁיקִין) (כ"א וְעֵיל) רוּחָא דְּחַיִּי
דְּלְעֵילָא בֵּיהּ, לְאַתְזָנָא מִנִּיה. מִסְטָרָא דְּיוֹסֵף, דְּאִיהוּ לְתַתָּא, בְּסִיוְמָא

שְׁלֹמֶעֱלָה בּוֹ לְהִזּוֹן מִמֶּנּוּ. מֵהֵצֵד
שֶׁל יוֹסֵף שֶׁהוּא לְמִטָּה, בְּסוּיֹם
הַגּוֹף, בְּהִכָּל הַזֶּה נוֹטֵל רוּחוֹת
וְנִשְׁמוֹת לְהִרְיֵק לְמִטָּה לְעוֹלָם
הַזֶּה.

שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִפְרָדִים לְשָׁנֵי
צְדָדִים. הֵצֵד שֶׁל יַעֲקֹב מִתְּפֹשֵׁט
וְנוֹתֵן כַּח לְנִבְעָה בְּאוֹתָם שְׂדִים
שְׁמֵתִמְלָאִים מֵאוֹתָהּ רוּחַ הַחַיִּים,
וּמִיַּיִק בָּהֶם אֵת אוֹתָם מִלְּאֲכִים
קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם חַיִּים וְקִיָּמִים
לְעוֹלָמִים, וְקִיָּמִים בְּקִיּוּם בּוֹ. הֵצֵד
שֶׁל יוֹסֵף נִכְנָס בְּתִשְׁוֹקָה וְנוֹתֵן כַּח
לְפָנִים, וְעוֹשֶׂה נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת
לְרֵדֵת לְמִטָּה וּלְהִזּוֹן בָּהֶם בְּגֵי
הָעוֹלָם.

וְעַל כֵּן קִיָּמִים שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ,
זֶה לְמַעַלָּה וְזֶה לְמִטָּה. זֶה לְהִזּוֹן
לְמַעַלָּה, וְזֶה לְזוֹן לְמִטָּה. כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרָאוּי לוֹ. (וְלִבּוֹ) וְהַכֹּל הוּא
אֶחָד וְסוּד אֶחָד הוּא. וְעַם כָּל זֶה,
יוֹסֵף זָן אֵת כָּל הַגּוֹף וּמִשְׁקָה
אוֹתוֹ. שְׁמֵרוֹחַ הַחַיִּים הַזֶּה שֶׁל
הַהֶדְבְּקוֹת שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֵד לְמִטָּה,
וְכּוֹ נִדְבַק אֲרוֹן הַבְּרִית הַזֶּה בְּרִצּוֹן
לְמַעַלָּה, וְיוֹרֵדֵת אוֹתָהּ רוּחַ חַיִּים
לְמִטָּה בְּאוֹתָהּ הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל
יוֹסֵף, וְכִשְׁהַכֹּל מִתְּחַבֵּר כְּאֶחָד,
מִתְּמַלְאִים אוֹתָם הַשְּׂדִים לְהִנִּיק
לְכָל, וּמִשּׁוּם כֵּן הַכֹּל הוּא אֶחָד.
אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שְׂיִדְעַע לְקִשֹּׁר
קִשְׁרִים וּלְיִחָד יְחִיד בְּתַפְלָתוֹ
בְּרִצּוֹן הַלֵּב כְּרָאוּי כְּדֵי לְהֶדְבִּיק
אֵיבָר בְּאֵיבָר, רוּחַ בְּרוּחַ, הַכֹּל
בְּכֻלָּל אֶחָד, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד
כְּרָאוּי.

בֵּא וְרָאָה, הַהִיכָל הַזֶּה,
כְּשֶׁהַרוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הִלְלוּ וְכָל
אוֹתָם הִיכָלוֹת וּמְרַכְבוֹת כָּלֵם
מִתְיַחֲדִים כְּאֶחָד וְנִמְצְאִים בְּקִשֶׁר
אֶחָד, אֲזִי הַרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה שֶׁל
כָּלֵם, שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת נִסְתַּרְתָּ
בָּהֶם, וְלֹא מִתְגַּלָּה, וְנַעֲשִׂית רוּחַ נִסְתַּרְתָּ כִּמוֹ הַעֲלִיּוֹנָה. וְסִימְנֵךְ - יְחִיד בְּקִשֶׁר שֶׁל הַכֹּל כְּפִי

דְּגוּפָא, בְּהֵאֵי הִיכְלָא. נְטִיל רוּחִין וְנִשְׁמָתִין
לְאַרְקָא לְתַתָּא, לְהֵאֵי עֲלָמָא.

אַלִּין תְּרִין סְטָרִין, מִתְּפָרְשֵׁן לְתִרִין סְטָרִין.
סְטָרָא דִיעֻקֵּב, אֲתַפְּשֵׁט וְיִהִיב תּוּקְפָא,
לְנִבְעָא בְּאִינוֹן שְׂדִים, דְּאֲתַמְלִיין מֵהֵהוּא
רוּחָא דְחַיִּי, וְיִנִּיק בְּהוּ לְאִינוֹן מִלְּאֲכִין
קְדִישִׁין, דְּאִינוֹן חַיִּין וְקִיָּמִין לְעֲלָמִין, וְקִיָּמִין
בְּקִיּוּמָא בֵּיה, סְטָרָא דִיוֹסָף, עֵייל בְּתִיאֻבְתָּא
וְיִהִיב תּוּקְפָא לְגוֹ, וְעֻבִיד נִשְׁמָתִין וְרוּחִין,
לְנַחְתָּא לְתַתָּא, וְלֹאֲתַזְנָא בְּהוּ בְּגֵי עֲלָמָא.

וְעַל דָּא, קִיָּמִין תְּרִין סְטָרִין אֲלִין, דָּא לְעֵילָא,
וְדָא לְתַתָּא. דָּא לְאֲתַזְנָא לְעֵילָא, וְדָא
לְמִיזֵן לְתַתָּא. כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיה, (וְעַל
דָּא) וְכֻלָּא אִיהוּ חַד, וְחַד רְזָא אִיהוּ. וְעַם כָּל
דָּא, יוֹסֵף זָן לְכָל גּוּפָא, וְאַשְׁקִי לִיה. דְּמֵהֵאֵי
רוּחָא דְחַיִּי דְּאֲתַדְבְּקוּתָא דִיעֻקֵּב, נַחִית לְתַתָּא,
וּבֵיה אֲתַדְבַּק הֵאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית, בְּרַעוּתָא
לְעֵילָא, וְנַחִית הֵהוּא רוּחָא דְחַיִּי לְתַתָּא,
בְּהֵהוּא אֲתַדְבְּקוּתָא דִיוֹסָף, וְכַד אֲתַחְבֵּר כֻּלָּא
כְּחֻדָא, אֲתַמְלִיין אִינוֹן שְׂדִים לְיִנְקָא לְכֻלָּא,
וּבְגִין כֵּן כֻּלָּא אִיהוּ חַד, זַכָּא חוּלְקִיָּה, מֵאֵן
דִּידַע לְקִשְׁרָא קִשְׁרִין, וּלְיִחָדָא יְחֻדָא
בְּצֻלוּתִיה בְּרַעוּתָא דְלִבָּא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין
לְדְבַקָא שְׂיִיפָא בְּשְׂיִיפָא, רוּחָא בְּרוּחָא, כֻּלָּא
בְּכֻלָּלָא חֻדָא, לְמֵהוּי כֻּלָּא חַד כְּדָקָא חֲזִי.

תָּא חֲזִי, הֵאֵי הִיכְלָא, כְּדֵי אֲלִין רוּחִין קְדִישִׁין,
וְכָל אִינוֹן הִיכְלִין וְרִתִּיכִין, כְּלָהוּ מִתְיַחֲדִי
כְּחֻדָא, וְאַשְׁתַּכְּחוּ בְּקִשְׁוֹרָא חֻדָא, כְּדִין הֵאֵי
רוּחָא עֲלָאָה דְכֻלָּהוּ, דְּאִיהוּ נִקְוֵדָה חֻדָא,
אַסְתִּים בְּהוּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא, וְאַתְעֻבִיד רוּחָא
סְתִים כְּגוֹוֹנָא עֲלָאָה. וְסִימְנֵךְ אֲגוּזָא, יְחֻדָא

בָּהֶם, וְלֹא מִתְגַּלָּה, וְנַעֲשִׂית רוּחַ נִסְתַּרְתָּ כִּמוֹ הַעֲלִיּוֹנָה. וְסִימְנֵךְ - יְחִיד בְּקִשֶׁר שֶׁל הַכֹּל כְּפִי

שְׂאֵמְרֵנוּ, לְהַקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, לְהִיּוֹת
הַכּל שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת (זְכָר וּנְקֵבָה)
כְּאַחַד.

וְחָרִי בְּאַרְנוּ כְּמוֹ כֵן, הַקְּרִיב עוֹלָה
לְיַחַד (יחוד) קְרִיב וְלִיחַד (ולספק) אֶת
כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֵאוֹי לוֹ מֵאוֹתוֹ
הַעֲשֵׂן שְׁעוֹלָה - הַכֹּהֵן שֶׁהוּא
לְיָמִין בְּקִשְׁר שֶׁל הַיְחוד בְּרִצּוֹן,
וְהַלּוּיִם בְּשִׁירָה. כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה,
הֵיכַל בְּהֵיכַל, רוּחַ בְּרוּחַ, עַד
שְׁמַתְחָבְרִים בְּמִקּוֹמָם אֵיבָר
בְּאֵיבָר, לְהִיּוֹת הַכּל כְּלוּל כְּאַחַד
כְּרֵאוֹי.

וְחָרִי בְּאַרְנוּ, שְׁכַשְׁנָשְׁלֵם הַכּל
כְּאַחַד, הָאֵיבָרִים הַעֲלִיּוֹנִים
בְּתַחְתּוֹנִים, אֹז הַנְּשִׁמָּה הַעֲלִיּוֹנָה
שֶׁל הַכּל מִתְעוֹרְרָת וּנְכַנְסָת בְּכֻלָּם
וּמְאִירָה לְכָל, וְכָל הַעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים מִתְבָּרְכִים, וְאוֹתוֹ
שְׁלֵא נוֹדַע וְלֹא נִכְנַס בְּחֻשְׁבוֹן,
הַרְצוֹן שְׂאֵינוֹ נִתְפָּס לְעוֹלָמִים, אֹז
הַכּל עוֹלָה עַד אֵין סוּף, וְנִקְשֵׁר
הַכּל בְּקִשְׁר אֶחָד, וּמִתְבַּשֵּׂם אוֹתוֹ
הַרְצוֹן לְתוֹף וּבִכְפֵינִים בְּסִתְרָה.

אוֹר הַנְּשִׁמָּה הַעֲלִיּוֹנָה עוֹלָה לְפָנַי
וְלְפָנִים וּמְאִיר לְכָל. בְּתוֹף הָאוֹר
הַזֶּה נִכְנַס סִתְר הַמְּחַשְׁבָּה שְׁכוּלָל
אֶת הַכּל, וְלְפָנַי וְלְפָנִים בְּאוֹתוֹ
רְצוֹן הַמְּחַשְׁבָּה מְאִיר וּמִתְבַּשֵּׂם,
וְתוֹפֵס וְלֹא תוֹפֵס, וְעוֹלָה (הַרְצוֹן הַזֶּה)
מִתוֹף רְצוֹן הַמְּחַשְׁבָּה לְתַפְסֵם בּוֹ.
וּכְשֶׁזֶּה עוֹלָה, הָאוֹר שְׁלֵמְטָה
תוֹפֵס בּוֹ.

וְכֵן הַכּל, לְהַתְקַשֵּׁר וְלְהַתְמַלֵּא
וְלְהַתְבָּרֵךְ הַכּל כְּאַחַד כְּרֵאוֹי. וְאֹז
נִקְשְׁרִים זֶה עִם זֶה כְּפִי שְׂאֵמְרֵנוּ,
הֵיכְלוֹת בְּהֵיכְלוֹת, תַּחְתּוֹנִים
בְּעֲלִיּוֹנִים, סוּד שֶׁל זְכָר וּנְקֵבָה
כְּאַחַד, הָאוֹר הַעֲלִיּוֹן בְּאוֹר
שְׁנִסְתֵּר וּגְנוּז בּוֹ יוֹתֵר, וְאוֹתוֹ
הַגְנוּז כְּלוּל בְּמָה שְׁגָנוּז יוֹתֵר, עַד
שֶׁהַכּל נִמְצָא כְּרֵאוֹי בְּיַחְדוֹ אֶחָד.

בְּקִשְׁוֹרָא דְכָלְא כְּדָקְא אֶמְרֵן, לְאַתְקַשְׁרָא דָא
בְּדָא, לְמַהוּי כְּלָא שְׁלִים, בְּשְׁלִימוֹ (דְּכָר וּנְקֵבָא)
כְּחֵדָא.

וְהָא אוֹקִימְנָא כְּגוֹוְנָא דָא, קְרִבְנָא סְלָקָא
לְיַחְדָא (נ"א יחודא) קְרִבְנָא וְלִיחְדָא (ד"א
ולאסתפקא) כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חֲזִי לִיה מַהֵהוּא
תְּנַנָּא דְסְלִיק, כְּהֵנָּא דְאִיהוּ יְמִינָא, בְּקִשְׁוֹרָא
דְיַחְדוּדָא בְּרַעוּתָא, וְלִיּוֹאֵי בְּשִׁירָתָא. כְּלִיל דָא
בְּדָא. הֵיכְלָא בְּהֵיכְלָא, רוּחָא בְּרוּחָא, עַד
דְמִתְחַבְרֵן בְּאַתְרֵיהוּ, שְׁיִיפָא בְּשְׁיִיפָא, לְמַהוּי
כְּלָא כְּלִיל כְּחֵדָא פְּדָקָא יְאוּת.

וְהָא אוֹקִימְנָא דְכַד אֲשַׁתְּלִים כְּלָא כְּחֵדָא,
שְׁיִיפִין עֲלָאִין בְּתַתְּאִין, כְּדִין, נְשַׁמְתָא
עֲלָאָה דְכָלְא, אֲתַעֲרַת, וְעֲלַת בְּכָלְהוּ, וְנַהִיר
לְכָלְא, וְכָלְהוּ מִתְבָּרְכָאן עֲלָאִין וְתַתְּאִין.
וְהָהוּא דְלָא אֲתִידַע, וְלֹא עָאל בְּחוּשְׁבְּנָא,
רַעוּתָא דְלָא אֲתַפֵּס לְעֲלָמִין, כְּדִין כְּלָא סְלִיק
עַד אֵין סוּף, וְאַתְקַשֵּׁר כְּלָא בְּקִשְׁוֹרָא חֵדָא,
וּבְסִים, הָהוּא רַעוּתָא לְגוֹ בְּגוֹ בְּסִתִּימוֹ.

נְהִירוֹ דְנִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, סְלָקָא לְגוֹ בְּגוֹ, וְנַהִיר
לְכָלְא. בְּגוֹ דְהָאֵי נְהִירוֹ, אֲעִיל סִתִּימוֹ
דְמַחְשְׁבָה, דְאִיהוּ כְּלִיל כְּלָא, וּבְגוֹ לְגוֹ,
כְּהָהוּא רַעוּ דְמַחְשְׁבָה, אֲנַהִיר וְאַתְבָּסֵם וְתַפִּיס
וְלֹא תַפִּיס, וְסְלָקָא (ס"א ה"א רעו) מְגוֹ רַעוּ
דְמַחְשְׁבָה לְתַפְשָׂא בֵיה, וְכַד הָאֵי סְלִיק, נְהִירוֹ
דְלַתְתָּא תַפִּיס בֵיה.

וְכֵן כְּלָא, לְאַתְקַשְׁרָא וְלְאַתְמַלְיָא וְלְאַתְבָּרְכָא
כְּלָא כְּחֵדָא, כְּדָקָא יְאוּת. וְכְדִין אֲתַקְשֵׁר
דָא בְּדָא כְּדָקָא אֶמְרֵן, הֵיכְלִין בְּהֵיכְלִין, תַּתְּאִין
בְּעֲלָאִין, רְזָא דְכָר וּנְקֵבָא כְּחֵדָא, נְהִירוֹ
עֲלָאָה, בְּנַהִירוֹ דְסִתִּים וּגְנוּז יְתִיר בֵיה. וְהָהוּא
דְגְנוּז, כְּלִיל בְּמָה דְגְנוּז יְתִיר, עַד דְאַשְׁתַּכַּח
כְּלָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּיַחְדוּדָא חֵדָא.

וְעַל דָּא, מִשֶּׁה הָוּה יָדַע לְסִדְרָא סְדוּרָא
דְּמֵאֲרִיָּה מִכָּל בְּנֵי עַלְמָא, כַּד אֶצְטְרִיף
לְאַרְכָּא, אֲרִיף. לְקֶצְרָא, קֶצֶר. כְּמָה
דְּאוּקִימְנָא, (במדבר יב) אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. תְּנִינָן,
מָאן דְּאֲרִיף בְּצִלּוֹתֶיהָ וְיִסְתַּפֵּל בֵּיהּ, לְסוּף אֶתָּא
לְיַדֵּי כָּאב לֵב. וְתִנִּינָן, מָאן דְּאֲרִיף בְּצִלּוֹתֶיהָ,
יִרְכּוּן יוֹמוֹי.

וְרָזָא דְּמִלָּה, מָאן דְּאֲרִיף בְּאַתְרֵי דְּבַעֵי לְקֶצְרָא,
אֲתֵי לְיַדֵּי כָּאב לֵב, מָאן לֵב. דָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (משלי טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד. בְּגִין
דְּאִיהוּ אֲתֵר דְּבַעֵי לְקֶצְרָא, וְלֹא לְאַרְכָּא בֵּיהּ,
דְּהָא כָּלָא קָאִים לְעֵילָא, וּבַעֵי דְּלֹא לְאַמְשַׁכָּא
לֵיהּ, לְקֶשְׂרָא לֵיהּ בְּקֶשְׂרָא דְּלְעֵילָא, כְּלָא
אֲרִיכוּ לְמַהוּי כְּלָא (דף ר"ט ע"א) חַד בְּיַחְוּדָא חַד.
וּכְיִן דְּאֶתְקֶשֶׁר כְּחַדָּא, כְּדִין לֹא כְּעֵי לְאַרְכָּא
בְּאֲרִיכוּ, וְלֹא תַחֲנוּנָא בְּתַחֲנוּנֵי. וְכַד אֲרִיף
בְּאֲרִיכוּ, בְּאַתְרֵי דְּאֶצְטְרִיף, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא
קְבִיל צִלּוֹתֶיהָ, וְדָא הוּא יְקָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף
הוּא, בְּגִין דְּיַחְוּדָא דְּצִלּוֹתָא קָא מְקֶשֶׁר קֶשְׂרִין,
וְאַסְגֵּי בְּרַכָּאן לְעֵילָא וְתַתָּא.

גוּ הֵיכְלָא דָּא, קִימָא נְקוּדָה חַדָּא טְמִירָתָא,
וְהֵאֵי נְקוּדָה אִיהֵי רוּחָא, לְקַבְלָא רוּחָא
אַחְרָא עֲלָאָה. וְכַד שְׂרִיָּא רוּחָא בְּרוּחָא, כְּדִין
עָאֵל דָּא בְּדָא וְאִיהוּ חַד, וְדַבְּקוּתָא חַדָּא.
וְאַתְרַכִּיב דָּא בְּדָא לְמַהוּי חַד, כְּהֵאֵי אִילְנָא
דְּאַרְפִּיב דָּא בְּדָא וְאִיהוּ חַד, זִינָא בְּזִינִיָּה. וּוִי
מָאן דְּאַרְפִּיב זִינָא בְּלֹא זִינִיָּה, כְּפִינּוֹן בְּנֵי
אַהֲרֹן, דְּבַעוּ לְאַרְפָּכָא אִילְנָא בְּאַחְרָא דְּלֹאוּ
אִיהוּ זִינִיָּה.

וּמָאן דְּאַרְפִּיב זִינָא בְּזִינִיָּה, וְיָדַע לְקֶשְׂרָא
קֶשְׂרָא בְּקֶשְׂרִיָּה, הֵיכְלָא בְּהֵיכְלִיָּה,
דְּרָגָא בְּדְרָגִיָּה, דָּא אִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּעַלְמָא
דְּאֲתֵי, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. וְעַל דָּא, הֵאֵי אִיהוּ שְׁלִימוּ דְּכָלָא. וְכַד אֶשְׁתְּלִים

וְכַד אֶשְׁתְּלִים

וְכַד אֶשְׁתְּלִים

וְכַד אֶשְׁתְּלִים

וְכַד אֶשְׁתְּלִים

וְכַד אֶשְׁתְּלִים

וכשנשאלם זה בזה והוא הכל מעשה אחד, מין במינו שיוצא מהשלמות הזו, הוא נקרא מעשה מרפכה.

וסוד זה - (בראשית ב) וייצר ה' אלהים את האדם. שם מלא. ואדם הוא מעשה של המרפכה הזו, שמרכיב זה בזה, מעשה של שלמות הכל. וכשנשאלמים זה בזה, אז ה' אלהים, שם מלא. אשרי מי שיודע לקשר את קשרי האמונה וליחד את היחוד פראוי. בא וראה, כמו שישנם שמות קדושים עליונים מתחברים אלו באלו, כפך הוא השם הקדוש, התפרש למעלה והתפרש למטה. השם הזה הוא למעלה, והשם הזה הוא באמצע, והשם הזה הוא למטה. יהו"ה שהוא סוד השם הקדוש הוא אחד, הסוד של הכל. העולם העליון בסתר הנסתר שעליו, שהשתתף עמו, והוא אחד. העולם התחתון בסתר האמצע, סוד המרפכה הקדושה העליונה שעליה, ובארנו. (בא וראה) סוד שם הקדוש זה? אלהים. שם זה הוא למעלה, שם זה הוא באמצע, שם זה הוא למטה. למעלה סוד עולם הבא בסתום של הסתימות שעליו והוא אחד. למטה סוד עולם התחתון ועולם העליון שעליו משתתף עמו והוא אחד. באמצע בסוד המרפכה הקדושה העליונה, ומבאר.

מהצד הזה יוצאות ארבע מרפכות, ומהצד הזה ארבע מרפכות יוצאות, משום שכל אחת ואחת נפרדת לארבעה, כל מרפכה הן ארבע, כשנסתכלים בדרגות. וכן כלם הארבע בארבע, בסוד השם הקדוש שהוא אדני, באותן מרפכות שעומדות ונוסעות בשם הזה, והן נקראות (זכריהו) הרי נחשת, משום שיש הרים ויש הרים. יש הרים עליונים ויש הרים תחתונים. והם

דא בדא, ואיהו כלא חד עובדא זינא בזיניה דנפיק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה מרפכה.

ורזא דא (בראשית ב) וייצר יי' אלהים את האדם, שם מלא. ואדם איהו עובדא דהאי מרפכה, דארפיב דא בדא, עובדא דשלימו דכלא, וכד אשתלים דא בדא, כדין יי' אלהים, שם מלא. זפאה איהו מאן דידיע לקשרא קשרי מהימנותא. וליחדא יחודא כדקא חזי.

הא חזי, כמה דאיתנהו שמהן קדישין עלאין, מתחברין אליון באליון, הכי איהו שמה קדישא. אתפרש לעילא, ואתפרש לתתא. שמה דא איהו לעילא, שמה דא איהו באמצעיתא, שמה דא איהו לתתא. יהו"ה דאיהו רזא דשמה קדישא, איהו חד. רזא דכלא. עלמא עלאה, בסתימו דסתימותא דעליה, דאשתתף בהדיה, ואיהו חד. עלמא תתאה, בסתימו דאמצעיתא, רזא רתיכא קדישא עלאה דעליה, ואוקימנא. (ס"א הא חזי רזא דשמה קדישא דא יי' אלהים שמה דא איהו לעילא שמה דא איהו באמצעיתא שמה דא איהו לתתא. לעילא רזא דעלמא דאמי בסתימו דסתימותא דעליה ואיהו חד. לתתא רזא דעלמא תתאה ועלמא עלאה דעליה אשתתף בהדיה ואיהו חד. באמצעיתא רזא דרתיכא קדישא עלאה ואוקימנא).

מהאי גיטא, ארבע רתיכין נפקין, ומיהאי גיטא ארבע רתיכין נפקין, בגין דכל חד וחד מתפרש לארבע, כל רתיכא ארבע אינון, כד מסתפלין דרגין. וכן פלהו ארבע בארבע, ברזא דשמה קדישא דאיהו אדני, באינון רתיכין דקיימי ונטלי בשמה דא, ואינון אקרון (זכריהו) הרי נחשת, בגין דאית הרים ואית הרים. אית הרים עלאין, והרים תתאין.

עומדים בשלשה צדדים, ויוצאים מתוך זהב וכסף ונחשת.

הנחשת למטה, משום שאותן מרפכות שיוצאות מתוך אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד שבתוך ההיכל הראשון, שהן ארבע מרפכות שיוצאות מתוך אותן שתי רוחות זמן ושמאל, מתוך לבנת הספיר, כמו שאמרנו. אלו שתי הרוחות שאמרנו שם, הן נקראות שני הרים, והם הרי נחשת.

מאותן שתי רוחות שנקראות הרי נחשת, יוצאות אותן ארבע מרפכות שמשמשות באותו השם של אל"ף דל"ת שנשקע בסנדלפון, בעל הפנים. וכלם שליחים על אלה בעולם בסוד סוסים ומרפכות, משום שיש מרפכה על סוסים שמשיעים אותה.

והשם הקדוש הזה נכלל ביו"ד ה"א, כמו שבארנו, שנכלל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, והוא יאהדונה"י. והרי נתבאר, אלהים לא נכלל בשם אחר, משום שיש אלהים חיים, ומזה מתפשט לכמה צדדים, ולא מתפנס, אלא מתפשט.

השם שכולל את כל השמות - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בסוד האותיות הצרוף של השם הקדוש, שבו היה יודע הכהן לצרף בכל צדדיו, עד שעולים השמות בכמה צדדים בארבעים ושנים גונים בהשתטחות המנורה של הניצוץ החזק, שזהו שכולל את כל השמות.

והשם הזה כולל את כל השמות. אאלדהניי"ם סימן. באותיות הללו כוללות אחרות מחברות, ואלו יוצאות ואלו נכנסות. אחר כך כשנוטה ומתפשטת המנורה של הניצוץ החזק, מצטרפות האותיות בתוכה, ונכנסות

ואינן בתלת סטריין קיימי, ונפקי מגו זהב וכסף ונחשת.

נחשת לתתא, בגין דאינן רתיכין דנפקי מגו אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד די בגו היכלא קדמאה, דאינן ארבע רתיכין דנפקין מגו אינן תריין רוחין ימינא ושמאלא, מגו לבנת הספיר, פדקאמרן. אלין תריין רוחין דקאמרין התם, אינן אקרון תרי טורים, ואינן הרי נחשת.

מאינן תרי רוחין דאקרון הרי נחשת, נפקי אינן ד' רתיכין, דמשתמשי בההוא שמא דאל"ף דל"ת, דאשתקע בסנדלפון, מאריה דאפיא. וכלהו שליחן על אלין בעלמא, ברזא דסוסון ורתיכין, בגין דאית רתיכא על סוסון, דנטלי לה.

ודא שמא קדישא, אתפליל ביו"ד ה"א, כמה דאוקימנא, דאתפליל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, ואיהו יאהדונה"י. והא אתמר, אלהים לא אתפליל בשמא אחרא, בגין דאית אלהים חיים, ומיהאי, אתפשט לכמה סטריין, ולא אתפניש, אלא אתפשט.

שמא דכליל כל שמחן, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ברזא דאתון צרופא דשמא קדישא, דביה הוה ידע פהנא, לצרפא בכל סטרוי, עד דסלקי שמחן בכמה סטריין, בארבעין ותריין גוונין, באשתטחו דבוצינא דקרדינותא, דהאי איהו כליל כל שמחן.

ושמא דא, כליל כל שמחן. אאלדהניי"ם סימן. באלין אתון כלילן אתרנין מתחברן. ונפקי אלין, ועיילי אלין. לבתר פד אתנטי ואתפשט בוצינא דקרדינותא, מצטרפי אתון בגווה, ואעלי אתון, ונפקי אתון, ברזא דאלין תשע אתון. ואלין אתמסרו

אותיות ויוצאות אותיות בסוד
תשע האותיות הללו. ואלו נמסרו
לקדושים עליונים ללכת בדרך
של סוד האותיות, לצרף יחד של
שמות האותיות כמו שהיה יודע
הכהן לצרף שמות באותיות
רשומות.

ידי אדם מתחת פנפיהם (יחזקאל א)
אדם, הא אוקימנא, דאינון (ג"א שרפים)
רוחין וחייון ואופנים. (כרובים וחיית ואופנים) כלהו
בגדפין, וידין תחות גדפייהו, לקבלא צלותין,
ולקבלא מארי דתיובתא. ידי אדם אתרין
ודוכתין, לקבלא בני נשא, בצלותהון
ובעותהון, ולאפתחא פתחין לקבלא לון,
ליחדא ולקשרא קשרין, ולמעבד רעותהון.
וארין אתרין ודוכתין דאקרון ידי אדם,
דקיימי לבני נשא, אלין אינון שמהן
קדישין, דשליטין בכל דרגא ודרגא, (בנין)

דבהון עאלין בני נשא, בצלותהון ובעותהון,
בכל תרעין עלאין. ובדא שלטין תתאין
לעילא. ורזא דא, (תהלים קיט) ידיה עשוני
ויכוננוני, ואלין שמהן קדישין.

ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים.
(שמות ט) וכי היף יכיל לארמא ידיה על
שמיא. אלא נטה: ארכין. כמה דאת אמר,
(תהלים יח) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא
לתתא. ידך: אתרך. אתרא דדרגא דילך, דאת
שארי בגויה, ודא ברזא דשמא קדישא. וכלא
עלאי ותתאי, ברזא דשמהן נטלי וקיימי. ובהו
עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן
דימחי בידייהו. זכאין אינון דינדעין לסדרא
יחודא דמאריהון פדקא יאות, ולמיהך בארח
קשוט, בגין דלא יטעון ברזא דמהימנותא.

הא חזי, בהיכלין אלין, אית רזא עלאה גו
לסדר את יחוד רבונם כראוי וללכת בדרך אמת, כדי שלא יטעו בסוד האמונה.
בא וראה, בהיכלות הללו יש סוד עליון בתוך האמונה, וכלם חיות ומרפבות, כלם משנים זה

לקדישי עליונין, (דף ר"ט ע"ב) למהך באורחא
דרזא דאתוון. לצרפא יחודא דשמהן דאתוון,
כמה דהוה ידע כהנא לצרפא שמהן, באתוון
רשימן.

ידי אדם מתחת פנפיהם. (יחזקאל א) כלהו ידי
אדם, הא אוקימנא, דאינון (ג"א שרפים)
רוחין וחייון ואופנים. (כרובים וחיית ואופנים) כלהו
בגדפין, וידין תחות גדפייהו, לקבלא צלותין,
ולקבלא מארי דתיובתא. ידי אדם אתרין
ודוכתין, לקבלא בני נשא, בצלותהון
ובעותהון, ולאפתחא פתחין לקבלא לון,
ליחדא ולקשרא קשרין, ולמעבד רעותהון.
וארין אתרין ודוכתין דאקרון ידי אדם,
דקיימי לבני נשא, אלין אינון שמהן
קדישין, דשליטין בכל דרגא ודרגא, (בנין)

דבהון עאלין בני נשא, בצלותהון ובעותהון,
בכל תרעין עלאין. ובדא שלטין תתאין
לעילא. ורזא דא, (תהלים קיט) ידיה עשוני
ויכוננוני, ואלין שמהן קדישין.

ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים.
(שמות ט) וכי היף יכיל לארמא ידיה על
שמיא. אלא נטה: ארכין. כמה דאת אמר,
(תהלים יח) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא
לתתא. ידך: אתרך. אתרא דדרגא דילך, דאת
שארי בגויה, ודא ברזא דשמא קדישא. וכלא
עלאי ותתאי, ברזא דשמהן נטלי וקיימי. ובהו
עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן
דימחי בידייהו. זכאין אינון דינדעין לסדרא
יחודא דמאריהון פדקא יאות, ולמיהך בארח
קשוט, בגין דלא יטעון ברזא דמהימנותא.

מזה להפיל אלה באלה לטוב
להתפקד, וסימנך - (אסתר ב) וישנה
ואת נערותיה לטוב. בשבעת
ההיכלות הללו השלמות
שלמעלה, כשנשתלם זה בזה
ונכנסות תפלות ובקשות של מי
שיודע לסדר אותן, להתקין
למעלה, כמו שנאמר ואת שבע
הנערות הראיות לתת לה מבית
המלך.

ההיכל הראשון - (ישעיה מה) יוצר
אור ובזר חשך. האור של האבן
הטובה ספיר, שאבן טובה נוצצת
לשני צדדים, כמו שבארנו, לימין
ולשמאל, אור וחשך. (תהלים קד)
מה רבו מעשיך ה' פלם בחכמה
עשית, פלם אופנים וגלגלים,
מלאה הארץ קנניך וגו'. המלך
המרומם לבדו מאז, השם הקדוש
יאהדונה"י, הפלל של השם
הקדוש, שלם בשני שמות, וזהו
שעולה באויר ומתנשא מימות
עולם.

ההיכל השני - אל ברוך גדול
דעה, אורפניא"ל, (הסוד שכולל אותיות
קטנות) שכולל הסודות של אותיות
קטנות של אלפא ביתא. כאן הם
שאומרים קדוש וברוך. וכאן היא
הקדשה וברוך כבוד ה'. ההיכל
השלישי - לאל ברוך נעימות
יתנו.

ההיכל הרביעי - המתחדש בטובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית.
משום שפאן מתגלגלים האורות
והדינים של העולם. מי שהוא
לחיים, מתחדש כמקדם להתקיים
בעולם באור הימין שנקרא אל,
כמו שאמרנו.

ההיכל החמישי - ההיכל הזה
נקרא אהבת עולם, וזהו משיכה
של אהבה של ההיכל שנקרא
אהבה, וזהו אהבת עולם

אהבתנו יי' אלהינו, ברוך

מהימנותא. וכלהו חיוון רתיכין, פלהו
משניין דא מן דא, לאתפללא אלין באלין
לטב, לאתקנא. וסימניך (אסתר ב) וישנה ואת
נערותיה לטוב. בשבעה היכלין אלין, שלימו
דעילא. פד אשתלים דא בדא, ועאלו צלותין
ובעותין. דמאן דידע לסדרא לון, לאתקנא
לון לעילא. כמה דאת אמר (אסתר ב) ואת שבע
הנערות הראויות לתת לה מבית המלך.

היכלא קדמאה. (ישעיה מה) יוצר אור ובזר
חשך. נהירו דאבן טבא ספירו, דאבן
טבא נציץ לתרין סטרין, כמה דאוקימנא
לימינא ולשמאלא, אור וחשך. (תהלים קד) מה
רבו מעשיך יי' פלם בחכמה עשית, פלהו
אופנים וגלגלים, מלאה הארץ קנניך וגו'.
המלך המרומם לבדו מאז שמא קדישא
יאהדונה"י, פללא דשמא קדישא, שלים
בתרי שמען, ודא הוא סליק באוירא, ומתנשא
מימות עולם.

היכלא תננינא, אל ברוך גדול דעה,
אורפניא"ל, (כ"א דא דכליל אתון ועירון)
דכליל רזין דאתון זעירין דאלפא ביתא. הכא
אינון דקאמרי קדוש וברוך. והכא איהו
קדשה, וברוך כבוד יי'. היכלא תליתאה, לאל
ברוך נעימות יתנו.

היכלא רביעאה המתחדש בטובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית. בגין דהכא
מתגלגלין נהורין, ודינין דעלמא. מאן דאיהו
לחיים, מתחדש כמלקדמין, לאתקיימא
בעלמא, בנהורא דימינא, דאקרי אל
בדקאמרן.

היכלא חמישאה. היכלא דא אקרי אהבת
עולם. ודא איהו משיכו דרחימותא

דהיכלא דאקרי אהבה, ודא היא אהבת עולם

אַתְּהָ יי' הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, בְּרֹזָא
דְּאֵ"ל שְׂדִי"י.

אַתְּהָ יי' הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, בְּרֹזָא
דְּאֵ"ל שְׂדִי"י.

הַיְבִרְא שְׂתִיתָא, אַמְת וַיְצִיב וַנְכוּן וְקַיִים.
וּבְעֵינָן דְּלָא לְאַפְסָקָא בֵּין הַיְכָלִין
אֵלִין. (לאליו) דְּהָא בְּמִשְׁכּוֹ דְּעֲלוֹתָא וְרַעוּתָא
מִתְחַבְּרָאן פְּחָדָא, וְאַתְקַשְׂרָאן אֵלִין בְּאֵלִין,
בְּרֹזָא דְשִׁמְהָן קְדִישִׁין דְּשְׁלִיטִין בְּכָל חַד וְחַד.
הַיְבִרְא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, רֹזָא
דְּרִזִין בְּלַחֲשׁוֹ, וְלָא אֲשַׁתְּמַע קָלָא.

הַיְבִרְא שְׂתִיתָא, אַמְת וַיְצִיב וַנְכוּן וְקַיִים.
וּבְעֵינָן דְּלָא לְאַפְסָקָא בֵּין הַיְכָלִין
אֵלִין. (לאליו) דְּהָא בְּמִשְׁכּוֹ דְּעֲלוֹתָא וְרַעוּתָא
מִתְחַבְּרָאן פְּחָדָא, וְאַתְקַשְׂרָאן אֵלִין בְּאֵלִין,
בְּרֹזָא דְשִׁמְהָן קְדִישִׁין דְּשְׁלִיטִין בְּכָל חַד וְחַד.
הַיְבִרְא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, רֹזָא
דְּרִזִין בְּלַחֲשׁוֹ, וְלָא אֲשַׁתְּמַע קָלָא.

הַכָּא אִיהוּ רַעוּתָא דְּלַבָּא, לְאַתְפּוּוֹנָא וּלְסִלְקָא
רַעוּתָא מִתְתַּא לְעֵילָא, עַד אֵין סוּף, וּלְקַשְׂרָא
שְׂבִיעָא בְּשְׂבִיעָא, (וּבְלָא חַד בְּחַד) דָּא בְּדָא (נ"א
מִתְתַּא לְעֵילָא) וּלְבַתֵּר, מְעֵילָא לְתַתָּא, לְאַמְשַׁכָּא
בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלִמִין, מִמְקוֹרָא דְחַיִּי, (נ"א דִּאִיהוּ
שְׂבִיעָא לְעֵילָא) דִּאִיהוּ הַיְכָלָא שְׂבִיעָא עֲלָא (וְדָא
שְׂבִיעָא) בְּרַעוּתָא דְּלַבָּא, וּבְסִתִּימוֹ דְּעֵינִין, דְּרֹזָא
דְּאַתּוּן דְּשִׁבְעָ שְׁמָהן עֲלֵאִין קְדִישִׁין. (דף רס"א
ע'ו)

הַכָּא אִיהוּ רַעוּתָא דְּלַבָּא, לְאַתְפּוּוֹנָא וּלְסִלְקָא
רַעוּתָא מִתְתַּא לְעֵילָא, עַד אֵין סוּף, וּלְקַשְׂרָא
שְׂבִיעָא בְּשְׂבִיעָא, (וּבְלָא חַד בְּחַד) דָּא בְּדָא (נ"א
מִתְתַּא לְעֵילָא) וּלְבַתֵּר, מְעֵילָא לְתַתָּא, לְאַמְשַׁכָּא
בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלִמִין, מִמְקוֹרָא דְחַיִּי, (נ"א דִּאִיהוּ
שְׂבִיעָא לְעֵילָא) דִּאִיהוּ הַיְכָלָא שְׂבִיעָא עֲלָא (וְדָא
שְׂבִיעָא) בְּרַעוּתָא דְּלַבָּא, וּבְסִתִּימוֹ דְּעֵינִין, דְּרֹזָא
דְּאַתּוּן דְּשִׁבְעָ שְׁמָהן עֲלֵאִין קְדִישִׁין. (דף רס"א
ע'ו)

הַיְבִרְא שְׂבִיעָא עֲלָא דָּא, דִּאִיהוּ מְקוֹרָא
דְּחַיִּי, דָּא אִיהוּ בְּרַכְתָּא קְמִיתָא. וְדָא
אִיהוּ הַיְכָלָא קְדִמָּא, שִׁירוּתָא דְּכָלָא מְעֵילָא
לְתַתָּא, וּלְנִטְלָא שְׂבִיעָא מִתְתַּא, לְאַתְחַבְּרָא
דָּא בְּדָא, שְׂבִיעָא בְּשְׂבִיעָא. דְּהָא מְהֵאִי
דְּלַתְתָּא, עֵייל מָאן דְּעֵייל, לְהַיְכָלָא עֲלָא.

הַיְבִרְא שְׂבִיעָא עֲלָא דָּא, דִּאִיהוּ מְקוֹרָא
דְּחַיִּי, דָּא אִיהוּ בְּרַכְתָּא קְמִיתָא. וְדָא
אִיהוּ הַיְכָלָא קְדִמָּא, שִׁירוּתָא דְּכָלָא מְעֵילָא
לְתַתָּא, וּלְנִטְלָא שְׂבִיעָא מִתְתַּא, לְאַתְחַבְּרָא
דָּא בְּדָא, שְׂבִיעָא בְּשְׂבִיעָא. דְּהָא מְהֵאִי
דְּלַתְתָּא, עֵייל מָאן דְּעֵייל, לְהַיְכָלָא עֲלָא.

וְדָא הוּא רֹזָא, בְּרוּךְ, רְבוּיָא דְּכִלְהוּ תַתָּאי,
כְּלִילָא בְּחִיּוּן וּשְׂרָפִים וְאוּפָנִים, וְכִלְהוּ
הַיְכָלִין רְבוּיָא דְּרֹזָא דְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּשְׂרִיא
בְּגוּיָה בְּגִיזוֹ, וּכְדִין אֶקְרִי בְּרוּיָךְ, בְּכָל אֵלִין
רְבוּיָין וּבְרַכָּאן, וְרִזִין דְּאַשְׁתְּלִימוּ בָּהּ.

וְדָא הוּא רֹזָא, בְּרוּךְ, רְבוּיָא דְּכִלְהוּ תַתָּאי,
כְּלִילָא בְּחִיּוּן וּשְׂרָפִים וְאוּפָנִים, וְכִלְהוּ
הַיְכָלִין רְבוּיָא דְּרֹזָא דְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּשְׂרִיא
בְּגוּיָה בְּגִיזוֹ, וּכְדִין אֶקְרִי בְּרוּיָךְ, בְּכָל אֵלִין
רְבוּיָין וּבְרַכָּאן, וְרִזִין דְּאַשְׁתְּלִימוּ בָּהּ.

אַתְּ"הּ, עֲטוּרָא דְּסִתִּימוֹ דְּאַתּוּן, כְּלָלָא דְּכִלְהוּ
כ"ב אַתּוּן. וְדָא הוּא אַ"ת. ה' דְּכִלְלִיל
לוֹן מְעֵילָא, בְּהֵאִי ה', וְכִנִּישׁ לוֹן בְּגוּיָה, וְדָא
אִיהוּ אַ"ת ה'. וְכַד אִיהִי בְּשְׁלִימוֹ בְּהֵוָה נְהָר

אַתְּ"הּ, עֲטוּרָא דְּסִתִּימוֹ דְּאַתּוּן, כְּלָלָא דְּכִלְהוּ
כ"ב אַתּוּן. וְדָא הוּא אַ"ת. ה' דְּכִלְלִיל
לוֹן מְעֵילָא, בְּהֵאִי ה', וְכִנִּישׁ לוֹן בְּגוּיָה, וְדָא
אִיהוּ אַ"ת ה'. וְכַד אִיהִי בְּשְׁלִימוֹ בְּהֵוָה נְהָר

וכשהיא בשלמות באותו נהר שאוחזו בה, היא עולה להתעטר למעלה, וזהו סוד הפתוב (אסתר ב) ובנה הנערה באה אל המלך, ואז את כל אשר תאמר ינתן לה. וזהו סוד ברוך אתה, וצריך להתפונן בסוד הזה ולקשר את הרצון בסוד הזה.

י' אלהינו - זהו קשר ויחוד של המלך העליון למעלה. בזה, כשהנערה באה אל המלך, את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו - זהו סוד האבות לברוך אותה. וזהו סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמו שהנערה הזו לא נעזבת מהתחוננים, כך גם לא נעזבת מהאבות לעולמים. היא אחוזה בהם (לשמר אותם ולעטר אותה) לעטר אותה.

ומשום שהתברכה מכל אחד מהם, צריך להזכירה על כל אחד ואחד. ואחר כך יתפנסו כלם בחבור אחד (לחוף מעי אמא) ומתעטרים עמה. האל הגדול הגבור והנורא - הרי כלם כאחד לעלות למעלה בראשונה ממעלה למטה, ועכשו ממטה למעלה, להכליל אותם עמה. שפיון שאמר האל הגדול הגבור והנורא, כלם פלולים בה. ואז - אל עליון גומל חסדים טובים קונה הפל. וזהו כלל הפל.

וזכר חסדי אבות - שהשתהו עמה (שנמצאו כאחד) ונכנסו למעיה והתברכו שם. ואחר כך שורה אותם ומוציא אותם פשהם מתברכים מתוכה. ובאותה השתחוויה שאומר ברוך אתה ה' מגן אברהם, כאן יוצאים כלם בכלל, שהרי בימין כלם מתברכים פראוי.

בא וראה, ההיכל השביעי הזה סוד המלך העליון, ומתעטרים בו

דאחיד בה, סלקא לאתעטרא לעילא, ודא איהו רזא דכתיב, (אסתר ב) ובנה הנערה באה אל המלך, וכדין את כל אשר תאמר ינתן לה. ודא איהו רזא ברוך אתה, ובעי לאתכוונא בהאי רזא, ולקשרא רעותא בהאי רזא.

י' אלהינו: דא איהו קשורא ויחודא דמלכא עלאה לעילא, בהאי, פד הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו: דא רזא דאבהן, לברכא לה. ודא איהו רזא, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמה דהאי נערה לא אשתבכת מתפתאי, הכי נמי לא אשתבכת מאבהן לעלמין. איהו אחידת בהון (נ"א לנטרא לון ולעטרא לה) לעטרא לה.

ובגין דאתברכא מכל חד מנהון, בעי לאדכרא לה על כל חד וחד. ולבתר יתפנשוין פלהו בחבורא חדא, (ס"א לנו מעי דאמא) ומתעטרי בהדה, האל הגדול הגבור והנורא, הא כלהו כחדא, לסלקא לעילא בקדמיתא מעילא לתתא והשתא מתתא לעילא. לאכללא לון בהדיה דכיון דאמר האל הגדול הגבור והנורא כלהו פלילן בה. וכדין, אל עליון גומל חסדים טובים קונה הפל. ודא כללא דכלא.

וזכר חסדי אבות, דאשתהו בהדה (דאשתבחון כחדא) ועאלו במעיה, ואתברכון תמן. ולבתר שארי לון ואפיק לון פד אינון אתברכאן מגווה. ובההיא השתחואה דאמר ברוך אתה י' מגן אברהם, הכא נפקי כלהו בכללא, דהא בימינא כלהו מתברכאן פדקא חזי.

תא חזי, היכלא שביעאה דא, רזא דמלכא עלאה, אתעטר ביה ומתעטרן ביה אבהן

האבות, כמו שאמרנו, ונכללו בו. ועד עכשו נכללו, וצריך להוציא אותם הוא ההיכל הזה, וכשמוציא אותם מברכים (מתברכים) משום הנערה הזו, אז היא אוהבת בהם בכל אותן הברכות. ואף על גב שהרי נכללו היכלות בהיכלות, עכשו נאחזו באותן ברכות כאחד, וכשואמר מלך עוזר ומושיע ומגן, אז מוציאה אותם מברכים.

וזהו היכל אחד השביעי בסוד השם הקדוש העליון בוכ"ו, 'ברכה וחסד' כח' ומשפט, הפלל הסוד (של סוד), והסוד הזה הוא הסוד (שהיא) של אהי"ה, הפלל של הכל. משום שהאותיות הללו הן כלל של הכל, משום שהאותיות הללו הוציאו את אלה (אותם) שיצאו מהן, הפלל של האבות, וזהו שמתחברת עמן, שנקראת ברכה.

בין שאמר ברוך אתה ה' מגן אברהם, הרי היא אוהבת ברכות מהם בסוד ההיכל החמישי אהבה, שהוא ימין, והוא חמישי להתקשר באהבה של הברכות של הימין. וכך צריך, ממעלה למטה להתברך. בראשונה נכללו היכל בהיכל כפי שאמרנו, ועכשו נוטלים ברכות שימצאו אלה לפני אלה. ואף על גב שיש מי שנוטל (שנוטל) בראשונה, בין שנמצאו מצד הימין ברכות, בהיכל החמישי מתחיל להאחזו ואחר כך בצד השמאל, בסוד זה אתה גבור. וזהו חבור של אתה וגבור, שני דינים. וכיון שנמשכות הברכות, נכלל ברחמים, ונמצא באתו הצד הכל כאחד, וזהו מתייה מתיים, סומך נוטלים ורופא חולים וכו'.

בדקאמרן, ואתפלילו ביה. ועד השתא אתפלילו, ובעי לאפקא לון, איהו היכלא דא, וכד אפיק לון מברכאן, (כ"א מתברכאן) בגין האי נערה, פדין איהי אחידת בהו, בכל אינון ברכאן. ואף על גב דהא אתפלילו היכלין בהיכלין, השתא אתאחידו באינון ברכאן פחדא, וכד אמר מלך עוזר ומושיע ומגן, פדין אפיק לון מברכאן.

והאי, איהו חד היכלא שביעאה, ברזא דשמא קדישא עלאה, בוכ"ו. 'ברכה וחסד' כח' ומשפט, פללא רזא (כ"א רזא) ורזא דא, הוא רזא (כ"א רזא) דאהי"ה פללא דכלא. בגין דאלין אתוון פללא דכלא. בגין דאלין אתוון, אפיקו אלין (כ"א לון) דנפקו מנייהו, פללא דאבהן, ודא איהו דמתחברא בהדייהו, דאקרי ברכה.

בין דאמר ברוך אתה יי' מגן אברהם, הא אחידת ברכאן מנייהו, ברזא דהיכלא חמישאה אהבה, דאיהו ימינא, ואיהו חמישאה, לאתקשרא ברחימו דברכאן דימינא. והכי אצטריך, מעילא לתתא לאתברכא. בקדמיתא אתפללו היכלא בהיכלא בדקאמרן, והשתא נטלי ברכאן לאשתכחא אלין מקדמת אלין. ואף על גב דאית דנטיל (כ"א דאתנטיל) בקדמיתא. פיון דאשתכחו מסטרא דימינא ברכאן, בהיכלא חמישאה שארי לאחדא.

ולבתר בסטר שמאלא, ברזא דא אתה גבור. והאי איהו חבורא אתה וגבור, תרין דינין. וכיון דאתמשכאן ברכאן, אתפליל ברחמי, ואשתכח בההוא סטרא כלא כחדא, ודא הוא מתייה מתים סומך נוטלים ורופא חולים וכו'.

וְהָיוּ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא
אֶבְדֻט"ם, סוּד הוּא בְּאוֹתוֹת
הַשֵּׁם שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים. מִשׁוּם
שֶׁהַאוֹתוֹת הַלְלוּ עוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר
לְמַעַלָּה, וּמִצִּיאוֹת אוֹתָן אֵלוֹ
לְהִקְרָא בָהֶם, וְעוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר
לְמַעַלָּה אֱלֹהִים חַיִּים, וְגוֹרֵעַ
בְּאוֹתוֹת. לְאַחַד בְּגָרִיעוֹת. וּמִכַּאֲן
לְהַתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, לְטַל מִתּוֹךְ
הַאוֹתוֹת הָאַחֲרוֹת הָאֵלוֹ וְלַעֲלוֹת
מִהַאוֹתוֹת הַלְלוּ לְשֵׁם שֶׁל
אֱלֹהִים.

בֵּינָן שְׁנִמְשָׁכוֹת הַאוֹתוֹת בְּחִמְשֵׁי
וּבְרִבְעֵי מַמְעָלָה כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ,
מִתְחִיל וְאוֹחוֹז בְּרִכּוֹת מִהֶאֱמָצַע
שֶׁל הַכֹּל, מִהַיִּכָּל הַשָּׁמַי, וְאוֹחוֹז
בְּרִכּוֹת בְּזָה וּבְכָא. וּמִשׁוּם כֶּף (בְּכָל
אִתָּה קְדוֹשׁ, וְנִכְלָל) אִתָּה קְדוֹשׁ, נִכְלָל
אִתָּה בְּקְדוֹשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. בֵּינָן שְׁאִמְרָנוּ אִתָּה
קְדוֹשׁ, לְמָה וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ? הֲיֵנּוּ
שֵׁם, הֲיֵנּוּ אִתָּה. אֵלֹא הֲרֵי שְׁנִינּוּ,
בְּכָל מְקוֹם שְׁנִמְצָא יְחוּד וְקָשׁוּר,
צְרִיכִים קְדָשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה,
וְאוֹתָהּ תוֹסֶפֶת הַעֲקָר הִיא יוֹתֵר
מִהַכֹּל, וּמִשׁוּם כֶּף בְּכָל־מְקוֹם כְּתוּב
אִתָּה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכַאֲן בְּמְקוֹם הַזֶּה
אוֹמְרֵי קְדָשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה.
אִתָּה קְדוֹשׁ - קְדָשָׁה. וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
- תוֹסֶפֶת קְדָשָׁה. וְקְדוּשִׁים בְּכָל
יוֹם - אֵלוֹ שְׁאָר הַקְּדוּשִׁים
הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁבְּכָל הַיְכָל וְהַיִּכָּל
שְׁמֵתְקָדְשִׁים מִהַתּוֹסֶפֶת הַזֶּה.
מִשׁוּם שֶׁקְדָשָׁה הִרְאֵנוּהָ הִיא
לָהּ, וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה - לְקָדְשׁ כָּל
אֵלוֹ הַשְּׁאָר שְׁאִמְרָנוּ.

וְאַחַר כֶּף הַכֹּל מִתְקָדְשׁ מִלְמַעְלָה,
וּמִכָּל הָאֲבוֹת, נִקְשָׁר בְּקָשָׁר אֶחָד,
וְהֵינּוּ בְּרוּךְ אִתָּה ה' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.
כַּאֲן הַכֹּל קָשָׁר אֶחָד, מִשׁוּם
שְׁאוֹמְרֵי בְּרוּךְ אִתָּה ה' הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ. וְעַל כֵּן נִקְרָא צְרוּר וְקָשָׁר
שֶׁל הַכֹּל בְּיַחַד אֶחָד. אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ
שֶׁל מִי שִׁיִּדְעַע לְסַדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ

וְדָא אִיהוּ בְּרָזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא דְאֶקְרִי
אֶבְדֻט"ם, רְזָא אִיהוּ בְּאַתְוּוֹן דְשְׁמָא
דְאֶקְרִי אֱלֹהִים. בְּגִין דְאֵלִין אַתְוּוֹן סְלָקִין
לְאַתְעֻטְרָא לְעִילָא, וְאַפִּיקוּ לְהוּ אֵלִין לְאַתְקִרִי
בְּהוֹן, וְסְלָקִין לְאַתְעֻטְרָא לְעִילָא אֱלֹהִים חַיִּים,
וְגָרַע בְּאַתְוּוֹן, לְאַחַדָּא בְּגָרִיעוֹ. וּמִהֶכָּא (דְרָרִס"א
ע"ב) אַתְפְּשֵׁט לְתַתָּא, לְנִטְלָא מִגּוֹ אֵלִין אַתְוּוֹן
אַחֲרֵינִין, וְלִסְלָקָא מֵאֵלִין אַתְוּוֹן, לְשְׁמָא
דְאֱלֹהִים.

בֵּינָן דְאַתְמְשָׁכָאן אַתְוּוֹן בְּחִמְשָׁא וּרְבִיעָא
מְעִילָא כְּדִקְאִמְרָן, שְׁאִרֵי וְאַחִיד בְּרִכָּאן
מֵאֱמָצַעִיתָא דְכָלָא, מִהַיִּכָּלָא שְׁתִּיתָאָה, וְאַחִיד
בְּרִכָּאן בְּהֵאֵי וּבְהֵאֵי. וּבְגִין כֶּף (בְּכָלָא אִתָּה קְדוֹשׁ
וְאַתְכִּלִּיל) אִתָּה קְדוֹשׁ, אַתְכִּלִּיל אִתָּה בְּקְדוֹשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, בֵּינָן דְאִמְרָנוּ אִתָּה קְדוֹשׁ, אִמְאֵי
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, הֲיֵנּוּ שֵׁם, הֲיֵנּוּ אִתָּה.
אֵלֹא הָא תְּנִינָן, בְּכָל אִתָּר דְאַשְׁתַּכַּח יְחוּדָא
וְקָשׁוּרָא, בְּעֵינָן קְדָשָׁה, וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה,
וְהִיא תוֹסֶפֶת עֲקָרָא הִיא יְתִיר מִכָּלָא. וּבְגִין
כֶּף, בְּכָל־הוּ כְּתִיב אִתָּה, וְלֹא יְתִיר, וְהֶכָּא בְּהֵאֵי
אִתָּר, אִמְרֵי קְדָשָׁה, וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה. אִתָּה
קְדוֹשׁ קְדָשָׁה, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ תוֹסֶפֶת קְדָשָׁה.
וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם: אֵלוֹ שְׁאָר קְדוּשִׁין עֲלֵאִין,
דִּי בְּכָל הַיְכָלָא וְהַיִּכָּלָא, דְמִתְקָדְשֵׁי מִהֵאֵי
תוֹסֶפֶת. בְּגִין דְקְדוּשָׁה קְמִיתָא אִיהִי לָהּ,
וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה, לְאַתְקָדְשָׁא כָּל אֵינּוֹן שְׁאָר
דְקְאִמְרָן.

וְלִבְתָּר אַתְקָדְשָׁא כָּלָא מְעִילָא, וּמִכָּל־הוּ
אַבְהָן, אַתְקָשָׁר בְּקָשׁוּרָא חֶדָא,
וְהֵינּוּ בְּרוּךְ אִתָּה יי' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. הֶכָּא כָּלָא
קָשׁוּרָא חֶדָא, בְּגִין דְאִמְרָנוּ בְּרוּךְ אִתָּה יי' הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ. וְעַל דָּא אֶקְרִי צְרוּרָא וְקָשׁוּרָא דְכָלָא
בְּיַחַדָּא חֶד. וְכַפָּא חוּלְקִיָּהּ, מֵאֵן דִּידְעַע

לְסִדְרָא שְׁבַחֵי דְמַאֲרִיָּה בְּאַתְרֵי דְאַצְטְרִיָּה. עַד
הָכָא, דְּבִקּוּתָא וּבְרַפְאָן וּקְדוּשָׁה כַּחְדָּא
בְּאַבְהֵן.

מִכַּאֵן וְלַהֲלָאָה, קְיַימִין שְׁאֲלַתִּין וּבְעוּתִין.
שִׁירוּתָא דְבַעֵי בַר נָשׁ לְמִשְׁאֵל, לְמַנְדַּע
בְּמַלִּין דְּמַאֲרִיָּה, בְּגִין לְמַחְזִי תִּיאוּבְתִיָּה
לְגַבִּיָּה, וְלֹא אֲתַפְרֵשׁ מִנִּיה. בְּגִין דְּבַעֵי בַר נָשׁ
לְאַשְׁתַּתְּפֵא בְּקְדוּשָׁה דְשְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
לְאַתְעֵטְרָא בֵּיה, וְאִיהוּ שְׁמָא דְבְּרַפְאָן
וּקְדוּשִׁין, כְּפוּז"ו. רְזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא יְהוּ"ה
דְּאִיהוּ קְדִישׁ בְּקְדוּשָׁה. וְאַלִּין אֲתוּוּן (אֲחֵרִין)
אֲפִיקוּ מִנִּיה הִנִּי אֲתוּוּן אֲחֵרִין, חֲבוּרָא דְהִנִּי,
כְּחֲבוּרָא דְדָכֵר בְּנוּקְפָא. וְהִנִּי קְדִישִׁין עֲלֵאִין,
רְזָא דְקְדוּשָׁה.

אַלִּין אֲתוּוּן אֲחֵרִין אֲקֵרוּן ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם.
רְזָא דְחוּשְׁבְּנָא דְאַתוּוּן דִּילֵיה, בְּגִין
דְּהָכָא לְתַתָּא, קְיַימִין כָּל מַלִּין בְּחוּשְׁבְּנָא, וְלֹא
חֲשְׁבְּנָא, אֶלָּא לְסִיְהָרָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵי
לְאַתְקַשְׂרָא בְּקְדוּשָׁה דְמַאֲרִיָּה, וְלֹא יִתְפָּרֵשׁ בַּר
נָשׁ מִנִּיה. וְכַד שְׁאִיל, שִׁירוּתָא דְשְׁאֲלַתִּין
לְמַנְדַּע לְמַאֲרִיָּה, לְאַחְזָאָה דְתִיאוּבְתִיָּה
לְגַבִּיָּה. מִכַּאֵן וְלַהֲלָאָה, יִתְפָּרֵשׁ זַעִיר זַעִיר,
וַיִּשְׁאַל שְׁאֲלַתּוּי מַה דְאַצְטְרִיָּה לְשְׁאֲלָא.

וְכֹרֵ שְׁאֲלַתּוּי יְהוּן, לְבַתֵּר דִּיִּסְדֵּר סְדוּרָא דָא
דְקַאמְרִין. כְּגוּוּנָא דָא, כָּל שְׁאֲלַתּוּי יְהוּן
בְּתַחְנוּנִים וּבְעוּתִין לְקַמֵּי מַאֲרִיָּה, וְלֹא יִצְדִּיק
(ס"א ירחיק) גְּרַמִּיָּה מִנִּיה. זַפְאָה חוּלְקִיָּה, מָאן
דִּידַע לְסִדְרָא סְדוּרָא דָא, לְמַהֵךְ בְּאַרְחַ מִישֵׁר,
כְּדָקָא חֲזִי.

כְּגוּוּנָא דְאַתְאַחְדָּא אֲשָׁא בְּמִיא, וּמִיא בְּאֲשָׁא.
דְרוּם בְּצַפּוֹן, וְצַפּוֹן בְּדְרוּם. מְזֻרְחָ
בְּמַעְרָב, וּמַעְרָב בְּמְזֻרְחָ. הִכֵּי נִמִּי אֲתַקְשֵׁר כְּלָא
כַּחְדָּא, וַיַּחְוֵדָא אֲשִׁתָּלִים דָּא כְּדָא.

שֶׁל רְבוּנוּ בְּמִקּוּם שְׁצַרִיָּה. עַד כָּאֵן
הַדְּבִקוּת וּבְרִכּוּת וּקְדוּשָׁה כַּחְדָּא
בְּאַבּוֹת.

מִכַּאֵן וְהַלָּאָה עוֹמְדוֹת שְׁאֵלוֹת
וּבְקִשׁוֹת. הַרְאִישִׁית שְׁצַרִיָּה אָדָם
לְשָׂאֵל, לְדַעַת בְּדַכְרֵי רְבוּנוּ, כְּדִי
לְהַרְאוֹת תְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו וְלֹא נִפְרָד
מִמֶּנּוּ. מִשׁוּם שְׁצַרִיָּה אָדָם
לְהַשְׁתַּתֵּף בְּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
הַעֲלִיּוֹן לְהַתְעַטֵּר בּוֹ, וְהוּא הַשֵּׁם
שֶׁל הַבְּרִכּוֹת וְהַקְּדוּשִׁים, כְּפוּז"ו.
סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהוָה שֶׁהוּא
קְדוֹשׁ בְּקְדוּשָׁה. וְהַאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
(הֶאֱחָרוֹת) הוֹצִיאֻוּ מִמֶּנּוּ אֶת
הַאוֹתִיּוֹת הֶאֱחָרוֹת הִלְלוּ, הַחֲבוּר
שֶׁל אֱלוֹ, כְּמוֹ חֲבוּר שֶׁל זָכֵר
בְּנֻקְבָה. וְהַקְּדוּשִׁים הַעֲלִיּוֹנִים
הִלְלוּ סוּד הַקְּדוּשָׁה.

הַאוֹתִיּוֹת הֶאֱחָרוֹת הִלְלוּ נִקְרְאוֹת
ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם. סוּד הַחֲשְׁבוֹן
שֶׁל הַאוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, מִשׁוּם שְׁכַּאֵן
לְמַטָּה עוֹמְדִים כָּל הַדְּכָרִים
בְּחֲשְׁבוֹן, וְלֹא חֲשְׁבוֹן, אֶלָּא
לְלַבְנָה. וּמִשׁוּם כֶּךָ צַרִיָּה
לְהַתְקַשֵּׁר בְּקְדוּשַׁת רְבוּנוּ, וְלֹא
יִפְרָד אָדָם מִמֶּנּוּ. וּכְשִׁשׁוּאֵל,
רְאִישִׁית הַשְּׁאֵלוֹת לְהַפִּיר אֶת
רְבוּנוּ, לְהַרְאוֹת שְׁתְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו.
מִכַּאֵן וְהַלָּאָה יִפְרָד מְעַט מְעַט,
וַיִּשְׁאַל שְׁאֲלַתּוֹ מַה שְׁצַרִיָּה לְשָׂאֵל.
וְכֹרֵ שְׁאֲלוֹתָיו יְהִיו אַחַר שִׁיִּסְדֵּר
אֶת הַסְּדוּר הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ. כְּמוֹ כֵּן
כָּל שְׁאֲלוֹתָיו יְהִיו בְּתַחְנוּנִים
וּבְקִשׁוֹת לְפָנָי רְבוּנוּ, וְלֹא יִצְדִּיק
(יִחָיִק) עֲצָמוּ מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרִי חֲלַקוּ
שֶׁל מִי שִׁיִּדְעֵ לְסִדְרֵ סְדוּרָה זֶה,
לְלַכַּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּרִאוּי.

כְּמוֹ שֶׁהָאֵשׁ נֹאֲחָזֶת בְּמִים, וּמִים
בְּאֵשׁ. דְרוּם בְּצַפּוֹן, וְצַפּוֹן בְּדְרוּם.
מְזֻרְחָ בְּמַעְרָב, וּמַעְרָב בְּמְזֻרְחָ. כֶּךָ
גַּם מִתְקַשֵּׁר הַכָּל כַּחְדָּא, וְהַיַּחְוֵד
נִשְׁלָם זֶה עִם זֶה.

וְכָרְ אִינוּן דִּינְדְעִין לְסִדְרָא צְלוֹתְהוֹן פְּדָקָא יְאוּת, לְאַתְפְּלָלָא הַנִּי הַיְכָלִין אֲלִין בְּאֲלִין, וְלֹאֲתַקְשְׂרָא דָא בְדָא. הַאי בַר נֶשׁ אֲתַקְשֵׁר בְּהוּ, וְקָרִיב לִיהַ לְאַתְפְּלָלָא בְּהוּ. שְׂאֲלֵתָא שְׂאִיל וְיָהִיב לִיהַ. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי.

בְּתַר דְּסִיִּים שְׂאֲלֵתִין וְגוּפָא שְׁלִים בְּכָל סִטְרִין בְּחֻדְוָה דְּלָבָא וְאִיהוּ שְׂאִיל וְסִיִּים שְׂאֲלֵתִין. יְהֵדֵר לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן וְחֻדְוֹאן לְתַתָּא, בְּרֻזָּא דְּהַיְכָלָא תְּלִיתָאָה, לְאַמְשָׁכָא לְתַתָּא, וְדָא הוּא רְצָה יִי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְ"ךָ יִשְׂרָאֵל. הַאי אִיהוּ (ג"א ב"י) דְּמַעְמְדוֹת אִינוּן סְמִכִין דְּגוּפָא. שִׁירוּתָא לְתַתָּא מִן גּוּפָא תְּרִין יְרִכִין, עַד דְּמַטִּי לְבִרְפִין.

אַחַר שְׁסִים הַבְּקָשׁוֹת וְהַגּוּף שֶׁלֶם בְּכָל הַצְּדָדִים בְּשִׂמְחַת הַלֵּב וְהוּא שְׂאֵל וְסִיִּים אֵת הַבְּקָשׁוֹת, יַחֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה בְּרֻכּוֹת וּשְׂמֻחוֹת בְּסוּד הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי, לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה, וְזֶה הוּא רְצָה ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְ"ךָ יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ (מִשׁוּם) שְׂמַעֲמֹדוֹת הֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַגּוּף. הַרְאֵשִׁית לְמִטָּה מִן הַגּוּף שְׁתֵּי יְרִכִים, עַד שְׂמֻגֵּיעִים לְבִרְפִים.

וְאֲלִין אִינוּן רְזָא דְּמַעְמְדוֹת, דְּקִימִי עַל קְרַבְנָא. וְהָכָא אִיהוּ רְזָא שִׁירוּתָא דְּתְרִין יְרִכִין מְלַעֲיָלָא, עַד בְּרִכִין, חַבּוּרָא דְּנִבְיָאִים. וּמְרָאוֹת, בְּרֻזָּא דְּאַתְוֹן דְּשִׂמָּא קְדִישָׁא, דְּאַקְרִי (צִבְאוֹת כַּאֲ"ת ב"ש) הַשְּׁתַּפְ"א. דְּאִיהוּ רְזָא דְּשִׂמָּא דְּאַקְרִי צְבָאוֹת. דָּא סְלִיק, וְדָא נְחִית. דָּא נְבִיאִים, וְדָא מְרָאוֹת. וְהָכָא אִיהוּ רְזָא עֲלָאָה דְּבְרִיתִי דְּקַאמְרִן, וְכַד מַטִּי אִינִישׁ לְבִרְפִין, יְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה יִי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, וְהָא הָכָא אֶהְדְּרוּ בְּרִיתִי לְמַתְנִיתִין וְאַתְּבְּרַכָּאן בְּחָדָא.

וְאֲלִין הֵם סוּד הַמַּעְמְדוֹת שְׁעוּמְדִים עַל הַקְּרַבָּן. וְכַאן הוּא סוּד שֶׁל רֵאשִׁיתֶם שֶׁל שְׁתֵּי הַיְרִכִים מְלַמְעֵלָה עַד לְבִרְפִים, חַבּוּר הַנְּבִיאִים. וְהַמְרָאוֹת בְּסוּד הָאוֹתִיוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא (צְבָאוֹת בַּאֲ"ת ב"ש) הַשְּׁתַּפְ"א. שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם שְׁנִקְרָא צְבָאוֹת. זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. זֶה נְבִיאִים וְזֶה מְרָאוֹת.

וְכַאן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַבְּרִיתוֹת שְׂאֲמַרְנוּ, וְכַשְׂמֻגֵּיעַ אָדָם לְבִרְפִים, יְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן, וְהַרִי כַּאן חֲזָרוּ הַבְּרִיתוֹת לְמִשְׁנֵה וְהַתְּבַרְכוּ כַּאֲחֵד.

בְּהִיכָר הַשְּׁנִי לְמִטָּה, שְׁנַפְקְדוּ בּוּ הַנְּשֻׁמוֹת לְעֵלוֹת, לְהַרְאוֹת בְּמְרָאָה הַחֲלוּם. מוֹדִים - לְכַרַע בְּרִפִים, לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשֻׁמוֹת, כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים עַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן שְׂנַשְׂאֵל מֵאֲדוּנו) (ס"א הֵיכָל שְׁנִי לְהַמְשִׁיךְ בְּרֻכּוֹת לְמִטָּה מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וְהֵיכָל זֶה הוּא שְׁנַפְקְדוֹת בּוּ הַנְּשֻׁמוֹת לְעֵלוֹת לְהַרְאוֹת בְּמְרָאָה הַחֲלוּם. כַּאן צְרִיךְ בּוֹן אָדָם לְכַרַע בְּכַרְבִּי לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשֻׁמוֹת, וְזֶהוּ עַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ

הַיְכָלָא (דף רס"ב ע"א) תְּנִינָא לְתַתָּא, דְּאַתְפְּקְדוּ בִּיהַ גְּשֻׁמְתִין לְסִלְקָא, לְאַתְחַזְזָאָה בְּחִיזוֹ דְּחֵלְמָא. מוֹדִים, לְאַכְנַעָא בְּרִכִין, לְאוּדְעָא עַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן דְּאַשְׁתְּאִיל מִמְּאִרִיָּה) (ס"א הֵיכָלָא תְּנִינָא לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וְהַאי הֵיכָלָא אִיהוּ דְּאַתְפְּקְדוּ בִּיהַ גְּשֻׁמְתִין לְסִלְקָא לְאַתְחַזְזָאָה בְּחִיזוֹ דְּחֵלְמָא. הָכָא בְּעִי בַר נֶשׁ לְאַכְרַעָא בְּרַכָּוֹן לְאוּדְעָא עַל גְּשֻׁמְתִין וְדָא הוּא עַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת) עַד

הפקודות) עד שפגיעע להטוב שמך
ולך נאה להודות.

וזהו תוף סוד השם הקדוש
שנקרא ב"ם במוכ"ן. זה נקרא אל
אלהים, שהוא בסוד עליון. (יהושע
בב) אל אלהים יהו"ה הוא ידע.
הפלל של האותיות האחרות
הללו שיוצאות מהם, (וכאן הוא סוד
אחד שכל הירכים מברכות) ולמטה סוד
החלום. הסוד לאותו מקום
להכניס בהם נשמות. וציריכים
להמשיך בברכות הללו כדי
למצא מנוחה בעולם הזה
ובעולם הבא.

החיכך הפחתון למטה - שים
שלום טובה וברכה. כאן הוא פלל
השלום. שלום למעלה, שלום
למטה, שלום לכל הצדדים,
שלום בפמליא של מעלה, שלום
בפמליא של מטה, והחיכך הזה
הוא פמליא של מטה. (שהוא חיכך
שלמטה, וזה בחבור וכו') בחבור אחד
בפמליא (בהיכל) של מעלה. ומכאן
שופע לכל אותם הפחתונים
שבחוץ.

וכאן נכלל ונרשם הכל באחד,
מעלה ומטה, באור אחד,
להשתלם שם מלא, ה' אלהים.
השם הזה שהוא שלם בכל אותם
ההיכלות, בכל אותם האורות
העליונים שיהיו כלם אחד. (שים

שלום טובה וברכה)

האדם הזה, פשנשאל מהיכל
הזה לצאת החוצה, ישים עצמו
כמי שיוצא מחברת המלך ומתוף
היכלו, וינמיך את עצמו לפניו.
אבל ישמח את עצמו, שהרי הוא
ראשון לטל עטרה של משיכת
הברכות ששופעות מיחוד של
רבנו. זהו הפן שהוא מהיכל
המלך, שהרי בשעה הזאת שיוצא
מלפני המלך, והפל קשור בכל
הצדדים הללו בקשר של יחוד
וברכות וקדשה ותוספת קדשה.

דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות.
ודא הוא גו רזא דשמא קדישא, דאקרי ב"ם
במוכ"ן. דא אקרי אל אלהים, דאיהו
ברזא עלאה. (יהושע כב) א"ל אלהים יהו"ה הוא
יודע. פללא דאלין אתוון אחרנין דנפקי
מנייהו, (ד"א וקא איהו רזא חדא דכולהו ירכין מברכין) ולתתא,
רזא דחלמא. רזא לההוא אתר לאעלא בהו
נשמתיין. ובעינן לאמשכא בהני ברכאן, בגין
לאשפחא נייחא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי.
היכלא תתאה לתתא, שים שלום טובה
וברכה. הקא איהו כללא דשלום.
שלום לעילא, שלום לתתא, שלום לכל
סטריין, שלום בפמליא דלעילא, שלום
בפמליא דלתתא, והיכלא דא איהו פמליא
דלתתא. (ס"א דאיהו היכלא דלתתא ודא בחבורא וכו')
חדא בפמליא (נ"א בהיכלה) דלעילא. ומתקא נגיד
לכל אינון תתאי דלבר.

והבא אתפליל ואשתלים פלא כחדא, עילא
ותתא, בנהירו חדא, לאשתלמא שם
מלא, יי' אלהים. שם דא דאיהו שלם, בכל
אינון היכלין, בכל אינון נהורין עלאין,
למהוי כלהו חד. (שים שלום טובה וברכה).

האי בר נש, פד אשתאיל מהיכלא דא לנפקא
לבר. ישוי גרמיה, פמאן דנפיק
מחברותא דמלפא, ומגו היכליה, וימאיך
גרמיה קמיה. אבל יחדי גרמיה, דהא קדמאה
איהו, לנטלא עטרא דמשיכו דברפאן דנגדין
מיחודא דמאריה. דא איהו בר, דאיהו
מהיכלא דמלפא. דהא בהאי שעתא דקא
נפיק מקמי מלפא, וכלא קשיר בכל הגני
סטריין, בקשורא דיחודא, וברפאן, וקדושה,
ותוספת קדושה. קדשא בריך הוא קרי
לפמליא דלעילא, ואמר לון, פתובו להאי בר

הקדוש ברוך הוא קורא לפמליא של מעלה, ואומר להם: כתבו על אדם פלוני הזה, מאותם שנקראים חושבי שמו.

מי הם חושבי שמו? אותם שחושבים ומכונים בסוד של שמו, ליחד היכלות בהיכלות, לקשר קשרים וליחד את כלם ביחוד אחד. ואלו הם חושבי שמו, כמו שנאמר (מלאכי א) ולחשבי שמו. אז פותבים אותו, ונרשם ונודע למעלה, והוא (נרשם) נשלם למעלה ולמטה.

ומי שקרב לפני רבונו ומתפלל תפלתו, ולא השלים את היחוד, ולא חושש לכבוד רבונו לקשר קשרים כמו שאמרנו, טוב לו שלא נברא, והקדוש ברוך הוא אומר: (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יציל בימיו. וזהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

כאן נשלם הכל, למעלה ולמטה, סוד השם הקדוש שולט למעלה, מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) ה' א' אל רחום וחנון. כאן הוא סוד השם הקדוש הזה להתקדש באותיותיו בבית עשרה, ואותיות אחרות בקדשת היחודי בתפלה. אחר שנים, עומד על רגליו (לכפר) להודות על חטאיו, כדי שלא יהיה פתחון פה לצד האחר להסטיין עליו, ונכנע לפניו. ויעמד בקיומו להתברך מבית המלך.

ואשרי חלקו של מי שהתקדש בכגון זה בתפלה כמו שאמרנו, וקושר קשרים, ומיחד יחודים, ומתפנן בכל כראוי, ולא יסטה ימינה ושמאלה. תפלתו אינה חוזרת ריקם. הקדוש ברוך הוא גוזר - והוא מבטל. על זה כתוב, (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא. (אסתר ב) בערב היא באה, הנינו

נש פלגיא, מאינון דאקרון חושבי שמו. מאן חושבי שמו. אינון דמחשבי ומכוונין ברזא דשמייה, ליחדא היכלין בהיכלין, לקשרא קשרין, וליחדא פלהו ביחודא חדא. ואלין אינון חושבי שמו, כמה דאת אמר (מלאכי א) ולחושבי שמו. פדין אכתיבו ליה, ואתרשים ואתמודע לעילא, (ואתרשים) ואתתלים איהו לעילא ותתא.

ומאן דקריב קמי מאריה, וצלי צלותיה, ולא אשלים יחודא, ולא חייש על יקרא דמאריה, לקשרא קשרין כדקאמרן, טב ליה דלא אברי. וקודשא בריך הוא אמר (ירמיה כב) פתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יציל בימיו. ודא איהו (משלי כח) גוזל אביו ואמו.

הכא אשתלים פלא לעילא ותתא, רזא דשמא קדישא שליטא לעילא. מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) יי' יי' אל רחום וחנון. הכא איהו רזא דשמא קדישא דא, לאתקדשא באתווי בבי עשרה, ואתוון אתרנין בקדושה דיחידאי בצלותא. בתר דסיים, קאים על רגלוי, (נ"א לכפרא) לאודאה על חובוי, בגין דלא יהא פטרא דפומא לסטרא אחרא, לאסטאה ליה, ואתכפיא קמיה. ויקום בקיומיה לאתברכא מבי מלכא.

וזבאה חולקיה מאן דאתקדש בהאי גוונא בצלותא כדקאמרן, וקשר קשרין, ויחד יחודין, ויתכוון בכלא כדקא יאות, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. צלותיה לא אהדר בריקניא. קדשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל. על דא כתיב (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. אית ליה חולקא בעלמא דין, ובעלמא דאתי. (אסתר ב) בערב היא באה היינו.

כתוב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו' מההוא רבויא דברפאן, וקדושה, ותוספת קדשה דקא נטלא. כמה דאת אמר (בראשית מט) ולערב יחלק שלל, שמחלקת חלק לכלם, ואפילו לצד האחר חלק לבדו.

וסוד זה סוד לבני האמונה. החלק של הצד האחר כל אותו עברות וכל אותם חטאים של אותו אדם שקשר את קשר היחוד, שהתודה עליהם, כלם שורים על הצד האחר, והם חלק ונחלה של הצד האחר הטמא. ואם לא מודה עליהם, נמצא מקטרג ויכול לו. ואם מודה על כל חטאיו באותה תפלה, שקושר קשרי היחוד והתברכו עליונים ותחתונים. ומאותו החלק של הצד האחר, כל אותם עברות וחטאים שהודה עליהם, נוטל אותם לחלקו. וסוד זה השעיר, שכתוב (ויקרא טז) והתודה עליו את כל עונות וגו', וכתוב ונשא השעיר וגו'. זהו חלקו וגורלו ונחלתו.

ואם אותו אדם שב לסרחון חטאיו - אוי לו! שאת כלם נוטל מאותו הצד האחר בעל כרחו של אותו הצד. ומתוך שנוטל אותם מהצד הזה בעל כרחו של אותו הצד, אז הוא מרע לו, והופך אליו למקטרג ומקטרג לו. וכשמודה עליהם, נוטל אותם אותו הצד האחר, והוא חלקו וגורלו.

והסוד הזה, כף גם הקרבן - שצריך להודות על אותו הקרבן כל עונותיו וחטאיו, לתת חלק למי שצריך. כל הקרבן לזה הצד חלק הקדשה ורצון הקדשה. ולצד הזה אותו חלק של אותם עונות וחטאים שנתנו בהודאה על אותו בשר הקרבן, ככתוב

כתוב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו' מההוא רבויא דברפאן, וקדושה, ותוספת קדשה דקא נטלא. כמה דאת אמר (בראשית מט) ולערב יחלק שלל, דפליגת חולקא לכלא, ואפילו לסטרא אחרא חולקא בלחודהא.

ורזא דא, רזא לבני מהימנותא. חולקא דסטרא אחרא מסאבא, כל אינון חובין, וכל אינון חטאין, דההוא בר נש דקשר קשרין דיחודא, דאתודה עלייהו, פלהו שריין עליה דסטרא אחרא. ואינון חולקא ואחסנתא דסטרא אחרא מסאבא. (דף רס"ב ע"ב) ואי לא אודי עליה, אשתכח מקטרגא ויכיל ליה.

ואי אודי על כל חובי, בההיא צלותא, דקשיר קשרין דיחודא, ואתברכאן עלאי ותתאי. ומההוא חולקא דסטרא אחרא, כל אינון חובין וחטאין דאודי עלייהו, נטלא לון לחולקיה. ורזא דא שעיר. דכתיב, (ויקרא טז) והתודה עליו את כל עונות וגו', וכתיב ונשא השעיר וגו', דא הוא חולקיה ועדביה ואחסנתיה.

ואי ההוא בר נש תב לסרחני דחובי, ווי ליה, דכלהו נטיל לון מההוא סטרא, בעל כרחיה דההוא סטרא. ומגו דנטיל לון מהאי סטרא בעל כרחיה דההוא סטרא, כדין אבאיש ליה, ואתהפך עליה מקטרגא, וקטריג ליה. וכד אודי עלוי, נטיל לון ההוא סטרא אחרא, ואיהו עדביה וחולקיה.

ורזא דא, הכי נמי קרבנא, דבעי לאודאה על ההוא קרבנא, כל חובי וחטאוי, למיהב חולקא למאן דאצטריך. קרבנא כלא לסטרא

דא חולקא דקודשא, ורעותא דקודשא. ולסטרא דא, ההוא חולקא

(משלי כה) אם רָעַב שׁוֹנֵאֵף
הֶאֱכִילָהוּ לֶחֶם וְגו', פִּי
גִּחְלִים אֶתָּה חֲתָה וְגו'.
וְסִימְנֵךְ - (אסתר ה) יָבֵא
הַמֶּלֶךְ וְהִמֵּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה.
אֲשֶׁרִי הוּא מִי שׁוֹדֵדֵע דְּרָכּוֹ
לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֲמֶת.

וְכִרְ מִי שְׁלֵא יוֹדֵע לְסִדֵּר
אֶת שִׁבְח רְבוּנוֹ, טוֹב לוֹ
שְׁלֵא נִבְרָא, מִשׁוּם שְׁצִרִיף
תַּפְּלָה שֶׁהִיא שְׁלֵמָה
לְמַעַלָּה, (מִשׁוּם שְׁצִרִיף תַּפְּלָה)
מִתּוֹךְ מִחֻשְׁבָּה וְרִצּוֹן הַלֵּב
וְקוֹל וְדִבְרֵי הַשְּׁפָתִים,
לְעִשׂוֹת שְׁלָמוֹת וְקִשֵּׁר
וְיִחּוּד לְמַעַלָּה, כְּמוֹ שֶׁהוּא
לְמַעַלָּה. כְּמוֹ שְׁיִוְצֵאת
שְׁלָמוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה,
כִּף דֶּרֶךְ מִמַּטָּה לְמַעַלָּה
לְקִשֵּׁר קִשֵּׁר כִּרְאוּי.

הַסּוּד לְחֻבְרִים שְׁיִלְכוּ
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל - מִחֻשְׁבָּה
וְרִצּוֹן וְקוֹל וְדְבוּר. אֵלוֹ
הָאֲרֻבָּעָה קוֹשְׁרִים קִשְׁרִים.
אֲחֵר קִשֵּׁר הַקִּשְׁרִים שֶׁל
כָּלם כְּפֶאֱדָה, נֶעֱשׂוּ כָלם
מִרְכָּבָה אַחַת לְהַשְׁרוֹת
עֲלֵיהֶם שְׁכִינָה, וְנַעֲשׂוּ כָלם
לְאֲחֵר אֲרֻבָּעָה תּוֹמְכִים
לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהַשְׁכִּינָה
נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם בְּכָל אוֹתָם
הַקִּשְׁרִים הָעֲלִיוֹנִים.

מִחֻשְׁבָּה מוֹצִיָּא רִצּוֹן,
(רִצּוֹן מוֹצִיָּא הַכֵּל) רִצּוֹן שְׁיִוְצֵא
מִתּוֹךְ מִחֻשְׁבָּה, מוֹצִיָּא
קוֹל שְׁנַשְׁמָע, וְאוֹתוֹ קוֹל
שְׁנַשְׁמָע עוֹלָה לְקִשֵּׁר
קִשְׁרִים מִמַּטָּה לְמַעַלָּה,
הֵיכְלוֹת תַּחְתּוֹנִים
בְּעֲלִיוֹנִים. הַקוֹל שֶׁהוּא
קוֹשֵׁר קִשְׁרִים וּמוֹשֵׁף

בְּרֻכּוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה בְּלַחֲשׁ, תּוֹמֵךְ אֶת אֲרֻבָּעַת הַתּוֹמְכִים הַלְלוּ: מִחֻשְׁבָּה וְרִצּוֹן, קוֹל וְדְבוּר.
סִמְךָ בְּסִיּוּם הַקִּשֵּׁר, הַמְקוּם שֶׁהַכֵּל נִקְשֵׁר בּוֹ כְּפֶאֱדָה, וְכָלם נַעֲשִׂים אֶחָד.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁקוֹשֵׁר קִשְׁרֵי רְבוּנוֹ, וְסוֹמֵךְ סְמִיכוֹת כְּרְאוּי, וּמִתְפַּוֵּן בְּכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ.

דְּאִינּוֹן חוֹבִינְךָ, וְחֻטְאִין דְּאִתְיִיחִבוּ בְּהוֹדָאָה עַל הַהוּא
בְּשׂוּרָא דְקַרְפְּנָא. כְּמָה דְכַתִּיב, (משלי כה) אִם רָעַב שׁוֹנֵאֵף
הֶאֱכִילָהוּ לֶחֶם וְגו'. פִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה וְגו',
וְסִימְנֵךְ (אסתר ה) יָבֵא הַמֶּלֶךְ וְהִמֵּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה. זְכָאָה
אִיהוּ מָאן דִּיִּדַע אֲרַחֲיָה לְמַהֵךְ בְּאַרְחָ קְשׁוּט.

וְכִרְ מָאן דְּלֵא יוֹדֵע לְסִדֵּרָא שְׁבַחָא דְמֵאֲרִיָּה, טַב לִיָּה
דְּלֵא אֲבָרִי. בְּגִין דְּאֲצִטְרִיף צְלוֹתָא דְאִיהוּ שְׁלָמָא
לְעִילָא. (בְּגִין דְּאֲצִטְרִיף צְלוֹתָא) מְגוֹ מִחֻשְׁבָּה, וְרַעוּתָא דְלְבָא,
וְקָלָא, וּמְלָה דְשִׁפּוּן. לְמַעַבְד שְׁלִימוֹ וְקִשׁוּרָא
וְיִחּוּדָא לְעִילָא, כְּפִיּוֹנָא דְאִיהוּ לְעִילָא. כְּפִיּוֹנָא
דְנִפְקָא שְׁלִימוֹ מְעִילָא לְתַתָּא, הֵכִי אֲצִטְרִיף מִתַּתָּא
לְעִילָא, לְקִשְׁרָא קִשְׁרָא כְּדָקָא יְאוּת.

רְוֵא לְחֻבְרִיָּא דִּיהִכּוֹן בְּאַרְחָ מִיִּשְׂרָאֵל, מִחֻשְׁבָּה.
וְרַעוּתָא. וְקָלָא. וּמְלָה. אֵלִין אֲרַבְעָה מְקִשְׁרִין
קִשְׁרִין. לְבַתֵּר קִשְׁרֵי קִשְׁרִין כְּלָהוּ כְּחָדָא, אֲתַעֲבִידוּ
כְּלָהוּ רְתִיכָא חָדָא, לְאֲשִׁרָאָה עֲלֵיָּיהוּ שְׁכִינְתָא,
וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלָהוּ לְבַתֵּר אֲרַבְעָה סְמִיכִין לְאֲתַעֲטְרָא
בְּהוּ, וְשְׁכִינְתָא אֲסַתְמִיךְ עֲלֵיָּיהוּ, בְּכָל אִינּוֹן קִשְׁרִין
עֲלֵאִין.

מִחֻשְׁבָּה אֲפִיק רַעוּתָא, (רַעוּתָא אֲפִיק בְּלֵא) רַעוּתָא דְנִפְיָק
מְגוֹ מִחֻשְׁבָּה, אֲפִיק קָלָא דְאֲשַׁתְּמַע, וְהַהוּא
קָלָא דְאֲשַׁתְּמַע, סְלִיק לְקִשְׁרָא קִשְׁרִין מִתַּתָּא לְעִילָא,
הֵיכְלִין תַּתָּאִין בְּעֵלְאִין. קָלָא דְאִיהוּ קִשְׁרִין קִשְׁרִין
וּמִשִּׁיף בְּרֻכָּאן מְעִילָא לְתַתָּא בְּלַחֲיִשׁוֹ, סְמִיךְ אֵלִין
אֲרַבְעָה סְמִיכִין: מִחֻשְׁבָּה. וְרַעוּתָא. קָלָא. וּמְלָה.
סְמִיכוֹ בְּסִיּוּמָא דְקִשְׁוּרָא, אֲתֵר דְכָלָא אֲתַקְשֵׁר בִּיָּה
כְּחָדָא, וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלָהוּ חָד.

זְכָאָה אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּקִשֵּׁר קִשְׁרִין דְמֵאֲרִיָּה, וְסְמִיךְ
סְמִיכִין כְּדָקָא יְאוּת, וְאֲתַפְּוֵן בְּכָל הַנִּי מְלִין
דְקֵאמְרֵן. זְכָאָה אִיהוּ בְּהֵאִי עֲלָמָא, וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי.

בְּרֻכּוֹת מִמַּעַלָּה לְמַטָּה בְּלַחֲשׁ, תּוֹמֵךְ אֶת אֲרֻבָּעַת הַתּוֹמְכִים הַלְלוּ: מִחֻשְׁבָּה וְרִצּוֹן, קוֹל וְדְבוּר.
סִמְךָ בְּסִיּוּם הַקִּשֵּׁר, הַמְקוּם שֶׁהַכֵּל נִקְשֵׁר בּוֹ כְּפֶאֱדָה, וְכָלם נַעֲשִׂים אֶחָד.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁקוֹשֵׁר קִשְׁרֵי רְבוּנוֹ, וְסוֹמֵךְ סְמִיכוֹת כְּרְאוּי, וּמִתְפַּוֵּן בְּכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׁאֲמַרְנוּ.

אשריו בעולם הזה ובעולם הבא. עד כאן נתקנו ההיכלות שבבד הקדשה.

רבי שמעון פתח ואמר, (הושע ו) והמה פאדם עברו ברית שם בגדו בי. מי יגלה עפר מעיניך, אדם הראשון, שהקדוש ברוך הוא צוה אותו מצוה אחת ולא יכלת לעמד בה, משום שהתפתית על דברים רעים, שהסית אותך אותו הנחש הרע, שכתוב (בראשית א) והנחש היה ערום. ומשום כך התפתית אחריו וגרמת מיתה לעצמך ולכל אותם תולדות שיצאו ממך. בא וראה, שכל מי שמתפתה אחריו ויורד אליו לרגע אחד, יאבד אצלו.

בא וראה, דוד היה קיומו נעוץ במקור של מים נובעים, וכשנדחה לארץ אחרת וצערו אותו, ולפי צערו נדחה מהארץ הקדושה - אף על גב שירד מדרגתו לדרגה תחתונה עמד בקיומו, ולא נכנס לצד האחר ונשמר ממנו. מה כתוב? (שמואל א-ב) ואולם חי ה' וחי נפשך פי כפשע ביני ובין המות. שהרי ירד בדרגתו עד שהיה בו השעור הזה. ואשרי חלקו של מי שנשמר מאותו הצד הרע, ומכל דרגותיו של אותו הצד שנמצאים בעולם. שבמה צדדים ודרגות יש ליצר הרע: נחש עקלתון, שטן, מלאך המות, יצר הרע. והרי פרשוקה שאף על גב שנקרא בשמות הללו, יש לו שבועה שמות: שטן, טמא, שונא, אבן מכשול, ערל, רע, צפוני. אלו הם שבועה שמות כנגד שבע דרגות של ההיכלות שלו, שכלם מצד הטמאה כפי שאמרנו. כנגד שבועה השמות הללו, אותם שנקרא בהם גיהנם, המקום שבו נדונים הרשעים של העולם, ואלו הם: בור, שחת,

עד הכא אשתכללו היכלין בסטרא דקדושה. רבי שמעון פתח ואמר, (הושע ו) והמה פאדם עברו ברית שם בגדו בי. מאן יגלה עפר מעיניך אדם קדמאה, דקודשא בריך הוא פקיד לך פקודא חדא, ולא יכילת לקיימא בה. בגין דאתפתית על מלין בישין, דאסטי לך ההוא חויה בישא, דכתיב, (בראשית א) והנחש היה ערום. ובגין כך, אתפתית אבתריה, וגרמת מיתה לגרמך, ולכל אינון תולדין דנפקו מינה. תא חזי, דכל מאן דאתפתא אבתריה ונחית לגביה פרגעא חדא, יתאביד לגביה.

תא חזי, דוד הוה קיומא נעוץ במקורא דמיין נבעין, וכד אתדחיא לארעא אחרא, וצערין ליה, ולפום צעריה אתדחיא מארעא קדישא. אף על גב דנחית מדרגוי לדרגא תתאה, קם בקיומיה, ולא עאל לסטרא אחרא, ואסתמר מניה. מה כתיב (שמואל א כ) ואולם חי יי' וחי נפשך פי כפשע ביני ובין המות. דהא נחית בדרגוי, עד דהוה ביה האי שעורא. וזכאה חולקיה, מאן דאסתמר מההוא סטרא בישא, ומפל דרגין דההוא סטרא, דמשתפחי בעלמא.

דכמה סטריין ודרגין אית ליצר הרע: נחש עקלתון. שטן. מלאך (דף רס"ג ע"א) המות. יצר הרע. והא אוקמוה. דאף על גב דבשמקן אלין אקרי, שבע שמקן אינון ליה: שטן. טמא. שונא. אבן מכשול. ערל. רע. צפוני. אלין אינון שבע שמקן, לקבל שבע דרגין דהיכלין דיליה, דכלהו מסטרא מסאבא כדקאמרן. לקבל אלין שבועה שמקן, אינון דאקרי בהו גיהנם, אתר דאתדנו ביה חיביא דעלמא. ואלין אינון: בור. שחת.

דומה, טיט היָוֹן. שְׁאוּל. צִלְמֹת. אַרְץ תַּחֲתִית. כָּל אֵלִין שְׁבַעַה מְדוּרִין דְּגִיּהֲנָם, לְקַבֵּל אֵלִין שְׁבַע שְׁמֵהֶן, דְּאִית לִיה לִיצַר הָרַע. וְהָא אוֹקִימָנָא, דְכֻמָּה דְאִית דְּרַגִּין וְהִיכְלִין לְסִטְר קַדְשָׁה, הֲכִי נְמִי לְסִטְר מְסֻאָבָא. וְכֻלְהוּ מְשַׁתְּפְּחִי וְשִׁלְטִי בְּעֻלְמָא, בְּסִטְר (ס"א שְׁמֵאלָא) מְסֻאָבָא. שְׁבַעַה הִיכְלִין אֵינּוּן, דְּאֵינּוּן לְקַבֵּל שְׁבַעַה שְׁמֵהֶן, דְּאִקְרִי בְּהוּ גִיּהֲנָם (י"ד הַרַע). וְכֻלְהוּ קִיּוּמִי (לְאִסְמָאָה בִּישָׂא) לְדִיּוּנָא, וְלִסְאָבָא, לְאֵינּוּן חִיּוּבִי עֻלְמָא דְדַבְּקִי בְּהוּ, וְלֹא אִסְתְּמֶרְן אֶרְחִיּוּהוּ מִנִּיהּ, כַּד אֵינּוּן בְּהֵאֵי עֻלְמָא.

דְּהָא מָאן דְּאִתִּי לְאִתְּדַפְּאָה בְּהֵאֵי עֻלְמָא, בְּסִטְרָא דְדַכְּיָא, מְדַכְּאִין לִיה, בְּהֵהוּא אֶתְר דְּאִקְרִי רְזָא דְמַהִימְנוּתָא. דְכֻמָּה דְרַגִּין אֵינּוּן, וְכֻמָּה מְמָנֹן, דְכֻלְהוּ קִיּוּמִן לְקַרְבָּא לְבַנֵּי נְשָׂא לְפוּלְחָנִיה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלִדְכָפָּאָה לִיה. וּמָאן דְּאִתִּי לְאִסְתְּאָבָא, מְסֻאָבִין לִיה בְּהֵאֵי סִטְרָא אַחְרָא דְאִיהוּ מְסֻאָבָא. דְהָא כֻמָּה דְרַגִּין, וְכֻמָּה מְמָנֹן, כֻלְהוּ קִיּוּמִי לְסֻאָבָא לֹון לְבַנֵּי נְשָׂא.

מָאן דִּיקְרַב בְּהוּ, וְאִתִּי לְאִתְּמַשְׁכָּא בְּתֵר הֵהוּא סִטְרָא בִּישָׂא, עֲלִיה פְתִיב, (תהלים פט) מִי גִבֵר יַחֲיֶה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ וְגו'. מָאן אִיהוּ בֵר נֶשׂ דְּאִתְּבְרִי בְּעֻלְמָא דְלֹא יַחֲמִי מוֹתָא, הֵהוּא דְכָל עֻלְמָא אִתְּמַשְׁכָּאן אַבְתְּרִיה. דְהָא בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאִתִּי בֵר נֶשׂ לְמִיּהֵב חֲשַׁבְנָא קָמִי מְאֲרִיה, עַד לֹא יִפּוּק מִהֵאֵי עֻלְמָא, חָמִי לִיה, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וְאֵלִין שְׁבַעַה הִיכְלִין, דְּאֵינּוּן שְׁבַעַה מְדוּרִין לְגִיּהֲנָם. תְּרִיסֵר יַרְחִין אַקְרוּן, בְּגִין דְּהָא כֻמָּה דְאִית לְסִטְר מְהִימְנוּתָא תְּרִיסֵר יַרְחִין, דְּרַגִּין קְדִישִׁין, הֲכִי נְמִי אִית לְסִטְרָא אַחְרָא דְא תְּרִיסֵר יַרְחִין, דְּחִיּוּבִי

דומה, טיט היָוֹן, שְׁאוּל, צִלְמֹת, אַרְץ תַּחֲתִית. כָּל אֵלִין שְׁבַעַה מְדוּרִין דְּגִיּהֲנָם, לְקַבֵּל אֵלִין שְׁבַע שְׁמֵהֶן, דְּאִית לִיה לִיצַר הָרַע. וְהָא אוֹקִימָנָא, דְכֻמָּה דְאִית דְּרַגִּין וְהִיכְלִין לְסִטְר קַדְשָׁה, הֲכִי נְמִי לְסִטְר מְסֻאָבָא. וְכֻלְהוּ מְשַׁתְּפְּחִי וְשִׁלְטִי בְּעֻלְמָא, בְּסִטְר (ס"א שְׁמֵאלָא) מְסֻאָבָא. שְׁבַעַה הִיכְלִין אֵינּוּן, דְּאֵינּוּן לְקַבֵּל שְׁבַעַה שְׁמֵהֶן, דְּאִקְרִי בְּהוּ גִיּהֲנָם (י"ד הַרַע). וְכֻלְהוּ קִיּוּמִי (לְאִסְמָאָה בִּישָׂא) לְדִיּוּנָא, וְלִסְאָבָא, לְאֵינּוּן חִיּוּבִי עֻלְמָא דְדַבְּקִי בְּהוּ, וְלֹא אִסְתְּמֶרְן אֶרְחִיּוּהוּ מִנִּיהּ, כַּד אֵינּוּן בְּהֵאֵי עֻלְמָא.

דְּהָא מָאן דְּאִתִּי לְאִתְּדַפְּאָה בְּהֵאֵי עֻלְמָא, בְּסִטְרָא דְדַכְּיָא, מְדַכְּאִין לִיה, בְּהֵהוּא אֶתְר דְּאִקְרִי רְזָא דְמַהִימְנוּתָא. דְכֻמָּה דְרַגִּין אֵינּוּן, וְכֻמָּה מְמָנֹן, דְכֻלְהוּ קִיּוּמִן לְקַרְבָּא לְבַנֵּי נְשָׂא לְפוּלְחָנִיה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלִדְכָפָּאָה לִיה. וּמָאן דְּאִתִּי לְאִסְתְּאָבָא, מְסֻאָבִין לִיה בְּהֵאֵי סִטְרָא אַחְרָא דְאִיהוּ מְסֻאָבָא. דְהָא כֻמָּה דְרַגִּין, וְכֻמָּה מְמָנֹן, כֻלְהוּ קִיּוּמִי לְסֻאָבָא לֹון לְבַנֵּי נְשָׂא.

מָאן דִּיקְרַב בְּהוּ, וְאִתִּי לְאִתְּמַשְׁכָּא בְּתֵר הֵהוּא סִטְרָא בִּישָׂא, עֲלִיה פְתִיב, (תהלים פט) מִי גִבֵר יַחֲיֶה וְלֹא יִרְאֶה מוֹת וְלֹא יִרְאֶה מוֹת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ וְגו'. מָאן אִיהוּ בֵר נֶשׂ דְּאִתְּבְרִי בְּעֻלְמָא דְלֹא יַחֲמִי מוֹתָא, הֵהוּא דְכָל עֻלְמָא אִתְּמַשְׁכָּאן אַבְתְּרִיה. דְהָא בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאִתִּי בֵר נֶשׂ לְמִיּהֵב חֲשַׁבְנָא קָמִי מְאֲרִיה, עַד לֹא יִפּוּק מִהֵאֵי עֻלְמָא, חָמִי לִיה, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וְאֵלִין שְׁבַעַה הִיכְלִין, דְּאֵינּוּן שְׁבַעַה מְדוּרִין לְגִיּהֲנָם. תְּרִיסֵר יַרְחִין אַקְרוּן, בְּגִין דְּהָא כֻמָּה דְאִית לְסִטְר מְהִימְנוּתָא תְּרִיסֵר יַרְחִין, דְּרַגִּין קְדִישִׁין, הֲכִי נְמִי אִית לְסִטְרָא אַחְרָא דְא תְּרִיסֵר יַרְחִין, דְּחִיּוּבִי

חדשים שהרשעים נדונים בהם ונשמתם נדונית בהם. אשרי חלקם של הצדיקים שמונעים רגליהם מהם בעולם הזה ולא מתקרבים לשעריהם, כדי להנצל מהם באותו העולם.

ההיכל הראשון - ראשית הצד של היצר הרע. ההיכל הראשון הזה נקרא בור ריק מהכל. מי שבא להפנס בו, אין מי שאוחז בו. כלם דוחים אותו לפל שלא יקום. אין בו תמיכה לטוב.

בהיכל הזה עומד ממנה אחד ששמו דומה, וזהו שעומד למעלה ולמטה. זהו שאוחז בנשמה, כשנודחית מן ההיכל הקדוש, על ידי אותו ממנה טהריא"ל, וזהו שעומד על אותו השער של אותו צד הקדשה, ומשום כך עומד הדומה הזה לאחוז את הנשמה, וכמה שומרי החקים עמו.

ותחת הממנה הזה עומד ממנה אחר, שאֵלף ורכבות תחתיו, והממנה הזה נקרא פתו"ת. זהו שעומד לפתות בני אדם, וזהו ששורה עליו ומסית אותו להסתפל ולעזין במה שלא צריך, בכמה זנונים ובכמה נאופים. וכל אותם שעמו, כלם עומדים אצלו והולכים לפניו, ומכריחים אותו להסית עיניו, להסתפל במה שלא צריך.

וזהו (סרסרים שהוא) סרסור רע לכל אותן רעות, זהו שעומד על הקבר בזמן שנדון אותו הגוף ושוכר לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם כשהוא בעולם הזה, והם שלו.

ובמקום הזה נדונית הנשמה, עד שנכנסת למקום הזה שנקרא בור, וכמה נחשים ועקרבים יש בו

אתדנו בהו, ונשמתא דלהון אתדנת בהו. זכאה חולקיהון דצדיקייא, דאתמנען רגלייהו מנייהו בהאי עלמא, ולא מתקרבי לתרעיייהו, בגין לאשתזבא מנייהו בההוא עלמא.

היכלא קדמאה. שירותא דסטררא דיצר הרע. האי היכלא קדמאה, אקרי בור ריקא מפלא. מאן דאתי לאעלא ביה, לית מאן דאחיד ביה. פלהו דחייין ליה למנפל דלא יקום, לית ביה סמך לטב.

בהאי היכלא, קיימא חד ממנא, ודומה שמייה. והאי איהו קיימא לעילא ותתא. דא איהו אחיד בנשמתא, פד אתדחיא מהיכלא קדישא, על ידא דההוא ממנא טהריא"ל, והאי איהו קאים לגבי ההוא תרעא דההוא סטררא קדישא, ובגין כך קיימא האי דומה, לאחדא לה לנשמתא, וכמה גרדיני נימוסין בהדייה.

ותחות האי ממנא, קיימא חד ממנא אחרא, די אֵלף ורבבן תחותיה. והאי ממנא אקרי פתו"ת. דא הוא דאיהו קיימא לפתאה בני נשא. והאי איהו דשרי לגביה, ואסטי ליה, לאסתפלא ולעיינא במה דלא אצטרין בכמה זנונין ובכמה נאופין. וכל אינון דעמיה, פלהו קיימן לגביה, ואזלין קמיה, ואכריחן ליה לאסטאה עינוי, לאסתפלא במה דלא אצטרין.

והאי איהו (סרסרים דאיהו) סרסורא בישא, לכל אינון בישין, האי קאים על קברא בזמנא דאתדן ההוא גופא, ותבר ליה עינוי. בגין דאיהו רוח לון, פד איהו בהאי עלמא, ודיליה אינון.

ובהאי אתר אתדנת נשמתא, עד דעאלת להאי אתר דאקרי בור, וכמה נחשים ועקרבים אית ביה, דכלהו עקצי

שְׁכֶלֶם עוֹקְצִים אוֹתָהּ אֶת הַנְּשֻׁמָּה
הַזֶּה, וְאוֹחֲזִים בָּהּ וְדָנִים אוֹתָהּ.
לְפָנִים מִזֶּה יֵשׁ רוּחַ אַחַת אַחַת
טְמֵאָה, שֶׁהִיא עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל.
וְזוֹ עוֹמֶדֶת עַל כָּל הַהִיכָל הַזֶּה,
וְכֹלֶם נוֹסְעִים בְּשִׁבְלֵהּ, וְזֶה נִקְרָא
גַּמְגִּימ"א. זֶהוּ אָדָם כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה,
וְהוּא עוֹמֵד לְהִרְעֵ תְּמִיד, שֶׁהָרִי
כְּשֶׁנִּדְחִית תְּפִלַּת הָאָדָם וְלֹא זֹכָה
בָּהּ אוֹתוֹ אָדָם, הַרוּחַ הַזֶּה עוֹמֶדֶת
וְעוֹלָה וּמְשַׁתְּפֶת עִם רוּחַ טְמֵאָה
עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל, וּמְשֻׁטֵּינָה
לְמַעַלָּה, וּמְזַכְּרָה חֲטָאֵי הָאָדָם
לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסִימְנֵד
- (איוב א) וַיְבֹא ג"ם הַשֹּׁטָן
בְּתוֹכְכֶם, וְלֹא כְּתוּב וַיְבֹא הַשֹּׁטָן,
אֲלֵא גַם.

וּמִהֲרוּחַ הַרְעָה הַזֶּה תְּלוּיִים כְּמָה
שׁוֹמְרִים אַחֲרֵים שְׂמֻמִּים לְאַחַז
בְּדַבּוּר רַע, אוֹ דְבוּר מְטַנְּף
שְׂמוּצִיא אָדָם מִפִּי, וְאַחַר כֵּךְ
מוּצִיא דְבוּרִים קְדוּשִׁים. אוֹי לָהֶם
וְאוֹי לְחַיֵּיהֶם! אֵלּוּ הֵם בְּנֵי אָדָם
שְׂגוּרִים לְשׁוֹמְרִים הֵלְלוּ
הָאֲחֵרִים לְשֵׁלֵט וְלִפְגֵם אֶת
הַמְּקוֹם הַקְּדוֹשׁ. אוֹי לָהֶם בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְאוֹי לָהֶם לְעוֹלָם הַבָּא.
מִשׁוּם שֶׁאֵלּוּ הַרוּחֹת הַטְּמֵאוֹת
נוֹטְלוֹת אֶת הַדְּבוּר הַטְּמֵא,
וּכְשֶׁמוּצִיא אָדָם אַחַר כֵּךְ דְבוּר
קְדוּשׁ, אֵלּוּ הַרוּחֹת הַטְּמֵאוֹת
מְקַדְּמוֹת, וְנוֹטְלוֹת אוֹתוֹ הַדְּבוּר
הַטְּמֵא, וּמְטַמְּאוֹת אֶת אוֹתוֹ
הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ, וְהָאָדָם לֹא זֹכָה
בוֹ, וְכַבֵּיכּוֹל תִּשָּׁש כַח הַקְּדוּשָׁה.
וּמַעַל לְאֵלֶּה יֵשׁ מְמִנָּה אֶחָד
שֶׁשְׁמוֹ סְפִסְרִיט"א. וְכַמָּה שׁוֹמְרֵי
חֶק, וְזֶה מְמִנָּה עֲלֵיהֶם, הֵם
נוֹטְלִים אוֹתָם דְבוּרִים רָעִים, וְכַךְ
גַּם נוֹטְלִים כָּל אוֹתָם דְבוּרִים
שְׂזוּרִק אָדָם בִּידוֹ כְּשֶׁרָגַז שׁוֹרָה
עָלָיו. שֶׁהָרִי אֵז, הַמְּמִנָּה הַזֶּה
סְפִסְרִיט"א לֹקַח אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
שְׂזוּרִק אָדָם בְּרָגֹז, וְעוֹלָה וְאוֹמֵר:

לֵה לְהֵאִי (דף רס"ג ע"ב) נִשְׁמָתָא, וְאַחֲדֵי בָּהּ,
וְדִינִין לָהּ.

לָּגוּ מִן דָּא, אֵית חַד רוּחָא אַחְרָא מְסֻבָּא,
דְּאִיהוּ עֲלָאָה עַל כְּלָא. וְדָא קִיִּמָּא עַל כָּל
הִיכְלָא דָּא, וְכִלְהוּ נְטְלֵי בְּגִינָה, וְהֵאִי אַקְרִי
גַּמְגִּימ"א. הֵאִי הוּא סוּמְקָא כְּוֹרְדָּא, אִיהוּ
קָאִים לְאַבְאָשָׁא תְּדִיר, דְּהָא כַּד צְלוֹתָא דְּבַר
נֶשׁ אֲתַדְחִיא, וְלֹא זְכִי בָּהּ הֵהוּא בַר נֶשׁ, הֵאִי
רוּחָא קִיִּמָּא, וְסִלְקָא וְאַשְׁתַּתַּף בְּרוּחָא
מְסֻבָּא עֲלָאָה עַל כְּלָא, וְאַסְטִי לְעִילָא,
וְאַדְפִּיר חוּבוֹי דְּבַר נֶשׁ קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְסִימְנֵד (איוב א) וַיְבֹא ג"ם הַשֹּׁטָן בְּתוֹכְכֶם, וְלֹא
כְּתִיב וַיְבֹא הַשֹּׁטָן אֲלֵא גַם.

וּמִהֲאִי רוּחָא בִישָׁא, תְּלִיין כְּמָה גְרִדִּינִין
אַחְרָנִין, דְּאִינוּן מְמַנְן לְאַחְדָּא מְלָה
בִישָׁא, אוֹ מְלָה טְנוּפָא דְּאַפִּיק בַר נֶשׁ מְפוּמִּיהּ,
וּלְבַתֵּר אַפִּיק מְלִין קְדִישִׁין. וְוִי לֹזֵן, וְוִי
לְחַיֵּיהוּן, אֵלִין אִינוּן בְּנֵי נֶשׁא דְּגִרְמֵי לְאַלִּין
גְרִדִּינִין אַחְרָנִין לְשֵׁלְטָאָה, לְמַפְגֵם אֶתֵּר
קְדִישָׁא. וְוִי לֹזֵן בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וְוִי לֹזֵן לְעֵלְמָא
דְּאַתִּי. בְּגִין, דְּאַלִּין רוּחִין מְסֻבִּין, נְטְלִין הֵאִי
מְלָה מְסֻבָּא, וְכַד אַפִּיק בַר נֶשׁ לְבַתֵּר מְלָה
קְדִישָׁא, אַקְדִּימוּ אֵלִין רוּחֵי מְסֻבִּין וְנְטְלֵי
הֵהִיא מְלָה מְסֻבָּא, וּמְסֻבִּי לְהֵהִיא מְלָה
קְדִישָׁא, וְלֹא זְכִי בִיהּ בַר נֶשׁ, וְכַבֵּיכּוֹל תִּשָּׁש
חִילָא קְדִישָׁא.

וְעִילָא מְאַלִּין אֵית חַד מְמַנָּא סְפִסְרִיט"א
שְׂמִיָּה. וְכַמָּה גְרִדִּינֵי גִימוּסִין, וְהֵאִי
מְמַנָּא דְּעֲלִיָּהוּ, נְטְלֵי אִינוּן מְלִין בִישִׁין,
וְהֵכִי נְמִי נְטְלֵי כָּל אֵלִין מְלִין דְּזָרִיק בַר
נֶשׁ בִּידוֹי, כַּד רוּגְזָא שְׂרָיָא עֲלוּי, דְּהָא כְּדִין
הֵאִי מְמַנָּא סְפִסְרִיט"א נְקִיט הֵאִי מְלָה,
דְּזָרִיק בַר נֶשׁ בְּרוּגְזִיָּה, וְסִלְקָא וְאַמֵּר, דָּא

זה קרבנו של פלוני שהקריב לצד
שלו.

משום שכל צד של נחת הוא מצד
הימין ומצד האמונה, וכל צד
הרגז הוא מהצד האחר הרע, צד
הטמאה. ולכן מי שזרק מידו
דבר ברגז, כל אלו נוטלים את
אותו דבר שזרק ומעלים אותו
למעלה, ונקרב לאותו הצד,
ואומרים: זה (עבודת הקרבן) קרבנו
של פלוני.

והכרוז קורא בכל אותם רקיעים
ואומרים: אוי לפלוני שפטה אחר
אל זר ועבד לאל אחר. והכרוז
קורא פעם שניה ואומר: (הושע ז)
אוי להם פי נדדו ממנו וגו'. אשרי
האיש שנשמר מדרכיו ולא יפטה
ימינה ושמאלה, ולא יפל בתוף
באר עמקה שלא יוכל לעלות
ממנה.

ההיכל השני, ההיכל הזה הוא
חשוף יותר משהיכל הראשון. זה
נקרא שחת, כנגד השם שנקרא
טמא. משום שההיכל הראשון
נקרא בור, כנגד השם שנקרא
שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם
שנקרא טמא. בהיכל הזה קימים
שלושה פתחים לשלושה צדדים.
הפתח הראשון, בו עומד ממנה
אחד ששמו עסטירי"א. וכמה
אלפים ורבעות ממנים תחתיו,
וזהו שעומד על כל אלו
שמשחיתים דרכם לשפף זרע על
הארץ, או שמוציאים זרע שלא
כדרך, או לכל אלו שמזנים
בידיהם. אלו הם שלא רואים פני
שכינה כלל. אלא הממנה הזה
שצד הטמאה שאמרנו, יוצא
באותו זמן, וכמה הם אלפים
ורבעות, כלם מתפנסים על אותו
אדם, ומטמאים אותו בעולם
הזה. ואחר כך כשיוצאת נשמתו
מהעולם הזה, הממנה הזה וכל
אלה שעמו, מטמאים את נשמתו,

הוא קרבנא דפּלניא, דקריב לסטרא דילן.
בגין דכל סטרא דנייחא, איהו מסטרא
דימינא, ומסטרא דמהימנותא. וכל
סטרא דרוגזא, איהו מסטרא אחרא בישא,
סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי מן ידוי
מדי ברוגזא, כל אלין נטלין לה להאי מלה
דאזדריק, וסלקי לה לעילא, ואתקריב לההוא
סטרא, ואמרי דא (ס"א פולחנא דקרבנא) קרבנא
דפּלניא.

וכרוזא קארי בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי
לפּלניא דאסטי בתר אל זר, ופּלח
לאל אחר. וכרוזא קארי זמנא תננינא ואמר,
(הושע ז) אוי להם פי נדדו ממני וגו'. זכאה איהו
בר נש, דאסתמר מארחוי, ולא יסטי לימינא
ולשמאלא. ולא ינפול בגו בירא עמיקא, דלא
יכיל לסלקא מניה.

היבֵרֵא תננינא, היכלא דא, איהו חשוף יתיר
על היכלא קדמאה, האי אקרי שחת,
לקבל שמא דאקרי טמא. בגין דהיכלא
קדמאה אקרי בור, לקבל שמא דאקרי שטן.
והאי אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא.
בהיכלא דא קיימין תלת פתחין, לתלת סטרין.
פתחא קדמאה. ביה קיימא חד ממנא,
עסטירי"א שמייה. וכמה אלה ורבעין
ממנן תחותיה, והאי איהו קיימא על כל אינון
דמחבלי ארתייהו, לאושדא זרעא על ארעא.
או דמפקי זרעא, דלא כארחא. או לכל אינון
דמזנו בידייהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי
שכינתא כלל. אלא האי ממנא דבסטור
מסאבא דקאמרן, נפיק בההוא זמנא, וכמה
אינון אלה ורבעין, בלהו מתפנפי על ההוא בר
נש, ומסאבי ליה בהאי עלמא. ולבתר פד נפק
נשמתיה מניה מהאי עלמא, האי ממנא וכל

ואוחזים בה, (ונטמאת בהם) ומכניסים אותה להדון בהם. וא"ל נקראים שכבת זרע רותחת. שכל הפעמים הטמאים כלם עומדים על זה, משום שכלם עומדים ושורים על האדם בזמן שהרתיח את עצמו וחמם אותו בתשוקה הזו. ואז הם נוטלים את אותה הפאנה ואת אותו הזרע שנושף בארץ, ומחזיקים בו ונוטלים אותו, ומעלים אותו למעלה, וגורמים שהברית הזו תשתעבד לצד הטמאה.

הפתח השני, בו עומד ממנה אחר ששמו טסקיפ"ה, וזהו ממנה על כל אותם שמשחיתים דרפם, שלא שופכים זרע על הארץ, אלא ששופכים זרע בבהמות או באסורי תורה חמורים, באותן עריות - הממנה הזו וכמה אלפים ורבות שעמו, כלם עומדים עליו (לטמא אותו ולדון אותו) לדון אותו כמו שנתבאר באותם האחרים.

בא וראה, לממנה הזו יש כוס אחת בידו, ונקראת (ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו. וכל אותם הרוגי בית דין שנהרגו או נענשו על החטאים הללו, כלם נעקרים מהצדדים הטמאים הללו, ואין להם חלק בהם, ובכוס הזאת שנקראת כוס התרעלה, משום כוס אחרת ששתו בראשונה. וכל אותם שלא שתו אותה כוס של בית דין כדי להעקר מכוס התרעלה הזו, אחר כך כשיצאת נשמתו מן העולם הזה, הממנה הזו וכל אלו שעמו אוחזים בו, וזהו (עמוס ח) יום המר, ומרוה את הנשמה הזו מפמה דינים משנים אלה מאלה.

בהיבך הזו עומדת רוח אחת, שאלו ממנים פחתיה, וזהו ניאציריא"ל. מהרוח החזקה הזו

אינון דעמיה, מסאבין ליה לנשמתיה, ואחדין בה, (ואסתאבת בהו) ואעילו לה לאתדנא בהו.

וא"ל אקרון שכבת זרע רותחת. דכלהו רוגזין מסאבין קיימין פלהו על דא, בגין דכלהו קיימין ושראן עליה דבר נש, בההוא זמנא דארפתח גרמיה, וחמים ליה לתיאובתא דא. וכדין נטלין ליה לההוא תיאובתא. וההוא זרעא דאתושד בארעא. ואתתקפו ביה, ונטלי ליה. וסלקי ליה לעילא, וגרמו דברית דא דישתעבד בסטר מסאבא. (דף רס"ד ע"א).

פתחא תננינא, ביה קיימא ממנא אחרא, טסקיפ"ה שמיה, והאי איהו ממנא, על כל אינון דמחבלי ארתיהו, דלא אושדי זרעא על ארעא, אלא דאושדי זרעא בבעירי, או באיסורין חמורין דאורייתא, באינון עריות, האי ממנא וכמה אלה ורבבן דעמיה, פלהו קיימי עליה, (ס"א לסאבא ליה ולמיה ליה) לאתדנא ליה כמה דאתמר באינון אחרנין.

תא חזי, האי ממנא בידיה פסא חדא, ואקרי (ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו, וכל אינון קטולי בית דין, דאתקטלו, או אתענשו על חובין אלין, פלהו אתעקרו מאלין סטרין מסאבין, ולא אית לון חולקא בהון, ובהאי פסא דאקרי כוס התרעלה, בגין פסא אחרא דשתו בקדמיתא. וכל אינון דלא שתו ההוא כסא דבית דין, לאתעקרא מהאי כוס התרעלה, לבתר פד נפיק נשמתיה מהאי עלמא, האי ממנא וכל אינון דעמיה, אחידן ביה ודא הוא (עמוס ח) יום המר, ורני לה להאי נשמתא, מפמה דינין משניין אלין מאלין.

בהיבך דא, קיימא חד רוחא, דאלין ממנן תחותיה, ודא הוא ניאציריא"ל. מהאי רוחא תקיפא, נפקי תלת טיפין, מרירן,

יוצאות שלש טפות מרות
שנפלות לתוך כוס התרעלה הזו.
אחת נקראת חצ"ץ, ואחת נקראת
מר המות, ואחת נקראת קובע"ת.
(וכלם מתכנסים לבוס הוא אחר כך) ושלוש
הטפות הללו נופלות אחר כך
מהפוס הזאת (יוצאות שלש טפות)
באותה (שאותה) חרב שהורגת בני
אדם, כמו שבארנוה.

הפתח השלישי, בו עומד ממנה
אחד ששמו סנגדיא"ל, וזה ממנה
על כל אותם שמכניסים את ברית
הקדש הזו באשה אחרת, שהיא
מאותו הצד של אל נכר. וכל אלו
שמשחיתים דרכם בזה ומשקרים
באות ברית קדש, הממנה הזו
וכל אותם הממנים שעמו, כלם
מצירים בתוכם ציורים של אותם
נשים טמאות שנטמא בהן אותו
ברית קדש, וכלם רשומים לפניו
כשיוצא אדם מן העולם הזה,
ומטמאים אותו אחר כך לאותה
רוח.

ובהיכר הזה תלויים כל סודות
הכשפים להרג בני אדם טרם יגיע
זמנם, וכל הכשפים שצריכים בני
אדם, אותם שמכשפים
בכשפיהם להטמא בהם, כמו
שהיה בלעם מכשף בכשפיו,
ונטמא בהתחלה בטמאת זרע
רותחת ששפך בבהמות, ומשום
כך נדון בזה, באותה שכבת זרע
רותחת שאמרנו. ועל כן ההיכל
הזה נקרא שחת טמא.

ובהיכר הזה יש רוח אחרת
שממנה תחת אותה רוח
שלמעלה, וזו נקראת סרטני"א,
וכמה אלפים ורובות תחתיה.
וכלם עומדים על אותו הדבר
שיוצא עם הרוח של האדם
בחלום מתוך הצד הקדוש. הרוח
הטמאה וכל אותם השומרים
שעמה, כלם יוצאים ומתחברים
עם הדבר הזה, ויורדים בו

דנפלי בהאי פוס התרעלה. חד אקרי חצ"ץ.
וחד, אקרי מר המות וחד אקרי קובע"ת, (ר"א
וכלהו מתכנשי להאי כוס לבתר) ואלין תלת טיפין נפלו
לבתר מהאי כוס, (נפקין תלת טיפין) (ס"א בהתיא) דההיא
חרבא דקטלא בני נשא, כמה דאוקמוה.

פתחא תליתאה, ביה קיימא ממנא חד
סנגדיא"ל שמייה, והאי איהו ממנא,
על כל אינון דעיילי האי ברית קדישא,
באינתו אחרא, דאיהו מההוא סטרא דאל
נכר. וכל אינון דמחבלי ארמייהו בדא,
ומשקרי באת קיימא קדישא, האי ממנא, וכל
אינון ממנן דעמיה, פלהו מצייירי בגווייהו,
ציורין דאינון נשין מסאבין, דאסתאב בהו
ההוא קיימא קדישא, וכלהו אתרשימו קמיה,
פד נפיק בר נש מהאי עלמא, ומסאבי ליה
לבתר לההוא רוחא.

ובהיכרא דא, תליין כל רזי דחרשין, לקטלא
בני נשא עד לא ימטי זמנייהו,

וכלהו חרשין דאצטריכו בני נשא. אינון
דחרשי חרשייהו לאסתאבא בהו, כגון דהוה
בלעם, חרש בחרשוי, ואסתאב בקדמיתא
במסאבו דזרעא רותחת דאשדי בכעירי, ובגין
דא, ביה אתדן, בההוא שכבת זרע רותחת
דקאמרן. ועל דא, האי היכלא אקרי, שחת
טמא.

ובהאי היכלא, אית רוחא אחרא, די ממנא
תחות ההוא רוחא דלעילא, והאי
אקרי סרטני"א, וכמה אלף ורובן תחותיה.
וכלהו קיימי על ההיא מלה, דנפיק בהדי
רוחא דבר נש בחלמא, מגו סטרא קדישא.
האי רוחא מסאבא, וכל אינון גרדינין דעמיה,
פלהו נפקי ומתחבראן בההיא מלה, ונחתי
בה, ומתערבי בהדה, בגין לאכחשא לה

ומתעַרְבִים עִמּוֹ כְּדֵי לְהַכְחִישׁ
אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, וּמוֹדִיעִים לוֹ לְאָדָם
דְּבָרִים אַחֲרַיִם, דְּבָרִים כּוֹזְבִים,
עִם דְּבַר אֱמֶת.

שָׂבָךְ דָּרָךְ הַפֶּזֶב - שְׂאֵלְמֵלֵא לֹא
לוֹקַח דְּבַר אֱמֶת, לֹא יִכּוֹל לְסַדֵּר
אֶת פְּזָבוֹ. אֵף כֵּן אֵלֹהִים, כִּי
שְׂמַעוֹרְרִים בְּדְבָרֵי אֱמֶת
וּמְכַחֲשִׁים אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, מוֹדִיעִים
לוֹ דְּבַר אֱמֶת כְּדֵי לְהַעֲמִיד אֶת
פְּזָבוֹ. אַחַר כֵּן מִתְפַּשְׁטִים כָּל
אוֹתָם (אוֹתוֹ הַדְּבַר מִתְפַּשֵּׁט בְּאוֹתָם)
הַתַּחֲתוֹנִים שְׁלֵמֻטָּה שְׂאִין לָהֶם
קִיּוֹם, וְלֹא מִתְקַיְמִים, וּמוֹדִיעִים
דְּבָרִים בְּעוֹלָם לְכַמְּה צְדָדִים (כָּל
אֵלֹהִים שְׁלֵמֻטָּה בְּדַרְגּוֹת שְׂמִתְפַּרְדּוֹת לְחוּץ לְכַמְּה
צְדָדִים) וְלְכַמְּה מִיָּנִים.

מִהַיְבֵלָה הִזָּה יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת
שְׂמִתְהַפְכוֹת לַפְעָמִים לַגְּבָרִים
וְלַפְעָמִים לַנְּשִׁים, וְאֵלֹהִים הוֹלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם בְּאֵוִיר,
וְצוֹחֲקִים עִם אַנְשִׁים בְּתוֹךְ
הַחֲלוּם, וְנִרְאִים לַגְּבָרִים כְּמוֹ
נְשִׁים יְפוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם,
וְנוֹטְלִים אֶת תְּשׁוּקַת הָאָדָם. אֵף
כֵּן לַנְּשִׁים הֵם נִרְאִים כְּגְבָרִים,
וְאֵלֹהִים נִקְרְאוֹת רָעָה וְנִגְעָה, כְּמוֹ
שְׂנֵאָמֶר (תְּהִלִּים צא) לֹא תִאֲנֶה אֵלֶיךָ
רָעָה וְנִגְעָה לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ.

וְאֵלֹהִים נִקְרְאוֹת רוּחוֹת תַּחֲתוֹנוֹת
לְמֻטָּה, שְׂיִצְאוֹת מִתּוֹךְ שְׁלֵהֶבֶת
הָאֵשׁ. שְׂכַשְׁנוֹסְעוֹת הַרוּחוֹת הִלְלוּ
שְׁלֵמֻעֵלָה שְׂבִתוֹךְ הַהֵיכָל הִזָּה,
יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי שְׁלֵהֶבוֹת אֵשׁ, וְאֵלֹהִים
טְסוֹת בְּעוֹלָם, וְאֵלֹהִים נַעֲשׂוּ שְׁתֵּי
רוּחוֹת כְּפִי שְׂאֵמֶרְנוּ, וְהַכֵּל בְּצַד
הַטְּמֵאָה הִזָּה. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים
שְׂנִמְנָעִים מִהַצְּדִיקִים הִלְלוּ
וְנִשְׁמְרִים מֵהֶם, וְעַל זֶה כָּתוּב,
(משלי ז) לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגוֹ'.
הַהֵיכָל הַשְּׁלִישִׁי. הַהֵיכָל הִזָּה הוּא
הֵיכָל אֶפֶל וְחִשׁוּף, וְאִין בּוֹ אוֹר
כָּלֵל, וְהוּא אֶפֶל יוֹתֵר
בְּהֵיכָל הִזָּה קִיָּמִים אַרְבָּעָה פְּתָחִים.

מִנִּיהַ, וְאוֹדְעִין לִיהַ לְפָר נֶשׁ מְלִין אַחֲרַיִן,
מִלִּין כְּדִיבִין, בְּמִלָּה דְקָשׁוּט.

דְּכַךְ אַרְחוּי דְכְדִיבָא, דְאֵלְמֵלֵא לֹא נְטִיל מְלָה
דְקָשׁוּט, לֹא יִכּוֹל לְתַקְנָא כְדִיבוּי. אוּף
הָכָא אֵלִין, כִּיּוֹן דְמִתְעַרְבִי בְּמִלֵי קָשׁוּט,
וּמְכַחֲשִׁי לִוֵן מִנִּיהַ, מוֹדְעִי לִיהַ מְלָה דְקָשׁוּט,
בְּגִין לְקַיְימָא כְדִיבוּי. לְבַתָּר מִתְפַּשְׁטִי כָל
אִינוֹן (ס"א מִתְפַּשְׁטָא הַחַיָּא מְלָה, בְּאִינוֹן)
תַּתְּאִי לְתַתָּא, דְלִית לִוֵן קִיּוֹמָא. וְלֹא מִתְקַיְימִי, וְאוֹדְעִי מִלִּין
בְּעֵלְמָא, לְכַמְּה סְטָרִין (ר"א וְכָל הַנִּי אִינוֹן לְתַתָּא בְּדַרְגּוֹת
דְּמִתְפַּרְשָׁאן לְכַר לְכַמְּה סְטָרִין) לְכַמְּה זַיְינִין.

מִהַיְבֵלָה דָא, נְפַקִין תְּרִין רוּחִין, דְמִתְהַפְּכָאן,
לְזַמְנִין גּוּבְרִין, לְזַמְנִין נְשִׁין, וְאֵלִין
אֲזִלִין וְשִׁטְאן בְּעֵלְמָא בְּאֵוִירָא, וְחִיּוּכָאן בְּכַנִּי
נְשָׂא כְּגוֹ חֲלָמָא, וְאַתְחַזּוֹן לִוֵן לְגּוּבְרִין, כְּנְשִׁין
שְׂפִירָן בְּחִיּוֹ דְחֲלָמָא, וְנְטִילֵי תִיאּוּבְתָא דְבַר
נֶשׁ. אוּף הָכִי לַנְּשִׁין, אַתְחַזּוֹן כְּגּוּבְרִין, וְאֵלִין
אֲקָרוּן רָעָה וְנִגְעָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תְּהִלִּים צא) לֹא
תִאֲוִנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגְעָה לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ.

וְאֵלִין אֲקָרוּן רוּחֵי תַתְּאִי לְתַתָּא. דְנִפְקִי מִגּוֹ
שְׁלֵהוּבָא דְאֵשָׁא. דְכַד נְטִלִין אֵלִין
רוּחִין דְלְעִילָא, דִּי כְּגוֹ הֵיכְלָא דָא, נְפַקוּ תְרִי
שְׁלֵהוּבֵי דְאֵשָׁא, וְאֵלִין טְסָאן בְּעֵלְמָא,
וְאַתְעַבִּידוּ אֵלִין תְּרִין רוּחִין בְּדָקָא אֲמָרָן,
וְכָלֵא בְּסְטָרָא דָא מְסַבָּא. זְפִאִין אִינוֹן
צְדִיקֵיָא דְאַתְמַנְעִין מִסְטָרִין אֵלִין וְאַסְתְּמָרוּ
מִנִּיהוּ. וְעַל (דף רס"ד ע"ב) דָא כְּתִיב, (משלי ז)

לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגוֹ'.
הֵיכְלָא תְלִיתָא. הֵיכְלָא דָא, אִיהוּ הֵיכְלָא
דְאֶפֶל וְחִשִּׁיף, וְלִית בֵּיהַ נְהוּרָא כָּלֵל,
וְאִיהוּ אֶפֶל יִתִּיר מִן קְדָמָי. וְהֵאֵי אִיהוּ
דְאֶקְרִי דוּמָ"ה, לְקַבֵּל שְׂמָא דְאֶקְרִי שׁוּנָ"א.
מִהַרְשׁוּנִים. וְזֵהוּ שְׂנַקְרָא דוּמָ"ה, כְּנִגְדַּד הַשֵּׁם שְׂנַקְרָא שׁוּנָ"א.

בְּהִיכָלָא דָא קַיימַי אַרְבַּע פְּתַחִין, חַד קַיימַא לְסִטְרָא דָא, וְחַד לְסִטְרָא דָא, וְכֵן לְאַרְבַּע סְטְרִין.

חַד מְמַנָּא קַיימַא עַל הַאי פְּתַחַא קַדְמָאָה, וְהַאי מְמַנָּא קַיימַא בְּהַהוּא תְּקִיפּוּ דְרוּגְזָא דְעַלְמָא. פִּד דִּינָא שְׂרִיא בְּעַלְמָא, הַאי מְמַנָּא דְשְׂרִי בְּהַאי פְּתַחַא, נְטִיל זַיינִין, וְאַנַּח לֹוֹן לְאַיִנוֹן תְּרַעִין דְּבִי כְּנִישְׁתָּא (דְּכַנֵּי נִשְׂא), וְהַאי אַקְרִי סְקַפּוֹרְטִי"א וְדָא הוּא כְּשִׁלּוֹנָא דְעַלְמָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (מְשַׁלֵּי ד) דְּרָךְ רְשָׁעִים כְּאַפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִכְשָׁלוּ, (הַאי מְמַנָּא קַיימַא עַל פְּרִשְׁתָּא אַרְחִין לְמַחְמִי) בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּאִיהוּ שְׁלִיט, וְשְׂרִיא דִּינָא בְּעַלְמָא, אִיהוּ קַיימַא לְמַחְמִי בְּמֵאן דְּאַזִּיל יַחֲדָאִי בְּשׁוּקָא, וְאִי הוּא אַעֲרַע בְּהַדִּיהַ, יְכִיל לְנַזְקָא לִיהַ, וְלֹא תִרַע מִזְלִיהַ.

פְּתַחַא תְּנַיִנָּא, בִּיהַ קַיימַא חַד מְמַנָּא אַחֲרִינָא, וְדָא אִיהוּ קַיימַא לְנִטְלָא פְּתַקִּין דְּדִינָא, וְדָא אִיהוּ סְנַגְדִּיא"ל. וְתַחֲוֹת יְדִיהַ, כְּמָה גַרְדִּינִי נְמוּסִין, דְּשִׁלְטָאן, דְּקַיימִין לְקַבְּלָא אִינוֹן פְּתַקִּין דְּדִינָא, וְהַאי קַיימַא עַל פְּתַחַא דָּא.

וְכַד נְטִיל פְּתַקָא דְּדִינָא, הַאי קַיימַא עַל פְּתַחַא דָּא, וְנַחֲתִית לְתַתָּא, לְאַיִנוֹן פְּתַחִין חֲשׁוּכָאן דְּלְתַתָּא. חַד לְהַהוּא דְּאַקְרִי שְׁחַת. וְחַד לְהַהוּא דְּאַקְרִי בּוּר, דְּאַיִנוֹן לְתַתָּא. וְתַמָּן, כְּמָה אֶלְף, וְכְמָה רַבָּן, מְמַנָּן דְּשִׁלְטִי בְּעַלְמָא לְמַעַבְדִּי דִּינָא, וְאַשְׁתְּלִים דִּינָא בְּהַהוּא פְּתַקָא.

פְּתַחַא תְּלִיתָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא, אִית מְמַנָּא אַחֲרָא, אַנְגְּרִיו"ן שְׁמִיהַ וְדָא אִיהוּ קַיימַא, עַל כָּל אִינוֹן מְרַעִין וּמְכַאוּבִין, וְחַלְחוּלִין וְאַשָׁא דְגַרְמִי. דְּהַא מַנִּיהַ נְפַקִי כְּמָה וְכְמָה אֶלְף וְרַבָּן דְּמְמַנָּן עַמִּיהַ, עַל כָּל אִינוֹן מְרַעִין וּמְכַאוּבִין כְּמָה דְּאַתְמַר.

אָחַד קַיִם בְּצַד זֶה, וְאָחַד בְּצַד זֶה, וְכֵן בְּאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים.

מְמַנָּה אָחַד עוֹמֵד עַל הַפְּתַח הַרְאִשׁוֹן הַזֶּה, וְהַמְמַנָּה הַזֶּה עוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַתְּקַף שֶׁל הַרְגֵזוֹ שֶׁל הָעוֹלָם. כְּשֶׁדִּין שׁוֹרֵה בְּעוֹלָם, הַמְמַנָּה הַזֶּה שְׁשׁוֹרֵה בְּפְתַח הַזֶּה נוֹטֵל כְּלֵי זִין וּמַנִּיחַ אוֹתָם בְּאוֹתָם שְׁעָרֵי בֵּית הַכְּנֻסֶת (שֶׁל בְּנֵי אֲדָם), וְזֶה נִקְרָא סְקַפּוֹרְטִי"א, וְזֶהוּ הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב, (שֵׁם ד) דְּרָךְ רְשָׁעִים כְּאַפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִכְשָׁלוּ. (הַמְמַנָּה הַזֶּה עוֹמֵד עַל פְּרִשְׁתָּא דְרָכִים לְרֵאוֹת) בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא שׁוֹלֵט וְהַדִּין שְׂרוּי בְּעוֹלָם, הוּא עוֹמֵד לְרֵאוֹת כְּמִי שֶׁהוֹלֵךְ יַחֲדָאִי בְּשׁוּק, וְאִם הוּא פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ, יְכוֹל לְהַזִּיק לוֹ וּלְהִרַע אֶת מְזִלוֹ.

הַפְּתַח הַשְּׁנַי, בּו עוֹמֵד מְמַנָּה אַחַר אָחַד, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְטַל פְּתַקִּי דִּין, וְזֶהוּ סְנַגְדִּיא"ל. וְתַחַת יְדוֹ כְּמוֹ שׁוֹמְרֵי חֻק שְׁשׁוֹלְטִים, שְׁעוֹמְדִים לְקַבֵּל אוֹתָם פְּתַקִּי הַדִּין, וְזֶה עוֹמֵד בְּפְתַח הַזֶּה. וְכַשְׁנוֹטֵר פְּתַקִּי שֶׁל דִּין, זֶה עוֹמֵד בְּפְתַח הַזֶּה, וְיוֹרֵד לְמַטָּה לְאוֹתָם הַפְּתַחִים הַחֲשׁוּכִים שֶׁלְמַטָּה. אָחַד לְאוֹתוֹ שְׁנַקְרָא שְׁחַת, וְאָחַד לְאוֹתוֹ שְׁנַקְרָא בּוּר, שֶׁהֵם לְמַטָּה, וְשֵׁם כְּמָה אֶלְף וְרַבְּבוֹת מְמַנִּים שְׁשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם לְעִשׂוֹת דִּין, וְנִשְׁלַם הַדִּין בְּאוֹתוֹ הַפְּתַקִּי.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בְּפְתַח הַזֶּה יֵשׁ מְמַנָּה אַחַר שְׁשֵׁמוֹ אַנְגְּרִיו"ן, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם מַחְלוֹת וּמְכַאוּבִים וְחַלְחוּלִים וְאִשׁ הַעֲצָמוֹת, שֶׁהָרִי מְמַנּוּ יוֹצְאִים כְּמָה וְכְמָה אֶלְף וְרַבְּבוֹת שְׁמַמְנִים עִמּוֹ עַל כָּל אוֹתָם מַחְלוֹת וּמְכַאוּבִים, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.

הַפְתַּח הַרְבִּיעִי. כִּאֵן הִיא רוּחַ אַחַת שְׁנֹבְרָאָה בְּמַעוֹט הַלְבָנָה, וְנִקְרָאת אֶסְפֶּרֶה. וְזֶה עוֹמֵד עַל הַרְיֵגַת הַתִּינֹקוֹת, וְזוֹ נִרְאִית לָהֶם וְצוֹחֶקֶת עִמָּהֶם עַד שֶׁהוֹרְגַת אוֹתָם, וְנִדְמִית לָהֶם כְּאִשָּׁה אִם הַתִּינֹק, וּמִיָּנִיקָה אוֹתָם וְצוֹחֶקֶת עִמָּהֶם, וְאוֹחֶזֶת אוֹתָם וְהוֹרְגַת אוֹתָם.

בְּאֲמֻצֵּי הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמֶדֶת רוּחַ אַחַת שְׁנֹבְרָאָה אֶגִּירִיסוּ"ן. זֶה הַתְּמַנָּה עַל כָּל אוֹתָם שְׁמַתִּים מִבֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים עַד עֶשְׂרִים שָׁנִים. זֶהוּ הַהוֹרֵג שְׁלֵהֶם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְזֶהוּ בְּחִבְרוֹת (בְּחִכְמָה) עִם אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ שְׁאַמְרֵנוּ, וְעוֹמֵד עִמּוֹ וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ. וְעַל כֵּן נִקְרָא מְלֶאכֶּה הַמְּנוֹת טוֹב מְאֹד, שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, וּבְאַרְנוֹ.

מִכָּאֵן מִתְּפַשְׁטוֹת וְיוֹצְאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת, א"ף וְחִמ"ה. וְאַלֶּה הַתְּמַנּוֹ עַל כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּמְעִים נְזִיפָה מִמֵּי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, וְהֵם בּוֹטְחִים בּוֹ וְלֹא חוֹשְׁשִׁים מִמֶּנּוּ. וְכֵן עַל כָּל אוֹתָם שְׁצוֹחֶקִים מִדְּבַרֵי תּוֹרָה אוֹ מִדְּבַרֵי חֻקִּים. מִהֶאֱפָ וְהַחֲמָה הִלְלוּ יוֹצְאִים כְּמָה אֲלֵפִים וְכְמָה רְכֻבוֹת, וְכֻלָּם יוֹצְאִים וְשׁוֹרִים עַל בְּנֵי אָדָם, אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה אוֹ מִשְׁתַּדְּלִים בְּדְבַרֵי מְצוּהָ וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ שֶׁל מְצוּהָ, כְּדֵי שִׁיתַּעֲצְבוּ וְלֹא יִשְׁמְחוּ בָּהּ. וּמִשְׁנֵי אֵלֶּה פָּחַד מִלִּשָׁה כְּשִׁחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּרַד מִהָהָר, שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

תַּחַת אֵלוֹ יֵשׁ רוּחַ אַחַת שְׁעוֹמֶדֶת עַל כָּל אוֹתָם בְּעֵלֵי לְשׁוֹן הָרֶעַ, שֶׁשְׁמִתְעוֹרְרִים אֲנָשִׁים בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ, אוֹ שְׁאוֹתוֹ אָדָם שְׁמִתְעוֹרֵר בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ, אִזּוֹ מִתְעוֹרֶרֶת הַרוּחַ הָרֶעַה הַזֶּה הִטְמָאָה שְׁלִמְעֵלָה

פְּתַחַּה וְכִיעָאָה, הִכָּא אִיהוּ חַד רוּחָא, דְּאַתְבָּרִי בְּפָגִימוֹ דְּסִיְהָרָא, וְאַקְרִי אֶסְפֶּרֶה"א. וְהֵאֵי קִיִּימָא עַל קְטוּלֵי דְרַבִּי, וְדָא אַתְחִזִּי לֹוֹן, וְחִיִּיךְ בְּהוֹן, עַד דְּקָטִיל לֹוֹן, וְאַדְמֵי לֹוֹן כְּאַתְתָּא אִמִּיה דְרַבִּי, וּמְנִיקָא לֹוֹן, וְחִיִּיכָא בְּהוּ, וְאַחִידַת לֹוֹן, וְקָטַלַת לֹוֹן.

בְּאֲמֻצֵּיָתָא דְהֵאֵי הִיכְלָא, קִיִּימָא חַד רוּחָא, דְאַקְרִי אֶגִּירִיסוּ"ן. הֵאֵי אַתְמַנָּא, עַל כָּל אֵינּוֹן דְּמִתִּין מִבְּרַתְלִיסַר שְׁנִין, עַד עֶשְׂרִין שְׁנִין. הֵאֵי אִיהוּ קְטוּלָא דְלֵהוֹן, כְּמָה דְאוּקִימַנָּא, וְדָא אִיהוּ בְּחִבְרוֹתָא (ר"א בְּחִכְמָה) דְּהֵהוּא נְחַשׁ כְּדִקְאֻמְרָן וְקִיִּימָא בְּהַדְיָה, וְאַזִּיל אֲבַתְרִיהּ. וְעַל דָּא אֶקְרִי מְלֶאכֶּה הַמְּנוֹת טוֹב מְאֹד, דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית א) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, וְאוּקִימַנָּא.

מִהֶכָּא מִתְּפַשְׁטִין וְנִפְקִין תְּרִין רוּחִין, א"ף וְחִמ"ה. וְאַלִּין אַתְמַנּוֹן, עַל כָּל אֵינּוֹן דְּשִׁמְעֵי נְזִיפָא מִמָּאן דְּלַעֲי בְּאוּרִיָּתָא, וְאַתְרַחֲצֵן בֵּיהּ, וְלֹא חִיִּישֵׁי עֲלֵיהּ. וְכֵן עַל כָּל אֵינּוֹן דְּחִיִּיכָאֵן מִמְּלֵי דְאוּרִיָּתָא, אוֹ מִמְּלֵי דְרַבִּנָּן.

מִאֵפָּה וְחֲמָה אֲלִין, נִפְקִין כְּמָה אֲלָפָה, וְכְמָה רְכֻבּוֹ, וְכֻלָּהוּ נִפְקֵי וְשִׁאֲרָן עֲלֵיהּוּ דְבְנֵי נְשָׂא, אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִיָּתָא, אוֹ דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּמִלֵּי דְמְצוּהָ, וְאַזִּיל בְּאַרְחָא דְמְצוּהָ. בְּגִין דִּיתַעֲצְבוּן, וְלֹא יַחֲדוּן בָּהּ. וּמִתְרִין אֲלִין דְּחִיל מִשָּׂה, כְּדֵ חָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְנַחֲתִית מִן טוֹרָא דְכְתִיב, (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

תַּחֲתוֹת אֲלִין, אִית רוּחָא חַדָּא, דְּקִיִּימָא עַל כָּל אֵינּוֹן מְאִרֵי דְלִישְׁנָא בִישָׂא, דְּכַד מִתְעַרֵי בְנֵי נְשָׂא בְּלִישְׁנָא בִישָׂא, אוֹ הֵהוּא בַר נֵשׁ דְּאַתְעַרֵי בְּלִישְׁנָא בִישָׂא, כְּדִין אַתְעַר הֵאֵי רוּחָא בִישָׂא מְסֻאָבָא

שנקראת סכסיכ"א. והיא שורה על אותה התעוררות של לשון הרע שהתחילו בה בני אדם, והוא נכנס למעלה, וגורם באותה התעוררות של לשון הרע מות וחרב והרג בעולם. או לאותם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין שומרים פיהם ולשונם, ולא חוששים על כף, ולא יודעים שהרי בהתעוררות שלמטה תלויה ההתעוררות שלמעלה, בין לטוב בין לרע.

בא וראה, כשהתעוררות לשון הרע הזו מתעוררת למטה, אזי הנחש העקלתון הזה מעלה את קשקשיו ומצמיד אותם בעצלה, ומתעורר מראשו עד רגליו. וכשקשקשיו עולים ומתעוררים, אזי כל הגוף מתעורר. קשקשיו, אלו הם כל אותם שומרי החקים שבחוצץ.

וכב"ם מתעוררים ואוחזים באותו דבר רע, ומעוררים אצל אותו נחש בריח (ישעיה כו). אזי כל הגוף הרע מתעורר מראשו ועד רגליו בכל ההיכלות הללו שאמרנו, וכל אותם קשקשים שבאותו עור יורדים למטה, ואותו עור מתפשט ממנו ויורד למטה. והגוף עולה, ומתעורר להיות מלשין למעלה. בא וראה, אף על גב שזמן קבוע הוא לכל הנחשים של העולם לפשט את עורם, אינם מתפשטים אלא בזמן שמתעוררים בלשון הרע למטה, ואז מתעורר אותו הריח (הנחש) הרע למעלה, ופושט את עורו ואת קשקשיו ממנו. זה עולה וזה יורד. וקשה עליו אותה הפשטת הקשקשים מעורו מהכל. מה הטעם? משום שנפרד מזווגו. שאלמלא היה הכל בחבור אחד, לא יכלו העולמות לסבל אותם, והכל משום ההתעוררות של לשון הרע שלמטה.

דלעילא, דאקרי סכסיכ"א. ואיהו שארי על ההוא אתערותא דלישנא בישא, דשארו ביה בני נשא, ואיהו עאל לעילא, וגרים בההוא אתערו דלישנא בישא, מותא וחרבא וקטולא בעלמא. (דף רס"ה ע"א) ווי לאינון דמתערי להאי סטרא בישא, ולא נטרי פומייהו ולישנהון, ולא חששי על דא, ולא ידעי דהא באתערו דלתתא, תליא אתערו דלעילא, בין לטב בין לביש.

הא חזי, פד האי אתערו דלישנא בישא אתער לתתא, פדין האי נחש עקלתון, סליק קשקשוי, ואוקים לון בסליקו, ואתער מרישא עד רגלוי. וכד קשקשוי סליקו ומתערי, פדין כל גופא אתער. קשקשוי, אלין אינון כל גרדיני נימוסין דלבר.

וכרהו מתערי ואחדין בההוא מלה בישא, ומתערי לגבי ההוא (ישעיה כו) נחש בריח, פדין כל גופא בישא, אתער מרישיה ועד רגלוי, בכל הגי היכלין דקאמרן. וכל אינון קשקשין בההוא גלדא, נחתין לתתא, וההוא גלדא אתפשט מניה ונחית לתתא. וגופא סליק, ואתער למהוי דלטורא לעילא.

הא חזי, אף על גב דזמנא קביעא איהו, לכל חויין דעלמא, לאתפשטא משכא דלהון, לא מתפשטי, אלא בזמנא דמתערי בלישנא בישא לתתא, וכדין אתער ההוא רוחא (נ"א חו"א) בישא לעילא, ופשט משפיה וקשקשוי מניה. דא סליק, ודא נחית, וקשיא עליה ההוא אתפשטותא דקשקשוי במשפיה מכלא. מאי טעמא. בגין דאתפרש מזווגיה. דאלמלא הוה כלא בחבורא חדא, לא יכלין עלמין למסבל לון, וכלא בגין אתערותא דלישנא בישא דלתתא.

וּכְשֶׁהִנְחִישִׁים שְׁלֹמֶטָה מִתַּפְשֻׁטוֹת
מֵאוֹתוֹ הַעֹר, אָזִי כָּל
אֶחָת וְאֶחָת נוֹחֶנֶת קוֹל, וּמְעוֹרֶרֶת
כַּמָּה נַחְשִׁים שְׁעוֹמְדוֹת בְּאוֹתוֹ
מִקּוֹם, שְׁנֹקְרָא בּוֹר, שְׁשָׁם קִימִים
כַּמָּה נַחְשִׁים. וְכֻלָּם מִלְּשִׁינִים
לְעוֹרֵר אֶת הַנְּחֹשׁ הַגָּדוֹל הַזֶּה
לְהִיּוֹת מִלְּשִׁין עַל הָעוֹלָם, וְהַכֵּל
מִשׁוּם הַהֲתַעֲרָרוֹת הַזֹּאת לְשׁוֹן
הָרַע, כְּשֶׁקִּמְמַת הַתַּעֲרָרוֹת שְׁלוֹ
לְמֶטָה.

כְּמוֹ כֵּן מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, כַּמָּה
הֵם שְׁנֹקְרָאִים לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ,
שְׁמַתְחַבְּרִים וּמְעִירִים הַתַּעֲרָרוֹת
לְאוֹתוֹ מִקּוֹם שְׁנֹקְרָא לְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מֵאוֹתוֹ קֹדֶשׁ
שְׁלֹמֶעֱלָה. וְכַמָּה קִדְשׁוֹת
וְקִדּוּשִׁים מִתַּעֲרָרִים מִכָּל
הַצְּדִידִים. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל
הַצְּדִיקִים, אוֹתָם שְׁגוֹרְמִים לְעוֹרֵר
קִדְשׁוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, קִדְשָׁה
שְׁלֹמֶעֱלָה וְקִדְשָׁה שְׁלֹמֶטָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב, (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים.
וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם - אֱלֹהֵי מִים רֵאשׁוֹנִים.
וְהֵם נִקְרָאִים מִים עֲלִיוֹנִים.
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים - אֱלֹהֵי הַמַּיִם
הַתַּחְתּוֹנִים, וְנִקְרָאוּ מִים
אֲחֵרוֹנִים. וּמְזוֹן בְּאֻמְצַע, בֵּין מִים
רֵאשׁוֹנִים לְמִים אֲחֵרוֹנִים. וְעַל זֶה
מְזוֹן אֵינוּ בְּמִים אֲחֵרוֹנִים, אֲלָא
בְּמִים רֵאשׁוֹנִים. מִים הָרֵאשׁוֹנִים
מִמַּעְלָה, שֶׁהַמְּזוֹן תְּלוּי בּוֹ, וְלֹא
בְּמִים אֲחֵרוֹנִים. וְהַסּוּד נִתָּן
לְקִדּוּשִׁים עֲלִיוֹנִים. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַחִיבֹר הַרְבִּיעִי. הַחִיבֹל הַזֶּה הוּא
נִקְרָא חוֹב"ה. וְזֶהוּ (תהלים מ) טִיט
הַיִּין, כְּנֶגֶד שֵׁם אַחַר שְׁנֹקְרָא אֲבָן
מִכְשׁוֹל, וְהַכֵּל אֶחָד. הוּא חוֹב"ה,
מִשׁוּם שְׁשָׁם קִימִים כָּל חֲטָאֵי
הָעוֹלָם, הַכְּרַעַת הַחֲטָאִים.

מִשׁוּם שֶׁכָּאֲשֶׁר חוֹטְאִים בְּנֵי אָדָם,
כָּל אֱלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים לֹקְחִים אוֹתָם וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהִיכַל הַזֶּה שְׁנֹקְרָא חוֹבָה. וְכָל

וְכָר חוֹיִין דִּלְתַּתָּא מִתַּפְשֻׁטֵי מַהֲהוּא מְשָׁכָא,
כְּדִין כָּל חַד וְחַד יְהִיב קָלָא, וְאַתְעָר
לְכַמָּה חוֹיִין דְּקִימֵי בַּהֲהוּא אַתָּר, דְּאַקְרִי בּוֹר,
דְּתַמָּן כַּמָּה נַחְשִׁין קִימִין. וְכֻלְהוּ דִּלְטוֹרִין,
לְאַתְעָרָא לְהֵאִי חוֹיָא רַבָּא, לְמַהוּי דִּלְטוֹרָא עַל
עֲלָמָא. וְכֻלָּא בְּגִין הֵאִי אַתְעָרוּ דְּלִישְׁנָא בִישָׂא,
כַּד קִימָא אַתְעָרוּתָא דִּילִיָּה לְתַתָּא.

בְּגוֹזְנָא דָא, מָאן דְּלַעֲי בְּאוֹרֵייתָא, כַּמָּה אֵינּוֹן
דְּאַקְרוּן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, דְּמַתְחַבְּרִין
וְאַתְעָרִי אַתְעָרוּתָא, לְהֵהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי לְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מַהֲהוּא קֹדֶשׁ דְּלַעֲיָלָא. וְכַמָּה
קְדוּשׁוֹת וְקִדּוּשִׁין מִתַּעֲרִין מִכָּל סְטָרִין. זְכָאָה
חוּלְקִיָּהוֹן דְּצִדִיקֵי, אֵינּוֹן דְּגִרְמֵי לְאַתְעָרָא
קְדוּשִׁין לַעֲיָלָא וּלְתַתָּא, קְדוּשָׁה דְּלַעֲיָלָא
וְקְדוּשָׁה דְּלְתַתָּא.

וְעַל דָּא כְּתוּב, (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים. וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם: אֱלֹהֵי מִים
רֵאשׁוֹנִים. וְאֵינּוֹן אַתְקָרוּן מִיִּין עֲלָאִין. וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים: אֱלִיִּין מִיִּין תַּתָּאִין, וְאַקְרוּן מִים
אֲחֵרוֹנִים. וּמְזוֹן בְּאֻמְצַע, בֵּין מִים רֵאשׁוֹנִים
לְמִים אֲחֵרוֹנִים. וְעַל דָּא מְזוֹן, לָאוּ אִיהוּ בְּמִים
אֲחֵרוֹנִים, אֲלָא בְּמִים רֵאשׁוֹנִים. מִים רֵאשׁוֹנִים
מַעֲיָלָא דְּמְזוֹנָא תְּלִיא בֵּיהּ. וְלֹא בְּמִים
אֲחֵרוֹנִים. וְרָזָא לְקִדְשֵׁי עֲלִיוֹנִין אַתְיָהִיב.
זְכָאָה חוּלְקִיָּהוֹן בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי.
הִיבְרָא רְבִיעָאָה. הִיבְרָא דָא, אִיהוּ דְּאַקְרִי
חוֹב"ה. וְדָא אִיהוּ (תהלים מ) טִיט הַיִּין,
לְקַבֵּל שְׁמָא אַחְרָא דְּאַקְרִי אֲבָן מִכְשׁוֹל, וְכֻלָּא
חַד. אִיהוּ חוֹב"ה, בְּגִין דְּתַמָּן קִימֵי כָּל חוֹבֵי
דְּעֲלָמָא, אַכְרַעוּתָא דְּחוֹבִין.

בְּגִין דְּכַד חָבָאן בְּנֵי נָשָׂא, כָּל אֵינּוֹן גְּרִדִּינֵי
נִימוּסִין, נְטָלִין אֵינּוֹן חוֹבִין, וּמְנַחֵי לוֹן
כָּל אֱלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים לֹקְחִים אוֹתָם וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהִיכַל הַזֶּה שְׁנֹקְרָא חוֹבָה. וְכָל

זכיות העולם, כל המלאכים הקדושים שממנים על זכיות העולם, כלם נוטלים את אותן הזכיות, ומעמידים אותן בהיכל הרביעי שנקרא זכות, ושם עומדות זכיות בני אדם, והחטאים עומדים בהיכל אחר שנקרא חובה. ונשקלים פאחד ביום של ראש השנה, פי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ואחר שהכריעו הזכיות או החובות לצד זה או לצד זה, כף מנצח.

ועל זה, ביום של ראש השנה, כשמתעוררים שני הצדדים הללו, זכות וחובה, ובהם תלויים חיים ומות - אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים. משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום, זה בצד זה וזה בצד זה. אם זוכה אותו אדם ונצחו אותן זכיות, הרי נכתב אותו אדם לחיים, משום שאחזו בו הצד הקדוש הזה שנקרא זכות, והחיים אחזו בו, ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב אותו אדם לחיים (ונכתב שהוא של).

ואם נצחו החטאים - הצד האחר השמא הזה, שנקרא חובה ומות, אחזו בו ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב שהוא שלו. וזהו ששנינו, שהרי ביום הזה של ראש השנה נכתב אדם או לחיים או למיתה. אם נכתב בצד הקדשה - נכתב לחיים ומתקיים שם ונדבק בו. ואם נכתב בצד האחר - מתקיים בצד השמא ודבק בו, וזהו הן לחיים הן למות. ונמשך בצד הזה או בצד הזה כל זמן שהוא עומד בצד הזה של הקדשה, כל הקדושים וכל

בהאי היכלא דאקרי חובה. וכל זכין דעלמא, פלהו מלאכין קדישין דממנן על זכוון דעלמא, פלהו נטלי לאינון זכוון, ואוקמי לון בהיכלא רביעאה דאקרי זכות, ותמן קיימי זכוון דבני נשא. וחובין קיימי בהיכלא אחרא, דאקרי חובה. ואתקלו כחדא ביומא דראש השנה כי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ולבתר דאכרעו זכין, או חובין, לסטרא דא, או לסטרא דא, הכי נצח. ועל דא, ביומא דראש השנה, פד מתערין אלן תרין סטרין, זכות וחובה. ובהו תליין חיים ומות. אי זכין אכרעו, לסטרא דא דאקרי זכות, אכתוב פר נש בהווא סטרא דאקרי חיים. (דף רס"ה ע"ב).

בגין, דהני תרין סטרין קיימי בהווא יומא, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. אי זכי ההוא בר נש, ונצחין אינון זכין, הא אכתוב ההוא בר נש לחיים. בגין דאחיד ביה האי סטרא קדישא, דאקרי זכות, וחיים אחיד ביה, ואמר דא דילי הוא, ודידי הוה, וכדין אכתוב ההוא בר נש לחיים. (ס"א ואכתוב דאיהו דיליה).

ואי נצחן חובין, האי סטרא אחרא מסאבא, דאקרי חובה ומות, אחיד ביה, אמר האי דידי הוא, ודידי הוי, וכדין אכתוב דאיהו דיליה. ודא הוא דתנינן, דהא ביומא דא דראש השנה, אכתוב בר נש, או לחיים או למיתה. אי אכתוב בסטרא דקדושה, אכתוב לחיים, ואתקיים תמן, ואתדבק ביה. ואי אכתוב בסטרא אחרא, אתקיים בסטרא דמסאבותא, ודביק ביה, ודא הוא הן לחיים הן למות. ואתמשך בהאי סטרא או בהאי סטרא.

כל זמנא דאיהו קיימא בסטרא דא דקדושה, כל קדושין וכל זכין

הטְהִירוֹת נִדְבָקִים בּוֹ. יִקְרָא -
וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁוּב וְיִשְׁמַע
לוֹ. עָלָיו כְּתוּב (תהלים צא) יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ
וְאֶכְבְּדֶהוּ אַרְבָּע יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. וְכָל זְמַן שֶׁהוּא
עוֹמֵד בְּצַד הָאֲחֵר שֶׁל הַטְּמֵאָה,
כָּל טְמֵאָה וְכָל חֲטָא וְכָל הַרְעוֹת
נִדְבָקוֹת בּוֹ. יִקְרָא - וְאִין מִי
שֵׁיִשְׁמַע אוֹתוֹ, מְרַחֵק הוּא
מֵהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. עָלָיו כְּתוּב,
(שם קיט) רְחוֹק מְרַשְׁעִים יִשׁוּעָה,
וְכְתוּב (ישעיה א) גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלֵה
אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ.

הַחֵיכֶל הַזֶּה הוּא הַמְקוֹם שֶׁל כָּל
אוֹתָם שֶׁנִּקְרָאִים אֱלֹהִים אֲחֵרִים,
מִשׁוּם שֶׁמִּתְגַּלֵּים כָּאֵן. וְכָל אוֹתָם
שֶׁמִּפְתִּים אֵת בְּנֵי הָאָדָם
בַּתְּעִנוּגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, לְזִנוּת
וְלִהְתַּעֲנֵג בַּתְּעִנוּגוֹת שֶׁל נְאוּפִים
שֶׁל הָעוֹלָם, וּמוֹשָׁכִים אוֹתָם אַחַר
תְּעִנוּגֵי וְנְאוּפֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ
שֶׁאֲמַרְנוּ.

בַּחֵיכֶל הַזֶּה נִרְאִית רוּחַ אַחַת
שׁוֹלֶטֶת חֲזֹק, שֶׁהִיא עַל כָּלֵם, וְאִף
זֶה נִקְרָא כֶּף אֵל, כְּמוֹ הָאֲחֵר שֶׁבְּצַד
הַקְּדוּשָׁה. זֶהוּ אֵל נִכְ"ר, וְזֶהוּ
שֶׁמִּפְתָּה אֵת הָאָדָם שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה
אוֹ שֶׁעוֹמֵד בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ. הַרוּחַ
הַחֲזָקָה הַזֶּה מִפְתָּה אוֹתוֹ, וְחוֹשֵׁב
כְּמָה הַרְהוּרִים, וְאוֹמְרָת: מָה
אַתָּה עוֹמֵד כָּאֵן? טוֹב לָךְ לָלֶכֶת
בְּחִבְרַת אוֹתָם שְׂגֵאִים עַל בְּנֵי
אָדָם, וְהֵם הוֹלְכִים אַחַר נִשְׁיִם
יְפוֹת וּמִתְעַנְּגִים בַּתְּעִנוּגוֹת
הָעוֹלָם. כִּינּוּן שֶׁאָדָם מִתְפַּתֵּה
אַחֲרֶיהָ, אִזּוּ כֵּלֵן מְשׁוֹטְטוֹת
וְהוֹלְכוֹת וְנִמְשָׁכוֹת אַחֲרָיו.

וְכַמּוֹ הֵם אַחֲרִים שֶׁעוֹמְדִים
תַּחְתּוֹ, וְכָלֵם מְטַמְּאִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְטַמְּאִים אוֹתוֹ
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וְהֵם נִקְרָאִים צוּאָה
רוֹתַחַת, שֶׁכְּתוּב (ישעיה ל) צֹא תֹאמַר
לוֹ. אוֹתָן הַדְּרָגוֹת שֶׁקִּיְמוֹת לְטַמְּא תְּמִיד, וְהָרִי נִתְּבָר.

מִתְדַבְּקִין בִּיה. יִקְרָא וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיב
וְיִשְׁמַע לִיה, עָלֶיהָ כְּתִיב (תהלים צא) יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ
אַרְבָּע יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. וְכָל
זְמַנָּא דְאִיהוּ קִיִּימָא בְּסִטְרָא אַחְרָא דְמִסְאַבָּא,
כָּל מִסְאַבּוֹ, וְכָל חוּבָה, וְכָל בִּישׁוּן מִתְדַבְּקוֹן
בִּיה. יִקְרָא, וְלִית מָאן דִּישְׁמַע לִיה. מְרַחֵקָא
אִיהוּ מִקּוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, עָלֶיהָ כְּתִיב (תהלים קיט)
רְחוֹק מְרַשְׁעִים יִשׁוּעָה וְכְתִיב (ישעיה א) גַּם כִּי
תִרְבוּ תִפְלֵה אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ.

הַיְכָלָא דָּא, אִיהוּ אַתְר דְּכָל אֵינּוֹן דְּאֶקְרוּן
אֱלֹהִים אַחֲרִים, בְּגִין דְּאֵתְגַלִּיין הַכָּא.
וְכָל אֵינּוֹן דְּמִפְתּוֹ לְהוּ לְבַנֵּי נִשְׂא כְּעַנּוּגִין
דְּהָאֵי עַלְמָא, לְאִזְנָאָה לְאַתְעַנְּגָא כְּעַנּוּגֵי
נְאוּפִין דְּעַלְמָא, וּמִשְׁכֵּי לְהוּ בְּתֵר עַנּוּגִין
וְנְאוּפִין דְּהָאֵי עַלְמָא, כְּדִקְאֲמַרְן.

בְּהָאֵי הַיְכָלָא, אֵתְחַזִּי חַד רוּחָא שְׁלִיט תְּקִיפָא,
דְּאִיהוּ עַל כָּלְהוּ, וְדָא אֶקְרִי אוּף הַכֵּי
אַל, כְּגִוּוֹנָא דְאַחְרָא דְבְּסִטְרָא קְדוּשָׁה. הָאֵי אִיהוּ
(דברים לב) אֵל נִכְ"ר. וְדָא אִיהוּ דְמִפְתִּי לְבַר נִשְׂ
דְלַעֵי בְּאוּרִייתָא, אוֹ דְקָאִים בְּבֵי מְדַרְשָׁא. הָאֵי
רוּחָא תְּקִיפָא מִפְתִּי לִיה, וְחֲשִׁיב כְּמָה
הַרְהוּרִין, וְאֲמַר מָה אֵת קָאִים הַכָּא, טַב לָךְ
לְמִיְהוּ בְּחַבְרוֹת אֵינּוֹן דְּגָאוּ עַל בְּנֵי נִשְׂא,
וְאֵינּוֹן דְּאִזְלִין בְּתֵר נִשְׁיִן שְׁפִירָאן, וּמִתְעַנְּגֵי
כְּעַנּוּגֵי עַלְמָא. כִּינּוּן דְּבַר נִשְׂ אֵתְפְתִי אַבְתְּרִיה,
כְּדִין כְּלֵהוּ שְׁטִיין וְאִזְלֵי וְאַתְמַשְׁכָּאן אַבְתְּרִיה.
וְכַמּוֹ אֵינּוֹן אַחֲרֵנִין דְּקִיִּימִין תַּחְוִתִּיה, וְכָלְהוּ
מְסַאֲבֵי לִיה בְּהָאֵי עַלְמָא, וּמְסַאֲבֵי לִיה
כְּהוּא עַלְמָא. וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן צוּאָה רוֹתַחַת
דְּכְתִיב, (ישעיה ל) צֹא תֹאמַר לוֹ. אֵינּוֹן דְּרַגִּין
דְּקִיִּימִין לְסַאֲבָא תְּדִיר, וְהָא אֵתְמַר.

באמצע ההיכל הזה יש רוח אחרת שנקראת נגע. ומזו יוצאת רוח אחרת שנקראת נגע צרעת, והיא עומדת תמיד לטמא את כל אותם בעלי לשון הרע יותר על כל מה שמטמאים אותו. והנגע העליון הזה ממנה על כל אותם שלחנות של שבת, שפושטות שבת ולא ערכו את ענג השבת פראוי והם מבזים את ענג השבת, הנגע הזה נוטל אותם שלחנות שאינם בענג שבת כפי שאמרנו. וכשזה נוטל את אותם השלחנות, כל אותם שוחררי החקים שעומדים בו, כלם פותחים ואומרים: (תהלים ט) ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בכרחה ותרחק ממנו. וילבש וגו'. ינקש נושה לכל אשר לו וגו'. אל יהי לו משך חסד וגו'.

והרי בארנו, שבאותו ליל שבת, כשהשלחנות נתנו לאותו הצד הרע, אזי מתחזק אותו הצד הרע הטמא, ואותו אדם נמסר לאותו הצד. אוי לו שנקסר מאותו הצד הקדוש, צד האמונה, ונפקד בצד האחר הטמא. כמו כן בכל אותן סעודות של יום טוב.

כאן בהיכל הזה - בניים חיים ומזונות הם בהפך. ובאותו היכל האחר הקדוש לא עומדים שלשת אלה, והם תלויים למעלה, וכאן הם עומדים לרע. שכאשר (מגיעים בניו של אדם) מגיע אדם להיכל הזה, הרי שם עומדות החיות לכלות אותם. והרי שם בנים פשהם קטנים, מכאן יוצא, פדי להתמנות הקטגור עליהם. והרי שם עומדים המזונות להעבירם ממנו, והכל תלוי בחטא. ולכן נקרא ההיכל הזה חובה, כמו שנתבאר.

באמצעיותא דהאי היכלא, אית רוחא אחרא, דאקרי נגע. ומהאי נפקא רוחא אחרא דאקרי נגע צרעת. ואיהו קיימא תדיר, לסאבא לכל אינון מאריהון דלישנא בישא, יתיר על כל מה דמסאבין ליה. והאי נגע עלאה, איהו ממנא על כל אינון פתורי דשבתא, דכד עייל שבתא, ולא אתסדרו בענוגא דשבתא כדקא יאות, ואינון קא מבזי ענוגא דשבתא, האי נגע נטיל לאינון פתורי דלאו אינון בענוגא דשבתא פדקאמרן.

וכד האי נטיל לאינון פתורי, פל אינון גרדיני נימוסין דקיימי ביה, פלהו פתחי ואמרי, (תהלים ט) ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בכרחה ותרחק ממנו. וילבש קללה כמדו וגו'. ינקש נושה לכל אשר לו וגו'. אל יהי לו מושך חסד וגו'.

והא אוקימנא, בההוא ליליא דשבתא, פד פתורי אתייהיבו לההוא סטרא בישא, פדין אתתקף ההוא סטרא בישא, מסאבא, וההוא בר נש אתמסר לההוא סטרא. ווי ליה דאתגרע מההוא סטרא קדישא, סטרא דמהימנותא. ואתפקד בסטרא אחרא מסאבא. פגוונא דא בכל אינון סעודתי דיום טוב.

הכא בהאי היכלא, (דף רס"ו ע"א) בני חיי ומזוני בהפוכא איהו. ובההוא היכלא אחרא קדישא, לא קיימי תלת אליו, ותליין לעילא, והכא קיימין לביש. דכד (ס"א מסו בניו דבר נש) מטי בר נש להאי היכלא, הא תמן קיימין חיוון לשיצאה לון. והא תמן בנין פד אינון זעירין, מהכא נפקא, בגין לאתמנאה קטיגורא עליהו. והא תמן קיימין מזוני, לאעפרא לון מגיה. וכלא תליא בחובה. ועל דא אקרי האי היכלא חובה. כמה דאתמר.

וּמִכָּאן יוֹצֵאת רוּחַ טְמֵאָה אַחַת
שְׁנֵי קָרָת אֲרִירֵי"א, וְכִמָּה אֶלֶף
וּרְבָבוֹת עֶמֶה, וְכֻלָּם נִקְרָאִים
אוֹרְרֵי יוֹם, כְּמוֹ שְׁנֵי אָמֵר (איוב א)
יִקְבְּהוּ אֲרִירֵי יוֹם. וְהַרוּחַ הַזֶּה וְכָל
אֵלֶּה שְׁעֵמָה, כֻּלָּם קִימִים לְטַל
אוֹתוֹ דְּבוּר שְׁקָלֵל אָדָם אֶת עֲצָמוֹ
בְּרָגְזוֹ, וְאֵלּוֹ מְעִירִים אֶת הַנְּחֹשׁ
הַזֶּה שְׁנֵי קָרָא (ישעיה כז) לוֹיִתָּן נְחֹשׁ
עֲקֻלְתוֹן, כְּדֵי לְהִבִּיא וּלְעוֹרֵר
קִלְלוֹת עַל הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
יִקְבְּהוּ אֲרִירֵי יוֹם וְגו'.

וְאֵלּוֹ אוֹרְרֵי הַיּוֹם שׁוֹלְטִים עַל
רְגָעֵי וְשַׁעוֹת הַיּוֹם, וְנוֹטְלִים אוֹתָם
דְּבוּרִים שְׁקָלֵל אָדָם עַל עֲצָמוֹ, בֵּין
בְּרָגֵז בֵּין בְּשַׁבּוּעָה, וּבְאֹתוֹ דְּבוּר
מְעִירִים אֶת אוֹתוֹ נְחֹשׁ עֲקֻלְתוֹן
שְׁנֵי קָרָא לוֹיִתָּן, כְּדֵי לְהַעֲמִידוֹ
לְהַשְׁחִית אֶת הָעוֹלָם. וְלִכְּן קָלֵל
אִיּוֹב אֶת יוֹמוֹ בְּצַעֲרוֹ, וְלֹא אֶת
גּוֹפּוֹ, שְׁכַתוֹב (איוב א) וַיִּקְלֵל אֶת
יוֹמוֹ - בַּתַּחֲלָה, וְאַחַר כֵּן - יִקְבְּהוּ
אוֹרְרֵי יוֹם. הַרְחֵמֵן יִצְיַלְנוּ מֵהַצַּד
הַרְעַ וּמִתְקַפּוֹ וּמִכָּל דְּבַר רַע.

הַחֵיכֵל הַחֲמִישִׁי. הַחֵיכֵל הַזֶּה הוּא
הַיֵּכֶל שְׁנֵי קָרָא שְׁאוּ"ל, כְּנֶגֶד אוֹתוֹ
הַשֵּׁם שְׁנֵי קָרָא עָרֵל, וְהָרִי בְּאֲרָנוֹ
שְׁזָהוּ סוּד הָעָרְלָה. בְּהַיֵּכֶל הַזֶּה יֵשׁ
פֶּתַח אֶחָד וּמִמֶּנָּה אֶחָד עָלָיו, וְזֶהוּ
הַמִּמְנָה לְהַעִיר תְּמִיד קְטָרוֹג עַל
הָעוֹלָם, וְהַרוּחַ הַזֶּה נִקְרָאת
אִיב"ה, מִשּׁוּם שֶׁשְׁמוֹ שֶׁל הַפֶּתַח
הַזֶּה נִקְרָא אִיב"ה, וְסִימְנָךְ -
(בראשית א) וְאִיבָה אֲשִׁית בֵּינָךְ וּבֵין
הָאֲשֶׁה וְגו'.

בְּהַיֵּכֵל הַזֶּה עוֹמֶדֶת רוּחַ אַחַת
שְׁשׁוֹלְטַת עַל הַכֹּל, וְזֶה נִקְרָא
שׁוּד"ד, וְהוּא (ישעיה נט) שׁוּד וְשָׁבֵר.
וְזֶהוּ שׁוּדָד בְּהָרִים הַרְמִים, בְּתוֹךְ
סְלָעִים וְהָרִים. מִהַחֵיכֵל הַזֶּה
יוֹנְקִים כָּל אוֹתָם שׁוּדָדִים
וּמִשְׁמִידִים בְּמִקְוֹמוֹת חֲרָפָן.
וּמִכָּאן יוֹצֵאִים כָּל אוֹתָם שְׁהוֹרְגִים
בְּחַרְבוֹת וּבְרִמְחִים, וְהוֹלְכִים אַחַר

וּמִחָכָא נִפְקָא חַד רוּחָא מִסְּאַבָּא, דְּאֶקְרִי
אֲרִירֵי"א. וְכִמָּה אֶלֶף וּרְבָבָן עֶמֶיָה,
וְכִלְהוּ אֶקְרוּן אוֹרְרֵי יוֹם, כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר (איוב
א) יִקְבְּהוּ אוֹרְרֵי יוֹם. וְהָאִי רוּחָא וְכָל אֵינּוֹן
דְּעֶמֶיָה, כִּלְהוּ קִימֵי לְנִטְלָא הֵהִיא מְלָה דְּלִיִּט
בַּר נֶשׁ גְּרַמִּיָה בְּרוּגְזִיָה, וְאֵלִין מִתְעַרִי לְהָאִי
חַוִּיא, דְּאֶקְרִי (ישעיה כז) לוֹיִתָּן נְחֹשׁ עֲקֻלְתוֹן, בְּגִין
לְאַיִתְתָּאָה וּלְאַתְעָרָא לְוֹטִין עַל עֲלָמָא, הַדָּא
הוּא דְּכַתִּיב יִקְבְּהוּ אוֹרְרֵי יוֹם וְגו'.

וְאֵלִין אוֹרְרֵי יוֹם, שְׁלֵטִין עַל רְגָעֵי וְשַׁעֲתֵי
דְּיוֹמָא, וְנוֹטְלֵי אֵינּוֹן מִלִּין דְּלִיִּט בַּר
נֶשׁ גְּרַמִּיָה, בֵּין בְּרוּגְזָא, בֵּין בְּאוּמָאָה, וּבִהֵהִיא
מְלָה, מִתְעַרִי לְהָאִי נְחֹשׁ עֲקֻלְתוֹן, דְּאֶקְרִי
לוֹיִתָּן, בְּגִין לְקִימָא לִיהַ לְחַבְלָא לְעֲלָמָא. וְעַל
דָּא לִיִּט אִיּוֹב יוֹמִיָה בְּצַעֲרִיָה, וְלֹא גּוֹפִיָה.
דְּכַתִּיב (איוב א) וַיִּקְלֵל אֶת יוֹמוֹ בַּתַּחֲלָה, וּלְבַתֵּר
יִקְבְּהוּ אוֹרְרֵי יוֹם. רַחֲמֵנָא לִישְׁזָבָן מִסְטָרָא
בִּישָׂא, וּמִתּוֹקִפוּי. וּמִכָּל מְלָה בִּישָׂא.

הַיֵּכֵל חֲמִישָׁאָה. הַיֵּכֵל דָּא, אִיהוּ הַיֵּכֵל
דְּאֶקְרִי שְׁאוּ"ל, לְקַבֵּל הַהוּא שְׁמָא
דְּאֶקְרִי עָרֵל, וְהָאִי אוֹקִימָנָא דְּדָא אִיהוּ רְזָא
דְּעָרְלָה. בְּהָאִי הַיֵּכֵלָא, אִית חַד פֶּתַח, וְחַד
מִמְנָא עָלִיָה. וְדָא אִיהוּ מִמְנָא לְאַתְעָרָא תְּדִיר
קְטָרוֹגָא עַל עֲלָמָא, וְהָאִי רוּחָא אֶקְרִי אִיב"ה,
בְּגִין דְּשְׁמָא דְּהָאִי פֶתַח אִיב"ה שְׁמִיָה,
וְסִימְנֵיךְ (בראשית א) וְאִיבָה אֲשִׁית בֵּינָךְ וּבֵין
הָאֲשֶׁה וְגו'.

בְּהָאִי הַיֵּכֵלָא קִימָא חַד רוּחָא דְּשְׁלִיט עַל
כָּלָא, וְהָאִי אֶקְרִי שׁוּד"ד. וְאִיהוּ (שׁוּד)
(ישעיה נט) שׁוּד וְשָׁבֵר. וְדָא הוּא שׁוּדָד בְּטוֹרֵי
רְמָאִי, גּוֹ טְנָרִין וְטוֹרִין. מִהַיֵּכֵלָא דָּא יִנְקֵי כָּל
אֵינּוֹן מִשְׁדָּדֵי וּמִשְׁצֵי בְּחַרְבָּנִין. וּמִחָכָא נִפְקִין,
כָּל אֵינּוֹן דְּקִטְלֵי בְּסִיפִין וְרוּמְחִין, וְאַזְלִין

בְּתֵר לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשִׁיצָאָה כָּלְאָ.
לְהַשְׁמִיד הַכָּל.
(בראשית א)

מִזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחֲרֵת שְׁנֵקֵרֵאת שׁוּד. וְכַשְׁשׁוּלֵט הָרֶעֶב עַל הָעֵלֶם, הָרוּחַ הַזֶּה שְׁנֵקֵרֵאת שׁוּ"ד נִמְצָאת, וְרוּחַ אַחֲרֵת מִשְׁתַּתַּפֵּת עִמָּה, שְׁנֵקֵרֵאת כַּפְ"ן. וְאֵלּוּ הוֹלְכִים בְּעוֹלָם, וְנִמְצָאִים כַּנֶּגֶד בְּנֵי אָדָם. וְהֵינּוּ שְׂכָתוֹב (איוב ה) לְשׁוֹד וְלִכְפֹּן תִּשְׁחָק. וְאֵלּוּ עוֹשִׂים קְטָרוּג לְבָנֵי אָדָם וְשׁוֹדֵדִים אֶת הַכָּל. הָאֶחָד שְׁנֵקֵרֵאת שׁוּד. שְׂאֲחֵר שְׁהוֹלֵף לְתוֹף הָרִים רָמִים וְשׁוֹדֵד וּמְחַרֵּב וּמְשָׁמֵד הַכָּל, אֲזִי שָׁב וְשׁוֹדֵד בְּנֵי אָדָם, וּמִתִּים בְּחֻלְשָׁתוֹ. וְכַשְׁאֻכְלִים בְּנֵי אָדָם, לֹא שְׁבָעִים, מִשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן, מִי שֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם בְּנֵי אָדָם וְנוֹתֵן לָהֶם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת, כְּדָאִי הוּא לְדַחוֹת אֶת שְׁתֵּי הָרוּחוֹת הַחוּצָה שְׁלֹא יִשְׁלֹטוּ בְּעוֹלָם. וְכַשִּׁישְׂרָאֵל לֹא עוֹשִׂים חֶסֶד עִם בְּנֵי אָדָם, וְשְׂאָר הָעַמִּים עוֹשִׂים חֶסֶד בְּעוֹלָם, אֲזִי שְׁתֵּי הָרוּחוֹת הַלְלוּ, מִתְבַּשְׂמִים (לְשֹׂאֵר עַמִּים, וּמִתְחַזְּקִים וְכוּ') דְּבִרְיָהֶם וּמִתְחַזְּקִים עַל יִשְׂרָאֵל. מִשׁוּם שְׁהָרִי אֲזִי הַתְּחַזֵּק אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, וְיִשְׂרָאֵל נִכְנָעִים.

וְכַשִּׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֶסֶד, נִכְנָע אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר וְנִחְלַשׁ, וְצַד הַקְּדוּשָׁה מִתְחַזֵּק. וְכַשִּׁישְׂרָאֵל לֹא מְעוֹרְרִים חֶסֶד, אוֹתֵן שְׁתֵּי רוּחוֹת (מִתְבַּשְׂמוֹת. אַחַת הַתְּבַשְׂמָה לָהֶם לְשֹׂאֵר הָעַמִּים) וּמִתְהַפְּכוֹת כְּדִי לְהַכְרִיעַ אוֹתָם אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי אוֹתֵן הַבְּרֻכּוֹת שְׁיִוְרְדוֹת מִלְּמַעְלָה מִצַּד הַיָּמִין, יוֹנְקִים אוֹתָם שְׂאָר הָעַמִּים (עוֹמֵד לְאוֹתוֹ הַצַּד). וְזֶהוּ שְׂכָתוֹב, (שִׁיר א) שְׁמוּנֵי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים. אֵלּוּ שְׂאָר הָעַמִּים. כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי - אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל. מִשׁוּם עִם בְּנֵי אָדָם, וְיִשְׂרָאֵל מְרַחֲקִים

בְּתֵר לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשִׁיצָאָה כָּלְאָ.
מִהָאֵי נִפִּיק רוּחָא אַחֲרָא, וְאֶקְרִי שׁוּד. וְכַד שְׁלִיט כַּפְנָא עַל עֲלָמָא, הָאֵי רוּחָא דְאֶקְרִי שׁוּ"ד, אִיהוּ אֲשַׁתְּכַח. וְרוּחָא אַחֲרָא אֲשַׁתַּתַּף עִמָּיה, דְאֶקְרִי כַּפְ"ן. וְאֵלִין אֲזִלִּי בְּעֲלָמָא, וּמִשְׁתַּכַּחִי לְקַבֵּל בְּנֵי נָשָׂא, וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, (איוב ה) לְשׁוֹד וְלִכְפֹּן תִּשְׁחָק. וְאֵלִין עֲבַדִּין קְטָרוּגָא לְבָנֵי נָשָׂא, וּמְשַׁדְּדִי לְכָלְאָ. חַד דְאֶקְרִי שׁוּד, דְּבַתֵּר דְאֲזִיל בְּגוֹ טוּרִין רְמָאִין, וְשַׁדִּיד וְחַרִּיב וְשִׁצִי כָלְאָ. כְּדִין תָּב וְשַׁדֵּד לְבָנֵי נָשָׂא, וּמִתִּין בְּחוּלְשָׂא דִילֵיהּ. וְכַד אֶכְלִי בְּנֵי נָשָׂא, לֹא שְׁבָעִין, בְּגִין דְאִיהוּ שְׁלֵטָא בְּעֲלָמָא. וּבְהַהוּא זְמַנָּא, מָאן דְּעֵבִיד חֶסֶד עִם בְּנֵי נָשָׂא, וְיַהִיב לוֹן לְמִיכַל וְלְמִשְׁתִּי, כְּדָאִי אִיהוּ לְדַחֲיָא לוֹן לְאֵלִין תְּרִין רוּחִין לְבָר, דְלֹא שְׁלִטֵי בְּעֲלָמָא. וְכַד יִשְׂרָאֵל לֹא עֲבַדִּי חֶסֶד עִם בְּנֵי נָשָׂא, וְשְׂאָר עַמִּין עֲבַדִּי חֶסֶד בְּעֲלָמָא. כְּדִין אֵלִין תְּרִין רוּחִין מִתְבַּסְּמִין (ס"א לְשֹׂאֵר עַמִּין וּמִתְקַפִּי וְכוּ') מְלִייהוּ, וּמִתְקַפִּי עֲלֵייהוּ דִישְׂרָאֵל. בְּגִין דְהָא כְּדִין אֲתַקַּף הָהוּא סְטָרָא אַחֲרָא, וְיִשְׂרָאֵל אֲתַכְפִּיין.

וְכַד יִשְׂרָאֵל עֲבַדִּי חֶסֶד, אֲתַכְפִּיא הָהוּא סְטָרָא אַחֲרָא וְאֲתַחְלַשׁ, וְסְטָרָא דְקְדוּשָׁה אֲתַקַּף. וְכַד יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְעַרֵי בְּחֶסֶד, אֵינּוֹן תְּרִין רוּחִין (ד"א מִתְבַּסְּמִי, חַד אֲתַבְּסֵם לְהוּ לְשֹׂאֵר עַמִּין) וּמִתְהַפְּכֵי לְאֲכַפִּיָּא לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, וְכַדִּין אֵינּוֹן בְּרַכָּאן דְנִחְתִי מְלַעִילָא, מִסְטָר יְמִינָא, יְנַקִּי לוֹן שְׂאָר עַמִּין. (ד"א וְכַיִּמָּא לְהוּא סְטָרָא) וְהֵדָא הוּא דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) שְׁמוּנֵי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, אֵלִין שְׂאָר עַמִּין. כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי, אֵלִין יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְשְׂאָר עַמִּין מְשַׁכִּי לִיהּ בְּגוּוֹיֵיהוּ, בְּאֵינּוֹן חֶסֶדִים דְּעֵבַדִּין עִם בְּנֵי נָשָׂא. וְיִשְׂרָאֵל מְרַחֲקוֹן שְׂאָר הָעַמִּים מוֹשְׁכִים אוֹתָם לְתוֹכָם בְּאוֹתָם חֶסֶדִים שְׁעוֹשִׂים

אותם מתוכם, משום שלא משתדלים באותם חסדים כמו שאר העמים.

ותחת הרוחות הללו עומדים כל אותם שנקראו ערלה. זמורי ערלה, ענפי ערלה, וענפי ערלה. ומעליהם מונה אחד שנקרא גז"ר דיני"א. וזהו שעומד על כל אותם שלא שומרים שנות ערלת האילן, ועל כל אותם שמעפכים את הברית לבניהם. ולכן הנחש רצה להרג את בנו של משה עד שמלה אותו צפורה, שכתוב (שמות ד) ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה וגו'.

והרוח הזו מונה על אנשים שמשחיתים דרכיהם ולא חוששים לכבוד רבונם, לשמר את אות ברית הקדש, וזו מכניסה אותם לגיהנם לאותו מקום שנקרא שאל ואבדון, ונדון שם כמו שבארנו כאן.

לתוך אמצע ההיכל הזה עומדת רוח אחת, שעומדת ואורכת על דרכים ושבילים, לראות את כל אתם שעוברים על דברי התורה, כדי להכניס שנאה בין מעלה ומטה, משום שכל ההיכל הזה הוא איבה.

זה וכל אותם האחרים, כלם עומדים להראות פנים מאירות לבני אדם ולפתות אותם, כדי שייסטו מדרך האמת ולמשך אותם אחריהם, ואחר כך הם הורגים אותם, וימותו בשני עולמות, שכתוב (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

הרוח הזו נקראת אפריר"א. עפר של אפר. שלא עושה תולדות ופרות לעולמים, משום שזהו עפר של אפר. ואף על גב שנקרא עפר, אינו עפר קדוש שעושה מעפר שרפת החטאת. וזהו עפר

ליה מגווייהו, בגין דלא משתדלי באינון חסדים כשאר עמין.

ותחות אילין רוחין, קיימין כל אינון דאקרון ערלה. זמורי (דף רס"ו ע"ב) ערלה, ענפי ערלה. ועילא מנהון חד ממנא, דאקרי גזר דיני"א. והאי איהו קיימא על כל אינון דלא נטרי שני ערלה דאילנא. ועל כל אינון, דמעפכי את קיימא לברייהו. ועל דא, בעא חויא לקטלא לבריה דמשה. עד דגזרת ליה צפורה, דכתיב, ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה וגו'.

והאי רוחא, ממנא על בני נשא דמחבלי ארחייהו, ולא חיישי ליקרא דמאריהון, למיטר את קיימא קדישא. והאי אעיל לון לגיהנם, לההוא אתר דאקרי שאל ואבדון, ואתדן תמן, כמה דאוקימנא הכא.

בהאי היכלא לגו באמצעיתא, קיימא חד רוחא, דאיהו קיימא וכמין על אורחין ושבילין, למחמי לכל אינון דעברין על פתגמי אורייתא. כדי למיעל דבבו, בין תתא לעילא. בגין דכל האי היכלא איבה איהו.

האי וכל אינון אחרנין, פלהו קיימין לאחזאה אנפין נהירין לבני נשא, ולמפתי להו, בגין דיסטון מארח קשוט, ולאמשכא לון אבתרייהו, ולבתר אינון קטלי לון, וימותון בתרין עלמין. דכתיב, (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

האי רוחא, איהו אקרי אפריר"א. עפרא דקייטמא. דלא עביד תולדין ואיבין לעלמין, בגין דהאי איהו עפרא דקייטמא. ואף על גב דאקרי עפר, לאו איהו עפרא קדישא, דעביד איבין, ואקרי (איוב כח) עפרות פרות, ונקרא (איוב כח) עפרות זהב. אלא כמו שנאמר, (במדבר ט)

שֶׁרַפַּת הַחֲטָאִת. וְסִימָן זֶה בָּא
בְּשְׁנֵי צְדָדִים. אֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
כְּלוּל בַּחֲטָאִת הַזֶּה, הַסּוּר שֶׁל אוֹתוֹ
נִחַשׁ הַקָּשָׁה. וְאֶחָד, שֶׁכִּשְׁאָדָם
עוֹשֶׂה חֲטָאִת, הוּא מְחַזֵּק אֶת
הַעֵפֶר הַזֶּה וְשׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

וְזוֹהוּ הַכְּלוּל (במדבר ה) בְּמֵי הַמָּרִים
הַמְּאָרְרִים. וְלִכֵּן צָרִיף אוֹתוֹ
לְאִשָּׁה שֶׁסִּטְתָּה תַּחַת בַּעֲלָהּ
וְעָשְׂתָה מַעֲשֵׂה שֶׁל אִשָּׁת זְנוּנִים,
לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ מִים שֶׁכְּלוּלִים
בַּעֵפֶר, שֶׁהוּא מְקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן,
וְהַעֵפֶר הַזֶּה הוּא מְאוּתוֹ מְקוֹם
שֶׁנִּקְרָא קַרְקַע, וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא
קַרְקַע שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁכָּן. וְהַעֵפֶר
הַזֶּה הוּא מְאוּתוֹ קַרְקַע. וּמִשּׁוּם
כֶּף צָרִיף הַכֶּהֵן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הָאִשָּׁה הַזֹּאת כְּמוֹ כֵן. וְהַכֵּל הוּא
בְּרִמְזוֹ עֲלִיּוֹן.

אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְטַהֵר אוֹתָם
בְּמֵים טְהוּרִים עֲלִיּוֹנִים, שֶׁכְּתוּב
(יחזקאל לו) וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים
טְהוּרִים וּטְהַרְתֶּם. מִים טְהוּרִים
הָרִי אֲמַרְנוּ, בֵּין מֵים רְאוּשׁוֹנִים
לְמֵים אַחֲרוֹנִים. וְאֵף עַל גַּב שְׁהָרִי
בְּאֶרְנוּ, מִים רְאוּשׁוֹנִים מְצוּה - כֶּף
נִקְרָא, וּמֵים אַחֲרוֹנִים חוֹבָה - גַּם
כֶּף נִקְרָאוּ. וְהָרִי בְּאֶרְנוּ עַל שְׁנֵי
הַצְּדָדִים הַלְלוּ, הַצַּד הַזֶּה שֶׁל
קִדְשָׁה נִקְרָא מְצוּה, וְהַצַּד הַאֲחֵר
הַזֶּה נִקְרָא חוֹבָה. וּמִשּׁוּם כֶּף נָטַל
חֲלָקוֹ בְּאוֹתָם הַמֵּים, וְעַל זֶה
כְּתוּב, וְזַרְקָתִי עֲלֵיהֶם מִים
טְהוּרִים וּטְהַרְתֶּם.

הַחֵיכֶל הַשְּׁשִׁי הַהֵיכֵל הַזֶּה עוֹמֵד
לְמַעַלָּה עַל כָּל אוֹתָם שְׂאֵר
הַהֵיכָלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים. אַרְבַּעַת
פְּתָחִים יֵשׁ לְהֵיכֵל הַזֶּה. הָאֶחָד
נִקְרָא מוֹת, וְאֶחָד נִקְרָא רַע, וְאֶחָד
נִקְרָא צְלָמוֹת, וְאֶחָד נִקְרָא
אִפְ"ל. אֵלּוּ אַרְבַּעַת הַפְּתָחִים
עוֹמְדִים תָּמִיד לְהַרַע, וְאֵלּוּ הֵם
הַכְּלָל שֶׁל הַכֵּל.

זֶה. אֶלָּא כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (במדבר יט) מַעֲפֵר
שֶׁרַפַּת הַחֲטָאִת. וְדָא הוּא עֵפֶר שֶׁרַפַּת
הַחֲטָאִת, וְסִימָנָא דָא אֲתִיא בְּתַרִין סְטְרִין. חַד,
בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל בְּהַאי חֲטָאִת, רְזָא דְּהַהוּא
חֲוִיא תְּקִיפָא. וְחַד, דְּכִד בַּר נֶשׁ עָבִיד חֲטָאִת,
אִיהוּ אֲתִקִּיף לְהַאי עֵפֶר, וְשֶׁלֵּטָא בְּעֵלְמָא.

וְהַאי אִיהוּ כְּלִיל (במדבר ה) בְּמֵי הַמָּרִים הַמְּאָרְרִים,
וְעַל דָּא, אֲצִטְרִיף לְאַנְתוֹ דְּאַסְטִיאַת תַּחֲתוֹ
בַּעֲלָהּ, וְעַבְדַּת עוֹבְדָא דְּאִשָּׁת זְנוּנִים,
לְאַשְׁקָאָה לָהּ מִיָּא כְּלִילָן בַּעֲפֵרָא, דְּאִיהוּ
מְקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן. וְהַאי עֵפֶר אִיהוּ מִהַהוּא אֲתֵר
דְּאַקְרִי קַרְקַע וְהַהוּא אֲקְרִי קַרְקַע דְּהַהוּא
מִשְׁכָּן. וְהַאי עֵפֶר מִהַהוּא קַרְקַע אִיהוּ. וּבְגִין
כֶּף, אֲצִטְרִיף פְּהִנָּא לְאַשְׁקָאָה לְהַאי אֲתֵתָא,
כְּגוֹוֹנָא דָא. וְכֵלָא אִיהוּ בְּרִמְיָא עֲלָאָה.

וּבְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
מְדַפֵּי לוֹן בְּמִיִין דְּכִיִין עֲלֵאִין דְּכְתִיב
(יחזקאל לו) וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וּטְהַרְתֶּם.
מִים טְהוּרִים הֵא אֲמַרְן, בֵּין מֵים רְאוּשׁוֹנִים
לְמֵים אַחֲרוֹנִים. וְאֵף עַל גַּב דְּהָא אוֹקִימָנָא,
מִים רְאוּשׁוֹנִים מְצוּה, הֵכִי אֲתִקְרוּן. וּמֵים
אַחֲרוֹנִים חוֹבָה הֵכִי נְמִי אֲתִקְרוּן, וְהָא
אוֹקִימָנָא עַל תְּרִין סְטְרִין אֵלִין, דָּא סְטְרָא
דְּקִדְוִשָׁה אֲתִקְרִי מְצוּה. וְדָא סְטְרָא אֲתִרָא,
אֲתִקְרִי חוֹבָה. וּבְגִין כֶּף חוֹלְקִיהּ נָטַל בְּהַהוּא
מִיָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, וְזַרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים
טְהוּרִים וּטְהַרְתֶּם.

הַיִּבְלָא שְׁתִּיתָאָה. הַיִּבְלָא דָא, קִיִּימָא עֲלָאָה,
עַל כָּל אֵינּוֹן שְׂאֵר הַיִּבְלִין תַּתְּאִין.
אַרְבַּע פְּתָחִין, אִית לְהַיִּבְלָא דָא. חַד, אֲקְרִי
מוֹת. וְחַד, אֲקְרִי רַע. וְחַד, אֲקְרִי צְלָמוֹת.
וְחַד, אֲקְרִי אִפְ"ל. אֵלִין אַרְבַּע פְּתָחִין, קִיִּימִין
תְּדִיר לְאַבְאָשָׁא. אֵלִין אֵינּוֹן כְּלָלָא דְּכֵלָא.

כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּצַד הַקִּדְשָׁה בְּסוּד
הָאֹמֶנָה אַרְבַּעַת פְּתָחִים לְאַרְבַּעַת
צְדָדִים שְׁמֹתֵקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה,
וְכָל־מִטָּה כָּף גַּם לְמִטָּה כָּאֵן.
וְכִשְׁאַלְהָ נִקְשָׁרִים וּמִתְחַבְּרִים זֶה
עִם זֶה כְּאֶחָד בְּהִיכַל הַזֶּה, אֲזִי
נִקְרָא בֵּית חֶבֶר, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר,
(משלי כא) מֵאֲשֶׁת מַדְיָנִים וּבֵית
חֶבֶר. וְהִיכַל הַזֶּה עוֹמֵד תָּמִיד
לְהָרַע.

עַל הַהִיכַל הַזֶּה כְּתוּב, (שם כז)
וְנִעְתְּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא, מִשׁוֹם
שְׁכָאֵן עוֹמְדִים כָּל אוֹתָן נְשִׁיקוֹת
רַעוּת וְתַאֲוֹת רַעוּת, וְכָל עֵדוּנֵי
הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁבָאוֹתֵם
הָעֵדוּנִים מִתְגַּרֵּשׁ אָדָם מִהָעוֹלָם
הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבֹּא. וְעַל הַהִיכַל
הַזֶּה כְּתוּב, (שם ה) כִּי נִפְתָּה תִּסְפְּנָה
שְׁפֵתֵי זָרָה וְגו'.

בְּהִיכַל הַזֶּה עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת
שְׁמֵמָנָה עַל כָּל אֱלוֹ שְׁלֹמֹטָה,
וְהִיא כָּלֵל עַל כָּל שְׂאֵר הַרוּחוֹת.
הַהִיכַל הַזֶּה מִתְקַשֵּׁט בְּקִשׁוּטֵי יָפִי
עַל כָּל אוֹתָם הַהִיכָלוֹת. בְּהִיכַל
הַזֶּה נִלְפָּדִים רִגְלֵי הַטְּפָשִׁים. עַל
הַהִיכַל הַזֶּה כְּתוּב, (משלי ו) אַל
תַּחְמוֹד יָפִיָּה בְּלִבְכֶּךָ וְאֵל תִּקְחֶךָ
בְּעַפְעָפִיָּה.

בְּהִיכַל הַזֶּה תְּלוּיִים כָּל תַּאֲוֹת
הָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם עֲנוּגִים שֶׁל
הַטְּפָשִׁים חֲסָרֵי הַלֵּב, חֲסָרֵי
הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר, (שם ז) וְאֵרָא
בַּפְתָּאִים אֲבִינָה בְּכַנִּים נַעַר חֲסַר
לֵב עֹבֵר בְּשׁוֹק אֲצֵל פְּנֵי וְגו'.
בְּנִשְׁפָּף בְּעָרֵב יוֹם וְגו'. וְאֵז קִרְבוֹת
רִגְלָיו לְהִיכַל הַזֶּה, שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל
כָּל הַתַּחְתּוֹנִים. וְאֵז, (שם) וְהִנֵּה
אֲשֶׁה לְקִרְאָתוֹ שֵׁית זוֹנָה וּנְצַרְתָּ
לֵב. שֵׁית - זֶהוּ הַהִיכַל הַזֶּה שֶׁהוּא
שְׁשֵׁי לְכָל שְׂאֵר הַהִיכָלוֹת, וְכֵאֵן
עוֹמְדַת זוֹנָה לְפָתוֹת אֶת הַטְּפָשִׁים.

בְּמָה דְאִית בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, בְּרִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא, אַרְבַּע פְּתָחִין לְאַרְבַּע
סִטְרִין, דְמִתְקַשְׁרִין דָּא בְדָא, וְכִלְהוּ קְדִישִׁין.
הֲכִי נְמִי לְתַתָּא, הֲכָא. וְכַד אֲלִין מִתְקַשְׁרִין
וּמִתְחַבְּרִין דָּא עִם דָּא כְּחֻדָּא, בְּהִיכְלָא דָּא,
כְּדִין אֲקָרִי בֵּית חֶבֶר. כְּמָה דְאֵת אֲמַר, (משלי כא)
מֵאֲשֶׁת מַדְיָנִים וּבֵית חֶבֶר. וְהִיא הִיכְלָא,
קִיִּמָּא לְאַבְאָשָׁא תְדִיר.

עַל הַאִי הִיכְלָא כְּתִיב, (משלי כז) וְנִעְתְּרוֹת נְשִׁיקוֹת
שׁוֹנָא, בְּגִין דְהֲכָא קִיִּימָן, כָּל אִינוּן נְשִׁיקִין
בִּישִׁין, וְתִיאוּבְתִין בִּישִׁין, וְכָל עֵדוּנֵין דְגוּפָא
דְהִיא עֲלִמָּא, דִּי בְּאִינוּן עֵדוּנֵין אֶתְתַּרְךָ בֵּר נִשׁ
מִהִיא עֲלִמָּא, וּמִעֲלִמָּא דְאֵתִי. וְעַל הַאִי הִיכְלָא
כְּתִיב, (משלי ה) כִּי נִפְתָּה (דף רס"ז ע"א) תִּסְפְּנָה שְׁפֵתֵי
זָרָה וְגו'.

בְּהִיא הִיכְלָא, קִיִּימָא חַד רוּחָא, דְאִיהוּ מְמָנָא
עַל כָּל אֲלִין דְלְתַתָּא, וְאִיהוּ כָּלֵלָא עַל
כָּל שְׂאֵר רוּחִין. הַאִי הִיכְלָא, מִתְקַשֵּׁטָא
בְּקִשׁוּטֵי דְשְׁפִירוּ, עַל כָּל אִינוּן הִיכְלִין.
בְּהִיכְלָא דָּא, מִתְלַכְּדֵי רִגְלֵיהוּ דְטְפָשָׁאִי. עַל
הַאִי הִיכְלָא כְּתִיב, (משלי ו) אַל תַּחְמוֹד יָפִיָּה
בְּלִבְכֶּךָ וְאֵל תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפִיָּה.

בְּהִיא הִיכְלָא, תְּלִיין כָּל תִּיאוּבְתִין דְעֲלִמָּא.
וְכָל אִינוּן עֲנוּגִין דְטְפָשָׁאִי, חֲסָרֵי לְבָא,
חֲסָרֵי דַעְתָּא. כְּמָה דְאֵת אֲמַר (משלי ז) וְאֵרָא
בַּפְתָּאִים אֲבִינָה בְּכַנִּים נַעַר. חֲסַר לֵב. עוֹבֵר
בְּשׁוֹק אֲצֵל פְּנֵי וְגו'. בְּנִשְׁפָּף בְּעָרֵב יוֹם וְגו'.
וְכַדִּין אֶתְקָרִיבוּ רִגְלוֹי לְהַאִי הִיכְלָא, דְאִיהוּ
כָּלֵלָא דְכִלְהוּ תַתָּאִין. כְּדִין, (משלי ז) וְהִנֵּה אֲשֶׁה
לְקִרְאָתוֹ שֵׁית זוֹנָה וּנְצַוֶּרְתָּ לֵב. שֵׁית, דָּא אִיהוּ
הַאִי הִיכְלָא, דְאִיהוּ שְׁתִּיתָאִי לְכָל שְׂאֵר
הִיכְלִין. וְהֲכָא קִיִּימָא זוֹנָה, לְאַפְתָּאָה
לְטְפָשָׁאִין.

בְּהִיבְרָה הַזֶּה עוֹמְדָת וְאִינָה עוֹמְדָת. יוֹרְדָת וּמַפְתָּה, עוֹלָה וּמַשְׁטִינָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שם) בְּבֵיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ. פְּעַם בַּחוּץ פְּעַם בְּרַחוּבוֹת, כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה. וְאֶצֶל כָּל פְּנֵה תֵּאָרֵב - כְּשֶׁנוֹטְלָת אֶת הַנְּשָׁמָה.

מָה כְּתוּב? וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ. אֵלּוּ אוֹתָן נְשִׁיקוֹת לְטָמֵא וְלַהֲטָעוֹת בְּנֵי אָדָם אַחֲרֶיהָ, מִשּׁוּם שֶׁכָּאֵן הוּא מְקוּמָם שֶׁל כָּל אוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת הֶרְעוֹת, וּמִכָּל הַזְּנוּנִים הַזָּרִים שֶׁהֵם מְתוּקִים לְפִי שְׁעָה, אוֹי לְסוּפָם! כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שם ה) וְחֶלֶק מִשְׁמַן חֶפְהָ.

וְכַתוּב, וְאַחֲרֵיתֶיהָ מָרָה כְּלַעֲנָה. מָה זֶה מָרָה כְּלַעֲנָה? אֵלֶּא כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַתֵּה אַחֲרֶיהָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַגִּיעַ זְמַנּוֹ לְהִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הִיא עוֹמְדָת עַל הָאָדָם וּמַתְּלַבֶּשֶׁת לְפָנָיו בְּגָלִימָה שֶׁל גּוֹף שֶׁל אֵשׁ וְחָרֵב שְׁנוֹנָה בַּיָּדָה, וְשֵׁלֶשׁ טְפוֹת בָּהּ.

וּפְרָשׁוּהָ, וּבָהּ טְפָה אַחַת מֵאוֹתָן טְפוֹת שֶׁהִיא מָרָה, וּבְשִׁעָה שְׁמִטְלָה אוֹתָהּ לְפָנָיו שֶׁל אָדָם, הִיא נִכְנָסֶת לְמַעֲוִי, וְאֵז הַנְּשָׁמָה מִתְּבַלְבֶּלֶת, וְאוֹתָהּ טְפָה מְשׁוֹטְטֶת וְהוֹלֶכֶת בְּתוֹךְ הַגּוֹף וְעוֹקְרֶת אֶת הַנְּשָׁמָה מִמְקוּמָהּ, וְלֹא מִשְׁאִירָה לְנִשְׁמָה מְקוּם לְשִׁבְתָּהּ, וְהִיא מָרָה כְּלַעֲנָה, וְטוֹעֵם אוֹתָהּ הָאָדָם בְּמִרְיוֹת תְּמִירוֹת אוֹתָהּ מְתִיקוֹת שֶׁטַעֲמוֹ בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּשֶׁנִּמְשְׁכוּ אַחֲרֶיהָ. אַחַר כֵּן זוֹרְקֶת טְפָה אַחֲרָת, וְהַנְּשָׁמָה יוֹצֵאת וּמֵת הָאָדָם. וְאַחַר כֵּן זוֹרְקֶת טְפָה אַחֲרָת, וּפְגִיּוֹ מוֹרִיקוֹת, וּמְסַרִיחַ. מִשּׁוּם שֶׁהַנְּשָׁמָה קְדוּשָׁה, וּכְשֶׁשׁוֹלֵט עָלֶיהָ הַצַּד הָאֲחֵר הַזֶּה, עוֹקְרֶת מִלְּפָנָיו, וְלֹא מִתְּיָשְׁבִים בִּיחֵד.

מִשּׁוּם כֵּן, כְּמוֹ שְׁנֵדְבֵק בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת רַעוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵף כֵּן

בְּהֵאֵי הֵיכָלָא קַיִמָא וְלֹא קַיִמָא. נַחְתָּא וּמַפְתָּא, סִלְקָא וְאַסְטִיאַת. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (משלי ז) בְּבֵיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ. פְּעַם בַּחוּץ פְּעַם בְּרַחוּבוֹת, כַּד סִלְקָא לְעֵילָא. (משלי ז) וְאֶצֶל כָּל פְּנֵה תֵּאָרֵב. כַּד נָטִיל נְשָׁמָתָא.

מָה כְּתִיב, (משלי ז) וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ. אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן נְשִׁיקִין, לְסֵאבָא, וְלֹא טְעָאָה בְּנֵי נְשָׂא אַבְתָּרָה. בְּגִין דְהֶכָא, אִיהוּ אַתְר דְּכָל אֵינּוֹן נְשִׁיקִין בִּישִׁין, וּמִכָּל זְנוּנִים נוֹכְרָאִין, דְּאֵינּוֹן מְתִיקִין לְפּוּם שְׁעָתָא. וְוִי לְסוּפִיָּהּ, כְּמָה דְכָתִיב (משלי ז) וְחֶלֶק מִשְׁמַן חֶפְהָ.

וְכַתִּיב וְאַחֲרֵיתֶיהָ מָרָה כְּלַעֲנָה. מָאי מָרָה כְּלַעֲנָה. אֵלֶּא, כַּד בַּר נֶשׁ אַתְּפַתָּא אַבְתָּרָה בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּמִטָּא זְמַנִּיהָ לְאַסְתַּלְקָא מִהֵאֵי עֲלָמָא, אִיהִי קַיִמָא עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ, וְאַתְגְּלִימַת קַמִּיהָ בְּגָלִימָא דְּגוּפָא דְּאִשָּׁא וְחָרְבָא שִׁינָנָא בַּיָּדָה, וְתִלַּת טִיפִין בָּהּ.

וְאוֹקְמוּנָהּ, וּבָהּ טְפָה חֲדָא, מֵאֵינּוֹן טִיפִין דְּאִיהִי מְרִירָא, וּבְשִׁעָתָא דְּאֵטִיל לָהּ לְפּוּמִיהָ דְּבַר נֶשׁ, עָאל בְּמַעֲוִי. וְכַדִּין נְשָׁמָתָא אַתְבְּלַבְלָא, וְהִיא טִיפָה שְׁטִיָּא וְאֶזְלַת בְּגוֹ גּוּפָא, וְאַעְקֶרֶת לָהּ לְנִשְׁמָתָא מֵאַתְרָהּ, וְלֹא שְׂבִיק לָהּ לְנִשְׁמָתָא אַתְר לְמִיתְבּ, וְאִיהִי מָרָה כְּלַעֲנָה, וְאַטְעִים לָהּ בַּר נֶשׁ בְּמִרְיוֹ, חֶלְף הֵהוּא מְתִיקָא, דְּטַעֲמוֹ בָּהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא, כַּד אַתְמַשְׁכוּ בְּתָרָה, לְבַתְר אֲשֵׁי טְפָה אַחֲרָא, וְנִשְׁמָתָא נִפְקָאת, וּמִית בַּר נֶשׁ. וְלְבַתְר אֲשֵׁי טִיפָה אַחֲרָא, וִירוֹקִין אֲנַפּוּי, וְאַבְאִישׁ. בְּגִין דְּנִשְׁמָתָא הִיא קְדִישָׁא, וְכַד שְׁלֻטָא עָלֶיהָ דָּא סְטָרָא אַחֲרָא מְסֵאבָא, עֶקְרֶת מְקַמִּיהָ, וְלֹא אֲתִישְׁבָא כְּחֲדָא.

בְּגִין כֵּן, כְּמָה דְאַתְדַּבֵּק בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין בִּישִׁין בְּהֵאֵי עֲלָמָא, אוֹף הֵכִי נָמִי בְּהֵאֵי שְׁעָתָא.

גם בשעה הזו. שאם אדם נמשך אחריה בעולם הזה ועוזב את הצד הקדוש, אז הנשמה אינה חוזרת לאותו מקום קדוש. וכמו שנמשך אחריה בעולם הזה, כך גם שולטת על נשמתו, ואז הנשמה יוצאת כמו בחבלים, ופרשה. וכל זה משום שאותן נשיות שנושקות אותה בעולם הזה, שהן מתוקות, ואחר כך מרירות בשעה הזו. ועל כן, והחזיקה בו ונשקה לו, בעולם הזה, כמו שבארנו.

העוה פניה ותאמר לו. משום שבהיכל הזה עומדים כל הקטגורים, וכל השליחים הרעים שנמצאים אצל האדם וגורמים לו שיתפקן בתקונו ויסלסל בשערו ויתרחץ ויתפקן כדי שיסתכלו בו. כאן עומדת רוח אחת שנקראת סקטופ"ה, וזהו הממנה על כל תקון וסלסול של בני אדם.

לפנים ההיכל הזה עומד ממנה אחר, שהממנה האחר הזה מעורר את האדם אחר כך לעוררם, שהרי הוא מתקין גופו ומסלסל בשערו, שיטל בידו מראה אחת להסתכל בה, ומחזיקה בידו ומסתכל בה, ורואה את דמותו באותו מראה. וכזה מעורר את אותה הרוח לכח אחר, שנקרא עסירט"א, ומכאן יוצאים כל אותם שמראים לאנשים פזבים בחלומותיהם, וכל אותם שמראים דברים ולא מתקנים בהם, אלא לבלבל אותם.

ואחר כך, כשאותם אנשים נמשכים באותו מראה שנקרא מראה, אז כלם בגסות הרוח שלהם, והרוח הזו שנקראת עסירט"א, היא מעוררת לרוח אחת הממנה שהיא תחת ידה, ונכנסת לנקב שלמטה של כל

דאי בר נש אתמשך אבתרה בהאי עלמא, ושבק סטרא קדישא, כדין נשמתא לא אהדרת לההוא אתר קדישא. וכמה דאתמשך אבתרה בהאי עלמא, הכי נמי שלטא על נשמתיה, וכדין נשמתיה נפקת בפטורי, ואוקמוה. וכל דא, בגין אינון נשיקין דנשקא ליה בהאי עלמא, דאינון מתיקין. ולבתר, מירין ליה בהאי שעטא. ועל דא, והחזיקה בו ונשקה לו, בהאי עלמא, כמה דאוקימנא. העוה פניה ותאמר לו, (משלי ז) בגין דבהאי היכלא קיימין כל קטיגורין, וכל שליחאן בישין דמשפכחי לגבי דבר נש, ועבדי ליה דיתקן בתקונו, ויסלסל בשעריה, ויתסחי, ויתפקן בגין דיסתכלון ביה. הכא קיימא רוחא חדא, דאקרי סקטופ"ה. ודא הוא ממנא על כל תקונא וסלסולא דבני נשא. לכו דהאי היכלא, קיימא חד ממנא אתרא, דהאי ממנא אתרא, איהו אתער ליה לבר נש לבתר, לאתערא לון, דהא איהו מתקן גרמיה, ומסלסל בשעריה, דיטול בידיה חד מראה לאסתכלא ביה, ושוי ליה בידיה, ואסתכל ביה, וחקי דיוקניה בההוא חיזו. ובהאי אתער לההוא רוחא חילא אתרא. דאקרי עסירט"א, ומחא נפקי, כל אינון דאחזיו כדיבין לבני נשא בחלמייהו. וכל אינון דאחזין מלין ולא מתקיימי בהו, אלא לערבבא לון. (דף רס"ז ע"ב).

ולבתר, כד אינון בני נשא אתמשכאן בההוא חיזו, דאקרי מראה. כדין פלהו בגסותא דרוחא דילהון, והאי רוחא דאקרי עסירט"א, איהו אתער לחד רוחא ממנא דאיהו תחות ידה, ועאל בנוקבא דלתתא דכל נוקבין, וסליק מתמן חד רוחא אתרא, דאיהו

הנקבים, ומעלה משם רוח אחת אחרת שממנה עם אותה רוח שנקראת אסכר"ה, כפי שאמרנו. וזוהי לילי"ת, אם השדים.

וכשאותו אדם מעורר את הרוח האחרת שנקראת עסירט"א, אזי מתחברת עם אותו אדם, ונקשר עמה תמיד. ואז בכל ראש חדש וחדש מתעוררת אותה הרוח של מראה רע עם לילי"ת, ולפעמים נזק מהם אותו אדם ויפל לארץ ולא יוכל לקום, או שימות. וכל זה גורם אותו מראה המראה שהוא מסתכל בה. שפמו שפראה גסות של רוח בלבד, כך גם מרבה רוח רעה אליו. ולכן הכל עומד באותה התעוררות שלמטה.

זכחי שלמים עלי (משלי ז). בא וראה, שלמים לא באים על חוב, ולא על חטאת, אלא על שלום. מה זה שלמים? אלא שלמים משני צדדים, שלא נמצא מקטרג עליו. לא למעלה ולא למטה. מי הוא המקטרג? אלא אותו צד השמאל של יצר הרע, שימצא בשלום של הימין. ועל כן, זכחי שלמים עלי. (עלי דוקא, אותם זכחי שלמים עלי הם, כדי שלא ימצא מקטרג על העולם).

דבר אחר זכחי שלמים עלי - הרי אני בשלום לגביך, להראות לך שלום. ומשום כך, היום שלמתי נדרי, לפתות את בני העולם תמיד. על כן יצאתי לקראתך וגו' שידעתי שאתה חסר לב, חסר טובה. לשחר פניך, להתחבר עמך בכל הרעות של העולם. ונאה לך להנות ולטעות אחת התשוקות של העולם הזה. ומדודרת אותו מדבר לדבר, ומרעה לרעה. וחרתי בין הטפשים ושמרתי פניך, ואמצאך, וכבר מצאתי אותך כדי להתדבק בך.

לכה נרוה דדים עד הבקר. זהו

ממנא עם ההוא רוחא דאקרי אסכרא כדקאמרן. ודא איהו לילית אימא דשדין.

וכד ההוא בר נש אתער להאי רוחא אחרא דאקרי עסירט"א, כדין אתחבר עמיה דההוא בר נש, ואתקשר עמיה תדיר. וכדין בכל ריש ירחא וירחא, אתער ההוא רוחא, דחיזו בישא בהדה דלילית, ולזמנין דאתזק מנייהו ההוא בר נש, ויפול לארעא, ולא יכיל למיקם, או ימות. וכל דא גרים, ההוא חיזו דמראה, דאיהו מסתכל ביה. דהא כמה דאחזי גסותא דרוחא בלביה, הכי נמי אסגי רוחא בישא לגביה. ועל דא כלא קיימא בההוא אתערו דלתתא.

זכחי שלמים עלי. (משלי ז) תא חזי, שלמים לא אתיין על חובה, ולא על חטאת, אלא על שלום. מאי שלמים. אלא שלמים מתרין סטרין, דלא אשתכח מקטרגא עליה, לא לעילא, ולא לתתא. מאן איהו מקטרגא. אלא ההוא סטרא דשמאלא דיצר הרע, דישתכח בשלמא דימינא. ועל דא, זכחי שלמים עלי.

(ר"א עלי דייקא, החוה זכחי שלמים עלי איהו בנין דלא אשתכח מקטרגא על עלמא).

דבר אחר זכחי שלמים עלי. הא אנא בשלום לגביך, לאחזאה לך שלום. ובגין כך, היום שלמתי נדרי, לאפתאה בני עלמא תדיר. על כן יצאתי לקראתך וגו', דידענא דאנת חסר לבא, חסר טובה. לשחר פניך, לאתחברא בהדך בכל בישין דעלמא. ונאות לך לאהנאה, ולמטעי בתר תיאובתיין דהאי עלמא. ודחי ליה ממלה למלה, ומביש לביש. אהדרנא באינון טפשאין, ושחירנא פניך, ואמצאך, כבר אשפחנא לך לאתדבקא בך. לכה נרוה דודים עד הבקר, הדא הוא דכתיב,

וְעֵינַי נֹאֲפָה שְׁמֵרָה נֶשֶׁף. דְּהָא כְּדִין אִיהוּ
 זְמַנָּא לְשִׁלְטָאָה. לְכָה נִרְוָה דוּדִים, נִהַף
 בַּחֲדָא, הָא אָנָּא עֲמֹד, דְּהָא עַד פְּעֵן אַתְּ רַבִּינָא
 אַנְתָּ בַּחִילָךְ, אִי הַשְׁתָּא לָא תַתְּעַנְג גְּרַמְךָ,
 אִימְתִי, פִּד תְּהָא סִיב, הַשְׁתָּא הוּא זְמַנָּא. מָאִי
 טַעְמָא. פִּי אֵינְן הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ, דָּא יֵצֵר טוֹב,
 דְּלֹא שְׂרִיָּא הֶכָּא בְּגוּוּף, וְלֹאֹו אִיהוּ זְמַנָּא, הֵלֶךְ
 בְּדֶרֶךְ מִרְחוּק, דְּלֹא שְׂרִיָּא בְּבֵר נֶשׁ, אֶלָּא בְּדֶרֶךְ
 מִרְחוּק, פִּד אִיהוּ מִתְּלִיסֵר שְׁנִין וְלִהְלָאָה.
 וְלֹאֹו בְּכָל בֵּר נֶשׁ, וְאָנָּא קָאִים עֲמֹד מִיּוּמָא
 דְּאִתְּלִידַת, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ד) לְפִתַּח
 חֲטָאת רֹוֹבֵץ. וְהַשְׁתָּא דְאַנְתָּ רֹוֹק, הַשְׁתָּא
 זְמַנָּא לָךְ לְאַתְּעַנְגָּא גְּרַמְךָ.

צְרוּר הַפְּסָף לְקַח בִּידוֹ, (משלי ז) לְסַלְקָא לְעֵילָא,
 וְלֹאֲתַעֲכָבָא תַפְּזֵן (ס"א וְלֹאֲתַעֲנָנָא). לְיוֹם הַפְּסָא
 יָבֹוא בֵיתוֹ, אִימַת יָבֹא לְקַבְּלִיהָ, לְיוֹם הַפְּסָא
 דְּאִיהוּ יוּמָא דְדִינָא, לְאַשְׁגַּחָא בְּדִינָא, דְכְּתִיב
 (תהלים פא) בְּפֶסֶה לְיוֹם חַגְנוֹ. בְּזְמַנָּא דְאַצְטְרִיף בֵּר
 נֶשׁ לְאַתְּעַנְגָּא בְּעֵלְמָא, וְלֹאֲתַהֲנִי בֵיהָ,
 אֲתַרְחֻקָא מִנִּיהָ. וּבְזְמַנָּא דְשְׂרִיָּא דִינָא בְּעֵלְמָא,
 כְּדִין אַתִּי לְגַבִּיָּה לְמַעַבְד עֲמִיָּה דִינָא, וְעַל דָּא
 הִטְתּוּ בְּרַב לְקַחָה וְגו'. עַד יִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ.
 זַפְּאִין אֵינּוּן צְדִיקָיָא, דִּידְעִין אַרְחִין קְדִישִׁין,
 לְמַהֲף בְּהוּ, וְלֹא יִסְטוּן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא,
 זַפְּאִין אֵינּוּן בְּעֵלְמָא דִין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הִיבְרָא שְׂבִיעָאָה. הֵדָּא הוּא הִיכְלָא דְשְׁמַרִי
 דְחַמְרָא, לְאַתְרֹוּאָה בֵיהָ. פְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר (בראשית ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל.
 סְחִיטָא דְכָל אֵינּוּן עֲנַבִּין, כְּלָהוּ עֲנַבִּין בִּישִׁין,
 הֶכָּא אִיהוּ סְחִיטָא דְלַהוּן. וְדָא אִיהוּ (תהלים עה)
 יַיִן חָמַר. שְׁמַרִים דְחָמַר דְלִית מָאן דְשְׁתִי
 מִנִּיהָ, דְלֹא גָרִים מוּתָא לְגַרְמִיָּה. מִיּוּנָא דָא,
 אֲטַעֲמַת חוּהָ לְבַעְלָהּ, וְעָאלַת לִיָּה בְּהִיכְלָא

שְׁכַתוּב (איוב כד) וְעֵינַי נֹאֲפָה שְׁמֵרָה
 נֶשֶׁף. שְׁתֵּרִי אַז הוּא הַזְמַן לְשִׁלְטָא.
 לְכָה נִרְוָה דוּדִים, גִּלְף כְּאַחַד, הַרְיֵנִי
 עֲמֹד. שְׁתֵּרִי עַד עַכְשׁוֹ אַתָּה עֲלִים
 אַתָּה בְּכַחֲךָ, אִם לֹא תַעֲנַג אַתְּ
 עֲצֻמְךָ עַכְשׁוֹ, אַז מְתִי? כְּשִׁתְּהִיָּה
 זְמַן?! עַכְשׁוֹ זֶה הַזְמַן! מָה
 הַטַּעַם? פִּי אֵינְן הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ. זֶה
 יֵצֵר הַטוֹב, שְׁלֹא שׁוֹרְהָ כְּאֵן
 בְּתוֹכָךְ, וְאֵינּוּ הַזְמַן. הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ
 מִרְחוּק - שְׁלֹא שְׂרוּי בְּאָדָם אֶלָּא
 בְּדֶרֶךְ מִרְחוּק, כְּשִׁהוּא מְשַׁלֵּשׁ
 עֲשָׂרָה שָׁנִים וּמַעְלָה, וְלֹא בְּכָל
 אָדָם, וְאֵנִי עוֹמֵד עֲמֹד מִיּוֹם
 שְׁנוּלְדִית, זֶהוּ שְׁכַתוּב (בראשית ד)
 לְפִתַּח חֲטָאת רֹוֹבֵץ. וְעַכְשׁוֹ שְׁאֲתָה
 רֹוֹק, עַכְשׁוֹ הַזְמַן לַעֲנַג אַתְּ עֲצֻמְךָ.
 צְרוּר הַפְּסָף לְקַח בִּידוֹ (משלי ז),
 לְעֵלוֹת לְמַעְלָה וְלַהֲתַעֲכָב שָׁם
 (וְלַהֲתַעֲנַג). לְיוֹם הַפְּסָא יָבֹוא בֵיתוֹ.
 מְתִי יָבֹא כְּנַגְדּוֹ? לְיוֹם הַפְּסָא,
 שְׁהוּא יוֹם הַדִּין לְהַשְׁגִּיחַ בְּדִין,
 שְׁכַתוּב (תהלים פא) בְּפֶסֶה לְיוֹם
 חַגְנוֹ. בְּזְמַן שְׁצָרִיף אָדָם לְהַתְּעַנְג
 בְּעוֹלָם וְלַהֲנוּת בּוֹ - מִתְּרַחֵק
 מִמֶּנּוּ. וּבְזְמַן שְׁשׁוֹרְהָ הַדִּין
 בְּעוֹלָם, אַזִּי בָּא אֵלָיו לַעֲשׂוֹת עֲמוֹ
 דִין. וְעַל כֵּן, הִטְתּוּ בְּרַב לְקַחָה
 וְגו'. עַד יִפְלַח חֵץ כְּבִדּוֹ. אֲשֶׁרִיָּהֶם
 הַצְּדִיקִים שְׂיֹודְעִים דְרָכִים
 קְדוּשִׁים לְלַכַּת בְּהֶם, וְלֹא יִסְטוּ
 יָמִין וּשְׂמָאל. אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַחִיכְלָא הַשְּׂבִיעִי. זֶהוּ הִיכְלָא שֶׁל
 שְׁמַרִי הַיַּיִן לְרוּוֹת בּוֹ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
 (בראשית ט) וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר
 וַיִּתְגַּל. סְחִיטַת כָּל אוֹתָם הַעֲנַבִּים,
 כָּלֶם עֲנַבִּים רְעִים. כְּאֵן הִיא
 הַסְּחִיטָה שֶׁלָּהֶם, וְזֶהוּ (תהלים עה)
 יַיִן חָמַר. שְׁמַרִים שֶׁל יַיִן שְׁאִין מִי
 שְׁשׁוֹתָה מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא גוֹרַם מוֹת
 לַעֲצוּמוֹ. מִן הַיַּיִן הַזֶּה הַטַּעֲמִיָּה
 חוּהָ אַתְּ בְּעֵלָה וְהַכְּנִיסָה אוֹתוֹ
 לְהִיכְלָא הַזֶּה. שְׁשִׁנּוּ, סְחִטָה

עֲנִיבִים וְנִתְנָה לוֹ, וְגִרְמָה מֵוֹת לוֹ
וּלְכָל הָעוֹלָם אַחֲרָיו.

בְּהִיבְרָא הִזָּה עוֹמְדוֹת כָּל אוֹתָן
הַנְּשֻׁמוֹת הַטְּמָאוֹת שִׁיּוּדוֹת לְכָל
אוֹתָם שְׂנֵדְבָקִים בְּצַד הִזָּה, וְאוֹתָהּ
רוּחַ שִׁיּוּדָת לְכָל אוֹתָם שְׂמַצְדָּה,
מִכָּאן יוֹצְאִים. כְּמוֹ שֶׁהֵם סְטוּ
דְרָכָם בְּעוֹלָם הִזָּה וְהַשְׁתַּדְּלוּ
בְּזוֹנוֹת בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא צְרִיף
לְהִתְרַחֵק מִדְרָף הָאֵמֶת. וְאִזּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁהוּא נִדְבֵק בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל יֵצֵר
הָרַע בְּזוֹנוֹת, כִּף גַּם יוֹצֵאת
מִהֵיכַל הִזָּה רוּחַ טְמָאָה לְטַמֵּא
אוֹתוֹ, וְלִכְּן שִׁיּוּצָא מִשָּׁם.

וְאוֹתוֹ הֵבֵן נִקְרָא מְמוֹר, שֶׁבֵּא מְצַד
שֶׁל אֵל זָר. כְּמוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא
בְּאוֹתָהּ תְּאֵנָה וּבְאוֹתָהּ זְנוֹת
בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל יֵצֵר הָרַע, כִּף גַּם
מוֹשֵׁף לְאוֹתוֹ בֵּן רוּחַ טְמָאָה
אַחֲרָת, שְׂמַטְמָאת, וְכָלֶם מַעֲיָדִים
עֲלָיו שֶׁהוּא מְמוֹר, וְכִף כָּל מַעֲשֵׂיו
וְצַדְדָיו בְּאוֹתוֹ גִּנּוּן מִשָּׁם.

מִהֵיבְרָא הִזָּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת
שְׂמַמְנָה עַל אוֹתָן רוּחוֹת
שְׂנִקְרָאוֹת צְפוּנִי. וְסִימְנָךְ - (מִשְׁלִי
כז) צְפוּנִיָּה צְפוֹן רוּחַ. וְזֵהוּ הַמְּמַנָּה
עַל זֵה. וְהֵיכַל הַשְּׁבִיעִי הִזָּה כְּנֻגַד
אוֹתוֹ שֵׁם שְׂנִקְרָא (יחזקאל לא) אֶרֶץ
תְּחִתִּית. וְעַל זֵה כְּתוּב, (יואל ב) וְאֵת
הַצְּפוּנִי אֶרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם.

כָּאן הִיא נִקְדָּה אַחַת שְׂעוֹמְדַת
לְפָנַי וְלְפָנִים, וּמִכָּאן יוֹצֵאת כָּל
רוּחוֹת אַחֲרוֹת שְׂמַשׁוּטוֹת
בְּעוֹלָם וְשׁוֹלְטוֹת בְּעוֹלָם הִזָּה בְּכָל
אוֹתָם דְּבָרִים וּמַעֲשִׂים שְׂנִמְסְרוּ
לְצַד הַשְּׂמָאל. וּמִכָּאן יוֹצְאִים כָּל
אוֹתָם זִיקִים וְנִיּוּצוֹת שְׂדוּעֵכִים
מִיָּד, לוֹהֵטִים וְדוּעֵכִים, וּמֵאֵלָה
יוֹצֵאת רוּחוֹת אַחֲרוֹת שְׂשׁוֹטוֹת
בְּעוֹלָם וּמִשְׁתַּתְּפוֹת עִם אוֹתָן
שִׁיעֲצָאוּ מִתּוֹף תְּהוֹם רַבָּה. וְהוּא זֵה
הֵיכַל, כְּמוֹ שְׂנִאָמַר (תהלים לו)

דָּא, דְּתַנִּינָן, סַחֲטָה עֲנִיבִין, וְיִהִיבַת לִיה, וְגִרְיַמַת מוֹתָא לִיה, וּלְכָל עֲלָמָא אַבְתָּרִיה.

בְּהִיבְרָא דָּא, קִימָן כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין
מִסְּאַבִּין, דְּנַחְתִּי לְכָל אֵינּוֹן דִּי
בְּסִטְרָא דָּא מִתְּדַבְּקִי, וְהֵהוּא רוּחָא דְנַחְתָּא
לְכָל אֵינּוֹן דִּי מִסְּטְרָהָא, מֵהֲכָא נַפְקִי. כְּגוֹוְנָא
דְּאֵינּוֹן סְטוּ אֶרְחִייהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְאַשְׁתַּדְּלוּ
בְּזוֹנוֹתָא, בְּאַתְרֵי דְלֹא אַצְטְרִיף, לְאַתְרַחֲקָא
מֵאַרְחַ קְשׁוּט. כְּדִין, כְּמָה דְּאִיהוּ אַתְּדַבֵּק (דף
רס"ח ע"א) בְּהֵהוּא סִטְרָא דִּיֵּצֵר הָרַע בְּזוֹנוֹתָא, הֲכִי
נְמִי נְפִיק מִהֵיכְלָא דָּא רוּחָא מִסְּאַבָּא, לְסְאַבָּא
לִיה, וְלִבְרָא דְנַפִּיק מִתְּמָן.

וְהֵהוּא בְּרָא אַקְרִי מְמוֹר, דְּאֵתִי מִסְּטְרָא דְאֵל
זָר. כְּמָה דְּאִיהוּ אַשְׁתַּכַּח בְּהֵהוּא
תִּיאוּבְקָתָא, וּבְהֵהוּא זְנוֹתָא בְּהֵהוּא סִטְרָא דִּיֵּצֵר
הָרַע, הֲכִי נְמִי מְשִׁיף לְגַבִּיָּה דְהֵהוּא בְּרָא רוּחָא
אַחֲרָא מִסְּאַבָּא, דְּסְאִיב, וְכָלֵא סְהַדִּין עֲלִיה
דְּאִיהוּ מְמוֹר, וְהֲכִי כָּל עוֹבְדוּי וְסִטְרוּי בְּהֵהוּא
גְּוֹוְנָא מִמָּשׁ.

מִהֵיבְרָא דָּא נְפִיק חַד רוּחָא, דִּי מְמַנָּא עַל
אֵינּוֹן רוּחִין דְּאַקְרִי צְפוּנִי. וְסִמְנִיף,
(מִשְׁלִי כז) צְפוּנִיָּה צְפוֹן רוּחַ. וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא עַל
דָּא. וְהַאי הֵיכְלָא שְׂבִיעֵאָה, לְקַבֵּל הֵהוּא שְׂמָא
דְּאַקְרִי (יחזקאל לא) אֶרֶץ תְּחִתִּית. וְעַל דָּא כְּתוּב,
(יואל ב) וְאֵת הַצְּפוּנִי אֶרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם.

הֲכָא אִיהוּ נִקוּדָה חַדָּא, דְּקִימָא לְגוּ בְּגוּ,
וּמֵהֲכָא נַפְקִי כָּל אֵינּוֹן רוּחִין אַחֲרִינִין
דְּשִׁטְאן בְּעֲלָמָא, וְשִׁלְטִין בְּהַאי עֲלָמָא, בְּכָל
אֵינּוֹן מְלִין וְעוֹבְדִין, דְּאַתְמְסְרוּ בְּסִטְרָא
דְּשְׂמָאֵלָא. וּמֵהֲכָא נַפְקִי כָּל אֵינּוֹן זִיקִין
נְצִיעִין, דְּמִתְּדַעֲכִי לְאַלְתֵּר, לְהֵטִי וּמִתְּדַעֲכִי.
וּמֵאֵלִין נַפְקִין רוּחִין אַחֲרִינִין, דְּשִׁטְיִין בְּעֲלָמָא,

וּמִשְׁתַּתְּפִי לְאֵינּוֹן דְּנַפְקוּ מִגּוֹ תְּהוֹמָא רַבָּא. וְאִיהוּ הַאי הֵיכְלָא, כְּמָה דְּאֵת

משפטיך תהום רבה. ואינון רוחות שלא נמסרו להתגשם בעולם, ונראות ואינון נראות, נראות כמו שנתבאר.

ואחר כך אותו רוחות שמשוטטות בעולם, ואלה עומדות להרחיש נסים לבני אדם, משום שאלה לא עומדים בטנפת של טמאה כל כך כמו האחרים, ורוח אחת ממנה עליהן, ונקראת נסיר"א, שהתנסרה מאותם צדדים שטמאים יותר, ואלו פורחים באויר ומרעים לצד שלהם, כדי לעשות נסים לאותם שבצד הקדשה.

ומהרוח הזו שנסרה, שנקראת נסיר"א, ממנה יוצאים כמה צדדים אחרים נפרדים למיניהם, וכלם עומדים שליחים בעולם, כל אחד כראוי לו, עד שהתמנו למטה מלכים ושרים, ואין להם קיום תמידי פאותם האחרים שלמעלה.

בהיכל הזה הדבקות של צד הטמאה וכל אותו התשוקות הטמאות, ומטמאות את העולם. זהו שעתידי להוציא אש בכל רגע ושעה, ואין מי שעומד לפניו. מכאן יוצאת אש של רוח חזקה למטה לדון בה את רשעי העולם, ומכאן יוצאת רוח לוחטת שהיא אש ושלג, שנקראת צלמון, כמו שנאמר (תהלים סח) תשלג בצלמון. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים שגפרדים לארבעה צדדים לחוץ, ואלו אווזים ולא אווזים בצד הקדשה. לא נאחו, אלא שנראה באותם הפתחים אור שמאיר, והוא מקום שמתקן בכל פתח ופתח לאותם חסידי שאר העמים, אותם שלא הרעו לישראל והשתדלו עמהם באמת. אלו עומדים בפתחים ונחים שם

(מהצד הזה, ונחים מהצד הזה).

אמר (תהלים לו) משפטיך תהום רבה. ואינון רוחין דלא אתמסרו למגלם בעלמין, ואתחזון ולא אתחזון אתחזון כמה דאתמר.

ולביתר אינון רוחין דשטיין בעלמא, ואלין קיימי למרחש נסין לבני נשא. בגין דאלין לא קיימין בטנופא דמסאבא כל כך פאחרנין. וחד רוחא ממנא עליהו, ואקרי נסיר"א, דאיהו אתנסר מאינון סטרין דמסאבו יתיר, ואלין פרחי באוירא, ואבאישו לסטרא דלהון, בגין למעבד נסין לאינון די בסטרא דקדושה.

ומרוחא דא דאתנסר, דאקרי נסיר"א, מניה נפקי כמה סטרין אחרנין, מתפרשן לזנייהו, וכלהו קיימאן שליחאן בעלמא, כל חד כדקא חזי ליה, עד דאתמנון לתתא מלכין וסרכין. ולית לון קיומא תדיר, פאינון אחרנין דלעילא. בהיכלא דא אתדבקותא דסטר מסאבא, וכל תיאובתין מסאבין, ומסאבי לעלמא. האי איהו זמין לאפקא בכל רגעא ושעתא אשא, ולית מאן דקאים קמיה. מהכא נפיק אשא דרוחא תקיפא לתתא, לאתדנא ביה חייבי עלמא. ומהכא נפקא רוחא מלהטא, דאיהו אשא ותלגא, דאקרי צלמון. כמה דאת אמר (תהלים סח) תשלג בצלמון.

בהיכלא דא, קיימאן ארבעה פתחין, דמתפרשן לארבע סטרין לבר. ואלין אחדין ולא אחדין בסטרא דקדושה. לא אתאחד, אלא דאתחזי באינון פתחין נהורא דנהיר, ואיהו אתר דמתתקן בכל פתחא ופתחא, לאינון חסידי דשאר עמין, אינון דלא אבאישו לון לישראל, ואשתדלו עמהון בקשוט. אלין קיימי באלין פתחין, ונניחי

תמן. (ג"א מהאי סטרא ונניחי מהאי סטרא).

בפתח היכל הזה באמצע, לחוץ, ששה פתחים שנאחזים בהיכל הזה, וכלם אחוזים בו. כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד. לאלה יש כבוד משום ישראל, ונהנים באותה האפלה שבה יושבים מתוך אור שמאיר מצד הקדשה, כמו שנאמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.

ואם עשו צרות לישראל או שדחקו אותם, כמה הם שאוהזים בהם, ודנים אותם למטה שלש פעמים ביום בכמה דינים משנים אלה מאלה, את אותם מלכים שהציקו להם, שנדונו באותו העולם בכמה דינים, וכל יום ויום מעידים עדות על ישראל ועל אמונתם, ויורדים למטה ונדונים שם. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

עד כאן שבעה היכלות, מדורי צד הטמאה מצד הנחש. אשרי חלקו של מי שנצל ממנו ומלחישתו שלא יתנשף ממנו ולא יטיל בו ארס, שימות בו. יש להשמר ממנו מכל הצדדים, מלמעלה ומלמטה. מי שנצל מהראש, לא ינצל מן הזנב, כשמוכופף ראש, זקוף את הזנב, מכה והורג.

ועם כל זה, (קהלת י) אם ישף הנחש בלא לחש. כמו ששנינו, נוטל רשות ומוציא נשמה. משום כך צריך אדם להשמר שלא יחטא לפני הקדוש ברוך הוא, כדי שלא ילחשו לו לאותו נחש שינשף וינרג. (אשריהם אותם צדיקים שיוצעים דרכים קדושות ללכת בהן, שלא ללכת אחר

בפתח זהאי היכלא באמצעיתא, לבר, שית פתחין דמתאחדי בהאי היכלא, וכלהו אחדין ביה. הכא אית פוין פתיחין, לסטרא דנהורא קדישא, ואינון דוכתיין מתתקני למלכי שאר עמין, אינון דלא עאקו לון לישראל, ואגיננו עליהו תדיר. אלין אית לון יקר בגיניהון דישראל, ואתהנו בההוא אפלה דאינון יתבין, מגו נהורא דנהיר מסטרא דקדושה. כמה דאת אמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.

ואי עבדו עאקו לישראל, או דחיקו לון. כמה אינון דאחדין בהו, ודיינין להו לתפא תלת זמנין פיומא, מכמה דינין משניין אלין מאלין, לאינון מלכין דעאקו להו, דאתדנו בההוא עלמא בכמה דינין. וכל יומא ויומא סהדין סהדותא עליהו דישראל, ועל מהימנותא דלהון, ונחתי לתפא ואתדנו תמן. זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

עד הכא שבע היכלין, מדורי דסטרא מסאבא, מסטרא דנחש. זכאה חולקיה מאן דאשתזיב מניה, ומלחישותיה, דלא יתנשף מניה, ולא יטיל ביה ארסא, דימות ביה. (דף רס"ח ע"ב) מכל סטרין אית לאסתמרא מניה, מעילא ומתתא. מאן דישתזיב מרישא, לא ישתזיב מזנבא. פד אכיה רישא, זקיה זנבא, מחי וקטיל.

ועם כל דא, (קהלת י) אם ישוף הנחש בלא לחש. כמה דתנינן, נוטל רשו ואפיק נשמתא. בגין כך אצטריך ליה לבר נש לאסתמרא, דלא יחוב קמי קדשא בריך הוא, בגין דלא ילחישו ליה לההוא חוץ דינשוף ויקטל. (ס"א

זכאין אינון צדיקניא דנרעין ארמין קדישין למיסה בהו ולא למיסה בחר החוץ חוץא בישא סטרא אחרא מסאבא ומתפרשי

אותו נחש רע, הצד האחר הטמא, ונפרדים ממנו ולא מתפתים אחריו. אשריהם בעולם הזה, אשריהם בעולם הבא.

וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאֲדָמָה (בראשית ב), עֹפֵר הוּא, וְלֹא חֹמֶר. עֹפֵר הוּא, וְיָשׁוּב לְעֹפֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם א) כִּי עֹפֵר אַתָּה וְאֵל עֹפֵר תִּשָּׁב, (לאחר שחטא נעשה מזון לנחש, ולפיכך וכו') אַחַר שְׁחָטָא. וּמִשּׁוֹם כֶּף פְּתוּב עַל הַנְּחֹשׁ, (שם) וְעֹפֵר תֹּאכַל כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֹפֵר זֶה הוּא אָדָם, שְׁפֹתוֹב כִּי עֹפֵר אַתָּה וְגו'. וּמִשּׁוֹם כֶּף פְּתוּב עֹפֵר וְלֹא כְּתוּב אֲדָמָה וְלֹא חֹמֶר, וְכְתוּב (ישעיה סה) וְנָחַשׁ עֹפֵר לַחֲמוֹ.

עַד שִׁיתְעוֹרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִבְעַר אֶת אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה מִן הָעוֹלָם, שְׁפֹתוֹב (שם כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וְגו'. וְיָקִים אֶת אוֹתוֹ עֹפֵר וְיַעִיר אוֹתוֹ לְשִׁמְחָה בְּעוֹלָם, שְׁפֹתוֹב (שם כו) הַקִּיצוֹ וְרִנְנוֹ שְׂכָנֵי עֹפֵר וְגו'.

כְּתוּב (בראשית א) וְהַנְּחֹשׁ הָיָה עֲרוֹם, וְהָרִי בְּאָרְנוֹ. אֲבָל הַצַּד שְׂרוּכֵב עֲלָיו נוֹתֵן לוֹ כַּח לְשֹׁלֵט וּלְפִתּוֹת וּלְהַשְׁטִין. וְזֶהוּ סוּד הַזָּכֵר, שֶׁהָרִי הַזָּכֵר שׁוֹלֵט עַל הַנְּקֵבָה וְנוֹתֵן בָּהּ כַּח. הַשָּׂמֶשׁ וְהַלְבָּנָה מְשַׁמְשִׁים כְּאָחֵד, וְלֹא נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. חֹשֶׁף וְאֶפְלָה מְשַׁמְשִׁים כְּאָחֵד. הוּא חֹשֶׁף וְהִיא אֶפְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (שמות י) וַיְהִי חֹשֶׁף אֶפְלָה. חֹשֶׁף וְעַרְפֵּל. מִשּׁוֹם שֵׁשׁ חֹשֶׁף וַיֵּשׁ חֹשֶׁף.

שְׁנֵינּוּ, מִי שְׂרוּאָה גָּמַל בְּחִלּוּמוֹ, מִיתָה נִגְזְרָה עֲלָיו וְנִצַּל מִמֶּנָּה, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא צַד הַטְּמֵאָה, וְזֶהוּ (בראשית א) קָץ כָּל בִּשְׂר.

יוֹם אַחַד הָיָה יוֹשֵׁב רַבִּי אֶלְעָזָר לְפָנָיו רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, קָץ כָּל בִּשְׂר הָיָה, הָאֵם נִהְיָה מֵאוֹתָם קַרְבָּנִים שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מִקְרִיבִים עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ אוֹ לֹא? אָמַר לוֹ, כָּלֵם הָיוּ נִהְיָים כְּאָחֵד, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

מִנִּיה וְלֹא אֶתְפְּתוֹ אֶתְרִיָּה וְכַאֲשֶׁר אֵינּוּ בְּעֵלְמָא רִין וְכַאֲשֶׁר אֵינּוּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

וַיִּצַר יי' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפֵר מִן הָאֲדָמָה. (בראשית ב) עֹפֵר אִיהוּ, וְלֹא חֹמֶר. עֹפֵר

אִיהוּ, וְיִתּוֹב לְעֹפֵרָא. כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (בראשית ג) כִּי עֹפֵר אַתָּה וְאֵל עֹפֵר תִּשָּׁב. (ג"א לְכַתֵּר דְחֻטָּא אֶתְעֵבִיד מְיוֹנָא לְנַחֵשׁ וּבְגִין כֶּף וכו') לְכַתֵּר דְחֻטָּא, וּבְגִין כֶּף פְּתִיב בֵּיה בְּנַחֵשׁ, וְעֹפֵר תֹּאכַל כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֹפֵר דָּא הוּא אָדָם, דְכְּתִיב כִּי עֹפֵר אַתָּה וְגו'. וּבְגִין כֶּף פְּתִיב עֹפֵר, וְלֹא כְּתִיב אֲדָמָה, וְלֹא חֹמֶר, וְכְתִיב (ישעיה סה) וְנָחַשׁ עֹפֵר לַחֲמוֹ.

עַד דִּיתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִבְעַר לְהַהוּא רוּחָא מְסַאָבָא מְעֵלְמָא, דְכְּתִיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצֵחַ וְגו', וְיָקִים לְהַהוּא עֹפֵר, וְיִתְעַר לִיה לְמַחְדֵי בְּעֵלְמָא, דְכְּתִיב (ישעיה כו) הַקִּיצוֹ וְרִנְנוֹ שְׂכָנֵי עֹפֵר וְגו'.

כְּתִיב (בראשית ג) וְהַנְּחֹשׁ הָיָה עֲרוֹם, וְהָאֵ אֹקִימָנָא. אֲבָל סֵטְרָא דְרָכִיב עֲלֵיהּ, יְהִיב לִיה חִילָא לְשִׁלְטָאָה, וּלְמַפְתִּי, וְלֹא־סֵטְרָאָה. וְדָא הוּא רִזָּא דְדִכּוּרָא, דְהָא דְכּוּרָא שְׁלִיט עַל נוֹקְבָא, וְיְהִיב בָּהּ חִילָא. שְׁמֵשָׁא וְסִיְהֵרָא מְשַׁמְשִׁין בְּחֻדָּא, וְלֹא מְתַפְרָשִׁין לְעֵלְמִין, חֹשֶׁף וְאֶפְלָה מְשַׁמְשִׁין בְּחֻדָּא. אִיהוּ חֹשֶׁף, וְאִיהוּ אֶפְלָה. כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שמות י) וַיְהִי חֹשֶׁף אֶפְלָה. חֹשֶׁף וְעַרְפֵּל. בְּגִין דְאִית חֹשֶׁף, וְאִית חֹשֶׁף.

הַתָּנָן, מָאן דְחֻמָּא גָּמַל בְּחֵלְמִיָּה, מִיתָה אֶתְגַּזְרָת עֲלֵיהּ, וְאֶשְׁתַּזִּיב מִיָּנָה. בְּגִין דְאִיהוּ סֵטְרָא מְסַאָבָא, וְהָאֵי אִיהוּ (בראשית ו) קָץ כָּל בִּשְׂר.

וַיִּמָּא חַד הָיָה יְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאֵי קָץ כָּל בִּשְׂר אֶתְהֵינִי מֵאֵינוֹן קַרְבָּנִין דִּהוּוּ יִשְׂרָאֵל מִקְרִבִין עַל גְּבֵי מִדְבָּחָא, אוֹ לֹא. אָמַר לִיה, כֹּלָא הוּוּ מְסַתְּפָקִי כְחֻדָּא, לְעֵילָא וּלְתַתָּא.

וְתָא חֲזִי, פְּהַנִּי וְלִיּוֹאֵי וְיִשְׂרָאֵל, אֵינּוּן אֲקֵרוּן
אָדָם, בְּחַבְרָא דְאֵינּוּן רַעוּתִין קְדִישִׁין,
דְּסִלְקָא מְגוּוּיָהוּ. וְהָהוּא אֲמָרָא, אוּ כְּבָשָׂא,
אוּ הָהוּא בְּהֵמָה, הָאֵי דְקָרְבִין, אֲצִטְרִיךְ עַד לָא
אֲתִקְרִיב עַל מְדַבְּחָא, לְפָרְשָׂא עֲלָה כָּל חֲטָאִין,
וְכָל חוּבִין, וְכָל הִרְהוּרִין בִּישִׁין דְעֵבֵד. וְכַדִּין
הָהִיא, אֲתִקְרִי בְּהֵמָה בְּכֻלָּא, בְּגוּ אֵינּוּן חֲטָאִין
וּבִישִׁין וְהִרְהוּרִין.

בְּגוּוּנָא דְקָרְבָנָא דְעֻזְאֻל, דְכִתִּיב, (ויקרא טז)
וְהַתּוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְגו', הֵכִי נָמִי הֵכָא. וְכַד סִלְקָא עַל גְּבִי
מְדַבְּחָא, מְטוּ לָהּ עַל חַד תְּרִין. וּבְגִין כֵּן, דָּא
סִלְקָא לְאַתְרֵיהּ, וְדָא סִלְקָא לְאַתְרֵיהּ, דָּא בְּרֻזָּא
דְאָדָם, וְדָא בְּרֻזָּא דְבְּהֵמָה, כְּמָה דְאֵת אֲמַר
(תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי'.

חֲבִיתִין וְכָל שְׂאֵר מְנַחוֹת, לְאַתְעָרָא רוּחָא
דְקוּדְשָׂא, בְּרַעוּתָא דְכֹהֲנָא, וְשִׁירְתָּא
דְלִיּוֹאֵי, וְעֻלּוֹתָא דְיִשְׂרָאֵל. וּבְהָהוּא תַנְנָא,
וְשִׁמְנָא וְקִמְחָא דְסֻלִּיק, מִתְרוּוּן וּמִסְתַּפְקִי כָּל
שְׂאֵר מְאִרֵי דְדִינִין, דְלָא יִכְלִי לְשִׁלְטָאָה
בְּהָהוּא דִינָא דְאַתְמָסֵר לוֹן, וְכֻלָּא בְּזִמְנָא חֲדָא.
תָּא חֲזִי, כֻּלָּא אֲתַעְבִּיד בְּרֻזָּא דְמַהִימְנוּתָא,
לְאַסְתַּפְקָא דָּא בְדָא, וְלְאַסְתַּלְקָא לְעִילָא מְאֵן
דְאֲצִטְרִיךְ, עַד אֵין סוּף.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּצֻלוֹתִין
לְעִילָא, דְכַד רַעוּתָא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא, קִימָא עַל הָהוּא רַעוּתָא דְלָא
אֲתִיידִיעַ, וְלָא אֲתַפְס לְעֵלְמִין, רִישָׁא דְסֵתִים
יִתִיר לְעִילָא, וְהָהוּא רִישָׁא אֲפִיק מַה דְאֲפִיק,
וְלָא יְדִיעַ. וְנִהִיר מַה דְנִהִיר, כֻּלָּא בְּסֵתִימוּ.
רַעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, לְמַרְדֵּף אֲבַתְרֵיהּ,
וְלְאַתְנַהֵרָא מְנִיָּה, חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרָס,
וּמְגוּ הָהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפוּ דְהָהִיא מַחְשְׁבָה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּצֻלוֹתִין
לְעִילָא, דְכַד רַעוּתָא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא, קִימָא עַל הָהוּא רַעוּתָא דְלָא
אֲתִיידִיעַ, וְלָא אֲתַפְס לְעֵלְמִין, רִישָׁא דְסֵתִים
יִתִיר לְעִילָא, וְהָהוּא רִישָׁא אֲפִיק מַה דְאֲפִיק,
וְלָא יְדִיעַ. וְנִהִיר מַה דְנִהִיר, כֻּלָּא בְּסֵתִימוּ.
רַעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, לְמַרְדֵּף אֲבַתְרֵיהּ,
וְלְאַתְנַהֵרָא מְנִיָּה, חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרָס,
וּמְגוּ הָהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפוּ דְהָהִיא מַחְשְׁבָה

כְּמוֹ שֶׁהִקְרַבְנָן לְעֻזְאֻל, שְׁכַתּוּב
(ויקרא טז) וְהַתּוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' - כֵּן גַּם כָּאן.
וּכְשֶׁעוֹלָה עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, מְגִיעַ
לוֹ עַל כָּל אֶחָד מִכָּלֵים. וּמִשׁוּם כֵּן
זֶה עוֹלָה לְמִקְוָמוֹ, וְזֶה עוֹלָה
לְמִקְוָמוֹ. זֶה בְּסוּד אָדָם, וְזֶה בְּסוּד
בְּהֵמָה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (תהלים לו)
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'.

חֲבִיתִים וְכָל שְׂאֵר הַמְּנַחוֹת,
לְעוֹרֵר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּרֻצוֹן הַכֶּהֵן,
וְשִׁירַת הַלְוִיִּם, וְתַפְלַת יִשְׂרָאֵל.
וּבְאֹתוֹ הִעָנַן וְהִשְׁמָן וְהִקְמַח
שְׁעוֹלִים, נְרוּיִם וְנִהְנִים כָּל שְׂאֵר
בְּעֲלֵי הַדִּין שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְשַׁלֵּט
בְּאוֹתוֹ דִּין שְׁנֹמְסֵר לָהֶם, וְהַכֵּל
בְּפַעַם אַחַת. בָּא וְרָאָה, הַכֵּל
נַעֲשֶׂה בְּסוּד הָאֱמוּנָה, לְהַנּוֹת זֶה
בְּזֶה, וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה מִי שְׁצִרִיף
עַד אֵין סוּף.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּצֻלוֹתִין
לְעִילָא, דְכַד רַעוּתָא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא, קִימָא עַל הָהוּא רַעוּתָא דְלָא
אֲתִיידִיעַ, וְלָא אֲתַפְס לְעֵלְמִין, רִישָׁא דְסֵתִים
יִתִיר לְעִילָא, וְהָהוּא רִישָׁא אֲפִיק מַה דְאֲפִיק,
וְלָא יְדִיעַ. וְנִהִיר מַה דְנִהִיר, כֻּלָּא בְּסֵתִימוּ.
רַעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, לְמַרְדֵּף אֲבַתְרֵיהּ,
וְלְאַתְנַהֵרָא מְנִיָּה, חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרָס,
וּמְגוּ הָהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפוּ דְהָהִיא מַחְשְׁבָה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּצֻלוֹתִין
לְעִילָא, דְכַד רַעוּתָא עֲלָאָה, לְעִילָא
לְעִילָא, קִימָא עַל הָהוּא רַעוּתָא דְלָא
אֲתִיידִיעַ, וְלָא אֲתַפְס לְעֵלְמִין, רִישָׁא דְסֵתִים
יִתִיר לְעִילָא, וְהָהוּא רִישָׁא אֲפִיק מַה דְאֲפִיק,
וְלָא יְדִיעַ. וְנִהִיר מַה דְנִהִיר, כֻּלָּא בְּסֵתִימוּ.
רַעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, לְמַרְדֵּף אֲבַתְרֵיהּ,
וְלְאַתְנַהֵרָא מְנִיָּה, חַד פְּרִיסוּ אֲתַפְרָס,
וּמְגוּ הָהוּא פְּרִיסָא בְּרִדִּיפוּ דְהָהִיא מַחְשְׁבָה

לאותו מסך מאיר מה שִׁמְאִיר. וְאִזְּ
אוֹתָהּ מִחֻשְׁבָּה עֲלִיּוֹנָה מֵאִירָה
בְּאוֹר נִסְתָּר שֶׁלֹּא יִדוּעַ,
וְהַמִּחְשְׁבָה הַזֹּאת לֹא יוֹדַעַת.

אִזְּ מִכָּה אֹרֶךְ הַמִּחְשְׁבָה הַזֹּאת שֶׁלֹּא
נוֹדַע בְּהֶאֱרַת (הַמִּסְרָף) הַפְּרִיִּישָׁה
הַפְּרִיִּישָׁה שְׁעוֹמֵד שְׁמֵאִיר מִמָּה
שֶׁלֹּא יִדוּעַ וְלֹא נוֹדַע וְלֹא הִתְגַּלָּה.
וְאִזְּ הֶאֱרַת הַמִּחְשְׁבָה הַזֹּאת שֶׁלֹּא
נוֹדַעַת מִכָּה בְּהֶאֱרַת הַמִּסְרָף,
וּמֵאִירִים פְּאָחָד.

וְנַעֲשִׂים תְּשֻׁעָה הַיְכָלוֹת,
וְהַיְכָלוֹת אֵינָם אֹרוֹת, וְאֵינָם
רוּחוֹת, וְאֵינָם נְשָׁמוֹת, וְאֵין מִי
שֶׁיַּעֲמֵד בָּהֶם. רְצוֹנָם שֶׁל כָּל
תְּשֻׁעָה הָאוֹרוֹת, כָּלֵם עוֹמְדִים
בְּמִחְשְׁבָה, שֶׁהִיא אַחַת מֵהֵן
בְּחֻשְׁבוֹן, כָּלֵם לְרֹדֵף אַחֲרֶיהֶם.
בְּשֻׁעָה שְׁעוֹמְדִים בְּמִחְשְׁבָה, וְלֹא
מְשֻׁגִים וְלֹא נוֹדְעִים, וְאֵלוֹ לֹא
עוֹמְדִים, לֹא בְּרִצּוֹן וְלֹא בְּמִחְשְׁבָה
עֲלִיּוֹנָה, תּוֹפְסִים בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִים
בָּהּ. בְּאֵלוֹ עוֹמְדִים כָּל סוּדוֹת
הָאֲמוֹנָה, וְכָל אוֹתָם אֹרוֹת מִסוּד
הַמִּחְשְׁבָה הַעֲלִיּוֹנָה וּמִטָּה, כָּלֵם
נִקְרָאִים אֵין סוּף. עַד כֹּא מְגִיעִים
הָאוֹרוֹת וְלֹא מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים
כֹּאן לֹא רְצוֹן וְלֹא מִחְשְׁבָה.

בְּשִׁמְאִירָה הַמִּחְשְׁבָה וְלֹא נוֹדַע
מִמָּה מֵאִירָה, אִזְּ מִתְלַבֶּשֶׁת
וְנִסְתָּרַת בְּתוֹךְ הַבֵּינָה, וּמֵאִיר מִי
שְׁמֵאִיר, וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד
שֶׁכָּלֵם נִכְלָלִים פְּאָחָד. וּבִסוּד
הַקְּרָבָן כִּשְׁהוּא עוֹלָה, הַכֹּל נִקְשֵׁר
זֶה בְּזֶה וּמֵאִיר זֶה בְּזֶה. אִזְּ כָּלֵם
עוֹמְדִים בְּעֲלִיָּה, וְהַמִּחְשְׁבָה
מִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. אוֹתוֹ הָאוֹר
שְׁמֵאִירָה מִמֶּנּוּ הַמִּחְשְׁבָה
הַעֲלִיּוֹנָה (שֶׁאֵינוֹ יוֹדַע בָּהּ כָּלֵם), נִקְרָא
אֵין סוּף, שְׁמֵמֶנּוּ (וּמִמֶּנּוּ) נִמְצָאֵת
וְעוֹמְדֵת וּמֵאִירָה לְמִי שְׁמֵאִירָה,
וְעַל זֶה הַכֹּל עוֹמֵד. אֲשֶׁרִי חֲלַקְתִּים
שֶׁל הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא.

עֲלָאָה, מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד הֵהוּא פְּרִיִּסָא נְהִיר
מֵה דְנְהִיר. וּכְדִין הֵהוּא מִחֻשְׁבָּה עֲלָאָה, נְהִיר
בְּנִהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יִדְעַ. וְהֵאִי מִחֻשְׁבָּה לֹא יִדְעַ.
כְּדִין בְּטִשׁ הֵאִי נְהִירוֹ דְּמִחֻשְׁבָּה דְּלֹא אֲתִיִּידַע,
בְּנִהִירוֹ (נ"א דְּפִרְסָא) דְּפִרְשָׁא, דְּקִיִּימָא דְּנְהִיר
מִמָּה, (דָּף רס"ט ע"א) דְּלֹא יִדְעַ, וְלֹא אֲתִיִּידַע, וְלֹא
אֲתִגְלִיא. וּכְדִין, (נ"א ה"א) דָּא נְהִירוֹ דְּמִחֻשְׁבָּה דְּלֹא
אֲתִיִּידַע, בְּטִשׁ בְּנִהִירוֹ דְּפִרְיִסָא, וְנִהִרִין פְּחָדָא.
וְאֲתַעְבִּירוֹ תְּשֻׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין לֹאוֹ אֵינּוֹן
נְהוֹרִין, וְלֹאוֹ אֵינּוֹן רוּחִין, וְלֹאוֹ
אֵינּוֹן נְשָׁמִתִין, וְלֹא אֵית מָאן דְּקִיִּימָא בְּהוּ.
רְעוּתָא דְּכָל תְּשֻׁעָה נְהוֹרִין, קִיִּימִי כְּלֵהוּ
בְּמִחְשְׁבָה, דְּאֵיהִי חַד מְנִיִּיהוּ בְּחוּשְׁבָּנָא, כְּלֵהוּ
לְמִרְדָּף אֲבַתְרִיִּיהוּ. בְּשַׁעֲתָא דְּקִיִּימִי
בְּמִחְשְׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקוֹן וְלֹא אֲתִיִּידְעוּ. וְאֵלִין
לֹא קִיִּימִי, לֹאוֹ בְּרְעוּתָא, וְלֹאוֹ בְּמִחְשְׁבָה
עֲלָאָה, תְּפָסִין בָּהּ וְלֹא תְּפָסִין. בְּאֵלִין קִיִּימִין
כָּל רְזִין דְּמֵהִימְנוּתָא, וְכָל אֵינּוֹן נְהוֹרִין, מְרִזָּא
דְּמִחְשְׁבָה עֲלָאָה וְלִתְתָא, כְּלֵהוּ אֶקְרוּן אֵין
סוּף. עַד הֶכָּא מְטוֹן נְהוֹרִין, וְלֹא מְטוֹן, וְלֹא
אֲתִיִּידְעוּ לֹאוֹ הֶכָּא רְעוּתָא, וְלֹא מִחְשְׁבָה.

כְּדִין נְהִיר מִחֻשְׁבָּה, וְלֹא אֲתִיִּידַע מִמָּאן דְּנְהִיר,
כְּדִין אֲתִלְבֵּשׁ וְאֲסִתִּים גּוֹ בִּינָה, וְנְהִיר מָאן
דְּנְהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא, עַד דְּאֲתַכְּלִילוּ כְּלֵהוּ
כְּחָדָא. וּבְרִזָּא דְּקְרַבְנָא כַּד סְלִיק, כְּלֵא אֲתַקְשֵׁר
דָּא בְּדָא, וְנְהִיר דָּא בְּדָא, כְּדִין קִיִּימִי כְּלֵהוּ
בְּסְלִיקוֹ, וּמִחְשְׁבָה אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף. הֵהוּא
נְהִירוֹ דְּנְהִיר מְנִיִּיהַ מִחֻשְׁבָּה עֲלָאָה, (נ"א וְלֹא יִדְעַ
אֵיהִי בָּהּ כָּלֵם), אֶקְרִי אֵין סוּף, דְּמְנִיִּיהַ (נ"א וְנִמְנִיִּיהַ)
אֲשַׁתְּכַח וְקִיִּימָא וְנְהִיר לְמָאן דְּנְהִיר, וְעַל דָּא
כְּלֵא קִיאִים. זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצִדִּיקִיא
בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי.

תא חזי, האי סטרא אחרא, דאקרי קץ כל
בשר, פמה דקשורא אשתכח לעילא בחדו,
אוף הכי נמי לתתא, בחדוותא, ורעותא
לאסתפקא כלא לעילא ותתא, ואימא קיימא
עלייהו דישראל, פדקא יאות.

תא חזי, בכל ריש ירחא וירחא, פד סיהרא
אתחדשא, יהבין ליה להאי קץ כל בשר,
חולקא חדא יתיר על קרבנין, לאתעסקא ביה,
ואשתמש בחולקיה, ויהא סטרא דישראל
בלחודייהו, בגין דיתאחדון במלכיהון.

ודא איהו שעיר, בגין דאיהו חולקא דעשו,
דכתיב ביה שעיר. (בראשית כז) הן עשו אחי
איש שעיר. ועל דא איהו אשתמש בחולקיה,
וישראל אינון משתמשי בחולקיהון. בגין כף
פתיב, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל
לסגלתו.

ותא חזי, האי קץ כל בשר, כל רעותיה לאו
איהו אלא בבשרא תדיר. ובגין כף,
תקוונא דבשרא תדיר לגביה, ועל דא אקרי קץ
כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא,
ולאו על נשמתא, נשמתא סלקא לאתרה,
ובשרא אתייהיב לאתר דא, פגוונא דקרבנא,
דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד.

ובר נש דאיהו זפאה, איהו קרבנא ממש
לכפרא, ואחרא דלאו איהו זפאה, לא.
בגין דביה מומא, דכתיב (ויקרא כב) פי לא לרצון
יהיה לכם. ועל דא צדיקא פפרה איהו
בעלמא, וקרבנא ממש. זפאין אינון צדיקיא
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

ויכם הענן את אהל מועד, דהא כד חפא עננא
ית משכנא, שראת שכינתא בארעא,
ואתעבר ריחא מסאבא, דאיהו קץ כל בשר

בא וראה, הצד האחר הזה
שנקרא (בראשית) קץ כל בשר, כמו
שהקשר נמצא למעלה בשמחה,
אף כף גם למטה בשמחה ורצון,
לספק את הכל למעלה ולמטה,
והאם עומדת על ישראל כראוי.
בא וראה, בכל ראש חדש וחדש
כשהלבנה מתחדשת, נותנים
לקץ כל בשר הזה חלק אחד יתר
על הקרבנות להתעסק בו
ומשתמש בחלקו, ויהיה הצד של
ישראל לבדם, כדי שיתאחדו עם
מלכם.

וזהו השעיר, משום שהוא חלקו
של עשו שכתוב בו שעיר. (בראשית
כז) הן עשו אחי איש שעיר. ועל
כן הוא משתמש בחלקו, וישראל
משתמשים בחלקם. משום כף
פתיב, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו
יה ישראל לסגלתו.

ובא ראה, קץ כל בשר הזה, כל
רצונו אינו אלא בבשר תמיד.
ומשום כף תקוון הבשר תמיד
אליו, ועל כף נקרא קץ כל בשר.
וכשהוא שולט, הוא שולט על
הגוף, ולא על הנשמה. הנשמה
עולה למקומה, והבשר נתן
למקום הזה, כמו הקרבן -
שהרצון עולה למקום אחד,
והבשר למקום אחד.

ואדם שהוא צדיק, הוא קרבן
ממש לכפרה, ואחר שאינו צדיק
- לא, משום שיש בו מום, שכתוב
(ויקרא כב) פי לא לרצון יהיה לכם.
ועל כן הצדיק הוא פפרה בעולם
וקרבן ממש. אשריהם הצדיקים
בעולם הזה ובעולם הבא.

ויכם הענן את אהל מועד. שהרי
כשפסה הענן את המשכן, שרתה
שכינה בארץ, והעברה ריח
הטמאה, שהוא (בראשית ו) קץ כל
בשר, מהעולם, והסתלק ונכנס
לגב תהום רבה, וריח קדשה

שָׁרְתָהּ עַל הָעוֹלָם, שְׁכַתוֹב וַיִּכַס
הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד.
וְכָתוּב וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבוֹא אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן.
מִשּׁוּם שְׁרוּחַ קֹדֶשׁ שָׁרְתָהּ עַל
הָעוֹלָם, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה הִסְתַּלְּקָה,
פָּרַט לְשִׁהְמָשִׁיכוֹ אוֹתוֹ אוֹתָם
רְשָׁעִים כְּמִקְדָּם עַל הָעוֹלָם. שָׂאֵם
הֵם לֹא הָיוּ מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ עַל
הָעוֹלָם, לֹא הָיָה נִמְצָא. וְלַעֲתִיד
לָבֹא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַעֲבִירוֹ מִהָעוֹלָם, שְׁכַתוֹב (ישעיה
כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח וּמָחָה ה'
אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל פָּנִים
וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
כִּי ה' דִּבֶּר. וְכָתוּב (זכריה יג) וְאֵת
רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
יְמִלֶּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מֵעֲלָמָא, וְאִסְתַּלַּק וְעָאֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא
רְבָא, וְרוּחָא קְדִישָׁא שָׂרָא עַל עֲלָמָא, דְכָתִיב
וַיִּכַס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד.

וְכָתִיב וְלֹא יָכֹול מֹשֶׁה לָבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי
שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן, בְּגִין דְּרוּחָא קְדִישָׁא
שָׂרָא עַל עֲלָמָא, וְרוּחָא מְסַאָבָא אִסְתַּלַּק, בְּר
דְּאִמְשִׁיכוֹ לִיה אֵינוֹן חֵיבִיבָא כְּמִלְקִדְמִין עַל
עֲלָמָא, דְּאִי אֵינוֹן לֹא אִמְשִׁיכוֹ לִיה עַל עֲלָמָא,
לֹא אֲשַׁתְּכַח. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי, זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְאַעְבְּרָא לִיה מֵעֲלָמָא, דְכָתִיב, (ישעיה כה)
בְּלַע הַמּוֹת לְנִצָּח וּמָחָה יְי' אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל
כָּל פָּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי
יְי' דִּבֶּר. וְכָתִיב (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמוֹמָאָה
אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ יְי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

יְמִלֶּךְ יְי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

הַדְרָן לְסִיּוּם סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר

הַדְרָן עֲלֵךְ סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר. וְהַדְרָךְ עֲלֵן. דַּעְתָּן עֲלֵךְ סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר. וְדַעְתָּךְ עֲלֵן. לֹא נִתְגַּשִּׁי מִנְּךָ סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר. וְלֹא תִתְגַּשֵּׁי מִנִּי. לֹא בְעֲלָמָא הַדְרִין וְלֹא בְעֲלָמָא דְאַתִּי: (ב"ב)

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כָּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. מֵאוֹיְבֵי תַחֲכַמְנֵי מִצּוֹתְךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. יְהִי לְפִי תָמִים בַּחֲקִיד לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ. לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתֵנִי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֲקִיד. אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן סֵלָה וְעַד. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשָּׁמַת חֲלַקְנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שָׁמַת חֲלַקְנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרֻנוֹת. שָׁאֲנוּ מִשְׁכִּימִים וְהֵם מִשְׁכִּימִים לְדְבָרֵי תוֹרָה וְהֵם מִשְׁכִּימִים לְדְבָרִים בְּטָלִים. אֲנוּ עֲמִלִים וְהֵם עֲמִלִים, אֲנוּ עֲמִלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֲמִלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים, הֵם רְצִים לְבָאֵר שַׁחַת, וְאֲנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם תְּבֵא, שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁעוֹרְתֵנִי לְסִיּוּם סֵפֶר שְׁמוֹת. כֶּךָ תַעֲזֹרְנִי לְהִתְחַיֵּל סְפָרִים אֲחֵרִים וּלְסִיּוּמָם. לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הַרְחֵבָה. לְשׁוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים הַנּוֹכְרִים בְּסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, יַעֲמֵד לִי וְלוֹרְעֵי וְלוֹרְעֵי זָרְעֵי, שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה תְּקַדּוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זָרְעֵי וְזָרְעֵי זָרְעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְיָקִים בְּנֵי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, בְּהִתְחַלְּכֶךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ. כִּי כִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִוָּסְפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. אֲרֵךְ יָמִים בְּיַמֵּינֶךָ, עוֹשֵׁר וְכַבּוֹד בְּשִׂמְחָה. יי עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (א"א) בְּעֲלָמָא דְהוּא עֲתִיד לְאַתְחִדְתָּא. וְלֹא חִיָּא מִתִּיָּא. וְלֹא אֶסְקָא יְתֵהוּן לְחַיֵּי עֲלָמָא, וְלִמְנֵי קִרְתָּא דִירוּשָׁלַם. וְלִשְׁכַּלְלָא הַכְּלִיָּה בְּגוּה. וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא גּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָה. וְלֹא תִבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ. וְיִמְלִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא בְּמַלְכוּתֵיהּ וְיִקְרִיָּה. וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ. (א"א) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קְרִיב. וְאִמְרוּ אֲמֵן: (א"א) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלָמֵי יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא. (א"א) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאִמְרִין בְּעֲלָמָא. וְאִמְרוּ אֲמֵן: (א"א) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא. דְאִמְרִין בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"א) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי דְתַלְמִידֵיהוֹן. דְעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדְרִין וְדִי בְּכָל אֶתְרָא וְאַתְרָא. יְהִי לְנָא וּלְכוֹן וּלְהוֹן תְּנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי. מִן קְדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"א) יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשִׁבְעָה וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְּלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"א) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן. (א"א)

טְהַרָה לַעַת הַצָּרָף. וְהִינֵנו דְקָאָמַר גְרוֹסוּ עַל מֵיָא. וְקָאָמַר כִּי הִיכָא דְמִשְׁכּוּ וְכוּ', עַל דְרָף מֵאָמַר הַכְּתוּב יִרְאֵת הַשֵּׁם טְהוּרָה עוֹמְדַת לְעַד.
(הַכְּנָה דְרַבָּה אוֹת י"א)

— לימוד היומי - יז ניסן —

**ג) בַּחַג נְדוּנִים עַל הַמַּיִם עַל שֶׁהֵם מְזַלְזָלִים בְּמִקְוֹאוֹת
וּבְטְהוּרוֹת שֶׁהֵם מַיִם**

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה (ראש השנה י"ח) **וּבַחַג נְדוּנִים עַל
הַמַּיִם, וּפְרַשׁ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ זֶהר חֲדָשׁ: וּבַחַג נְדוּנִים כּו' עַל שֶׁהֵם
מְבַזִּים בְּנִטִּילַת יָדַיִם וְעַל שֶׁהֵם מְזַלְזָלִים בְּמִקְוֹאוֹת וּבְטְהוּרוֹת
שֶׁהֵם מַיִם, וְעַל כֵּן נְדוּנִים עַל הַמַּיִם, עַל עֲנִיַן הַמַּיִם, הָאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא
טְבְּלוּ אֶת עַצְמָן כֹּל הַשָּׁנָה בְּמִקְוֵה מַיִם, וּבְסִפְרֵי אֶחָד כָּתוּב: "קוֹל הַשֵּׁם
עַל הַמַּיִם", שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּקוֹל וּמְרַעִישׁ הָעוֹלָם עַל
הַמַּיִם שֶׁמְקַלֵּין בְּנֵי אָדָם בְּטְבִילַת הַמִּקְוָה.**

(הוּבֵא בְּמֵאִיר לְעוֹלָם שֶׁבְּסוּף סִפְרֵי פֶּרַח מִטָּה אַהֲרֹן עַל תְּהִלִּים)

**ד) יִדְחֲקוּ עַצְמָן תְּמִיד לְכוּן בְּעַת טְבִילָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ**

הַיּוֹדְעִים בְּסוּד הַשֵּׁם קְבְּלוּ עַל עַצְמָם וְכָתְבוּ (בְּפָרֵי עַץ חַיִּים): מִי
שִׁיטְבַל מֵעַתָּה בְּלִי כְּפֹנָה הוּא כְּכּוֹפֵר חֵס וְשְׁלוֹם, וְהוּא כְּדִי שִׁיִּדְחֲקוּ
עַצְמָן תְּמִיד לְכוּן בְּעַת טְבִילָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, וּמִזֵּה יִקַּח רְאִיָּה מִי שֶׁבֵּא בְּסוּד הַשֵּׁם לְכוּן כְּדָקָא יָאוּת, וְאוֹתָן
שֶׁלֹּא בָּאוּ בְּסוּד הַשֵּׁם טְבִילַת מִטְּהוּרָתָן, וְדִי לָהֶם הַכְּפֹנָה לְכַבּוּדוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְשֵׁם טְהוּרָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְעַל
דַּעַת כְּפֹנַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וְהָאֵר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה.

(יְשַׁמַּח מִשָּׁה בְּלִקְוֹטִים)

ה) לְמַד כָּל הַלֵּילָה זֶהָר, תְּקוּנֵי זֶהָר וּתְהִלִּים, בַּמַּיִם
הַקְּפוּאִים, אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה

רַבֵּינוּ הַקְּדוּשׁ מוֹרִינוּ הָרַב צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מִזִּידִיטְשׁוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ, אֶפְלוּ בַּעַת שְׁהִיָּה חוּלָה וְצָרִיךְ לְרְפוּאָה גְּדוּלָּה תִּבְרַךְ גְּזִיזָא
דְּבִרְדָּא, וְיִרְדַּ וְטַבֵּל בְּנֶהָר הַקְּפוּא תַּחַת הַקְּרַח הַנוֹרָא, וְלִמַּד שֵׁם
כָּל הַלֵּילָה הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וְתְקוּנֵי הַזֶּהָר וּתְהִלִּים בְּתוֹךְ הַמַּיִם
הַקְּפוּא.

(מתוך הקדמה לספר צבי לצדיק, עין שם מעשה באריכות)



— לימוד היומי - יח ניסן —

— פֶּרֶק כֵּד — לְהִיּוֹת בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא

א) עַל יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי זוֹכָה לִישֵׁב בְּמַחְצָתוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא
הַמְּדַפִּיס סִפְרִים מִמְּמוֹנֵו לְהוֹצִיא לְאוֹר תּוֹרָה, זוֹכָה וְיוֹשֵׁב
בְּמַחְצַת הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְחַבְרֵי הַסִּפְרִים, שְׁהָרֵי עַל יְדוֹ יֵצֵא
הַחֲבוּר לְעוֹלָם, וְתִרְבֶּה הַדַּעַת בְּכָל עֵת, וְאֵלוּ הֵיָה גְּנוּז לְמַקְצוּעוֹת
הַמִּשְׁכָּן בִּירְכַתִּים, לֹא הֵיוּ לוֹמְדִים בּוֹ.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה בְּמַסְכַּת יְבָמוֹת (דף צ"ו):
שְׁפִתוֹתַי דּוֹבְבוֹת וְכוּ' כְּדֹאִיתָא שָׁם, וּלְפִי זֶה הַגּוֹרֵם שְׁיִהְיָה
הַחֲכָם חַי אַחֲרֵי מוֹתוֹ, גַּם הוּא זוֹכָה וְיוֹשֵׁב בְּמַחְצָתוֹ, שְׁהָרֵי הוּא
גָּרַם לְהַחְיּוֹתוֹ, וְאֵין סֶפֶק כְּשֶׁהוּא בָּא לְעוֹלָם הַבָּא, הַחֲכָם בְּעַצְמוֹ עִם
סִיעַת מְרַחְמוּהֵי יוֹצֵאֵין לְקִרְאָתוֹ לְקַבֵּל פְּנֵיו.

(הגאון מהר"ח א איסטרוולסה בספרו בן אברהם, פרשת וישלח דף כ"ג:)

וְנָא לְעֵין בְּהִסְכָּמַת הַגָּאוֹן הַצְּדִיק מוֹרִינוּ הַרְבּ יוֹסֵף חַיִּים
זוֹנְנֶנְפֶּלֶד זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְסִפְר "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט", אֹדוֹת הוֹצֵאָה
לְאוֹר.

[זֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: וְכֹל הַקּוֹרָא בְּסִפְר יִרְאֶה אֵיךְ הִשְׁתַּדְּלוּ תַקִּיפֵי
קְדָמָי לְהוֹצִיא אוֹר הַהִלְכָה לְאַמְתָּה שֶׁל תּוֹרָה בְּכֹל כַּחַן, וְכֹל מִן דִּין
סְמוּכּוֹ לְנָא בְּסִיוַע שְׂיֵשׁ בּוֹ מִמָּשׁ לְכֹל מֵאֵן דְּאִפְשֵׁר לִיָּה לְזַכּוֹתֶם גַּם
לְהִבָּא לְהוֹצִיא כָּל הַנְּשֹׂאֵר לְמִשְׁמֶרֶת. וְכֹל הַמְּסִיעִים וְהַמְּשַׁתְּדֵלִים
לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל הַנְּשֹׂאֵר מִחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְקְדָמָי אֵין עֶרְךָ
לְשַׁכְּרוּ בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת וְיִזְכּוּ בְּזְכוּת זֶה לְבַנֵּי
קְדִישֵׁין דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵייתָא וְלִמְזוּנֵי רוּיְחֵי לִישֵׁב בְּהַשְׁקֵט עַל הַתּוֹרָה
וְהַעֲבֹדָה וְלַחֲיֵי אַרְיֵי לְרַבָּנָן וְתַלְמִידֵהוֹן וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵהוֹן
וְלְרֵאוֹת בְּעִגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב בְּגֵאָלָה שְׁלֵמָה].

(מוֹרִינוּ הַרְבּ חַיִּים פֶּלְאֲגִי זְכַר צְדִיק לְבִרְכָּה, בְּסִפְרוֹ "תּוֹרָה וְחַיִּים", מִצּוֹת עֲשֵׂה ס' אוֹת רִז)

ב) הַסִּפְר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא נִשְׁמַת הַצְּדִיק

גַּם הָאֲדָמוֹ"ר מְסַאֲדִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, מְבִיא שְׁהַצִּיּוֹן
לְהַצְּדִיק הוּא בְּשִׁבִיל הַגּוֹרֵן וְהַנְּפֶשׁ, וְהַסִּפְר שֶׁל הַצְּדִיק הוּא לְנִשְׁמַת
הַצְּדִיק.

(הָאֲדָמוֹ"ר מְסַאֲדִיגוֹרָא זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן)

לימוד היומי - יט ניסן

ג) אֲשֵׁרֵי הַזּוֹכָה לְתֵן מְעוֹת לְצְדָקָה נוֹרָאָה פּוֹאֵת לְהַדְּפִיס
סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שְׂמִים

אֲשֵׁרֵי הַזּוֹכָה לְתֵן מְעוֹת לְצְדָקָה נוֹרָאָה פּוֹאֵת לְהַדְּפִיס
סְפָרִים קְדוּשִׁים לְשֵׁם שְׂמִים, כִּי עַל יְדֵי כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁנוֹתְנִין, זּוֹכִין
לְקַח הַנְּפִשׁוֹת וְלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה בְּחִינַת אוֹרֵייתָא דְּעִתִּיקָא
סְתִימָאָה, מְכַל שְׁכּוֹן כְּשִׁנוֹתְנִין צְדָקָה בְּשִׁבִיל זֶה בְּעַצְמוֹ כְּדֵי לְהַדְּפִיס
סְפָרִים קְדוּשִׁים, שֶׁהַדְּפִיסָת סְפָרִים אֵלּוֹ בְּעַצְמוֹן הֵם בְּחִינַת לְקִיחַת
הַנְּפִשׁוֹת, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת וְהַמְּשַׁכֵּת הַתּוֹרָה, שֶׁבּוֹדָאֵי אֲשֵׁרֵי חֲלָקוֹ
שְׂזָכָה לְזַכּוֹת אֶת הַרְּבִים לְהַאִיר חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה הַקְּדוּשִׁים לְכֹל

**ישראל, ועל ידי זה זוכין להשגחה שלמה, שעל ידי זה נמשך
שפע טובה וברכה וכל טוב לבית ישראל.**

(ספר לקוטי הלכות הלכות קדושין הלכה ג, אות כב)

**(ד) המזכה את הרבים בצדקתו בספרים חרשים קדושים
שהם בחינת קיום התורה, בודאי אין קץ לשכרו וצדקתו
עומדת לעד, אשרי לו**

”אוהב כסף לא ישבע כסף ומי אוהב בהמון לא תבואה” (קהלת ה), דרשו רבותינו זכרונם לברכה, ומובא בפרוש רש”י: שאפלו מי שאוהב מצות לא ישבע וכו’, כי אם כשיש בהם מצוה שתתקיים לעד פגון פתיבת ספר תורה ובגין בית המקדש וכו’ מפל שכן כשפועל בצדקתו לזכות את הרבים בספרים חרשים קדושים שהם בחינת קיום התורה לכל אחד, בודאי אין קץ לשכרו וצדקתו עומדת לעד, כי בכל פעם בכל דורות הבאים מזכה את ישראל שתתקיים התורה על ידו אשרי לו.

וזה (תהלים קו) ”אשרי שומרי משפט” שהוא התורה ששומרה שלא תשתכח על ידי שמזכה את הרבים בספרים קדושים. וזהו (שם) ”עשה צדקה בכל עת”, כי בכל עת עושה צדקה, כי לומדים בספרים שמכניסין קיום התורה בעולם וכו’.

(ספר לקוטי הלכות הלכות ברפת השחר הלכה ה, אות לו)



— פָּרָק כֵּה —
**תְּקוּן לְגֵאֲלָה הָאֲמֵתִית מִטַּעַם
 הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי דְאֲרַעָא
 קְדִישָׁא בְּשָׁנַת תַּרְפ"א לַפ"ק**

א) תְּקוּן לְגֵאֲלָה הָאֲמֵתִית מִטַּעַם הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים מֵאֲרֵי
 דְאֲרַעָא קְדִישָׁא

יָדוּעַ לְכָל כִּי סִפֵּר הַזֹּהַר שֶׁל הַתַּנָּא הָאֱלֹהִי, אֹר הָעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, הִנָּאֵמַר עָלָיו: זֶה הָאִישׁ מִרְעִישׁ הָאָרֶץ מִרְגִּיז
 מִמְּלָכוֹת, וּבִגְמָרָא אָמְרוּ, "דִּילִידָה אֵימִיה פְּרַבִּי שְׁמַעוֹן תִּילִיד וְאִי לֹא
 לֹא תִילִיד" (מִכּוֹת י"ז:) הוּא עֶטְרַת רֵאשֵׁנו וְתַפְאֲרַתְנוּ, הַרְשָׁב"י זְכוּתוֹ
 יָגַן עָלֵינוּ אָמֵן, אֲשֶׁר תּוֹרַתוֹ בּוֹקֵעַת לְאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבְבֵי רַבְבוֹת
 עוֹלָמוֹת, וְעוֹבְרַת בֵּין שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחֲשָׁמְלִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, מְקוֹם
 נְהַרֵי אֵשׁ אוֹכֵלֶת אֵשׁ עַד קוֹל דְּמָמָה דְקָה לַפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְשָׁמַח בָּהּ וּבּוֹנָה בָּהּ עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים וּמְרַחֵם עַל עַלְמָא.

פּוֹק חֲזִי מַה שֶׁכָּתַב הַגְּאוּן חִיד"א זְכוּרֵנו לַחֲזִי הָעוֹלָם הַבָּא:

ב) לְמוֹד הַזֹּהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לְמוֹד אֶפְלוּ דְלֹא יָדַע מֵאִי
 קָאֵמַר.

וְהַרְבַּ "כֶּסֶא מְלָךְ" (פְּרוּשׁ עַל תְּקוּן מ"ג) אָמַר:

ג) לְמוֹד הַזֹּהַר בְּגִירְסָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים.

עוֹד אָמַר אֵלֵיהּ זְכוּרֵנו לְבָרְכָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן:

(ד) **בְּהַאי סֵפֶר הַזֵּהָר יִתְפָּרְקוּן מִן גְּלוּתָא פֶּד אַתְגְּלִיא
בְּדָרָא בִּתְרָאָה.**

עוד בְּדָרָא קכ"ד: לְשׁוֹן מֹשֶׁה רַבִּינוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן. וְהַמְשָׁכִילִים
זִזְהִירוּ כְּזֵהָר הַרְקִיעַ בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֵּהָר בְּאֵילִין לֹא
צָרִיךְ נִסְיוֹן – רְצָה לֹמַר:

(ה) **פִּי הַלּוֹמֵד בְּסֵפֶר הַזֵּהָר לֹא יִסְבַּל חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ**

וּבִגִּין דִּישְׂרָאֵל עֲתִידִין לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְחַיֵּי דָא הוּא סֵפֶר
הַזֵּהָר יִפְקוּן בִּיהַּ מִגְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

עוד בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים: "וְהַמְשָׁכִילִים זִזְהִירוּ כְּזֵהָר הַרְקִיעַ"
וְגו' וְהַמְשָׁכִילִים אֵלִין רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְחֲבַרְיָא, זִזְהִירוּ כְּד אַתְפְּנָשׁוּ
לְמַעַבְדַּד הַאי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אַתְיָהִיב לְהוֹן וְלֹאֲלִיהוּ עִמְהוֹן
וְלִכְל נְשַׁמְתִּין דְּמַתִּיבְתָּאן לְנַחְתָּא בִּינִייהוּ וְלִכְל מְלֹאכֵיא
בְּאַתְכַּסֵּיא וּבְאַרְח שְׁכַל. וְעֵלַת עַל פְּלֹא יְהִיב רְשׁוּ לִכְל שְׁמֵהוּן
קְדִישִׁין וְלִכְל הוּיִין וְלִכְל כְּנוּיִין לְגַלְגָּא לֹון רְזִין טְמִירִין כָּל שֵׁם
בְּדָרְגָא דִּילִיה, וְרְשׁוּתָא יְהִיב לְעֶשֶׂר סְפִירוֹן לְגַלְגָּא לֹון רְזִין
טְמִירִין דְּלֹא אַתְיָהִיב רְשׁוּ לְגַלְגָּא לֹון עַד דְּיִיתֵי דְרָא דְמִלְכָּא
מְשִׁיחָא.

לימוד היומי - כא ניסן

המורם מן האמור פי:

(ו) **הַגְּאֵלָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֵּהָר**

וְעַתָּה נִכְתַּב מַה גּוֹרֵם בְּעוֹלָם בְּטוֹל לְמוּד הַזֵּהָר, וְנִקַּח אוֹתוֹ
מִדְּבַרֵי הָרַב הַגְּדוֹל הַמְּקַבֵּל הַאֱלֹהִי רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא, תְּלַמִּיד הָרַב הָאֵר"י זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, הַפְּתוּב
בְּהַקְדַּמַת שַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת, וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: אֲנִי הַצָּעִיר בְּעִיר, הַדָּל בְּאַלְפֵי
חַיִּים, וַיִּטְאַל בֶּן לְאַדוֹנֵי אָבִי הָרַב יוֹסֵף וַיִּטְאַל זְכָרוֹנוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא, בַּהִיּוֹתִי בֶן שְׁלֹשִׁים לְכַח תְּשֵׁשׁ כַּחֵי וַיִּשְׁבְּתִי מִשְׁתוּמֵם
וּמְחֻשְׁבוֹתֵי תְמָהִים, כִּי עֶבֶר קֶצֶר, כְּלָה קֶצֶץ, וְאַנְחֵנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ,
תְּרוּפָה לֹא עֲלֵתָה לְמַחְלַתְנוּ, אֵין מְזוֹר לְבִשְׂרָנוּ וְלֹא עֲלֵתָה אֲרוּכָה

למפתנו ולחרבן בית מקדשנו, אוי לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב, וכלו כל הקצים ועדין בן דוד לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה זה נתארך קצנו וגלותנו ומדוע לא בא בן ישי?

ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' וזה לשונו: תנינא כתיב ורוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' בהווא זמנא ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח לט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה (רוצה לומר למוד הזהר), דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). ע"ד כאן.

ז) ילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה

הרי כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח, אשר על כן אנחנו חכמי ורבני עיר הקדש ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן, ובתי דינים, נתעוררנו ליסד למוד הזהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמור הספר הזהר, ויהיה הסיום בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה, יום בריאת העולם, וילמדו הזהר והתקונים אלה פעמים בסוד האלה לך שלמה.

— לימוד היומי - כב ניסן —

ולכן אנחנו קוראים לכם, אחינו חכמים רבנים, סוחרים, בעלי בתים, בעלי מלאכות, חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו,

והחלש יאמר גבור אני. זכו והתחברו בחברה הזאת, וכל אחד יחטף חלק מהזהר, ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמד איזה עלין כפי הסדר אשר יתנו לכם הגנאים והמנהלים בין בארץ בין בחוץ לארץ. אשריכם ישראל, דעו מי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, דעו, כל מלה ומלה נעשית אלף אלפין ורבי רבבון עולמות עליונים בשמים, כנזכר בהקדמת אור החמה.

(ח) כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים, וכבר מנינו חברה מזפה את הרבים להשתדל בזה

ואתם, אחינו, גבאי ומנהלי עם קדש בארץ ובחוץ לארץ, אשר עליכם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד", עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כחו, באפן כי כל חבר ילמד זהר שלם עד כ"ה אלול או חציו או רבעו, ולזוג כל סיום שלם על ג' או ד' חברים בכדי לדעת כמה סיומים יש בכל עיר ועיר להשלים אלף פעמים. וכבר מנינו חברה מזפה את הרבים להשתדל בזה.

וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו, ואחר הסיום אם יצטרך עוד נחזר עוד פעם סדר שני וזכות התנא הרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, יגן עלינו ויגן עליכם ואתם שלום.

(ט) מודעה חדשה מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים

כבר דוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש, אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא,

והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא הנזכר לעיל, לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים.

— ❦ לימוד היומי - כג ניסן ❦ —

על כן אנחנו, רבני וגאוני ארץ הקדושה, מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת, ללמד עוד פעם בכדי גמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עלינו לטובה כפי שעור הראשון יותר או פחות, עם בני חברתו של אשתקד, סיום זהר אחד לעלוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם, ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, אמן כן יהי רצון. ירושלים תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן. א' לחדש איר שנת תפא"ר לפרט קטן.

(י) קדם הלמוד יאמר:

הרי אנחנו לומדים בספר הזהר הקדוש לעלוי שכנית עצנו, ולהרים קרן מזל ישראל, ולסתם פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים, ולהחזיר העטרה לישנה, ויאמר די לצרותינו וישראל ישכן לבטח, אמן כן יהי רצון.

יא) דברי הגאון פבוד מורינו הרב רבי יצחק ירוחם
דיסקין שליט"א [וצ"ל]

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ, ירושלים עיר הקדש תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן.

כבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה, שתלמוד תורה היא שקולה כנגד כל המצוות. אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה הן בנגלה הן בנסתר, בספר זהר הקדוש והתקונים.

וּכְדָאֵי הוּא רִשְׁבִי, הַתְנָא הָאֱלֹקֵי זְכוּתוֹ יְגוּן עֲלֵינוּ אָמֵן, לְפִטְרֵי אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין וּלְקָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה, וְעֵינֵינוּ תַחֲזִינָה בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת אֹרֹר הַשֵּׁם וּמְלָאָה הָאֶרֶץ דְּעָה אֶת הַשֵּׁם בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק, וְיִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּהַשֵּׁם תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים בְּעִגְלָא וּבְקָרוֹב.

נְאוּם יִצְחָק יְרוּחָם בְּהַגְאוֹן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ הָרַב רַבִּי מֹשֶׁה יְהוֹשֻׁעַ יְהוּדָא לֵיב זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה דִּי־סִקִּין

מִסְכִּים אֲנִי לְכָל הַמְדַבֵּר לְמַעְלָה, וּמִבְקֵשׁ מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם לְהַתְמִיד בַּלְמוּד הַקְדוֹשׁ הַנִּזְכָּר וּבִסְדֵר הַנִּזְכָּר, וְזְכוּת הַתְנָא הַקְדוֹשׁ רִשְׁבִי זְכוּתוֹ יְגוּן עֲלֵינוּ אָמֵן וְתוֹרָה הַקְדוֹשָׁה יְגוּן עֲלֵינוּ לְזְכוּת לְרֵאוֹת בְּגֵאֻלַת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַנְּבִיא "גַּם כִּי יִתְנוּ בַגּוֹיִם עֵתָה אֶקְבָּצֵם".

וּבְאַנְנוּ עַל הַחֲתוּם יוֹם פֶּסַח שְׁנֵי תַרְפ"א בֵּא ס"ט יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנֵי"ה לְפִרְט קָטָן



הַצְבִּי יַעֲקֹב מֵאִיר ס"ט רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן וְרֵאשׁ הַרְבָּנִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יב) לֵב כָּל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ יִשְׁמַח עַל הַהֲתַעוֹרְרוֹת הַקְדוֹשָׁה שֶׁל הַתְּמִדַת הַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ לִיחִידֵי הַסְּגֻלָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַקְדֵּשׁ וּבַחוּץ לְאֶרֶץ – וַיְמָה טוֹבָה וּקְדוֹשָׁה הִיא הַהֲתַחֲזְקוֹת הַזֹּאת שֶׁל גְּמִירַת כָּל סִפְרֵי הַזֵּהָר אֶלֶף פְּעָמִים

לֵב כָּל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ יִשְׁמַח עַל הַהֲתַעוֹרְרוֹת הַקְדוֹשָׁה שֶׁל הַתְּמִדַת הַלְמוּד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוֹשׁ לִיחִידֵי הַסְּגֻלָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַקְדֵּשׁ וּבַחוּץ לְאֶרֶץ. וַיְמָה טוֹבָה וּקְדוֹשָׁה הִיא הַהֲתַחֲזְקוֹת הַזֹּאת שֶׁל גְּמִירַת כָּל סִפְרֵי הַזֵּהָר אֶלֶף פְּעָמִים עַל יְדֵי חֲבוּרַת הַקְדֵּשׁ הַמְצַרְפֵּת מֵהַלּוּמִדִּים בְּנֵי הַיְכָלָא. בְּטוּחִים אֲנַחְנוּ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם לְאוֹר הַקְדֵּשׁ הַמְלָא שְׁפַעַת חֲסִדֵי אַבוֹת הַיּוֹצֵא עַל כָּל גְּדוֹת אֹרֹר הַזֵּהָר יְגַלְהֵי הוֹדוֹ